

منتشر شده در سال ۲۰۲۳ توسط سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد، ۷۰ میدان فونتئوی، ۷۵۳۵۲ پاریس ۰۷-فرانسه

© یونسکو ۲۰۱۸

اصلاح شده در سال ۲۰۲۳

شاپک ۲-۲۸۹۰-۱۰۰۳۰-۹۲-۹۷۸

<https://doi.org/10.58337/GIWW3255>

این نشریه تحت مجوز 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/>) Attribution-ShareAlike به صورت دسترسی آزاد (Open Access) در دسترس است. با استفاده از محتوای این نشریه، کاربران موافقت می‌کنند که از شرایط استفاده از مخزن دسترسی آزاد یونسکو (<http://www.unesco.org/open-access/terms-use-ccbysa-en>) پیروی کنند.

عناوین به کار رفته و ارائه مطالب در سراسر این نشریه به هیچ وجه به معنای ابراز نظری از سوی یونسکو در مورد وضعیت قانونی هیچ کشور، قلمرو، شهر یا منطقه یا مقامات آن، یا در مورد تعیین حدود یا مرزهای آن نیست.

ایدها و نظرات بیان شده در این نشریه متعلق به نویسنده است؛ لزوماً متعلق به یونسکو نیست و تعهدی برای این سازمان ایجاد نمی‌کند.

نویسنده (متن و تصاویر): زینب بوز

جلد و طراحی گرافیکی: Aurélia MAZOYER

ویراستار: جولی ویکندن

هماهنگ‌کنندگان انتشار: ادوارد پلانش و آسجا پروهیک-دوریک

دستیار انتشار: Morgane FOUQUET-LAPAR

چاپ: یونسکو

چاپ شده در فرانسه

با حمایت

اتحادیه اروپا

مبارزه با حرام‌خواری قاچاق اموال فرهنگی

ابزاری برای قوه قضائیه اروپا
و اجرای قانون

پیشگفتار اتحادیه اروپا

قاچاق کالاهای فرهنگی می‌تواند اشکال مختلفی داشته باشد، از سرقت از مؤسسات میراث فرهنگی یا مجموعه‌های خصوصی گرفته تا غارت اماکن باستانی و جابجایی آثار باستانی به دلیل جنگ. اما نتیجه همیشه فقر کشورهای مبدأ این گنجینه‌ها و آسیب جبران‌ناپذیر به میراث فرهنگی مشترک بشریت است. این تجارت همچنین اغلب با جرایم سازمان‌یافته، پولشویی و تروریسم مرتبط است.

تجارت غیرقانونی کالاهای فرهنگی ماهیتی بین‌المللی دارد و نیازمند واکنش بین‌المللی است. بنابراین، همکاری بین‌المللی کارآمدترین وسیله برای حفاظت از دارایی‌های فرهنگی جهان است.

اتحادیه اروپا و یونسکو اولویت‌های یکسانی دارند و تمایل یکسانی برای تقویت واکنش جهانی به غارت و قاچاق گنجینه‌های میراث فرهنگی دارند. این کتابچه آموزشی که در سال اروپایی میراث فرهنگی ۲۰۱۸ منتشر شده است، گواه این است که با اتحاد نیروها، می‌توانیم مؤثرتر عمل کنیم.

میشل مگنیر

مدیر فرهنگ و خلاقیت

مدیرکل آموزش و فرهنگ در

کمیسیون اروپا

پیشگفتار یونسکو

یونسکو، به موجب مأموریت خود، فعالیت‌هایی را با هدف حفظ صلح، حفاظت از میراث فرهنگی، کمک به توسعه پایدار و تقویت امنیت بین‌المللی از طریق توسعه ابزارهای بین‌المللی تعیین استاندارد انجام می‌دهد. یکی از این ابزارهای پیشگام که به زودی پنجاهمین سالگرد خود را جشن می‌گیرد، کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو در مورد روش‌های منع واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی است که اولین معاهده بین‌المللی در مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی بود. با ۱۳۷ کشور عضو و اقدام گسترده شناخته شده در مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی، دامنه آن اکنون جهانی است.

اگرچه قاچاق غیرقانونی کالاهای فرهنگی پدیده جدیدی نیست، اما میزان آن در سال‌های اخیر، به ویژه در مناطقی که تحت تأثیر درگیری‌های مسلحانه و بلایای طبیعی قرار گرفته‌اند، به یک نگرانی بسیار جدی برای جامعه بین‌المللی تبدیل شده است. در واقع، میراث فرهنگی به طور فزاینده‌ای در طول درگیری‌ها هدف قرار می‌گیرد.

تخریب، سرقت، غارت یا قاچاق آن ناشی از تمایل به خاکستر کردن حافظه جمعی و تجزیه هویت مردم است. علاوه بر این، قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی به طور قابل توجهی به تأمین مالی تروریسم، جرایم سازمان یافته و پولشویی کمک می‌کند. باید به یاد داشت که شورای امنیت سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۷ (قطعنامه ۲۳۴۷) رسماً به رسمیت شناخت که تهدیدات علیه میراث فرهنگی یک مسئله امنیتی مهم است و جامعه بین‌المللی مسئولیت مستقیمی برای حفاظت از آن دارد.

در این راستا، یونسکو مایل است از اتحادیه اروپا به خاطر همکاری ارزشمند و بلندمدتش تشکر کند و از کار و تلاش‌های انجام‌شده توسط همه متخصصان مربوطه، به‌ویژه نمایندگان قضایی و سازمان‌های مجری قانون، قدردانی نماید. با توجه به میزان خسارتی که جامعه بین‌المللی در رابطه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی با آن مواجه است، تنها یک همکاری قوی و مداوم، پلیس و مقامات قضایی را قادر می‌سازد تا بر این تهدید جهانی غلبه کنند. باید بین این دو، با همکاری نزدیک کشورهای عضو، سازمان‌های بین‌المللی دولتی و سازمان‌های غیردولتی درگیر در این زمینه و سایر ذینفعان، مانند بازار هنر، پل‌هایی ایجاد شود.

با توجه به این موضوع، کتابچه راهنمای حاضر، مجموعه‌ای کاربردی و جامع را برای همه متخصصان ارائه می‌دهد. این کتابچه، ابزارهای حقوقی بین‌المللی و ابزارهای موجود را به منظور ارتقای بهترین شیوه‌ها و بهبود همکاری‌های اروپایی و بین‌المللی تشریح می‌کند. با انجام این کار، و با همکاری برای دستیابی به اهداف امنیتی و حفاظت از میراث، ما میراثی مشترک و غیرقابل جایگزین را حفظ خواهیم کرد.

لازارو الوندو آسومو

مدیر، فرهنگ و فوریت‌های پزشکی

بخش فرهنگی یونسکو (۲۰۱۸-۲۰۲۱)

تقدیرنامه‌ها

یونسکو مایل است مراتب قدردانی خود را از اتحادیه اروپا به خاطر حمایت سخاوتمندانه‌اش از این نشریه و تعهدش به اقدامات یونسکو در مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی ابراز کند.

یونسکو همچنین مایل است مراتب تشکر خود را از اعضای کمیته بررسی همتا، به ویژه سوفی دلپیر، هماهنگ‌کننده امور حقوقی و نهادی ایکوم؛ مارینا اشناپدر، مسئول ارشد حقوقی و امین معاهدات سازمان میراث فرهنگی ملل متحد (UNIDROIT) و تورال مصطفی‌اف، متخصص برنامه وابسته دبیرخانه کنوانسیون ۱۹۵۴ یونسکو، ابراز دارد.

همکاری بی‌دریغ کشورهای عضو نیز بسیار مورد قدردانی است. به طور خاص، ما بلیم از همه هیئت‌های نمایندگی دائمی یونسکو که در این پروژه مشارکت داشتند، و همچنین از سازمان‌های همکار یونسکو در این زمینه از جمله UNIDROIT, INTERPOL, WCO, UNODC, ICOM, EUROPOL, EUROJUST، نیروهای پلیس ملی و مأموران گمرک و همچنین سایر ذینفعانی که در تهیه این ابزار جامع مشارکت داشتند، تشکر کنیم.

فهرست مطالب

پیشگفتار اتحادیه اروپا	۳
پیشگفتار یونسکو	۵
تقدیرنامه‌ها	۷
فهرست اختصارات	۱۱
۱. مقدمه	۱۳
۱.۴ اهداف این مجموعه ابزار ۱.۲. اهمیت حفاظت از میراث فرهنگی از طریق جلوگیری از قاچاق غیرقانونی ۱۵	
۲. چارچوب حقوقی بین‌المللی و منطقه‌ای برای جلوگیری از قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی ۱۷	
۲.۱. پیشینه ۲.۲. کنوانسیون ۱۹۵۴ برای حفاظت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه و دو پروتکل ۱۹۹۹ و ۱۹۵۴ آن	۱۸
۲.۲.۱ اشغال متخاصمانه	۲۱
۲.۲.۲ تخلقات جدی	۲۲
۲.۳. کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو در مورد روش‌های ممنوعیت و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی ۲.۳.۱ کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو چگونه اداره می‌شود؟	۲۶
۲.۳.۲ دستورالعمل‌های عملیاتی کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو	۳۵
۲.۴. کنوانسیون سازمان ملل متحد در امور اشیاء فرهنگی مسروقه یا غیرقانونی صادر شده ۲.۵. ۱۹۹۵ پیوست ۱۱ کنوانسیون ناپروبی - سازمان جهانی گمرک (WCO)	۳۶
۲.۶. کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان‌یافته فراملی (UNTOC)	۳۸
۲.۷. دستورالعمل‌های بین‌المللی برای پیشگیری از جرم و واکنش‌های عدالت کیفری در رابطه با قاچاق اموال فرهنگی کنوانسیون شورای اروپا در مورد جرائم مربوط به اموال فرهنگی ۲.۹. قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد قطعنامه ۱۴۸۳	۴۲
۲.۸. شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۰۳)	۴۳
۲.۹.۱	۴۷
۲.۹.۲ قطعنامه ۲۱۹۹ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۱۵)	۴۸
۲.۹.۳ قطعنامه ۲۲۵۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۱۵)	۵۱
۲.۹.۴ قطعنامه ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۱۷)	۵۴

۲.۱.۰ چارچوب قانونی اتحادیه اروپا در مورد واردات، صادرات و بازگشت آثار فرهنگی	۶۰
اموال ۲.۱.۰.۱ آیین نامه شورای (EC) شماره ۱۱۶/۲۰۰۹ در مورد صادرات کالاهای فرهنگی	۶۱
۲.۱.۰.۲ دستورالعمل پارلمان و شورای اروپا ۲۰۱۴/۶۰/EU	۶۳
۲.۱.۰.۳ آیین نامه 2019/880 (EU) پارلمان اروپا و شورا مورخ ۱۷ آوریل ۲۰۱۹ در مورد معرفی و واردات کالاهای فرهنگی	۶۴
۲.۱.۰.۴ طرح اقدام اتحادیه اروپا علیه قاچاق کالاهای فرهنگی	۶۵

۳. قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی به عنوان یک جرم سازمان یافته

۳.۱ منابع	۶۸
۳.۱.۱ حفاریهای غیرقانونی: گروههای مختلف، انگیزهها و رفتارهای متفاوت	۶۹
۳.۲ حمل و نقل و تجارت	۷۲
۳.۲.۱ ترانزیت و مقصد	۷۴
۳.۳ برخی مفاهیم مرتبط	۷۵
۳.۳.۱ بررسی دقیق/مراقبت لازم ۳.۳.۲ منشأ چیست؟	۷۵
۳.۳.۳ اسناد جعلی میدا، گواهیهای صادراتی جعلی/اظهارنامههای گمرکی	۷۷
۳.۳.۴ جعلی	۷۸
۳.۳.۵ فروش آنلاین	۷۹
۳.۳.۶ وب تارک	۸۳

۴. اقدامات و ابزارهای عملی

۴.۱ ابزارهای یونسکو	۸۶
۴.۱.۱ کمپینهای آگاهی بخشی: فیلم، کلیپ ویدیویی و نشریات	۸۶
۴.۱.۲ قواعد میانجیگری و سازش در اختلافات مربوط به اموال فرهنگی	۸۶
۴.۱.۳ دعاوی مربوط به اشیاء فرهنگی که برای فروش از طریق اینترنت عرضه می شوند ۴.۱.۴ آیین نامه اخلاق	۸۷
حرفه ای برای دلالان اموال فرهنگی ۴.۱.۵ گواهی صادرات نمونه	۸۷
۴.۱.۶ پایگاه داده قوانین ملی میراث فرهنگی	۸۸
۴.۱.۷ مقررات نمونه در مورد مالکیت دولتی اشیاء فرهنگی کشف نشده	۸۹
۴.۲ پروژه دانشگاهی کنوانسیون UNIDROIT (UCAP)	۹۰
۴.۳ ابزارهای اینترنتی	۹۱
۴.۳.۱ پایگاه داده آثار هنری مسروقه	۹۱
۴.۳.۲ پویشها	۹۲
۴.۳.۳ آگهی بنفش	۹۳
۴.۴ ارکنو - سازمان جهانی گمرک	۹۳
۴.۵ فهرستهای قرمز - شورای بین المللی موزهها (ایکوم)	۹۵
۴.۶ شرلوک - دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد	۹۶

۴.۷.۱	۴.۷. سیستم اطلاعات بازار داخلی - (IMI) اتحادیه اروپا	۹۷
	استفاده از سیستم IMI مطابق با دستورالعمل 2014/60/EU	۹۸

۵. معاضدت حقوقی متقابل و تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی

		۹۹
۵.۱	۵.۱. معاضدت حقوقی متقابل (MLA)	۱۰۰
	گنجینه‌های اداری/غیررسمی	۱۰۰
	تأیید درخواست (نامه نیابت قضایی)	۱۰۱
۵.۲.	تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی کنوانسیون اتحادیه اروپا در مورد معاضدت حقوقی متقابل (۲۰۰۰)	۱۰۳
۵.۲.۱		۱۰۵
	۵.۲.۲. کنوانسیون اتحادیه اروپا در مورد کمک و همکاری متقابل بین گمرکات	۱۰۵
	حکومت‌ها (ناپل دوم)	۱۰۵
	دستور تحقیقات اروپایی	۱۰۵
	۵.۲.۴. حکم جلب اروپایی	۱۰۶
	تیم‌های تحقیقاتی مشترک (JITs)	۱۰۷

۶. همکاری بین سازمانی

		۱۱۱
۶.۱	۶.۱. دینفغان اصلی	۱۱۲
۶.۲	۶.۲. حوزه‌ها و انواع همکاری	۱۱۳
۶.۲.۱	فعالیت‌های آموزشی	۱۱۳
	شناسایی الگوهای فرهنگی	۱۱۵
	رویش‌ها	۱۱۶
۶.۲.۴	۶.۲.۴. همکاری با سازمان‌های مردم‌نهاد	۱۱۸

درباره نویسندگان

۱۱۹

فهرست اختصارات

مبارزه با پولشویی	مبارزه با پولشویی
جبهه النصره	جبهه النصره
تامین مالی ضد تروریستی	تامین مالی ضد تروریستی
مرکز ملی تحقیقات علمی فرانسه	مرکز ملی تحقیقات علمی فرانسه
شورای اروپا	شورای اروپا
ای او	دستور تحقیقات اروپایی
اتحادیه اروپا	اتحادیه اروپا
FATF	گروه ویژه اقدام مالی
دادگاه کیفری بین‌المللی	دادگاه کیفری بین‌المللی
مرکز بین‌المللی مطالعات حفظ و مرمت اموال فرهنگی	مرکز بین‌المللی مطالعات حفظ و مرمت اموال فرهنگی
شورای بین‌المللی موزه‌ها	شورای بین‌المللی موزه‌ها
کمیته بین دولتی برای ترویج بازگرداندن اموال فرهنگی به کشورهای مبدأ یا استرداد آنها در صورت تصاحب غیرقانونی.	کمیته بین دولتی برای ترویج بازگرداندن اموال فرهنگی به کشورهای مبدأ یا استرداد آنها در صورت تصاحب غیرقانونی.
سیستم اطلاعات بازار داخلی	سیستم اطلاعات بازار داخلی
سازمان بین‌المللی پلیس جنایی	سازمان بین‌المللی پلیس جنایی
دولت اسلامی عراق و شام	دولت اسلامی عراق و شام
معاصدت حقوقی متقابل	معاصدت حقوقی متقابل
رویکرد کاهش بازار	رویکرد کاهش بازار
دفتر مرکزی ملی	دفتر مرکزی ملی
سازمان مردم نهاد	سازمان مردم نهاد
دفتر مرکزی فرانسه برای مبارزه با قاچاق غیرقانونی کالاهای فرهنگی	دفتر مرکزی فرانسه برای مبارزه با قاچاق غیرقانونی کالاهای فرهنگی
سازمان امنیت و همکاری اروپا	سازمان امنیت و همکاری اروپا
خدمات گمرکی قضایی ملی فرانسه	خدمات گمرکی قضایی ملی فرانسه
پروژه دانشگاهی کنوانسیون UNIDROIT	پروژه دانشگاهی کنوانسیون UNIDROIT
کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه فساد ۲۰۰۳	کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه فساد ۲۰۰۳
سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)	سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)
مؤسسه بین‌المللی یکپارچه‌سازی حقوق خصوصی	مؤسسه بین‌المللی یکپارچه‌سازی حقوق خصوصی
دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد	دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد
شورای امنیت سازمان ملل متحد	شورای امنیت سازمان ملل متحد
کنوانسیون جرایم سازمان‌یافته فراملی سازمان ملل متحد ۲۰۰۰	کنوانسیون جرایم سازمان‌یافته فراملی سازمان ملل متحد ۲۰۰۰
سازمان جهانی گمرک	سازمان جهانی گمرک

امقدمه.

۱.۱ هدف از این جعبه ابزار

جلوگیری از قاچاق غیرقانونی اشیاء فرهنگی یک ضرورت اساسی برای حفاظت از میراث فرهنگی است. مبارزه با این جرم نیازمند دانش و تجربه خاص در مورد ابزارهای حقوقی بین‌المللی، از جمله اجرای عملی آنهاست. مهمتر از همه، برای همکاری مؤثر در این زمینه، همه بازیگران دخیل در کاهش قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی باید از آمادگی خوبی برخوردار باشند. هرگونه اتلاف وقت تنها به نفع قاچاقچیان و در عین حال تضعیف میراث فرهنگی، علم و امید است.

هدف این راهنما ارائه اسناد مرجع اساسی، همراه با ابزارهای عملی توسعه‌یافته توسط سازمان‌ها، ارگان‌ها و سازوکارهای دولتی یا غیردولتی (NGO) بین‌المللی یا منطقه‌ای مربوطه، از جمله موارد زیر است:

y شورای امنیت سازمان ملل متحد y (UNSC) سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) y موسسه بین‌المللی یکسان‌سازی حقوق خصوصی (UNIDROIT)

y سازمان بین‌المللی پلیس جنایی (اینترپل) y دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد y (UNODC) سازمان جهانی گمرک y (WCO) شورای بین‌المللی موزه‌ها (ICOM)

اتحادیه اروپا (EU)

-یوروجاست

-یوروپل

حفاظت از اموال فرهنگی، وظیفه‌ای است که عموماً با متخصصان میراث فرهنگی مانند باستان‌شناسان، مورخان هنر، انسان‌شناسان و متخصصان موزه مرتبط است. با این حال، هنگامی که این حفاظت به یک تعهد قانونی تبدیل می‌شود و اقدامات خلاف آن جرم‌انگاری می‌شود، مسئولیت تضمین اجرای قانون بر عهده سازمان‌های مجری قانون و قوه قضائیه است. در این راستا، این راهنما همچنین قصد دارد اطلاعات اساسی در مورد بازیگران اصلی این مبارزه ارائه دهد: پلیس، ژاندارمری، گمرک، دادستان‌ها و قضات.

مثال‌ها و تمرین‌های موجود در این مطالعه، گام‌های عملی برای تکمیل اطلاعات نظری ارائه شده در متون حقوقی و آغاز تعامل در طول آموزش ارائه می‌دهند.

به دلایل عملی، برای محدود کردن تعداد صفحات مطالعه، ابزارهای حقوقی مورد بحث در این راهنما ضمیمه نشده‌اند. با این حال، وب‌سایت‌های تمام منابع آنلاین یا نسخه‌های آنلاین منابع مورد استفاده در این مطالعه در پاورقی‌ها موجود است. قبل از انجام تمرین‌ها، لطفاً مطمئن شوید که متون حقوقی مورد اشاره در فصل‌های مربوطه را مطالعه کرده‌اید.

۱.۲ اهمیت حفاظت از میراث فرهنگی میراث از طریق جلوگیری از قاچاق غیرقانونی

© هاگان شاوکی، ۲۰۰۷

افزایش آگاهی و اطلاعات با هدف بهبود وضعیت جهان در هر گوشه و کناری و در همه امور، از حفاظت از حیات وحش گرفته تا مبارزه با افراط گرایی، پیشگیری از برخی بیماری ها، پایان دادن به کودک آزاری، دفاع از حقوق بشر، تضمین برابری در آموزش و تشویق به تغذیه سالم، یافت می شود.

با وجود این همه دلایل که برای جلب توجه ما رقابت می کنند، چه چیزی اشیاء فرهنگی را تا این حد مهم می کند که حفاظت از آنها باید سنگ بنای آینده ای بهتر در نظر گرفته شود؟ اموال فرهنگی از اشیاء بی جان تشکیل شده اند. با این حال، سازندگان آن اشیاء افراد واقعی بودند که از طریق آثار باستانی خود، روح هنری، خرد، فرهنگ و دانش خود را منتقل می کردند.

ظرفیت ما برای یادگیری از یافته های افرادی که بسیار زودتر از ما زندگی می کردند، به عنوان مثال، این امکان را برای ما فراهم کرده است که امروزه در شیوه های دموکراتیک مشارکت کنیم یا واکنشی علیه مالاریا بسازیم. اموال فرهنگی نه تنها از طریق اطلاعات علمی بنیادی که منتقل می کنند، بلکه به دلیل ارزش تاریخی و شکنندگی شان - چیزی که مردم را علیرغم تفاوت هایشان متحد می کند - به جهان و به زندگی همه ما کمک می کنند.

طبیعی است که هنگام محافظت از یک زندگی یا دور نگه داشتن جوانان از مواد مخدر یا نجات جان یک حیوان، انسانی ترین احساسات را با هم به اشتراک بگذاریم. محافظت از هر چیزی که مربوط به یک موجود زنده است، ما را در تمایل دلسوزانه برای کمک و محافظت از چیزی که آن را گرانبها می دانیم، متحد می کند. میراث فرهنگی نیز همین احساسات را برمی انگیزد، زیرا فراتر از همه اختلافات سیاسی، مذهبی و فرقه ای، نمایانگر انسانیت مشترک ماست. به همین دلیل، اقدامات داعش در سوریه و عراق علیه میراث فرهنگی، تمام جهان را شوکه کرد.

اهمیتی که به پایداری اموال فرهنگی و حفاظت از میراث فرهنگی نسبت داده می شود، پدیده ای جدید نیست. هوگو گروتیوس در شاهکار خود «درباره قانون جنگ و صلح»، از مورخ مشهور پولیبیوس (حدود ۳۰۳ قبل از میلاد - ۱۲۰ قبل از میلاد) نقل می کند که تخریب غیرضروری اشیاء مانند رواق ها، معابد، مجسمه ها و سایر آثار و بناهای هنری زیبا، حتی در زمان جنگ، را «خشم وحشیانه» و «جنون تخریب چیزها» می نامد.^۱

مارکوس تولیوس سیسرو، به عنوان یکی از مشهورترین وکلا و دادستان‌های تاریخ غرب، نگران غارت اشیاء فرهنگی نیز بود. او با پیگرد قانونی گایوس ورس به جرم غارت سیسیل، نام خود را بر سر زبان‌ها انداخت. سیسرو در سخنرانی‌های خود در مورد پرونده ورس، با عنوان Verrines، به سه دسته از اموال اشاره می‌کند: res sacra (مقدس)، res publicae (عمومی) و res privatea (خصوصی)، و ورس در مورد همه آنها گناهکار شناخته شد.²

این نگرانی‌ها محدود به اروپا نبوده است. ابن خلدون (۱۳۳۲-۱۴۰۶) یکی از پیشگامان تاریخ‌نگاری، جامعه‌شناسی و اقتصاد مدرن، در شاهکار خود، المقدمة، ناامیدی خود را نسبت به افرادی که حفاری‌های غیرقانونی انجام می‌دهند، ابراز می‌کند، زیرا آنها خود را در معرض خطر مجازات قرار می‌دهند. اشاره به کلمه «مجازات» در نسخه خطی ما را به این نتیجه می‌رساند که، حتی اگر به دلایل مختلف، حفاری‌های غیرقانونی مدت‌ها پیش جرم‌انگاری شده بودند.

۲. چارچوب حقوقی بین‌المللی و منطقه‌ای برای جلوگیری از قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی

۲.۱ پیشینه

تا قرن نوزدهم، ابزارهای قانونی مربوط به اموال فرهنگی محدود به توافقات دو جانبه یا چند جانبه بود. همانطور که در مقدمه ذکر شد، استدلال‌های مربوط به اموال فرهنگی از اوایل دوره روم پدیدار شدند، و طبقه‌بندی سیسرو از ماهیت اموال بالفعل، اموال فرهنگی را به معنای امروزی آن مشخص می‌کرد.

ماده CXIV پیمان صلح وستفالی، ۱۶۴۸ شامل مقرراتی در مورد بازگرداندن آثار باستانی غارت‌شده، از جمله اسناد بایگانی، در پایان جنگ سی ساله است. در چارچوب این توافق، سوئد تا پایان قرن هجدهم ۱۳۳ اسند بایگانی بوهمی را بازگرداند. ۳. بنابراین، پیمان وستفالی نقطه عطفی حیاتی در میان بسیاری از مقررات حقوقی بین‌المللی است که بر قوانین بازگرداندن اموال فرهنگی تأثیر گذاشته‌اند.

در طول جنگ‌های ناپلئونی، چندین شیء فرهنگی از کشور مبدأ خود خارج شدند و پس از واترلو، در جریان مذاکرات کنوانسیون پاریس در سال ۱۸۱۵، متفقین تلاش فرانسه برای گنجاندن بندی برای حفظ اموال مصادره شده را رد کردند. ۴. متعاقباً دستوری مبنی بر بازگشت اموال مصادره شده و اموال به دست آمده از طریق یک معاهده به کشور مبدأ صادر شد.

جای تعجب نیست که اولین مقررات بین‌المللی در مورد اموال فرهنگی در رابطه با قوانین جنگ پدید آمد. دلیل این امر این است که علاوه بر غیرنظامیان، اموال فرهنگی در صورت جنگ، ناآرامی یا درگیری مسلحانه بیشترین آسیب را متحمل می‌شوند.

یکی دیگر از ابزارهای مهم که به عنوان یکی از اسناد پایه‌ای برای قوانین جنگ در نظر گرفته می‌شود، قانون لیبر است که بر اساس این درک ایجاد شده است که حتی جنگ نیز باید استانداردهایی برای حفاظت از جان انسان‌ها داشته باشد. این قانون در سال ۱۸۶۳ در طول جنگ داخلی آمریکا تدوین شد و بنابراین یک سند قانونی ملی محسوب می‌شود. با این حال، این قانون همچنین به عنوان جد اعلامیه بروکسل در سال ۱۸۷۴ در نظر گرفته می‌شود که سند مرجع برای کنوانسیون لاهه در سال ۱۸۹۹ است.^۵

کنفرانس اول لاهه در سال ۱۸۹۹ برای بررسی و احیای اعلامیه قوانین جنگ، که در کنفرانس ۱۸۷۴ بروکسل تهیه شده بود اما تصویب نشد، برگزار شد. کنوانسیون لاهه ۱۸۹۹ مستقیماً به تخریب غیرضروری بناهای اختصاص داده شده به دین، هنر، علم و آموزش اشاره می‌کند و آن را ممنوع می‌سازد. مرتبط‌ترین ماده به تصرف غیرقانونی اموال فرهنگی، ماده ۵۶ است و به شرح زیر است:

۳ آر. پیترز، ۲۰۱۱، سازوکارهای مکمل و جایگزین فراتر از استرداد: رویکردی منفعت‌محور برای حل و فصل اختلافات میراث فرهنگی بین‌المللی، پایان‌نامه دکتری، موسسه دانشگاه اروپایی، دانشکده حقوق، صفحه ۳۱.

۴ سی. باسونی، ۱۹۸۳، مسائل قضایی در جنبش بین‌المللی اموال فرهنگی، جلد ۱۰، شماره ۲، سیراکیوز، نیویورک، دانشکده حقوق دانشگاه سیراکیوز، ص ۲۸۸.

۵ لیندسی، همان منبع، ص ۱۹.

ماده ۵۶

اموال بخش‌ها، مؤسسات مذهبی، خیریه و آموزشی، و اموال هنر و علم، حتی اگر متعلق به دولت باشند، به عنوان اموال خصوصی تلقی می‌شوند. هرگونه توقیف، تخریب یا آسیب عمدی به این مؤسسات، بناهای تاریخی، آثار هنری یا علمی ممنوع است و باید موضوع رسیدگی قرار گیرد.⁶

مورد E: ونوس سیرن

CC-BY-SA @ colaimage / Alamy Stock Photo
این تصویر تحت مجوز
قرار نمی‌گیرد و استفاده یا تکثیر آن بدون اجازه قبلی صاحبان حق چاپ مجاز
نیست.

در سال ۱۹۱۳، نیروهای نظامی ایتالیا در لیبی، مجسمه‌ای بدون سر از ونوس را در مکانی باستانی به نام سیرن کشف کردند. ظاهراً به دلایل امنیتی، مقامات ایتالیایی این مجسمه را به ایتالیا فرستادند. در سال ۱۹۸۹، دولت لیبی ادعای بازگرداندن این اثر باستانی را مطرح کرد. مقامات ایتالیایی توافق کردند که این اثر باستانی متعلق به لیبی است و مذاکرات بین دو دولت منجر به صدور بیانیه مشترکی شد که در سال ۲۰۰۰ با امضای توافقی نام‌های در مورد بازگرداندن ونوس سیرن به لیبی دنبال شد.

پس از صدور فرمان وزارتی برای اجرای بیانیه مشترک و توافق سال ۲۰۰۰، یک سازمان غیردولتی ایتالیایی به نام ایتالیا نوستر، از دادگاه اداری منطقه‌ای لاتزیو درخواست لغو فرمان وزارتی را کرد. این سازمان غیردولتی استدلال کرد که این فرمان با قوانین داخلی ایتالیا مغایرت دارد، زیرا اشیاء فرهنگی طبق قانون مربوطه ایتالیا غیرقابل انتقال هستند و زمانی که این اثر باستانی پیدا شد، محل کشف آن خاک ایتالیا بود.

شایان ذکر است که وقتی ایتالیا در سال ۱۹۱۱ علیه امپراتوری عثمانی اعلام جنگ کرد، تریپولیتانیا و سیرنیسا به قلمرو عثمانی تعلق داشتند. با این حال، تنها در سال ۱۹۲۳ (هشت سال پس از انتقال کشتی ونوس به ایتالیا) متفقین با پیمان صلح لوزان، حاکمیت ایتالیا بر لیبی را به رسمیت شناختند. این بدان معناست که ایتالیا این اثر باستانی را در طول اشغال جنگی از لیبی گرفته است. در زمان وقوع این وقایع، ایتالیا عضو کنوانسیون دوم لاهه در رابطه با قوانین و عرف‌های جنگ زمینی مورخ ۲۹ ژوئیه ۱۸۹۹ بود که ماده ۵۶ آن توقیف آثار هنری را ممنوع می‌کند. بنابراین، ایتالیا ملزم به رعایت ماده ۵۶ آن کنوانسیون بود که در کنوانسیون ۱۹۰۷ لاهه نیز مجدداً تصریح شده بود.

با توجه به همه این عناصر، دادگاه اداری منطقه‌ای لاتزیو تصمیم گرفت که مجسمه باید به لیبی بازگردانده شود. دلایل این امر دو جنبه داشت: اول، به این دلیل که بیانیه و توافق مشترک سال ۲۰۰۰ بین لیبی و ایتالیا به دلیل ماهیت بین‌المللی آنها بر قوانین داخلی غلبه دارد؛ و دوم، به دلیل قوانین عرفی موجود در رابطه با بازگرداندن و استرداد آثار هنری. این سازمان غیردولتی از حکم صادره در دیوان عالی ایتالیا تجدیدنظرخواهی کرد که دیوان عالی ایتالیا تصمیم دادگاه اداری منطقه‌ای لاتزیو را تأیید کرد.

بازگرداندن مجسمه در سال ۲۰۰۸ انجام شد و این اقدام به عنوان آغاز دوران جدیدی بین ایتالیا و لیبی در نظر گرفته شد؛ این اقدام همچنان نمونه خوبی از همکاری بین‌المللی و اجرای کنوانسیون ۱۸۹۹ هجری است. ۸.۷.

در سال ۱۹۱۹ دو معاهده مهم، معاهده ورسای و معاهده سن ژرمن آن له، به موضوع بازگشت و استرداد اموال فرهنگی پرداختند. این اولین باری بود که یک معاهده شامل مقررات سفارشی در مورد جبران خسارت آثار باستانی خاص بود و زمینه را برای ادعاهای مربوط به استرداد آثار هنری، بایگانی‌ها، یادگاری‌های تاریخی و غیره فراهم می‌کرد. ۹.

اولین کنوانسیون بین‌المللی که کاملاً به حفاظت از اموال فرهنگی اختصاص داده شد، پیمان واشنگتن در سال ۱۹۳۵ بود که با نام پیمان روئریچ یا پیمان پان-آمریکایی در مورد حفاظت از مؤسسات هنری و علمی و بناهای تاریخی نیز شناخته می‌شود. این یک کنوانسیون منطقه‌ای است که بین کشورهای قاره آمریکا منعقد شده است و برای حفاظت از برخی از اشکال اموال فرهنگی هم در زمان جنگ و هم در زمان صلح طراحی شده است، اما همه اشکال آثار باستانی فرهنگی را به طور جامع پوشش نمی‌دهد.

معاهده حفاظت از اموال منقول با ارزش تاریخی مصوب سال ۱۹۳۵ اولین معاهده چندجانبه بین کشورهای قاره آمریکا است که امکان اعمال قوانین خارجی در مورد بازگرداندن و استرداد اموال فرهنگی را فراهم می‌کند. ۱۱. مهم‌ترین ویژگی این معاهده را می‌توان محدودیت واردات اموال فرهنگی دانست. طبق ماده ۲ و ماده ۳ این معاهده، اگر یک شیء با گواهی صادرات صادر شده توسط کشور مبدا همراه نباشد، آن شیء مصادره می‌شود، واردات آن مجاز نیست و اثر باستانی به کشور مبدا بازگردانده می‌شود. علاوه بر این، کشور عضوی که کشور مبدا شیء باستانی مورد نظر برای واردات نیز هست، حق مطالبه بازگرداندن شیء را خواهد داشت. علیرغم اینکه این معاهده محدود به آثار باستانی مربوط به دوران پیش از کلمبیا و استعمار است و فقط در قاره آمریکا اعمال می‌شود، بنابراین به گونه‌ای که در زمینه حقوق اموال فرهنگی معرفی کرده است، امروزه جایگاه خود را در اسناد نظارتی بین‌المللی و منطقه‌ای دارند.

مفاد مربوط به استرداد آثار باستانی غارت‌شده نیز در معاهداتی که در پایان جنگ جهانی دوم امضا شدند، گنجانده شده بود. با کنوانسیون حل و فصل مسائل ناشی از جنگ و اشغال، که در سال ۱۹۵۲ تصویب شد، آلمان متعهد شد که علاوه بر سایر اموال مانند جواهرات و مبلان عتیقه که در طول جنگ جهانی دوم از سرزمین‌های اشغالی گرفته شده بود، آژانس را برای جستجو، بازیابی و استرداد اموال فرهنگی تأسیس کند. ۲۱.

^۷ این یادداشت موردی با لطف دکتر الساندرو چیچی تصحیح و تکمیل شده است. Chechi, ۲۰۰۸. بازگشت اشیاء فرهنگی که در دوران سلطه استعماری و حقوق بین‌الملل منتقل شده‌اند: پرونده ونوس سیرن، سالنامه حقوق بین‌الملل ایتالیا، صفحات ۱۸۱-۱۵۹.

^۸ آ. چیچی، ای. ال. باندل و ام. ای. رنولد، ۲۰۱۲. پرونده ونوس اهل قیروان - ایتالیا و لیبی، مرکز هنر-حقوق، دانشگاه ژنو، آرتمیس. موجود در <https://plone.unige.ch/art-adr/cases-affaires/venus-of-cyrene-2013-italy-and-libya/case-note-2013-venus-of-cyrene-2013-italy-and-libya> (دسترسی در ۳۰ مه ۲۰۱۸).

^۹ پیمان صلح با آلمان (معاهده ورسای)، مواد ۲۴۷-۲۴۵ موجود در: <http://www.loc.gov/law/help/us-treaties/bevans/m-ust000002-0043.pdf> (دسترسی در ۳۰ مه ۲۰۱۸).

^{۱۰} یونسکو، ۱۹۸۴. حفاظت از اموال فرهنگی منقول. خلاصه متون قانونگذاری، موجود در: <http://unesdoc.unesco.org/images/0006/000603/060309oe.pdf> (دسترسی در ۲۰ مه ۲۰۱۸).

^{۱۱} م. وانتوش-تول، ۲۰۱۵. اموال فرهنگی در دعوی فرامرزی: تبدیل حقوق به ادعا. برلین، دبلیو. دی گروپتر، صفحه ۱۷۸.

^{۱۲} جمهوری فدرال آلمان، ۱۹۵۹. کنوانسیون حل و فصل مسائل ناشی از جنگ و اشغال، سری معاهدات شماره ۳۰، فصل پنجم، ماده ۱. موجود در: <http://treaties.fco.gov.uk> (دسترسی در ۲۰ مه ۲۰۱۸).

۲.۲ کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ برای حفاظت از اموال فرهنگی در واقعۀ درگیری مسلحانه و دو مورد آن پروتکل‌های ۱۹۵۴ و ۱۹۹۹

کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ اولین سند بین‌المللی در مورد حفاظت از میراث فرهنگی است که برای تصویب توسط هر کشوری آزاد است. زیرا محدود به یک منطقه یا قاره خاص نیست. همانطور که به طور خلاصه در بخش‌های قبلی این راهنما ذکر شد، اولین مقررات مربوط به حفاظت از اموال فرهنگی -از جمله جلوگیری از غارت و اختلاس -در اسناد مربوط به جنگ مانند معاهدات صلح یا قوانین اسناد مربوط به جنگ ظاهر شد. مرحله قبل از کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ را می‌توان به عنوان دوره‌ای از «انباشت» در نظر گرفت که طی آن، از طریق توسعه اسناد قبلی، عبارت‌بندی کنوانسیون شروع به ظهور کرد. واضح است که فلسفه، از طریق بیان نیاز به حفاظت از اموال فرهنگی، انگیزه اصلی این توسعه بوده است و این در مقدمه کنوانسیون منعکس شده است: «متقاعد شدن به اینکه آسیب به اموال فرهنگی متعلق به هر مردمی به معنای آسیب به میراث فرهنگی همه بشریت است، زیرا هر مردمی سهم خود را در فرهنگ جهان ایفا می‌کنند».

کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه همچنین اولین معاهده بین‌المللی بود که تعریف جامعی از اموال فرهنگی را در سه طبقه ارائه داد: (۱) اموال منقول یا غیرمنقول دارای اهمیت فراوان برای میراث فرهنگی؛ (۲) ساختمان‌هایی که هدف اصلی و مؤثر آنها حفظ یا نمایش اموال فرهنگی منقول است؛ و (۳) مراکز حاوی بناهای تاریخی.

اجرای کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ دو پروتکل آن در زمان صلح، از طریق اتخاذ اقدامات مناسب برای حفاظت از اموال فرهنگی در صورت وقوع درگیری مسلحانه آغاز شد.^{۳۱}

کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ و دو پروتکل آن موارد زیر را ممنوع می‌کنند:

۱-هدف قرار دادن و حمله به اموال فرهنگی، مگر اینکه به یک هدف نظامی تبدیل شود؛ ۲-در معرض آسیب قرار دادن اموال فرهنگی با استفاده از آنها برای

اهداف نظامی؛^{۱۴}

۳-انجام حمله‌ای که انتظار می‌رود منجر به خسارت ضمنی به اموال فرهنگی شود؛ ۴-قرار دادن اموال فرهنگی در معرض انتقام و سوءاستفاده از نشان

مشخص.^{۱۵}

ماده ۳، ماده (۲)، ماده ۷(۱) کنوانسیون حفاظت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه به همراه مقررات اجرای کنوانسیون ۱۹۵۴ (کنوانسیون لاهه، ۱۹۵۴) موجود در: http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=13637&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html و ماده ۵، ماده ۳۰(۳) پروتکل دوم کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ برای حفاظت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه ۱۹۹۹ (پروتکل دوم، ۱۹۹۹) موجود در:

http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=15207&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html (دسترسی در ۲۳ مه ۲۰۱۸).

ماده ۴ (۱) کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه.

لطفاً به متن متون اساسی کنوانسیون و دو پروتکل آن (۱۹۵۴ و ۱۹۹۹) در آدرس زیر مراجعه کنید: <http://unesdoc.unesco.org/images/0018/001875/187580e.pdf> (تاریخ دسترسی: ۲۳ مه ۲۰۱۸) آر، اوکیف، سی، پرون، تی، موسایف و جی، فراری، ۲۰۱۶. راهنمای نظامی یونسکو برای حفاظت از اموال فرهنگی، موجود در: <http://unesdoc.unesco.org/>

<http://unesdoc.unesco.org/images/0024/002466/246633e.pdf> (تاریخ دسترسی: ۲۳ مه ۲۰۱۸).

با این حال، کنوانسیون همچنین شامل مقرراتی است که «ضرورت نظامی ضروری» را به رسمیت می‌شناسد،⁶¹ که نشان می‌دهد هیچ وسیله جایگزینی برای دستیابی به همان مزیت نظامی وجود ندارد. در این راستا، ممنوعیت‌های فوق‌الذکر مطلق نیستند و می‌توانند با توجه به ضرورت نظامی ضروری، لغو شوند.⁷¹

برای اهداف این راهنما، مهمترین ماده‌ای که باید یادآوری شود، ماده (3) کنوانسیون 1954 است که سرقت، غارت و سوء استفاده از اموال فرهنگی را ممنوع می‌کند. تا آنجا که به این ماده مربوط می‌شود، «ضرورت نظامی ضروری» به عنوان یک دفاع معتبر در نظر گرفته نمی‌شود، زیرا سرقت اموال فرهنگی به سختی می‌تواند به عنوان یک ضرورت نظامی توجیه شود.⁷¹

ماده (۳) ۴

طرف‌های معظم متعاهد همچنین متعهد می‌شوند که هرگونه سرقت، غارت یا تصرف غیرقانونی و هرگونه اقدام خرابکارانه علیه اموال فرهنگی را ممنوع، جلوگیری و در صورت لزوم متوقف کنند. آنها از مصادره اموال فرهنگی منقول واقع در قلمرو طرف معظم متعاهد دیگر خودداری خواهند کرد.

طبق ماده (3)،⁴ در حالی که خود نیروهای نظامی باید از هرگونه اختلاس و خرابکاری اجتناب کنند، طرفین درگیری، در طول خصومت‌ها، باید چنین اقداماتی را توسط سایر بازیگران، که ممکن است شامل هرگونه تشکیلات جنبای محلی یا گروه‌های سازمان‌یافته باشد، نیز ممنوع و جلوگیری کنند.

۲.۲.۱ اشغال خصمانه

حقوق بین‌الملل وظایف خاصی را بر عهده قدرت اشغالگر می‌گذارد و آن را به عنوان متولی سرزمین در طول جابجایی موقت اقتدار حاکم بر آن سرزمین در نظر می‌گیرد. این به معنای اذعان یا پذیرش «قانونی/قانونی» انتقال عنوان حاکمیت به قدرت اشغالگر نیست، بلکه به معنای تعیین «عملی/عملی» با هدف تضمین اعمال قوانین درگیری مسلحانه در آن سرزمین است.

قدرت اشغالگر همچنین در صورت وقوع درگیری مسلحانه، وظایف و تعهدات متعددی در رابطه با حفاظت از اموال فرهنگی دارد.

در این راستا، مواد ۵ پروتکل اول، طرف‌های معظم متعاهد را ملزم به موارد زیر می‌کند:

۱- جلوگیری از صادرات اموال فرهنگی از سرزمینی که توسط یکی از طرف‌های معظم متعاهد اشغال شده است.⁸¹
۲- اموال فرهنگی را که به طور مستقیم یا غیرمستقیم به قلمرو آن وارد شده است، در صورت صدور از یک سرزمین اشغالی، توقیف کند. در صورت کشف آن توسط مقامات طرف معظم متعاهد واردکننده، توقیف به طور خودکار انجام خواهد شد. اگر طرف معظم متعاهد در زمان ورود به کشور نتواند آن را کشف کند، توقیف بنا به درخواست مقامات سرزمینی که اموال فرهنگی از آن صادر شده است، لازم‌الاجرا خواهد شد.⁹¹

اموال را به مقامات سرزمینی که قبلاً در پایان مخاصمات اشغال شده بود، بازگردانید.⁰²

۱۶ آر. اوکیف، سی. پرون، تی. موسایف و جی. فراری، ۲۰۱۶، همان.

۱۷ ماده (2) کنوانسیون 1954

۱۸ بند ۱، بخش اول پروتکل اول بند ۲، بخش اول پروتکل اول

۱۹

۲۰ بند ۳، بخش اول پروتکل اول

در صورتی که یکی از طرفهای معظم متعاهد از انجام تعهد خود برای جلوگیری از صدور اموال فرهنگی در قلمرو اشغالی خود خودداری کند و اموال غیرقانونی صادر شده با حسن نیت خریداری شده باشد، باید غرامتی را به خریدار یا حسن نیت اموال فرهنگی که باید به سرزمین اشغالی قبلی بازگردانده شود، پرداخت کند. 12

در پایان خصومتها، اموال فرهنگی که از قلمرو یک طرف متعاهد معظم آمده و توسط آن در قلمرو طرف متعاهد دیگر به منظور حفاظت از چنین اموالی در برابر خطرات درگیری مسلحانه به امانت گذاشته شده است، به مقامات ذیصلاح قلمرویی که از آن آمده‌اند، بازگردانده شود. 22

مورد E: عراق و کویت

در طول جنگ اول خلیج فارس، موزه ملی کویت مورد حمله قرار گرفت و چندین اثر باستانی به عراق منتقل شد. مقامات کویتی یونسکو را از انتقال تعداد زیادی از اشیاء فرهنگی از خاک خود مطلع کردند و از یونسکو خواستند که در بازبانی آنها کمک کند. در 2 مارس 1991 شورای امنیت سازمان ملل متحد قطعنامه 686 (1991) را تصویب کرد که از عراق می‌خواست «فوراً بازگرداندن تمام اموال کویتی تصرف شده توسط عراق را آغاز کند؛ این بازگشت باید در کوتاهترین زمان ممکن انجام شود». اشیاء فرهنگی از موزه ملی کویت و دارالاثار الاسلامیه توسط مقامات عراقی بین 14 سپتامبر و 20 اکتبر 1991 به کویت بازگردانده شد. شایان ذکر است که در طول جنگ، هم عراق و هم کویت از طرفهای متعاهد کنوانسیون لاهه 1954 و همچنین پروتکل اول آن بودند. 42

در سال ۱۹۹۸ عراق توسط شورای امنیت سازمان ملل متحد موظف شد نزدیک به ۱۹ میلیون دلار آمریکا به یک مجموعه‌دار کویتی به دلیل غارت مجموعه‌اش توسط نیروهای اشغالگر عراقی بپردازد.

لطفاً به یاد داشته باشید:

«حقوق بین‌الملل عرفی: حقوق بین‌الملل هم از حقوق معاهدات و هم از قواعدی که به عنوان حقوق بین‌الملل عرفی شناخته می‌شوند، ناشی می‌شود. معاهدات، کنوانسیون‌های کتبی هستند که در آنها کشورها رسماً قوانین خاصی را وضع می‌کنند. از سوی دیگر، حقوق بین‌الملل عرفی مکتوب نیست، بلکه از «یک رویه عمومی پذیرفته شده به عنوان قانون» ناشی می‌شود. برای اثبات اینکه یک قاعده خاص عرفی است، باید نشان داد که در رویه دولت منعکس شده است و جامعه بین‌المللی معتقد است که چنین رویه‌ای به عنوان یک امر قانونی لازم است.» 52 بنابراین، حتی دولتی که عضو کنوانسیون لاهه 1954 یا هیچ یک از پروتکل‌های آن نیست، همچنان به همان قواعدی که حقوق عرفی هستند، پایبند است.

پس از اعمال مجرمانه علیه اموال فرهنگی در جریان چندین درگیری که پس از تصویب کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ رخ داد، این کنوانسیون با هدف تقویت حمایت از اموال فرهنگی در صورت وقوع درگیری مسلحانه مورد بحث قرار گرفت. پس از این بحث‌ها، پروتکل دوم کنوانسیون لاهه در سال ۱۹۹۹ تصویب و در سال ۲۰۰۴ لازم‌الاجرا شد.

- بند ۴۰ بخش اول پروتکل اول
- بند ۵۰ بخش اول پروتکل اول
- قطعنامه (۱۹۹۱) ۶۸۶ موجود در: <http://unsr.com/en/resolutions/doc/686> دسترسی (دسترسی در ۱۵ مه ۲۰۱۸)
- کویت خاطرنشان می‌کند که علیرغم بازبانی چندین اثر باستانی غارت‌شده، آرشو ملی خود را بازپس نگرفته است. این موضوع در گزارش‌های دبیرکل سازمان ملل متحد طبق بند ۴ قطعنامه ۱۲۸۴ شورای امنیت سازمان ملل متحد مورد بررسی قرار گرفته است. گزارش سی و چهارم بیان می‌کند که هیچ پیشرفت قابل توجهی برای بازگرداندن آرشو ملی کویت حاصل نشده است. با این حال، از بندهای بعدی گزارش چنین استنباط می‌شود که هر دو کشور کمیسرین‌هایی را برای جستجوی عناصر آرشو ملی کویت با هدف دستیابی به بازگرداندن آنها تشکیل داده‌اند. شورای امنیت سازمان ملل متحد - گزارش سی و چهارم دبیرکل طبق بند ۴ قطعنامه (۱۹۹۹) ۱۲۸۴ موجود در: <http://www.refworld.org/docid/50f52e2e.html>
- کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، ۲۰۱۰ حقوق عرفی بین‌المللی بشردوستانه، موجود در: <http://www.icrc.org/document/customary-international-humanitarian-law-0> (دسترسی در ۱۶ مه ۲۰۱۸)

پروتکل دوم اصطلاح «حمایت پیشرفته» را معرفی کرد و مجازات‌هایی را که باید برای نقض جدی کنوانسیون اعمال شوند، از جمله اعمال مسئولیت کیفری فردی، مشخص نمود. 62

ماده ۹ پروتکل دوم به مسئله قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی و کاوش‌ها در سرزمین اشغالی می‌پردازد و مقرر می‌دارد که طرف اشغالگر باید از صادرات غیرقانونی، سایر جابجایی‌ها یا انتقال مالکیت اموال فرهنگی جلوگیری و آن را ممنوع کند. علاوه بر این، هرگونه کاوش باستان‌شناسی نیز ممنوع است، مگر اینکه اکیداً برای حفاظت یا نگهداری از اموال فرهنگی الزامی باشد. همانند مفاد قبلی، این ماده نه تنها اعضای قدرت اشغالگر را از انجام چنین کاوش‌هایی منع می‌کند، بلکه آنها را موظف می‌کند که در رابطه با اقدامات فوق‌الذکر، سرزمین را زیر نظر داشته باشند و از چنین فعالیتی توسط سایر بازیگران جلوگیری کنند.

۲.۲.۲ تخلفات جدی

فصل چهارم پروتکل دوم کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ با عنوان «نقض‌های جدی»، اقدامات مختلفی را به عنوان جنایات جنگی فهرست می‌کند. علاوه بر (۱) حمل به یک ملک فرهنگی تحت حمایت ویژه یا تحت حمایت کنوانسیون؛ (۲) استفاده از ملک فرهنگی تحت حمایت ویژه برای اهداف نظامی؛ و (۳) تخریب گسترده یا تصرف اموال فرهنگی تحت حمایت کنوانسیون، (۴) سرقت، غارت یا تصرف غیرقانونی اموال فرهنگی تحت حمایت کنوانسیون را نیز از طریق نقض کنوانسیون یا پروتکل دوم جرم می‌داند.

اگر شخصی که عمداً و با نقض کنوانسیون یا این پروتکل مرتکب هر یک از اعمال زیر شود، مرتکب جرمی در چارچوب مفهوم این پروتکل شده است:

(...)

۵.

سرقت، غارت یا سوء استفاده، یا اعمال خرابکارانه علیه اموال فرهنگی تحت حمایت کنوانسیون.

(...)

طبق ماده 16 پروتکل دوم که «صلاحیت قضایی» را تنظیم می‌کند، هر عضو باید اقداماتی را برای احراز صلاحیت قضایی خود در مورد تخلفات جدی ذکر شده در ماده 15 انجام دهد. به طور خاص، بند 1 (ج) ماده 16 مبتنی بر صلاحیت قضایی جهانی است و فقط در مورد جرائم مندرج در بندهای فرعی (الف) تا (ج) ماده 15 قابل اجرا است. همین اشاره خاص را می‌توان در ماده 17 که مربوط به پیگرد قانونی است، و همچنین در ماده 18 که استرداد را تنظیم می‌کند، مشاهده کرد. حتی اگر سرقت، غارت و اختلاس اموال فرهنگی جزو جرائم ارجاع شده برای اعمال صلاحیت قضایی جهانی یا استرداد نباشد، مرز باریک بین «اختلاس» ذکر شده در ماده 15(1) (ج) و «اختلاس» ذکر شده در ماده 15(1) (ه) باید توسط کشور پیگردکننده به خوبی تعریف شود.

جرم «خروج غیرقانونی اموال فرهنگی» در آخرین ماده از فصل چهارم پروتکل مورد بررسی قرار گرفته است که «اقدامات مربوط به سایر تخلفات» را تعریف می‌کند. طبق ماده ۲۱، هر کشور عضو

برای اطلاعات بیشتر، لطفاً به موارد زیر مراجعه کنید: Hladik, ۲۰۰۴. [سیستم کنترل تحت کنوانسیون لاهه برای حفاظت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه ۱۹۵۴ و پروتکل دوم آن، سالنامه حقوق بین‌الملل بشردوستانه، جلد ۴۰، لاهه، TMC Asser Press، صفحات ۳۱-۴۱]

باید اقدامات قانونی، اداری یا انضباطی لازم را برای جلوگیری از صادرات غیرقانونی، سایر موارد جابجایی یا انتقال مالکیت اموال فرهنگی از سرزمین اشغالی اتخاذ کند. 72

مجازات مناسب توسط قانونگذاران ملی تعیین می‌شود، اما باید توجه داشت که تنها مجازات مناسب برای جرایم جنگی، از جمله جرایم ارتكابی علیه اموال فرهنگی، حبس است. تحریم‌های مالی نمی‌تواند تنها وسیله مجازات باشد، بلکه می‌تواند به عنوان مجازاتی علاوه بر مجازات زندان در نظر گرفته شود. 82

طرفین موظفند در تحقیقات یا مراحل کیفری یا استرداد در رابطه با جرائم مذکور در ماده ۱۵ یکدیگر کمک کنند. این ماده سرقت، غارت یا اختلاس یا اقدامات خرابکارانه علیه اموال فرهنگی تحت حمایت کنوانسیون را به عنوان جنایت جنگی تعیین می‌کند و طرفین باید بیشترین میزان معاضدت حقوقی متقابل (MLA) را برای جرایم مربوط به این موضوع ارائه دهند.

در مورد قاچاق غیرقانونی، کنوانسیون‌های یونسکو ۱۹۷۰ و یونیدرویت ۱۹۹۵ جامع‌ترین منابع حقوقی در سطح بین‌المللی هستند. با این حال، کنوانسیون ۱۹۵۴ و دو پروتکل آن نیز شامل مقرراتی مربوط به جلوگیری از صادرات، واردات، بازگشت و استرداد غیرقانونی هستند.

علاوه بر این، سرقت، اختلاس و صادرات غیرقانونی اموال فرهنگی طبق پروتکل دوم، جنایات جنگی محسوب می‌شوند. در این راستا، بسیار مهم است که متخصصان اجرای قانون و همچنین دادستان‌ها و قضات علاوه بر قوانین داخلی، از این ابزارها نیز به خوبی آگاه باشند. پیامدهای پیگرد قانونی بر اساس قوانین ملی اجرایی کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو و پیگرد قانونی بر اساس کنوانسیون ۱۹۵۴ و دو پروتکل آن کاملاً متفاوت خواهد بود، زیرا دومی به قوانین جنگ و حقوق کیفری بین‌المللی و همچنین حقوق بشردوستانه بین‌المللی متکی است. ۹۲ بنابراین، منبع قانون باید به خوبی شناسایی یا با تمام ابزارهای مربوطه تکمیل شود تا پاسخی جامع به چنین اقدامات غیرقانونی تضمین شود.

پرونده E: دادستان دیوان کیفری بین‌المللی علیه احمد الفقی المهدی 03

وضعیت مالی در ۱۲-۲۰ ژوئیه توسط دولت مالی به دادگاه ارجاع داده شد. پس از انجام بررسی‌های اولیه، دادستان دیوان کیفری بین‌المللی (ICC)، حاکم قانو بسودا، تحقیقاتی را در مورد جنایات ادعایی ارتکاب یافته در خاک مالی از ژانویه ۲۰۱۲ آغاز کرد.

در نتیجه تحقیقات دادستان، شعبه اول مقدماتی دادگاه، حکم بازداشت احمد الفقی المهدی را صادر کرد. او طبق ماده 25(3) الف (ارتکاب و مشارکت در ارتکاب جرم)؛ ماده 25(3) ب (تشویق، ترغیب)؛ ماده 25(3) ج (کمک، تشویق یا هرگونه مساعدت دیگر)؛ و ماده 25(3) د (کمک به هر طریق دیگر) اساسنامه رم دادگاه کیفری بین‌المللی، به ارتکاب جنایت جنگی ادعایی دادستان در رابطه با هدایت عمده حملات علیه بناهای مذهبی و تاریخی متهم شده بود.

۲۷ برای مطالعه بیشتر در مورد اجرای فصل ۴، لطفاً به: آر. اوکیف، ۲۰۲۰ اجرای ملی مفاد کیفری فصل ۴ پروتکل دوم ۲۶ مارس ۱۹۹۹ کنوانسیون ۱۹۵۴ برای حفاظت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه مراجعه کنید، موجود در: <http://unesdoc.unesco.org/images/0015/001586/158681E.pdf> (بازایی شده در ۱۸ مه ۲۰۱۸)

۲۸ برای اطلاعات دقیق، لطفاً به موارد زیر مراجعه کنید: یونسکو، ۲۰۱۷ احیاء کیفری از اموال فرهنگی: مبارزه با مصونیت از مجازات در چارچوب کنوانسیون ۱۹۵۴ و پروتکل دوم ۱۹۹۹ آن، پاریس، یونسکو، موجود در: <http://unesdoc.unesco.org/images/0026/002600/260071e.pdf> (بازایی شده در ۱۸ مه ۲۰۱۸)

۲۹ برای اطلاعات بیشتر، لطفاً به: یونسکو، ۲۰۱۷ همان منبع مراجعه کنید.

۳۰ دادگاه کیفری بین‌المللی/دیوان کیفری بین‌المللی، وضعیت در جمهوری مالی در پرونده دادستان علیه... احمد السوالی المهدی، موجود در: https://www.icc-cpi.int/CourtRecords/CR2016_07244.PDF (تاریخ دسترسی: ۹ نوامبر ۲۰۱۸)

پس از دستگیری او توسط مقامات نیجر و تسلیم به دادگاه کیفری بین‌المللی، و پس از اولین حضور و تأیید اتهامات، محاکمه در اوت ۲۰۱۶ برگزار شد. در آغاز محاکمه، آقای المهدی به جرم جنایت جنگی تخریب بناهای تاریخی و مذهبی اعتراف کرد. بر این اساس، دادستانی شواهد خود را ارائه داد و شاهدان را معرفی کرد.

در سپتامبر ۲۰۱۶، شعبه هشتم دادگاه بدوی به اتفاق آرا آقای المهدی را به عنوان یکی از متهمان جنایت جنگی هدایت عمدی حملات علیه بناهای تاریخی و ساختمان‌های مذهبی، از جمله نه مقبره و یک مسجد در تیمبوکتو، مالی، در ژوئن و ژوئیه ۲۰۱۲ مجرم شناخت. این شعبه آقای المهدی را به نه سال زندان محکوم کرد.

در آگوست ۲۰۱۷، شعبه هشتم دادگاه بدوی دیوان کیفری بین‌المللی «حکم غرامت» را در پرونده المهدی صادر کرد و نتیجه گرفت که او به دلیل هدایت عمدی حملات علیه بناهای مذهبی و تاریخی در آن شهر، مسئول پرداخت ۲.۷ میلیون یورو هزینه برای غرامت‌های فردی و جمعی به جامعه تیمبوکتو است. ۱۳

۲.۳ کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو در مورد راه‌های منع و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال غیرقانونی مالکیت اموال فرهنگی

افزایش سرقت از موزه‌ها و غارت اماکن باستانی تا اوایل دهه ۱۹۶۰ و همچنین افزایش علاقه کشورهای واردکننده به آثار هنری، نیاز به یک ابزار حقوقی بین‌المللی را که بتواند در زمان صلح برای رسیدگی به مشکل صادرات و واردات متقلبانه اشیاء فرهنگی قابل اجرا باشد، آشکار کرد.

در آوریل ۱۹۷۰، شانزدهمین اجلاس خود، کنفرانس عمومی یونسکو این کنوانسیون را تصویب کرد که بر سه رکن اصلی استوار است: پیشگیری، بازگشت و جبران خسارت، و همکاری بین‌المللی.

برخلاف کنوانسیون UNIDROIT، ۱۹۹۵ کنوانسیون ۱۹۷۰ ابزاری خوداجرا نیست و بنابراین اجرای مؤثر کنوانسیون ۱۹۷۰ به گنجاندن آن در قوانین ملی و ایجاد سازوکارهای عملیاتی بستگی دارد.

در برخی کشورها، پس از تصویب یک کنوانسیون بین‌المللی، یک قانون ملی وضع می‌شود که به منزله تأیید نهاد ذی‌صلاح آن کشور (معمولاً پارلمان) از کنوانسیون مورد نظر است. این قانون اعلامی و تصویبی اغلب باعث سردرگمی می‌شود. بدون شک، چنین قانونی برای یک کشور اساسی است و اهمیت این قانون تصویب غیرقابل انکار است. با این حال، علاوه بر چنین قانونی، محتوای کنوانسیون یونسکو ۱۹۷۰ نیز باید در قوانین ملی مربوطه گنجانده شود تا کنوانسیون به طور مؤثر قابل اجرا باشد.

۳۱ دیوان کیفری بین‌المللی، ۲۰۱۷ پرونده المهدی: شعبه هشتم دادرس دیوان کیفری بین‌المللی حکم به پرداخت غرامت صادر کرد. موجود در: <https://www.icc-cpi.int/Pages/item.aspx?name=pr1329> (تاریخ دسترسی: ۹ نوامبر ۲۰۱۸)

۳۲ موجود در: www.unesco.org/new/en/culture/themes/illicit-trafficking-of-cultural-property/1970-convention/text-of-the-convention/ (دسترسی در ۸ مه ۲۰۱۸)

مبارزه با قاچاق غیرقانونی عموماً با پرونده‌های بازگشت و استرداد مرتبط است. اگرچه پرونده‌های بازگشت تأثیر خاصی در کاهش این جرم دارند، اما قدرتمندترین و مؤثرترین تکنیک‌ها همچنان اقدامات پیشگیرانه مندرج در کنوانسیون ۱۹۷۰ هستند.

کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو تعریف بسیار گسترده و مورد پذیرشی از اموال فرهنگی و حتی طبیعی ارائه می‌دهد که شامل موارد متعددی از نمونه‌های جانوران، اقلام باستان‌شناسی، تمبرها، میلمان، آلات موسیقی، نقاشی‌ها و بسیاری از انواع دیگر اشیاء فرهنگی می‌شود. ۳۳ دسته‌های خاصی از اموال فرهنگی نیز در این کنوانسیون ذکر شده است و کشورهای عضو متعهد می‌شوند که اموال فرهنگی تحت این دسته‌ها را به عنوان بخشی از میراث فرهنگی هر کشور به رسمیت بشناسند. ۴۳

لطفاً به یاد داشته باشید:

قوانین ملی باید شامل تعریف روشنی از اموال فرهنگی و همچنین مقررات مربوط به مالکیت دولتی باشد. فقدان مقررات روشن در سطح ملی می‌تواند تلاش‌های داخلی و بین‌المللی برای جلوگیری از قاچاق غیرقانونی را تضعیف کند و در صورت طرح دعوی برای بازگرداندن یک دارایی فرهنگی، می‌تواند منجر به از دست رفتن حقوق شود.

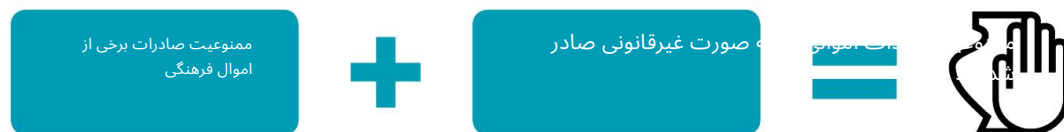
طبق این کنوانسیون، کشورهای عضو متعهد می‌شوند که واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی را متوقف کرده و با یکدیگر همکاری کنند. ۵۳ در عمل، این تعهد می‌تواند بر اساس نقش یک کشور در گردش بین‌المللی اموال فرهنگی (با در نظر گرفتن این واقعیت که مواضع کشورها قابل تعویض است) سه شکل مختلف به خود بگیرد:

۱. کشور مبدأ: سطح امنیت اطراف مکان‌های باستان‌شناسی و موزه‌ها را افزایش دهید، تمام بازیگران ملی مربوطه را آموزش دهید، تلاش‌ها برای فهرست‌برداری از آثار موزه‌ای یا هر مجموعه دیگری را تقویت کنید، آگاهی در سطح محلی و/یا ملی را افزایش دهید، کنترل‌های صادراتی را افزایش دهید و غیره.

۲. کشور ترانزیت: افزایش کنترل‌های گمرکی، آموزش مقامات اجرای قانون مربوطه، به‌روزرسانی قوانین ملی برای گنجاندن مفادی که چالش‌های وضعیت «ترانزیت» را پیش‌بینی می‌کنند و غیره.

۳. کشور مقصد: افزایش کنترل واردات، تصویب قوانین تنظیم تجارت مربوط به میراث فرهنگی، نظارت بر بازار، همکاری در زمینه بازگشت و استرداد.

ماده ۳ کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو اعلام می‌کند که واردات، صادرات یا انتقال مالکیت اموال فرهنگی که برخلاف مفاد کنوانسیون انجام شود، غیرقانونی است. ۶۳ نظرات مختلفی در مورد چگونگی اجرای این ماده وجود دارد. با این حال، با توجه به شیوه کار قاچاقچیان - صادرات غیرقانونی اما یافتن راهی برای واردات قانونی - جرم‌انگاری واردات در زمانی که نمی‌توان قانونی بودن صادرات را اثبات کرد، می‌تواند یک راه‌حل کاربردی برای اجرا باشد.

۳۳ ماده ۱ کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو در مورد روش‌های ممنوعیت و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی.

۳۴ همان، ماده ۴

۳۵ ماده ۲ کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو

۳۶ از آنجایی که این مقاله یکی از بحث‌برانگیزترین مقالات در میان محققان متخصص است، شرکت‌کنندگانی که به پیشینه حقوقی و نظری علاقه‌مند هستند، می‌توانند به موارد زیر مراجعه کنند: پی‌جی اوکیف، ۲۰۰۰، شرح کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو در مورد قاچاق غیرقانونی، لستر، مؤسسه هنر و حقوق، صفحات ۲۴-۳۱

اگرچه این مدل روشی رضایت‌بخش برای اجرای ماده ۱۳ ارائه می‌دهد، که طبق آن صادرات، واردات و انتقال مالکیت در صورت مغایرت با مفاد کنوانسیون غیرقانونی هستند، اما هیچ اقدام صادراتی وجود ندارد که به اقدام واردات منجر نشود: دومی ناگزیر از اولی ناشی می‌شود. اگر اقدام اول (یعنی صادرات) غیرقانونی باشد، نتیجه می‌شود که فعالیت بعدی و مرتبط (یعنی واردات) در قلمرو یک کشور عضو دیگر کنوانسیون را نمی‌توان به عنوان عملی مطابق با کنوانسیون در نظر گرفت.

با این حال، وقتی قوانین یا آداب و رسوم ملی ممنوعیت واردات آثار باستانی فرهنگی غیرقانونی صادر شده را پیش‌بینی نمی‌کنند، این قاچاقچیان هستند که از خلاء قانونی حاصل سود می‌برند. چنین آثار باستانی شسته شده، که عموماً با تاریخچه‌های منشأ جعلی همراه هستند، همچنین به تضعیف تلاش‌های دولت‌ها برای حفظ بازار سالم کمک می‌کنند.

این کنوانسیون از همه کشورهای عضو می‌خواهد که یک یا چند سرویس ملی برای حفاظت از میراث فرهنگی ایجاد کنند تا به موارد زیر کمک کنند:

تدوین پیش‌نویس قانون در مورد جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی

ملک؛

□ ایجاد و به‌روزرسانی فهرست ملی میراث فرهنگی حفاظت‌شده؛ □ ترویج توسعه موزه‌ها، بایگانی‌ها و غیره؛ □ ترتیب نظارت بر کاوش‌های باستان‌شناسی

و حفاظت از اماکن باستانی؛ □ افزایش آگاهی از طریق اقدامات آموزشی؛ □ حصول اطمینان از اینکه تبلیغات در مورد اموال فرهنگی سرقت‌شده یا

ناپدیدشده انجام می‌شود. 73

یک اقدام پیشگیرانه دیگر -گواهی صادرات- نیز در کنوانسیون پیش‌بینی شده است. به عبارت ساده، این کنوانسیون از کشورهای عضو می‌خواهد که هنگام خروج از کشور مبدأ، یک گواهی صادرات که باید همراه با اموال فرهنگی تعیین‌شده توسط مقررات ملی باشد، ارائه دهند. 83 علاوه بر این، این کنوانسیون ممنوعیت صادرات اموال فرهنگی محافظت‌شده‌ای را که همراه با گواهی صادرات نیستند، الزامی می‌کند و این ممنوعیت را تا حد امکان به طور گسترده اطلاع‌رسانی می‌کند.

مقررات ملی صادرات از کشوری به کشور دیگر متفاوت است. به عنوان مثال، کشورهای عضو اتحادیه اروپا ملزم به رعایت مقررات شورای اتحادیه اروپا (EC) شماره 116/2009 و آیین‌نامه اجرایی آن EC 1081/2012 هستند که منجر به صدور گواهی‌های صادرات تحت شرایط خاص می‌شود.

ماده ۵ کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو ۳۷

ماده ۶ کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو ۳۸

مثال: گواهی صادرات اتحادیه اروپا

قوانین ملی باید شامل تعریف روشنی از اموال فرهنگی و همچنین مقررات مربوط به مالکیت دولتی باشد. فقدان مقررات روشن در سطح ملی می‌تواند تلاش‌های داخلی و بین‌المللی برای جلوگیری از قاچاق غیرقانونی را تضعیف کند و در صورت طرح دعوی برای بازگرداندن یک دارایی فرهنگی، می‌تواند منجر به از دست رفتن حقوق شود.

مجوز استاندارد	مجوز باز ویژه	مجوز عمومی آزاد
هر صادرات منوط به آیین‌نامه شورای (EC) شماره 116/2009	صادرات اموال فرهنگی فقط توسط یک شخص یا سازمان خاص	از مجموعه دائمی موزه یا سایر موسسات هستند

ماده 3(2) آیین‌نامه شورای اتحادیه اروپا (EC) شماره 116/2009 کمیسیون را موظف می‌کند فهرستی از مراجع و هرگونه اصلاحیه در آن فهرست را در سری «C» روزنامه رسمی اتحادیه اروپا منتشر کند. این فهرست در آدرس زیر موجود است: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1528139851504&uri=CELEX:52018XC0224\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1528139851504&uri=CELEX:52018XC0224(01)).

به منظور تضمین اجرای عملی و آسان این آیین‌نامه، فهرست دیگری که ادارات گمرکی مجاز به انجام تشریفات صادرات کالاهای فرهنگی را مشخص می‌کند، مطابق با ماده 5(2) آیین‌نامه مذکور ایجاد شده است. این فهرست در آدرس زیر موجود است: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1528139851504&uri=CELEX:52018XC0222\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1528139851504&uri=CELEX:52018XC0222(01)).

(فایل متنی) [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1528139851504&uri=CELEX:52018XC0222\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1528139851504&uri=CELEX:52018XC0222(01)).

با این حال، در برخی از کشورهای مبدأ، مفهوم «گواهی صادرات» ممکن است به زمینه متفاوتی اشاره داشته باشد، زیرا صادرات اموال فرهنگی از قلمرو مربوطه آنها به هر طریقی کاملاً ممنوع است. در چنین کشورهایی، ارسال موقت آثار باستانی به خارج از کشور برای نمایشگاه یا به هر دلیل علمی دیگر، عملی «صادرات» نیست، بلکه عملی «موقتاً به خارج از کشور بردن» است. آنها اسناد رسمی صادر شده برای اهداف نمایشگاه را «گواهی صادرات» نمی‌دانند.

لطفاً به یاد داشته باشید:

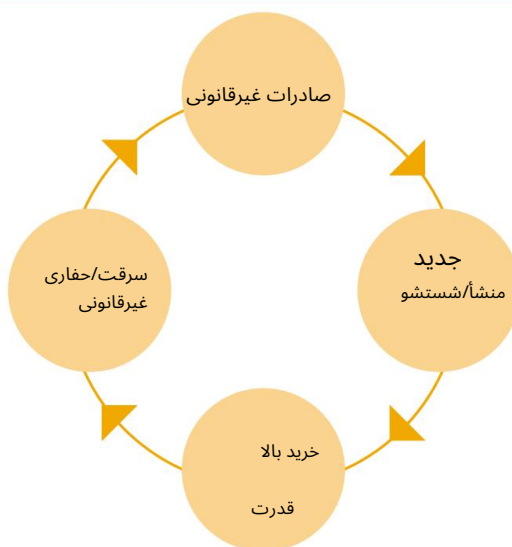
قوانین ملی مربوطه باید محدودیت‌های صادراتی و صدور گواهی‌های صادراتی یا اسناد مجوز موقت را برای کنترل جریان عبور اموال فرهنگی از مرزها پیش‌بینی کنند.

کشورهای عضو موظفند با انجام اقدامات لازم برای جلوگیری از دستیابی موزه‌ها و مؤسسات مشابه به اموال فرهنگی که به طور غیرقانونی از کشور دیگری صادر شده‌اند، مجموعه‌های موزه‌ها را تمیز نگه دارند. 93 با توجه به اینکه، مانند هر نوع قاچاق دیگر، جریان غیرقانونی آثار فرهنگی نیز مبتنی بر زنجیره عرضه و تقاضا است، این ماده از کنوانسیون، در صورت اجرای کامل، می‌تواند بخش تقاضا را به شدت کاهش دهد. این کاهش تقاضا بدون شک منجر به کاهش ملموس و قابل اندازه‌گیری عرضه خواهد شد.

روش رویکرد کاهش بازار (MRA) توسط جرم‌شناسان به عنوان پاسخی مؤثر به فعالیت‌های غیرقانونی ارائه شد تا در بازار عتیقه‌جات به کار گرفته شود. اصل اصلی MRA، روش بازدارنده «پیش‌بینی ریسک» است که ریسک را نه تنها برای سارق، بلکه برای هر کسی که در معامله دخیل است، مانند تسهیل‌کنندگان و افرادی که کالاهای مسروقه را حمل، نگهداری، فروش یا خریداری می‌کنند، افزایش می‌دهد.

۴۰

کنوانسیون UNIDROIT در سال ۱۹۹۵ در مورد اشیاء فرهنگی مسروقه یا غیرقانونی صادر شده، اصل بررسی دقیق را معرفی می‌کند و آیین‌نامه اخلاق موزه‌ها ICOM41 از موسسه/شخص خریدار می‌خواهد که تمام اقدامات لازم را برای اطمینان از اینکه اثر باستانی به طور قانونی به دست آنها رسیده است، انجام دهد.

نمودار بالا جریان پول بین بازیگران را نشان نمی‌دهد، اما هدف آن نشان دادن ارتباط بین مراحل فوق‌الذکر و چگونگی تقویت یکدیگر است. سرقت/کاوش‌های غیرقانونی توسط واسطه‌ای که مرحله صادرات غیرقانونی را نیز سازماندهی می‌کند، تشویق می‌شود. در برخی موارد، ممکن است دو واسطه وجود داشته باشد، که اولین واسطه، اموال فرهنگی را از دزد یا کاوشگر غیرقانونی جمع‌آوری می‌کند و واسطه دوم در سلسله مراتب بالاتر با دسترسی مستقیم به کنترل‌کنندگان پولشویی/بازاریابی قرار دارد. درآمد غیرقانونی که تأمین‌کننده ایجاد می‌کند با قیمت نهایی پرداخت شده توسط خریدار قابل مقایسه نیست. با این حال، حتی مقدار کمی نیز برای ایجاد انگیزه در افراد خاصی که برای اداره این تجارت به سرمایه نیاز ندارند، کافی است و ماهیت «جذاب و ماجراجویانه» چنین «جستجوی گنج» ممکن است یکی دیگر از عوامل انگیزشی باشد.²⁴

۴۰ مکنزی، بازار به عنوان مجرم و مجرمان در بازار: کاهش فرصت‌های جرایم سازمان‌یافته در بازار بین‌المللی آثار باستانی، در: اس. ماناکوردا و دی. چاپل (ویراستاران)، ۲۰۱۱، جرم در دنیای هنر و آثار باستانی، اشپرینگر ساینس + بیزینس مدیا، صفحات ۸۰-۸۱. موجود در: <https://traffickingculture.org/app/uploads/2012/07/2011-Springer-OC-antiquities-chapter.pdf> (دسترسی در ۳ اگوست ۲۰۱۸).

۴۱ موجود در: <https://icom.museum/en/activities/standards-guidelines/code-of-ethics>

۴۲ برای مطالعه بیشتر در این بخش، چندین مقاله آنلاین از وبسایت فرهنگ قاچاق، در منوی «فهرست نشریات دانشگاهی» موجود است. قابل دسترسی در: <http://traffickingculture.org/> (تاریخ دسترسی: ۲۲ مه ۲۰۱۸).

ماده ۷(ب) یکی از بحث‌برانگیزترین مفاد کنوانسیون است. به عبارت ساده، این ماده رویه‌های بازگرداندن و استرداد اموال فرهنگی را تنظیم می‌کند. با این حال، دامنه خود را به آثاری محدود می‌کند که وجود آنها قبل از سرقت مشخص و در واقع ثبت شده بود. به نظر می‌رسد محصولات حفاری‌های مخفیانه که قابل ثبت نیستند، در طول تهیه پیش‌نویس این ماده نادیده گرفته شده‌اند. ۴۳ در این راستا، نادرست نیست که استدلال کنیم که مفاد مربوط به بازگرداندن و استرداد کنوانسیون ۱۹۷۰ به اندازه مفاد آن در مورد اقدامات پیشگیرانه واضح نیست. با این حال، کنوانسیون UNIDROIT به این خلا پاسخ می‌دهد و یونسکو و UNIDROIT مفاد نمونه در مورد مالکیت دولتی اشیاء فرهنگی کشف نشده را تهیه کرده‌اند که هدف آن کمک به کشورها در تهیه پیش‌نویس یک قانون منسجم است.

با این اوصاف، اعلامیه مندرج در ماده ۳۰، دسته‌بندی‌های مندرج در ماده ۴ (به‌ویژه بند فرعی (ب) - میراث فرهنگی یافت‌شده در قلمرو ملی) و سایر موادی که به صادرات غیرقانونی اشاره دارند، مانند ماده ۱۳۰، همگی می‌توانند به‌عنوان تلاش‌هایی برای تقویت اثربخشی آن در نظر گرفته شوند، در صورتی که در متن این کنوانسیون راه‌حلی برای آن جستجو شود. با این حال، راه‌حل رضایت‌بخش‌تری برای رفع این نقص و روشن شدن ابهام، توسط کنوانسیون UNIDROIT ۱۹۹۵ ارائه شده است.

مورد E: فرانسه، مصر و هشت اثر باستانی مصری

در ۲۰ ژانویه ۲۰۱۰، مأموران گمرک فرانسه یک مسافر ساکن بریتانیا را در ایستگاه قطار شمالی پاریس بازرسی کردند. در طول این بازرسی، دوازده شیء باستانی کشف شد. مأموران گمرک فرانسه با کارشناسان موزه لوور تماس گرفتند و آنها هشت مورد از این آثار باستانی را اصل و متعلق به مصر تشخیص دادند. قدمت هر هشت اثر باستانی مصری به هزاره اول قبل از میلاد مسیح برمی‌گردد و صادرات چنین اموالی در مصر ممنوع است.

این اقدام به عنوان جرم جابجایی غیرقانونی اموال قاچاق و واردات کالاهای ممنوعه، همانطور که در مواد مربوطه قانون گمرک فرانسه آمده است، شناسایی شد.

دادستان عمومی رسماً از این تخلف مطلع شد و تحقیقات قضایی آغاز و به سرویس ملی قضایی گمرک فرانسه (SNDJ) واگذار شد. تحقیقات SNDJ منجر به شناسایی و متلاشی شدن یک شبکه سازمان‌یافته شد که برای انتقال آثار باستانی مصری به انگلستان، از طریق فرانسه، مورد استفاده قرار می‌گرفت. متخلف به پرداخت جریمه گمرکی محکوم و اشیاء مصادره شده نیز ضبط شد.

پس از توقیف آثار باستانی، آنها به مالکیت دولت فرانسه درآمدند. مقامات گمرکی به وزارت امور خارجه و اروپا اطلاع دادند و یادداشتی شفاهی برای مقامات مصری ارسال شد. در مارس ۲۰۱۷، مقامات مصری نامه‌ای رسمی به همکاران فرانسوی خود ارسال کردند و به آنها اطلاع دادند که این آثار باستانی متعلق به میراث فرهنگی مصر است و درخواست بازگرداندن آثار باستانی به مصر را مطابق با کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو داشتند.

فرانسه این آثار باستانی را در اکتبر ۲۰۱۷ به مصر تحویل داد. ۴۴

ماده (ii)(b) ۷ کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو «جبران عادلانه» را برای «خریدار با حسن نیت» پیش‌بینی می‌کند، اما هیچ معیاری برای حسن نیت در نظر گرفته شدن آن ارائه نمی‌دهد. به عبارت دیگر، طبق این ماده، شخصی که یک اثر باستانی غیرقانونی صادر شده را در اختیار دارد، نیازی به اثبات حسن نیت خود ندارد. ۵۴

۴۳ برای مطالعه بیشتر، O'Keefe، همان منبع، صفحات ۵۷-۶۶ مراجعه کنید.

۴۴ 2010. Restitution aux autorités égyptiennes de huit pièces archéologiques saisies par la douane française en janvier 2010. (دسترسی در ۲۰۱۸ امه ۲۰۱۸) <http://www.douane.gouv.fr/Portals/0/fichiers/douane/espace-presse/2017-10-DP-remise-antiquites.pdf>

۴۵ O'Keefe، 2000، op. ص. 41-44.

(ب) ورزش:

جورج یک مجموعه‌دار در کشور X است و کشور Y با او تماس می‌گیرد و درخواست بازگرداندن یک اثر باستانی را می‌کند که ۴۰ سال پیش از یکی از موزه‌های آن به سرقت رفته است. جورج این درخواست را رد می‌کند و مقامات مربوطه کشور Y شکایتی مدنی در کشور X ثبت می‌کنند. جورج اصرار دارد که آن را با حسن نیت خریداری کرده است، اما نمی‌تواند هیچ مدرکی در مورد پیشینه این خرید ارائه دهد. او توضیح می‌دهد که آن را تقریباً ۴۰ سال پیش در کشور W خریداری کرده است، اما چیزی برای اثبات این ادعا ندارد. از سوی دیگر، کشور Y یک عکس قدیمی از اثر باستانی و همچنین گزارش پلیس در مورد حادثه سرقت دارد. در زمان سرقت، کشور Y همچنین از اینترپل خواست تا اطلاعات را به همه اعضا منتقل کند تا حادثه سرقت را به اطلاع عموم برساند.

(الف) تصور کنید که شما نماینده قانونی کشور Y هستید. برای متقاعد کردن قاضی از چه استدلال‌هایی استفاده می‌کنید؟

(ب) تصور کنید که قاضی این پرونده هستید. هنگام قضاوت در مورد این پرونده به چه منابع قانونی مراجعه خواهید کرد؟

لطفاً بر مسائل مربوط به بازگشت و جبران خسارت تمرکز کنید و توجه داشته باشید که کنوانسیون ۱۹۵۱ UNIDROIT قابل اجرا نیست، زیرا کشور Y عضو متعهد نیست. همچنین توجه داشته باشید که قانون مدنی کشور X مرور زمان اکتسابی را می‌پذیرد و مستلزم تصرف با حسن نیت و با سند مالکیت عادلانه به مدت ده سال است. در قانون مدنی تصریح شده است که «شخص نمی‌تواند ادعای حسن نیت کند مگر اینکه مراقبت لازم را نشان داده باشد». معیارهای مراقبت لازم در قوانین و مقررات مشخص نشده است.

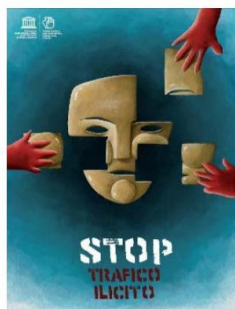
این کنوانسیون همچنین کشورهای عضو را ملزم می‌کند که برای نقض ممنوعیت صادرات یا برای واردات اموال فرهنگی که از یک موزه یا موسسه مشابه به سرقت رفته است، مجازات‌های کیفری یا اداری وضع کنند. ۶۴ چندین کشور با افزودن اقدامات بازدارنده به حفاری‌های غیرقانونی، واردات هرگونه شیء باستانی ممنوعه از کشور مبدأ، تجارت غیرقانونی، اموال فرهنگی بدون اطلاع قبلی و غیره، این مجازات‌ها را تمدید کرده‌اند. این موارد همچنین در کنوانسیون شورای اروپا در مورد جرائم مربوط به اموال فرهنگی، مصوب سال ۲۰۱۷، و همچنین در دستورالعمل‌های بین‌المللی پیشگیری از جرم و واکنش‌های عدالت کیفری در رابطه با قاچاق اموال فرهنگی و سایر جرائم مرتبط، که در سال ۲۰۱۴ توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد تصویب شد، پیش‌بینی شده است.

کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو همچنین از کشورها دعوت می‌کند تا به حفاظت از میراث فرهنگی کشورهایی که میراث فرهنگی آنها در معرض خطر است، کمک کنند. ایالات متحده از این ماده به عنوان مبنایی برای مدل خود برای اجرای کنوانسیون ۱۹۷۰ استفاده می‌کند. معمولاً توافق‌نامه‌های دوجانبه بین کشورهای عضو کنوانسیون با هدف بهبود اجرای آنها و افزایش شفافیت این ابزار قانونی وجود دارد. با این حال، ایالات متحده و سوئیس مدل متفاوتی را اعمال می‌کنند که مستلزم توافق دوجانبه برای ممنوعیت واردات برخی از آثار باستانی است که از کشوری که توافق‌نامه با آن امضا شده است، سرچشمه می‌گیرند. ۷۴

ماده ۱۰۱۰ محدود کردن جابجایی اموال فرهنگی که به طور غیرقانونی از هر کشور عضو کنوانسیون خارج می‌شوند، از طریق آموزش، اطلاع‌رسانی و هوشیاری تمرکز دارد. علاوه بر این، طبق ماده ۱۰۱۰ کشورهای عضو، فروشندگان آثار هنری را موظف می‌کنند سوابق آثار هنری که می‌فروشند، از جمله اطلاعات مربوط به مبدأ، را با اعمال مجازات‌های کیفری یا اداری برای عدم انجام این کار، ثبت کنند. کشورهای عضو همچنین متعهد می‌شوند که از طریق روش‌های آموزشی، تأثیر حفاری‌های مخفیانه، سرقت و صادرات غیرقانونی میراث فرهنگی را به اطلاع عموم برسانند تا آگاهی عمومی از این وضعیت افزایش یابد.

۳۶ ماده ۸ کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو.

۳۷ نمونه‌هایی از این توافق‌نامه‌های دوجانبه و اطلاعات دقیق‌تر در مورد این مدل را می‌توانید برای ایالات متحده در آدرس زیر بیابید: توافق‌نامه‌های دوجانبه | دفتر امور آموزشی و فرهنگی. موجود در: <https://eca.state.gov/cultural-heritage-center/cultural-property-protection/bilateral-agreements> (دسترسی در ۲۴ مه ۲۰۱۸). برای سوئیس در: دفتر فدرال فرهنگ، موجود در: <https://www.bak.admin.ch/bak/en/home/cultural-heritage/transfer-of-cultural-property/bilateral-agreements.html> (دسترسی در ۲۴ مه ۲۰۱۸).

© یونسکو

در سال ۲۰۱۴، یونسکو و کمیسیون ملی یونسکو در اروگوئه، مسابقه پوستری را برای افزایش آگاهی در مورد مبارزه با قاچاق غیرقانونی در منطقه آمریکای جنوبی برگزار کردند. چندین پوستر از آرژانتین، برزیل، شیلی، پاراگوئه و اروگوئه دریافت شد. چنین کمپین‌های آگاهی‌بخشی عموماً توسط سازمان‌های مرتبط با فرهنگ سازماندهی می‌شوند. با این حال، چنین ابتکاراتی می‌توانند بخشی از استراتژی ارتباطی مقامات اجرای قانون نیز باشند.

مطابق با روح کنوانسیون‌های ۱۸۹۹ و ۱۹۰۷، و همچنین کنوانسیون ۱۹۵۴ و دو پروتکل آن، ماده ۱۱ کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو، صادرات و انتقال مالکیت اجباری اموال فرهنگی را که به طور مستقیم یا غیرمستقیم از اشغال یک سرزمین توسط یک قدرت خارجی ناشی می‌شود، ممنوع می‌کند.

بنابراین، کشورهای عضو کنوانسیون ۱۹۷۰ متعهد می‌شوند که از انتقال مالکیت اموال فرهنگی که احتمالاً باعث ترویج صادرات غیرقانونی می‌شود، جلوگیری کنند؛ اطمینان حاصل کنند که سرویس‌های ذیصلاح آنها برای بازگرداندن اموال فرهنگی همکاری می‌کنند؛ به نمایندگی از مالک قانونی، اقدامه دعوی برای بازگرداندن اموال فرهنگی گمشده یا دزدیده شده را می‌پذیرند؛ و حق یک کشور عضو را برای اعلام غیرقابل انتقال بودن برخی از اموال فرهنگی به رسمیت می‌شناسند. ۴۸

ماده ۱۳

کشورهای عضو این کنوانسیون همچنین، مطابق با قوانین هر کشور، متعهد می‌شوند:

د) به رسمیت شناختن حق انکارناپذیر هر کشور عضو این کنوانسیون برای طبقه‌بندی و اعلام برخی از اموال فرهنگی به عنوان اموالی غیرقابل انتقال که بنابراین نباید صادر شوند، و تسهیل استرداد چنین اموالی توسط کشور مربوطه در مواردی که صادر شده‌اند.

بر اساس این، کشورهای عضو کنوانسیون تشویق می‌شوند که مالکیت دولتی را برای اموال فرهنگی که مقامات ملی مناسب می‌دانند، تثبیت کنند. این اعلامیه مالکیت دولتی باید شامل اموال فرهنگی کشف نشده‌ای نیز باشد که در معرض خطر بالقوه حفاری‌های غیرقانونی قرار دارند.

لطفاً به یاد داشته باشید:

وضوح تعریف مالکیت دولتی در قوانین ملی برای یک دولت جهت ادعای مالکیت و بازگرداندن اموال فرهنگی کشف‌شده غیرقانونی یا در هر صورت صادرشده غیرقانونی آن، بسیار مهم است.

قانون ایتالیا تمام یافته‌های باستان‌شناسی را متعلق به دولت می‌داند. در یونان، یافته‌های کاوش‌ها یا تحقیقات باستان‌شناسی، صرف نظر از تاریخ، متعلق به دولت است. در چین، آثار فرهنگی منقول باقی‌مانده در زیر زمین، در آب‌های داخلی یا دریاها منطقه‌ای در مرز چین متعلق به دولت است.

یونسکو و UNIDROIT مقررات نمونه‌ای در مورد مالکیت دولتی اشیاء فرهنگی کشف نشده تدوین کردند. این مقررات نمونه می‌توانند توسط دولت‌ها مورد استفاده قرار گیرند تا اطمینان حاصل شود که قانون مربوط به میراث فرهنگی، شناسایی رضایت‌بخش و روشنی از مالکیت دولتی بر اشیاء کشف نشده ارائه می‌دهد. این مقررات در آدرس زیر موجود است: <https://www.unidroit.org/>

ابزارها/اموال فرهنگی/مقررات-مدل

مورد E: پرو در مقابل جانسون

پرونده دولت پرو علیه جانسون، اهمیت اثبات مالکیت دولتی بر اموال فرهنگی کشف نشده را برجسته می‌کند. در سال ۱۹۸۷ دولت پرو علیه کلکسیونر بنجامین بیشاپ جانسون، که مالک آثار باستانی پرو بود که به طور غیرقانونی در سایت موجه سپیان کاوش و به طور غیرقانونی از پرو صادر شده بودند، اقدام دعوی کرد. ادعای پرو بر اساس قوانین ۱۹۲۹ و ۱۹۸۵ بود که مالکیت دولتی بر آثار باستانی پرو بدون سند را برقرار می‌کند. با این حال، دادگاه تصمیم گرفت که قوانین پرو مالکیت خصوصی را مجاز می‌داند و فقط محدودیت‌های صادراتی را تعیین می‌کند و بنابراین پرونده را رد کرد. ۹۴

(ب) ورزش:

جورج با مجموعه هنری خود از کشور W به کشور Z نقل مکان می‌کند. قانون کشور Z فقط اظهار آثار باستانی در گمرک هنگام ورود به کشور را الزامی می‌داند و محدودیتی برای واردات پیش‌بینی نمی‌کند. پس از مدتی، جورج تصمیم می‌گیرد مجموعه خود را به یک موزه دولتی در شهری که در آن ساکن است بفروشد. موزه گروهی از کارشناسان را برای بررسی آثار باستانی گرد هم می‌آورد و این گروه معتقد است که برخی از اشیاء ممکن است منشأ مشکوکی داشته باشند. نظر کارشناسان این است که منشأ آثار باستانی کشور W و کشور Q است. آنها نتیجه بررسی خود را به مرجع مرکزی در وزارت فرهنگ کشور Z اطلاع می‌دهند. مرجع مرکزی نیز به نوبه خود پلیس محلی و دادستان شهری که جورج در آن ساکن است و موزه در آن قرار دارد را مطلع می‌کند. همچنین درخواست می‌کند که دستور نگهداری آثار باستانی در موزه صادر شود تا زمانی که با مقامات کشورهای W و Q برای تأیید یافته‌های کارشناسان موزه تماس بگیرد. دادستان بر اساس قانونی که هیچ ارتباطی با حفاظت از اموال فرهنگی ندارد، بلکه مربوط به معامله اموال مسروقه است، دستور توقیف آثار باستانی را صادر می‌کند (لطفاً به یاد داشته باشید که کشور Z هیچ محدودیتی برای واردات ندارد و جورج این آثار را هنگام ورود به کشور اعلام کرده است). متعاقباً، مرجع مرکزی اطلاعات رسمی را به کشور W و کشور Q ارسال کرده و درخواست تأیید آنها را می‌کند. هر دو کشور تأیید می‌کنند که این آثار باستانی متعلق به آنها است و طبق قوانین ملی هر دو کشور، این نوع اشیاء اموال دولتی هستند و نمی‌توان آنها را صادر کرد. از آنجایی که شواهد علمی ارائه شده توسط کشورهای W و Q منشأ آنها را تأیید می‌کند و چنین آثار باستانی تحت حمایت قانون هستند و طبق قوانین ملی آنها غیرقابل انتقال هستند، دادگاه کیفری کشور Z در مورد مصادره آثار باستانی مطابق با قانون معامله اموال مسروقه تصمیم می‌گیرد. کشور W و کشور Q نامه‌های نیابتی ارسال می‌کنند و درخواست بازگرداندن آثار باستانی را دارند. دادگاه با درخواست موافقت می‌کند و آثار باستانی به کشور W و کشور Q بازگردانده می‌شوند.

لطفاً اقدامات ذکر شده در بالا را با مفاد ماده ۱۳.۵۰ مطابقت دهید.

اگر کارشناسان به جای اطلاع دادن به مقامات مرکزی، صرفاً از خرید آثار باستانی خودداری می‌کردند، نتیجه چه می‌شد؟

اگر دادستان فقط قانون حمایت از اموال فرهنگی را در نظر می‌گرفت، نتیجه چه می‌شد؟

کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو، علیرغم اینکه ماهیت عطف به ماسبق ندارد، بازگرداندن اموال فرهنگی که به هر دلیلی از قلمرو مبدا خود خارج شده‌اند را محدود نمی‌کند. ماده ۱۵ کنوانسیون بیان می‌کند که هیچ چیز در کنوانسیون مانع از انعقاد توافق‌نامه‌های ویژه برای بازگرداندن اموال فرهنگی فوق‌الذکر توسط کشورهای عضو نمی‌شود. به عبارت دیگر، این بدان معناست که کشورها می‌توانند در صورت تمایل فراتر از کنوانسیون عمل کنند.

ا.ج. مریم، ۱۹۹۰ محدودیت‌های استرداد آثار باستانی مسروقه توسط دولت: پرو علیه جانسون، مجله بین‌المللی اموال فرهنگی، جلد ۱، شماره ۱، text-of-the-convention

۵۰. <http://www.unesco.org/new/en/culture/themes/illicit-trafficking-of-cultural-property/1970-convention/>

مورد E: بقایای انسانی

در سال ۱۸۳۸ پس از اعدام پادشاه بادو یونسکو دوم، سر او از غنا به هلند فرستاده شد. این سر به دانشگاه لیدن منتقل شد و متعاقباً در مجموعه‌های مرکز پزشکی دانشگاه به فراموشی سپرده شد تا اینکه در سال ۲۰۰۲ طی تحقیقات دوباره کشف شد. در سال ۲۰۰۸ طی یک سفر رسمی، رئیس جمهور غنا رئیس جمهور هلند و ملکه را از وضعیت مطلع کرد و درخواست بازگرداندن سر به غنا را نمود.

در سال ۲۰۰۹ توافق‌نامه‌ای بین دو دولت در مورد استرداد سر به امضا رسید. سر به قبیله آهانتا در غنا بازگردانده شد و مراسم سنتی آهانتا به افتخار پادشاه فقید در وزارت امور خارجه هلند برگزار شد. ۱۵.

چندین نمونه از بازگرداندن آثار باستانی/بقایای انسانی قبل از لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون وجود دارد، مانند استرداد: ۱۷ بقایای انسانی تاسمانی از بریتانیا به تاسمانی (۲۰۰۷)، پرنده بزرگ زیمبابوه از آلمان به زیمبابوه (۲۰۰۴)، اوبلیسک آکسوم از ایتالیا به اتیوپی (۲۰۰۵)، بقایای سارا بارتمن از فرانسه به آفریقای جنوبی (۲۰۰۲)، سر مائوری از سوئیس به نیوزیلند (۲۰۱۱) و ونوس سیرن از ایتالیا به لیبی (۲۰۰۸).

۲.۳.۱ کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو چگونه اداره می‌شود؟

این کنوانسیون توسط ارکان قانونی آن، یعنی «نشست کشورهای عضو کنوانسیون یونسکو در مورد روش‌های ممنوعیت و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی» و «کمیته فرعی نشست کشورهای عضو کنوانسیون یونسکو در مورد روش‌های ممنوعیت و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی» اداره می‌شود.

نشست کشورهای عضو از سال ۲۰۱۲ به طور منظم هر دو سال یک بار برگزار می‌شود. این نشست جهت‌گیری‌های استراتژیک برای اجرای کنوانسیون را ارائه می‌دهد و تمام اقداماتی را که برای ارتقای اهداف کنوانسیون ضروری می‌دانند، انجام می‌دهد. ۳۵.

در سال ۲۰۱۲، اجلاس شوراهای عضو تصمیم به تأسیس کمیته فرعی به عنوان نهاد ناظر بر اجرای کنوانسیون گرفت. این کمیته متشکل از ۱۸ عضو است که طبق اصل توزیع مساوی جغرافیایی برای مدت ۴ سال انتخاب می‌شوند. وظایف کمیته به شرح زیر است:

لاترویج اهداف کنوانسیون. لایروبی گزارش‌های ملی ارائه شده به کنفرانس عمومی توسط کشورهای عضو کنوانسیون

کنوانسیون.

لایه اشتراک گذاشتن شیوه‌های خوب، تهیه و ارائه توصیه‌ها و راهکارهای پیشنهادی به نشست کشورهای عضو دستورالعمل‌هایی که می‌توانند به اجرای کنوانسیون کمک کنند.

لایبرای شناسایی موقعیت‌های دشوار ناشی از اجرای کنوانسیون، از جمله موضوعات در خصوص حفاظت و بازگرداندن اموال فرهنگی.

۵۱ SM Tuyisabe, A. Chechi, M. A. رنولد، Tête du roi Badu Bonsu II - Ghana et Pays-Bas, 2017 مرکز حقوق هنر، دانشگاه ژنو، ArThemis موجود در: pays-bas (دسترسی در ۲۹ مه ۲۰۱۸) <https://plone.unice.ch/art-adr/cases-affaires/tete-du-roi-badu-bonsu-ii-2013-ghana-et-pays-bas> (به زبان فرانسوی)

۵۲ برای جزئیات بیشتر در مورد این پرونده‌ها، به: ArThemis: مرکز هنر-حقوق، دانشگاه ژنو مراجعه کنید. موجود در: <https://plone.unice.ch/art-adr> (تاریخ دسترسی: ۲۹ مه ۲۰۱۸)

۵۳ یونسکو، ۱۷-۱۲ اجلاس کشورهای عضو کنوانسیون ۱۹۷۰، یونسکو. موجود در: <http://www.unesco.org/new/en/culture/> موضوعات/قاچاق-غیرقانونی-اموال-فرهنگی/جلسه-دولت‌های-طرف (دسترسی در ۲۰۱۸ ژوئن)

ایجاد و حفظ هماهنگی با «کمیته بازگشت و استرداد»^{۴۵} در ارتباط با

با اقدامات ظرفیت‌سازی برای مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی.

اطلاع رسانی به اجلاس کشورهای عضو در مورد فعالیت‌های انجام شده.

۲.۳.۲ دستورالعمل‌های عملیاتی کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو

هدف از دستورالعمل‌های عملیاتی ۵۵ تقویت اجرای کنوانسیون است. با توجه به اینکه کنوانسیون ۱۹۷۰ تقریباً ۵۰ سال پیش تصویب شد، تحولات سال‌های گذشته چالش‌های جدید و همچنین راه‌حل‌های جدیدی را در مبارزه با قاچاق غیرقانونی به همراه داشته است. برای تضمین یک مبارزه مؤثر، این تحولات باید بر رفتارهای اجرایی ملی کنوانسیون تأثیر بگذارد.

این دستورالعمل‌ها همچنین با هدف به حداقل رساندن اختلافات ناشی از تفسیر کنوانسیون و ارائه یک استاندارد بین‌المللی مشترک، اگرچه الزام‌آور نیست، تدوین شده‌اند.

مهم است که این دستورالعمل‌ها در هنگام تهیه یا بازنگری قوانین ملی در مورد حفاظت از میراث فرهنگی مورد توجه قرار گیرند. بخش‌های مربوط به بررسی‌های لازم، بازگرداندن و استرداد اموال فرهنگی، فروش و حراج آنلاین، ممنوعیت واردات و صادرات، از ویژگی‌های اصلی دستورالعمل‌های عملیاتی هستند.

علاوه بر این، دستورالعمل‌های عملیاتی را می‌توان به عنوان بیانیه‌ای در نظر گرفت که به چالش‌ها می‌پردازد و راه‌حل‌هایی را پیشنهاد می‌دهد. مطابق با متن، از کشورها انتظار می‌رود که:

با استناد به ماده ۴.۴ کنوانسیون، UNIDROIT معیارهایی برای بررسی‌های لازم به منظور تصمیم‌گیری در مورد حسن نیت تعیین کنید؛^{۵۶}

اطمینان حاصل کنید که محصولات حفاری‌های مخفی در محدوده‌ی [محدوده] در نظر گرفته می‌شوند.
کنوانسیون؛^{۵۷}

برای هرگونه اثر باستانی فرهنگی که به طور غیرقانونی از کشور دیگری صادر می‌شود، محدودیت‌های وارداتی وضع کنید و در صورت شناسایی،^{۵۸}
شیء را به کشور مبدأ بازگردانید؛^{۵۸}

هنگامی که یک کشور درخواست بازگرداندن شیء فرهنگی غیرقانونی خارج شده خود را می‌کند، به ویژه در مواردی که ارائه شواهد عطف به ماسبق امکان‌پذیر نیست، بررسی‌های علمی را به عنوان مدرک در نظر بگیرید؛^{۵۹}

شما تصدیق می‌کنید که کنوانسیون ۱۹۷۰ هیچ معامله غیرقانونی که انجام شده باشد را مشروعیت نمی‌بخشد.
قبل از لازم‌الاجرا شدن آن؛^{۶۰}

^{۵۴} کمیته بین دولتی برای ترویج بازگرداندن اموال فرهنگی به کشورهای مبدأ یا استرداد آنها در صورت تصاحب غیرقانونی.

^{۵۵} لفظاً به متن کامل دستورالعمل‌های عملیاتی کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو مراجعه کنید: یونسکو، ۱۹۷۰ دستورالعمل‌های عملیاتی برای اجرای کنوانسیون روش‌های ممنوعیت و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی، پاریس، یونسکو. موجود در: http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/OPERATIONAL_GUIDELINES_EN_FINAL_FINAL.pdf (نسخه ۲۰۱۸)؛^{۵۶}

^{۵۶} همان، بند ۹۴

^{۵۷} همان، بند ۹۶

^{۵۸} همان، بند ۶۳

^{۵۹} همان، بند ۹۱

^{۶۰} همان، بند ۱۰۲

توجه ویژه‌ای به فروش‌های خانه‌های حراج داشته باشید تا اطمینان حاصل کنید که اموال فرهنگی ارائه شده برای فروش، طبق گواهی صادرات قانونی صادر شده، به صورت قانونی وارد شده است. وضعیت منشأ اموال، هرگونه شک و تردید در این زمینه، و اتخاذ اقدامات موقت مناسب؛⁶¹

شما فروش آنلاین اموال فرهنگی را رصد می‌کنید و حتی شبکه‌ای بین عموم مردم ایجاد می‌کنید تا بر بازار آنلاین نظارت داشته باشید و در صورت مشاهده شیء با منشأ مشکوک، به مقامات دولتی اطلاع دهید.²⁶

کمیته بین دولتی برای ترویج بازگرداندن اموال فرهنگی به کشورهای متبوع خود منشأ یا استرداد آن در صورت تصاحب غیرقانونی (ICPRCP)63

علاوه بر کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو و نهادهای قانونی آن، یونسکو سازوکار قابل توجه دیگری نیز دارد: کمیته بین دولتی برای ترویج بازگرداندن اموال فرهنگی به کشورهای مبدأ یا استرداد آنها در صورت تصاحب غیرقانونی (ICPRCP).

کشورها، چه عضو کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو در مورد روش‌های ممنوعیت و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی باشند و چه نباشند، می‌توانند در مورد ICPRCP اعمال کنند.⁴⁶

این کمیته متشکل از ۲۲ کشور عضو است و مسئولیت‌های زیر را بر عهده دارد:

۱. جستجوی راه‌ها و ابزارهایی برای تسهیل مذاکرات دوجانبه برای استرداد یا بازگرداندن اموال فرهنگی به کشورهای مبدأ. در این ارتباط، کمیته همچنین می‌تواند پیشنهادهایی را با هدف میانجیگری یا مصالحه به کشورهای عضو مربوطه ارائه دهد؛⁶⁵

۱۲. ارتقای همکاری‌های چندجانبه و دوجانبه با هدف استرداد و بازگرداندن اموال فرهنگی به کشورهای مبدأ آنها؛

۱۳. تشویق تحقیقات و مطالعات لازم برای ایجاد برنامه‌های منسجم جهت تشکیل مجموعه‌های نمونه در کشورهایی که میراث فرهنگی آنها پراکنده شده است؛

۴. ترویج یک کمپین اطلاع‌رسانی عمومی در مورد ماهیت واقعی، مقیاس و دامنه مشکل استرداد یا بازگرداندن اموال فرهنگی به کشورهای مبدأ؛

۵. هدایت برنامه‌ریزی و اجرای برنامه فعالیت‌های یونسکو در رابطه با استرداد یا بازگرداندن اموال فرهنگی به کشورهای مبدأ آنها؛

۶. تشویق به تأسیس یا تقویت موزه‌ها یا سایر مؤسسات برای حفاظت از اموال فرهنگی و آموزش پرسنل علمی و فنی لازم؛

۷. ترویج مبادلات اموال فرهنگی مطابق با توصیه‌نامه مبادله بین‌المللی اموال فرهنگی؛

۱۸. ارائه گزارش فعالیت‌های خود به کنفرانس عمومی یونسکو در هر یک از جلسات عادی آن.

همان، بند ۷۱ همان، بند ۶۹ برای اطلاعات بیشتر در مورد ICPRCP لطفاً به آدرس زیر مراجعه کنید: <http://www.unesco.org/new/en/culture/themes/restitution-of-cultural-property/>

کمیته بین دولتی (دسترس در ۱۸ سپتامبر ۲۰۱۸)

۶۴ برای اطلاعات بیشتر در مورد نحوه ارسال پرونده به ICPRCP لطفاً به آدرس زیر مراجعه کنید: http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/5_Procedure_case_19_ICPRCP_en.pdf (تاریخ دسترسی: ۱۸ سپتامبر ۲۰۱۸)

۶۵ برای اطلاعات بیشتر در مورد پرونده‌های بازگشت و استرداد که تحت نظارت ICPRCP حل و فصل شده‌اند، لطفاً به آدرس <http://www.unesco.org/new/en/culture/themes/restitution-of-cultural-property/return-or-restitution-cases/> (دسترس در ۱۸ سپتامبر ۲۰۱۸) مراجعه کنید.

۲.۴. کنوانسیون ۱۹۹۵ سازمان ملل متحد در مورد اشیاء فرهنگی مسروقه یا غیرقانونی صادر شده

محتوای کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو را می‌توان به عنوان یک موزاییک در نظر گرفت که به حوزه‌های مختلفی از جمله حقوق خصوصی، حقوق جزا، اقدامات پیشگیرانه، دیپلماسی و همکاری‌های بین‌المللی اشاره دارد. اما محدود به این موارد نیست. برای اطمینان از یک واکنش مؤثر، باید انواع اقدامات مطابق با نیازهای خاص در یک موقعیت خاص تدوین و اعمال شوند. در این راستا، کنوانسیون ۱۹۹۵ یونیدرویت مانند یک تکه موزاییک است که در صورت اعمال حقوق خصوصی در مورد بازگرداندن و استرداد یک شیء فرهنگی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

در دهه ۱۹۸۰ یونسکو به درخواست کشورهای عضو خود، کمیته‌ای از کارشناسان را برای ارزیابی اجرا و استفاده از کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو تشکیل داد. از آنجایی که مشکلات شناسایی شده توسط گروه کارشناسی مربوط به حوزه حقوق خصوصی بود، یونسکو با UNIDROIT و کنفرانس حقوق بین‌الملل خصوصی لاهه تماس گرفت. در نتیجه مذاکرات بین این دو نهاد، تصمیم گرفته شد که UNIDROIT این کار را انجام دهد. ۶۶

هدف کنوانسیون UNIDROIT ۱۹۹۵ تکمیل مفاد کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو با تدوین قوانین حقوقی یکسان در مورد بازگرداندن و استرداد اشیاء فرهنگی با هدف کاهش قاچاق غیرقانونی اشیاء فرهنگی است. این کار را با تلاش برای تغییر رفتار بازیگران بازار، از جمله خریداران، انجام می‌دهد. ۷۶ این رویکرد را می‌توان به وضوح در ماده (۱) ۳ کنوانسیون مشاهده کرد که طبق آن، دارنده یک شیء فرهنگی مسروقه باید آن را بازگرداند.

از آنجایی که کنوانسیون یونیدرویت ۱۹۹۵ برای رفع کاستی‌های کنوانسیون یونسکو تدوین شده است، در نظر گرفتن این محدودیت‌ها با راهکارهای ارائه شده توسط کنوانسیون یونیدرویت ۱۹۹۵ می‌تواند مفید باشد.

مشکل: از آنجایی که کنوانسیون ۱۹۷۰ حاوی مقررات خاصی است که قابل تفسیر هستند، این امر منجر به روش‌های مختلف اجرا در سطح ملی می‌شود.

راه حل: مفاد کنوانسیون UNIDROIT ۱۹۹۵ به شیوه‌ای بسیار واضح نوشته شده است و این کنوانسیون ابزاری خوداجرا است که اصول اصلی سیستم‌های حقوق مدنی و عرفی را با هم ترکیب می‌کند. از آنجایی که نیازی به انتقال به قوانین ملی ندارد، کنوانسیون به عنوان یک سند هماهنگ عمل می‌کند.

مشکل: در مورد اشیاء باستانی به دست آمده از طریق حفاری‌های مخفیانه، کشورهای عضو کنوانسیون ۱۹۷۰ را به روش‌های مختلفی اجرا می‌کنند. به عنوان مثال، برخی از کشورهای عضو فقط بازگرداندن و استرداد آثار باستانی ثبت شده را تنظیم می‌کنند، در حالی که قوانین اجرایی برخی دیگر از کشورهای عضو، بازگرداندن اموال فرهنگی ثبت نشده را نیز تنظیم می‌کند که عمدتاً از طریق حفاری‌های مخفیانه به دست آمده‌اند. این تنوع در کاربرد به مجرمان کمک می‌کند تا آثار باستانی را که با آنها سر و کار دارند، مشروعیت بخشند.

۶۶ ال. پروت، ۲۰۰۹، کنوانسیون UNIDROIT در مورد اشیاء فرهنگی مسروقه یا غیرقانونی صادر شده - ده سال بعد، بررسی قانون بکنواخت، جلد ۱۴، شماره ۲۰، صفحات ۳۷-۱۵. موجود در: <https://www.unidroit.org/english/conventions/1995culturalproperty/articles/s70-prot-2009-e.pdf> (دسترسی در ژوئن ۲۰۱۸).

۶۷ UNIDROIT، ۲۰۱۴، کنوانسیون ۱۹۹۵ UNIDROIT در مورد اشیاء فرهنگی مسروقه یا غیرقانونی صادر شده - مروری. موجود در: <https://www.unidroit.org/overview/english> (دسترسی در ژوئن ۲۰۱۸).

راه حل: ماده (2) کنوانسیون 1995 UNIDROIT به وضوح تصریح می‌کند که تمام اشیاء فرهنگی که به طور غیرقانونی حفاری شده‌اند یا به طور قانونی حفاری شده‌اند اما به طور غیرقانونی نگهداری می‌شوند، مسروقه هستند، تا زمانی که با قانون کشوری که حفاری در آن انجام شده است، مطابقت داشته باشد. اگر خروج غیرقانونی یک شیء از قلمرو آن کشور به طور قابل توجهی به حفظ آن و بافت، 86، تمامیت شیء یا حفظ داده‌های علمی یا تاریخی آسیب برساند، ماده (3) 5 از مرجع ذیصلاح کشوری که شیء در آن نگهداری می‌شود، می‌خواهد که دستور بازگرداندن آن اثر باستانی را صادر کند.

مشکل: این استدلال که سیستم‌های مختلف حقوق خصوصی ملی، اجرای کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو را در سطح ملی ساده نمی‌کنند، اشتباه نیست. به عنوان مثال، یک خریدار با حسن نیت در سیستم حقوق مدنی مورد حمایت قرار می‌گیرد، در حالی که سیستم حقوق عرفی چنین شناسایی و حمایتی را اعطا نمی‌کند. ۹۶ کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو فقط به قوانین ملی اشاره دارد و هیچ معیاری برای اثبات حسن نیت پیش‌بینی نمی‌کند - بار اثبات بر دوش مدعی است.

راه حل: کنوانسیون 1995 UNIDROIT اصول سیستم‌های حقوق عرفی و مدنی را در مورد حمایت از خریداران با حسن نیت یا موضوع «سند مالکیت» ترکیب می‌کند. برای رفع این تعارض، کنوانسیون 23 سال پیش مفهوم «بررسی دقیق» را که اکنون بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرد، معرفی کرد. 07

ماده ۳

(1) دارنده شیء فرهنگی مسروقه، موظف به بازگرداندن آن است.

(...)

ماده ۴

(1) دارنده شیء فرهنگی مسروقه که موظف به بازگرداندن آن است، در زمان استرداد آن، مستحق دریافت غرامت منصفانه و معقول خواهد بود، مشروط بر اینکه دارنده نه می‌دانسته و نه منطقاً باید می‌دانسته که شیء مسروقه است و بتواند ثابت کند که هنگام دستیابی به شیء، دقت لازم را به عمل آورده است.

(...)

(4) در تعیین اینکه آیا دارنده، احتیاط لازم را به عمل آورده است یا خیر، باید به تمام شرایط اکتساب، از جمله شخصیت طرفین، قیمت پرداختی، اینکه آیا دارنده به هرگونه فهرست معقول و قابل دسترسی از اشیاء فرهنگی مسروقه مراجعه کرده است یا خیر، و هرگونه اطلاعات و اسناد مرتبط دیگری که می‌توانسته به طور معقول به دست آورد، و اینکه آیا دارنده به آژانس‌های قابل دسترسی مراجعه کرده یا اقدام دیگری را که یک فرد معقول در آن شرایط انجام می‌داد، انجام داده است، توجه شود.

۶۸ زمینه شامل تمام عناصر اطراف محل کشف اثر باستانی. از جمله سایر آثار باستانی یافت شده همراه با اثر مورد نظر، نوع خاک، بقایای غذایی موجود، دانه‌ها یا بقایای حیوانی است. برای دستیابی به تصویر کامل و دقیق، باید همه عناصر با هم ارزیابی شوند. برای اکثر باستان‌شناسان، زمینه همه چیز است. به همین دلیل است که حفاری‌های غیرقانونی اهمیت دارند و چگونه داده‌های علمی از بین می‌روند.

۶۹ هیچ کس نمی‌تواند چیزی را که ندارد، بدهد. قاعده اساسی این است که کسی که مالک چیزی نیست، مانند دزد، نمی‌تواند آن را به دیگری منتقل کند، مگر با اجازه مالک واقعی.

۷۰ برای اطلاعات بیشتر، لطفاً به بخش «بررسی‌های لازم» مراجعه کنید.

همه انواع قاچاق مبتنی بر زنجیره عرضه و تقاضا هستند. در حالی که کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو هیچ مسئولیتی را بر عهده دارنده اثر باستانی قرار نمی‌دهد، کنوانسیون ۱۹۹۵ یونیدرویت به نوبه خود به جنبه «تقاضای این معادله می‌پردازد. کنوانسیون یونیدرویت بدون نقض حقوق شخصی که ممکن است مستحق دریافت غرامت باشد، فرد را موظف می‌کند ثابت کند که در زمان دستیابی به اثر باستانی مورد نظر، تمام تلاش‌های ممکن را برای اطمینان از اینکه منشأ غیرقانونی نداشته است، انجام داده است.

بنابراین، اشتباه نخواهد بود اگر در نظر بگیریم که کنوانسیون ۱۹۹۵ یونیدرویت در جهت ایجاد تعادل بین مسئولیت‌های دارنده و مدعی عمل کرده است.

مشکل: طبق ماده (ii) 7 کنوانسیون 1970 یونسکو، فقط یک کشور عضو می‌تواند ادعای بازگرداندن یک اثر باستانی را داشته باشد و این کار باید از طریق مجموعه‌ای از «کانال‌های دیپلماتیک» انجام شود. با این حال، تکیه بر کانال‌های دیپلماتیک به این معنی است که فردی که اموال فرهنگی خود را از دست داده است، باید مقامات را متقاعد کند که ادعای او را تأیید کرده و درخواست بازگرداندن شیء را داشته باشند. با توجه به اینکه آثار هنری درآمد سرمایه‌گذاری فردی رو به رشدی را تشکیل می‌دهند، بنابراین اگر فرد برای درخواست بازگرداندن آن به مقامات دولتی خود متکی باشد، چنین اموالی در معرض خطر بیشتری قرار دارند.

راه حل: ماده ۳ کنوانسیون UNIDROIT ۱۹۹۵ که دعاوی استرداد آثار باستانی مسروقه را تنظیم می‌کند، به «کشورهای متعاقد» کنوانسیون اشاره نمی‌کند، بلکه به «مدعی» اشاره دارد. این برداشت، افراد را قادر می‌سازد تا بدون نیاز به متقاعد کردن مقامات دولتی، رویه‌های مربوط به مطالبه اشیاء فرهنگی مسروقه خود را دنبال کنند. ماده ۵، که ماده اصلی در مورد بازگرداندن اشیاء فرهنگی غیرقانونی صادر شده است، حق مشابهی را برای افراد فراهم نمی‌کند، زیرا عمل «صادرات غیرقانونی» می‌تواند منحصرأ علیه یک دولت صورت گیرد. یک شیء فرهنگی می‌تواند از یک شخص دزدیده شود، اما فقط می‌تواند از یک دولت صادر شود. بنابراین، ماده ۵ فقط مربوط به «کشورهای متعاقد» است.

مشکل: محدودیت‌های زمانی برای دعاوی بین‌المللی که در قوانین مدنی یا مالکیت ذکر شده است، از کشوری به کشور دیگر متفاوت است. این وضعیت دوباره منجر به درخواست‌های ناهماهنگ می‌شود.

راه حل: با هدف ایجاد استاندارد در این مورد، کنوانسیون UNIDROIT 1995 محدودیت‌های زمانی را تعیین کرد. هدف از این محدودیت‌ها همچنین تضمین امنیت معاملات است که در غیر این صورت می‌تواند در هر زمانی، حتی در آینده‌های دور، مورد تردید قرار گیرد. 17 طبق ماده 3 کنوانسیون، ادعای استرداد باید ظرف سه سال از لحظه‌ای که مدعی محل شیء فرهنگی را کشف می‌کند و در هر صورت ظرف مدت پنجاه سال از لحظه سرقت، مطرح شود. 27 با این حال، برای آثار باستانی متعلق به اماکن باستانی و مجموعه‌های عمومی، تنها محدودیت زمانی که اعمال می‌شود، سه سال از لحظه‌ای است که مدعی محل شیء فرهنگی را کشف می‌کند. 37 همان دوره‌های سه و پنجاه ساله در ماده 5(5) در مورد آثار باستانی فرهنگی که به طور غیرقانونی صادر شده‌اند نیز پیش‌بینی شده است.

همانند کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو، کنوانسیون ۱۹۹۵ یونیدرویت عطف به ماسبق نمی‌شود. ماده ۱۰ آن تصریح می‌کند که کنوانسیون ۱۹۹۵ یونیدرویت در مورد مسائلی که پس از لازم‌الاجرا شدن آن در هر دو کشور مربوطه رخ داده است، اعمال می‌شود. در این راستا، اگر اثر باستانی قبل از لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون در هر دو کشور صادر شده باشد، کشور P نمی‌تواند ادعایی برای بازگرداندن یک اثر فرهنگی غیرقانونی صادر شده به کشور R داشته باشد.

۷۱ ال. پروت، ۲۰۰۹، همان منبع.

۷۲ ماده (3) کنوانسیون یونیدرویت 1995

۷۳ ماده (5) کنوانسیون یونیدرویت 1995

اصول کنوانسیون ۱۹۹۵ یونیفایتهد با تعریف راه‌حلهایی برای مشکلات از ابعاد مختلف مربوط به بازگشت و استرداد اموال فرهنگی، بینشی نسبت به همه بازیگران این حوزه ارائه می‌دهد.

تأثیر کنوانسیون ۱۹۹۵ UNIDROIT به وضوح در قوانین ملی برخی از کشورها و حتی در مقررات منطقه‌ای، مانند قانون فدرال انتقال بین‌المللی اموال فرهنگی (CPTA) سوئیس، ماده جدید (387) قانون مدنی هلند و چارچوب حقوقی اروپا در این زمینه قابل مشاهده است.⁴⁷

در سطح منطقه‌ای، دستورالعمل اصلاح‌شده 2014/60/EU عناصر دقیقی از کنوانسیون ۱۹۹۵ UNIDROIT را در خود گنجانده است.⁵⁷

ب ورزش

مرحله ۱: کلود اهل کشور الف است و علیه مایکل، ساکن کشور ب، شکایت مدنی مبنی بر استرداد نقاشی که در سال ۲۰۰۰ از خانه‌اش به سرقت رفته بود، مطرح کرد. کلود عکس‌هایی از نقاشی را از زمانی که به دیوار خانه‌اش آویزان بوده و همچنین اسناد مربوط به تحقیقات پلیس که بلافاصله پس از حادثه سرقت انجام شده است، در اختیار دارد. مایکل می‌گوید که نقاشی را از یک نمایشگاه هنری خریداری کرده و می‌تواند رسیدی به تاریخ ۲۰۰۳ ارائه دهد. مایکل می‌خواهد این اثر هنری را نگه دارد و اگر قاضی در مورد استرداد آن تصمیم بگیرد، می‌خواهد غرامت دریافت کند. با توجه به اینکه هر دو کشور الف و ب در سال ۱۹۹۸ به کنوانسیون ۱۹۹۵ UNIDROIT پیوستند، کلود شکایت خود را بر اساس این کنوانسیون تنظیم می‌کند.

الف) کلود برای اثبات ادعاهای خود باید به کدام ماده (یا مواد) کنوانسیون استناد کند؟

ب) مایکل برای متقاعد کردن قاضی در مورد حق خود برای رسیدگی به کدام ماده (یا مواد) کنوانسیون باید استناد کند؟

غرامت؟

ج) مایکل ادعا می‌کند که ۱۵ سال است که مالک نقاشی است و مرور زمان منقضی شده است. برای این درخواست، دلایل ادعای مایکل چیست؟

د) با توجه به ادعای غرامت مایکل، قاضی چه نوع سوالاتی باید بپرسد و چرا؟

ه) با توجه به ادعای محدودیت زمانی، قاضی چه سوالاتی باید بپرسد و چه معیارهایی باید اعمال شود تا مشخص شود که کلود در چه بازه زمانی از مالکیت نقاشی توسط مایکل مطلع شده است؟

مرحله ۲: اتمام اسناد مربوطه توسط هر دو طرف ارائه شده است و قاضی معتقد نیست که مایکل اقدامات لازم را انجام داده است. آیا او می‌تواند تصمیم بگیرد که مایکل مستحق دریافت غرامت نیست، علیرغم اینکه قانون مدنی کشور ب تصریح می‌کند: «اگر شخصی با حسن نیت یک شیء منقول متعلق به شخص دیگری را به مدت سه سال متوالی در اختیار داشته باشد، مالک آن شیء می‌شود»؟

لطفاً دلایل پاسخ خود را توضیح دهید.

۷۴ س. دلپیر و م. اشنایدر، ۲۰۱۵ تصویب و اجرای کنوانسیون‌های بین‌المللی برای مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی، در: ف. دسمایریس (ویراستار)، مقابله با قاچاق غیرقانونی کالاهای فرهنگی: چالش جهانی حفاظت از میراث جهانی، پاریس، ایکوم، صفحه ۱۳۰.

۲.۵. پیوست اکنوانسیون نایروبی - سازمان جهانی گمرک (WCO)

شورای همکاری گمرکی (که اکنون با نام سازمان جهانی گمرک شناخته می‌شود) در سال ۱۹۷۴ تهیه پیش‌نویس کنوانسیون چندجانبه در مورد کمک متقابل اداری برای سرکوب تخلفات گمرکی را به کمیته فنی دائمی خود واگذار کرد. این کار منجر به تصویب کنوانسیون نایروبی در مورد کمک متقابل اداری برای پیشگیری، تحقیق و سرکوب تخلفات گمرکی در سال ۱۹۷۷ شد. کنوانسیون نایروبی شامل ۱۱ ضمیمه است و در سال ۱۹۸۰ لازم‌الاجرا شد.

پیوست ۱۱ (کمک در اقدام علیه قاچاق آثار هنری، عتیقه‌جات و سایر اموال فرهنگی) کنوانسیون به پیشگیری و سرکوب صادرات متقلبه آثار هنری، عتیقه‌جات و سایر اموال فرهنگی اختصاص دارد. این پیوست بر اساس قطعنامه ۱۶ ژوئن ۱۹۷۶ بنا شده است که اهمیت کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو را تصدیق کرده و از اعضای شورا دعوت کرده است تا برای مبارزه با قاچاق آثار هنری و عتیقه‌جات، کمک‌های اداری متقابل ایجاد کنند.^{۶۷}

پیوست یازدهم به کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو اشاره دارد و همچنین در مورد عملیات مالی انجام شده در رابطه با قاچاق کالاهای مربوطه قابل اجرا است. کمک‌های تعریف شده در این پیوست شامل تبادل اطلاعات توسط ادارات گمرک به ابتکار خودشان؛ کمک در درخواست‌های نظارتی؛ تحقیقات بنا به درخواست از طرف طرف متعاقد دیگر؛ اقدام مأموران گمرک یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر (حضور در دادگاه‌ها یا محاکم، مشارکت در تحقیقات)؛ و جمع‌آوری اطلاعات مربوط به افراد و روش‌های قاچاق، در دبیرخانه عمومی شورا برای به اشتراک گذاشتن با اینترپل و یونسکو، در صورت لزوم، می‌شود.^{۷۷}

^{۶۶} سازمان جهانی گمرک، ۱۹۹۰ کنوانسیون بین‌المللی کمک متقابل اداری برای پیشگیری، تحقیق و سرکوب تخلفات گمرکی، (نایروبی، ۹ ژوئن، ۱۹۷۷) تفسیر صفحه ۵۲. موجود در: <http://www.wcoomd.org/~media/wco/public/global/pdf/about-us/legal-instruments/conventions-and-agreements/nairobi/nairob1.pdf?la=en> (دسترسی در ۳ ژوئن ۲۰۱۸)

^{۷۷} سازمان جهانی گمرک، ۱۹۹۰ همان منبع، پیوست، ص. ۷۵.

۲.۶ کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان‌یافته فراملی (UNTOC)

قاچاق اموال فرهنگی یک جرم سازمان‌یافته با ابعاد مختلفی مانند یافتن، به دست آوردن، حمل و نقل و فروش (در برخی موارد بیش از یک بار)، صادرات، واردات و حتی حفاظت یا مرمت آثار باستانی است. 87 به لطف تحقیقات موفقیت‌آمیزی مانند تحقیقات انجام شده در مورد جیاکومو مدیچی، 97، فردریک شولتز و جانانان توکلی-پری 08 و سوپهاش کاپور 18، مشخص شده است که قاچاق آثار باستانی با باندهای محلی سارقان که از خانه‌های حراج یا سایر سازمان‌های تجارت هنر در اروپا، ایالات متحده و آسیا سرقت می‌کنند، آغاز می‌شود. 28

شواهدی وجود دارد که ما را به اثبات ارتباط بین قاچاق اموال فرهنگی و سایر انواع جرایم سازمان‌یافته فراملی مانند تجارت مواد مخدر، قاچاق اسلحه، خشونت، فساد و پولشویی سوق می‌دهد. 38 این پیوندها باعث شد که کشورها لزوم گسترش دامنه شمول کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان‌یافته فراملی (UNTOC) را به جرایم مربوط به قاچاق اموال فرهنگی تشخیص دهند. کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان‌یافته فراملی، ماده خاصی در مورد اشیاء فرهنگی ندارد، اما بند آخر مقدمه قطعنامه 55/25 مجمع عمومی که کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان‌یافته فراملی بر اساس آن تصویب شد، به شرح زیر است:

قطعنامه ۵۵/۲۵ مجمع عمومی D

«...قویاً متقاعد شدیم که کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان‌یافته فراملی، ابزاری مؤثر و چارچوب قانونی لازم برای همکاری بین‌المللی در مبارزه با، از جمله، فعالیت‌های مجرمانه‌ای مانند پولشویی، فساد، قاچاق غیرقانونی گونه‌های گیاهی و جانوری وحشی در معرض خطر، جرایم علیه میراث فرهنگی و پیوندهای رو به رشد بین جرایم سازمان‌یافته فراملی و جرایم تروریستی خواهد بود...»

دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد (UNODC) در مطالعه‌ای در مورد استفاده از UNTOC برای محافظت در برابر قاچاق اموال فرهنگی، بر ماهیت سازمان‌یافته این جرم تأکید می‌کند: «این قاچاق با جرایم سازمان‌یافته مرتبط است، زیرا به شیوهی کار مورد استفاده‌ی گروه‌های جنایتکار سازمان‌یافته متکی است؛ تقاضای زیاد برای اشیاء غیرقانونی برای کسانی که در این تجارت مشارکت دارند بسیار سودآور است؛ ماهیت پیچیده‌ی آن اغلب مستلزم مشارکت بسیاری از بازیگران، اشخاص حقوقی و اشخاص ثالث است که تمایل دارند به صورت ساختاریافته و سازمان‌یافته عمل کنند؛ و استفاده از فناوری‌های مدرن و پیشرفته را می‌طلبد.»

- ۷۸ ن. برودی، ۲۰۱۷، «انتقال مرمتگران در تسهیل سرقت و قاچاق اشیاء فرهنگی: مورد یک مجسمه توقیف‌شده لیبیایی، مطالعات لیبی، جلد ۴۸، صفحات ۲۳-۱۱۷»
- ۷۹ ن. برودی، ۲۰۱۵، «جیاکومو مدیچی، موجود در: <https://traffickingculture.org/encyclopedia/case-studies/giacomo-medici/> (دسترسی در ۶ اکتبر ۲۰۱۸)
- ۸۰ ای. چی، ای. ال. باندل، ام. ای. رنولد، ۲۰۱۲، «پرونده اشیاء باستان‌شناسی مصر - ایالات متحده علیه فردریک شولتز، مرکز حقوق هنر، دانشگاه ژنو، موجود در: <https://plone.unice.ch/art-adr/cases-affaires/egyptian-archaeological-objects-2013-us-v-schultz> (دسترسی در ۲۱ ژوئن ۲۰۱۸)
- ۸۱ جی. فلچ، ۲۰۱۲، «اعتراف به گناه: مدیر گالری کاپور به شش فقره جرم متهم شد، موجود در: <https://chasingaphrodite.com/2013/12/05/>
- ۸۲ م. ا. رنولد، ۲۰۱۸، «تجارت قانونی و غیرقانونی اموال فرهنگی به و در سراسر اروپا: حقایق، یافته‌ها، تحلیل حقوقی، مطالعه برای کنفرانس ظرفیت‌سازی در مورد مشارکت بازار هنر اروپا در مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی، پروژه مشترک کمیسیون اروپا-یونسکو، صفحات ۴-۵، موجود در: [http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/](http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/) (دسترسی در ۲۱ ژوئن ۲۰۱۸)
- ۸۳ ن. برودی، جی. دول و پی. واتسون، ۲۰۰۰، «سرقت تاریخ: تجارت غیرقانونی مواد فرهنگی، کمبریج، موسسه تحقیقات باستان‌شناسی مکدونالد، صفحه ۱۶»

همچنین شواهدی وجود دارد که قاچاق فراملی آثار باستانی با سایر فعالیت‌های غیرقانونی که گروه‌های جنایتکار سازمان‌یافته در آنها دخیل هستند، از جمله قاچاق مواد مخدر و اسلحه، خشونت، فساد و پولشویی، مرتبط است.⁴⁸

UNTOC:85

لازم‌الذکر جرایم سنگین (حداقل چهار سال محرومیت از آزادی) اعمال می‌شود، جایی که جرم ماهیت فراملی دارد (در بیش از یک کشور ارتکاب یافته) و شامل یک گروه جنایتکار سازمان‌یافته است (ماده ۲ و ۳).

لازم‌الذکر در مورد جرم‌انگاری پولشویی عواید حاصل از جرایم دارد؛ لایحه‌های عضو را ملزم می‌کند که:

-جرایمی را که انتقال عمدی مالکیت یا پنهان کردن آن را مجازات می‌کنند، جرم‌انگاری کند.
منشأ چنین اموالی (ماده 6)

-ایجاد اقداماتی برای امکان مصادره چنین عواید حاصل از جرم و شناسایی و ردیابی آنها
اموالی که ممکن است به عنوان چنین عواید و درآمدهایی واجد شرایط باشند (ماده - (۱۲) پاسخ به درخواست‌های مصادره توسط سایر کشورهای عضو (ماده - (۱۱) استاندارد مظنونین به ارتکاب جرم (ماده - (۱۶) انجام گسترده‌ترین اقدامات معاضدت قضایی متقابل (ماده - (۸) بررسی انجام عملیات مشترک و سایر اقدامات همکاری در اجرای قانون

(ماده ۲۷)

-توسعه آموزش‌های تخصصی برای مأموران اجرای قانون (ماده ۲۹)

شرکت در یک گروه جنایی سازمان‌یافته، پولشویی عواید حاصل از جرم، فساد و ممانعت از اجرای عدالت، جرایمی هستند که در کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد جرائم سازمان‌یافته (UNTOC) تعریف شده‌اند و همچنین به قاچاق اموال فرهنگی مربوط می‌شوند. طبق تعریف کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد جرائم سازمان‌یافته، یک «گروه جنایی سازمان‌یافته» حداقل شامل سه نفر است.⁶⁸ در موارد متعدد، مقامات اجرای قانون و همچنین دادستان‌ها، دشواری‌های ایجاد ارتباط بین افراد توقیف‌شده و گروه‌های سازمان‌یافته را ابراز کرده‌اند. این امر عمدتاً به این دلیل است که دستگیری با یک اموال فرهنگی بدون سند یا مسروقه در داخل مرزهای یک کشور جرم جدی محسوب نمی‌شود و اکثر روش‌های تحقیق قابل اجرا نیستند. به نظر می‌رسد که کشورها در جرم‌انگاری اعمال سرقت، حفاری غیرقانونی، تجارت غیرقانونی یا صادرات غیرقانونی به عنوان جرایم جدی، هوشیارتر هستند. با این حال، قاچاق اموال فرهنگی جرمی است که ممکن است در یک زمین متروکه در دورافتاده‌ترین منطقه شروع شود و در مجلل‌ترین اتاق یک هتل که در آن حراجی برگزار می‌شود، ادامه یابد. قاچاق حتی می‌تواند شامل یک فرآیند علمی شامل حفاظت یا مرمت باشد، یا می‌تواند شیء را برای سال‌های متمادی به یک مجموعه/موزه عمومی شناخته‌شده قرض داد تا یک تاریخ جدید و ظاهراً پاک برای آن ایجاد شود.

پولشویی اموال فرهنگی در محدوده ماده 6 کنوانسیون منع تجارت سازمان ملل متحد (UNTOC) قرار می‌گیرد. از آنجا که این ماده مربوط به جرم‌انگاری انتقال عمدی مالکیت یا پنهان کردن منشأ عواید حاصل از جرم است، هرگونه اقدامی را که با هدف پنهان کردن منشأ واقعی یک کالای غیرقانونی صادر یا وارد شده انجام می‌شود، پوشش می‌دهد.

^{۸۴} «استفاده از کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان‌یافته فراملی برای حمایت در برابر قاچاق اموال فرهنگی»، پنجمین اجلاس کنفرانس کشورهای عضو کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان‌یافته فراملی، موجود در: <http://undocs.org/CTOC/COP/2010/12> (تاریخ دسترسی: ژوئن ۲۰۱۸)

^{۸۵} «حمایت در برابر قاچاق اموال فرهنگی». جلسه گروه کارشناسی دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد در مورد حمایت در برابر قاچاق اموال فرهنگی، وین، ۲۶-۳۰ نوامبر ۲۰۰۹، موجود در: <http://www.unodc.org/documents/organized-crime/V0987314.pdf> (تاریخ دسترسی: ژوئن ۲۰۱۸)

^{۸۶} از آنجا که این کنوانسیون باید در قوانین ملی همه کشورها گنجانده شود، تعداد افراد تعیین‌شده در قانون ملی ممکن است با تعداد افراد تعیین‌شده در کنوانسیون متفاوت باشد.

یا اموال فرهنگی معامله شده. این شامل جعل اطلاعات مربوط به منشأ؛ از هم گسیختن اموال فرهنگی یا تغییر ظاهر فیزیکی آن به منظور پنهان کردن آن؛ انتقال شیء از یک کشور به کشور دیگر؛ فروش‌های صوری؛ و نگهداری اثر باستانی در مکانی برای مدت طولانی و جعل سوابق مالی برای پنهان کردن پول حاصل از معامله اموال فرهنگی می‌شود.

بنابراین، هنگام تحقیق یا پیگرد قانونی جرایم مرتبط با اموال فرهنگی، در نظر گرفتن سایر منابع قانونی، مانند قانون جزا، علاوه بر قانون حمایت از اموال فرهنگی نیز می‌تواند مفید باشد.

شخص یا گروهی که هر یک از اقدامات ذکر شده در بالا را انجام دهد، قانون جزا را نیز نقض می‌کند، زیرا آنها «پولشویی عواید حاصل از جرم» محسوب می‌شوند. در این راستا، تجزیه و تحلیل جرم از دو زاویه مهم است: از یک سو، موضوع جرم و قانون مربوط به آن موضوع، و از سوی دیگر، خود عمل به معنای وسیع‌تر، صرف نظر از موضوع جرم.

فساد در میان مقامات دولتی در کشورهای مبدأ، ترانزیت و مقصد، کار قاچاقچیان را تسهیل می‌کند. در واقع، حتی با «صرفاً» تسهیل یک جرم سازمان‌یافته، این افراد ممکن است اعضای یک گروه جنایی سازمان‌یافته در نظر گرفته شوند. با این حال، هیچ الزامی وجود ندارد که این جرم خاص باید به صورت سازمان‌یافته انجام شود. مطابق با ماده 8 کنوانسیون منع تجارت سازمان ملل (UNTOC) از کشورهای عضو انتظار می‌رود هرگونه اقدام رشوه‌خواری فعال یا غیرفعال را جرم‌انگاری کنند. در طول تحقیقات، اگر سوءظنی وجود داشته باشد که یک فرد یا گروه مانع تلاش‌های پیشگیرانه می‌شوند، اقدامی را که منطقاً باید انجام دهند انجام نمی‌دهند، مانع تحقیقات می‌شوند یا سرعت آن را کاهش می‌دهند و غیره، بررسی دقیق این مقامات دولتی ارزشمند است. در چنین حالتی، پیگرد قانونی مجرمان با اجرای ماده 8 کنوانسیون منع تجارت سازمان ملل، مقامات فاسد را به دست عدالت خواهد سپرد. 78

فساد بازرسان یا دادستان‌ها یا دستکاری شواهد، چالش بزرگی برای عدالت است. طبق ماده ۲۳ کنوانسیون منع سلاح‌های شیمیایی سازمان ملل (UNTOC)، کشورهای عضو موظفند «کارشکنی در اجرای عدالت» را از طریق استفاده از تشویق، تهدید یا زور برای مداخله در کار شهود و مقاماتی که نقش آنها ارائه شواهد یا شهادت دقیق است، جرم‌انگاری کنند.

مؤثر جرم انگاری	تسهیل مؤثر تحقیقات	همکاری بین‌المللی در امور کیفری
لا حوزه قضایی	تکنیک‌های تحقیقات ویژه / ایجاد مراکز مسئولیت اشخاص حقوقی پیگرد قانونی، قضاوت و مجازات تحقیقات چند رشته‌ای واحد‌ها تیم‌های تحقیقاتی مشترک	تحقیقات بین‌المللی استرداد مجرمین لا کمک حقوقی متقابل (حتی در موارد سوءظن) y مصادره و استرداد
همکاری با قانون مقامات اجرایی لاتوقیف و مصادره اموال فرهنگی		

(اقدام جرایم مربوط به اموال فرهنگی جرایم سنگین محسوب می‌شوند (حداقل چهار سال محرومیت از آزادی)، همانطور که در UNTOC تعریف شده است؟

حکاری غیرقانونی (بله/خیر)

سرقت اموال فرهنگی/بله/خیر)

صادرات غیرقانونی (بله/خیر) پنهان کردن یا اظهار نادرست)

واردات غیرقانونی (بله/خیر) پنهان کردن یا اظهار نادرست)

آسیب رساندن به اموال فرهنگی/خیر)

تهیه گواهی‌های صادر (بله/خیر) اسناد مبدا جعلی

دیگران؟ (لطفاً فهرست کنید)

(۲) چالش‌های اصلی پیش روی تحقیق و پیگرد قانونی جرایم سازمان یافته در رابطه با ... کدامند؟

اموال فرهنگی؟

(۳) هنگام بررسی یک پرونده با ماهیت فراملی، از چه کانال‌هایی برای اطلاع‌رسانی به مقامات استفاده می‌کنید؟

ایالت دیگر؟

علاوه بر درخواست مصادره و بازگرداندن اموال فرهنگی که به طور غیرقانونی از کشور شما خارج شده‌اند، در درخواست کمک حقوقی باید به چه نکات دیگری توجه کنید؟ (۴)

۲.۷ دستورالعمل‌های بین‌المللی برای جرم پیشگیری و واکنش‌های عدالت کیفری در رابطه با قاچاق اموال فرهنگی

تنوع قوانین ملی منجر به ایجاد خلاها و پیچیدگی‌هایی در اجرای کنوانسیون‌های بین‌المللی می‌شود. یک اقدام در رابطه با اموال فرهنگی ممکن است در کشور X جرم باشد اما در کشور Y جرم نباشد. این وضعیت در صورت نیاز به MLA ممکن است مشکلاتی ایجاد کند. در همین حال، قاچاقچیان از چنین اختلافاتی برای ادامه تجارت غیرقانونی خود سود می‌برند.

مثال‌ها:

در اسپانیا، صادرات اشیاء فرهنگی که به عنوان اموال ملی اعلام شده‌اند، مطلقاً ممنوع است و قاچاق اموال فرهنگی با ارزش بیش از 50.000 یورو مجازات دارد. این قانون، محرومیت از آزادی از یک تا پنج سال را پیش‌بینی می‌کند و سهل‌انگاری به عنوان یک سوءنیت کافی برای چنین جرمی با حداکثر مجازات سه سال حبس در نظر گرفته شده است.⁸⁸

در بریتانیا، قانون معاملات اشیاء فرهنگی (جرائم) مصوب ۲۰۰۳ در صورت اثبات جرم معامله غیر صادقانه اموال فرهنگی آلوده با علم و اعتقاد به آلوده بودن آن شء، مجازات‌هایی از جریمه نقدی تا هفت سال حبس را در بر می‌گیرد.

طبق قانون انتقال اموال فرهنگی در سوئیس (۲۰۰۵) مجازات‌ها از یک سال حبس تا ۱۰۰۰۰۰ فرانک سوئیس برای افرادی که عمداً اموال فرهنگی را وارد، معامله، توزیع، تهیه یا صادر می‌کنند، متغیر است.

در مصر، مالکیت خصوصی مجاز نیست و قانون، مجازات حبس با اعمال شاقه را برای نگهداری یا تجارت آثار باستانی تعیین کرده است. حتی آسیب رساندن تصادفی به یک اثر باستانی نیز مجازات حبس دارد.⁹⁸

در یونان، افرادی که اموال فرهنگی را برخلاف قانون صادر یا اقدام به صادرات کنند، ممکن است به حبس تا ده سال محکوم شوند. اگر این اثر باستانی به طور غیرقانونی به دست آمده باشد، این یک وضعیت تشدیدکننده محسوب می‌شود و مجازات حبس به همین ترتیب افزایش می‌یابد.⁹⁹

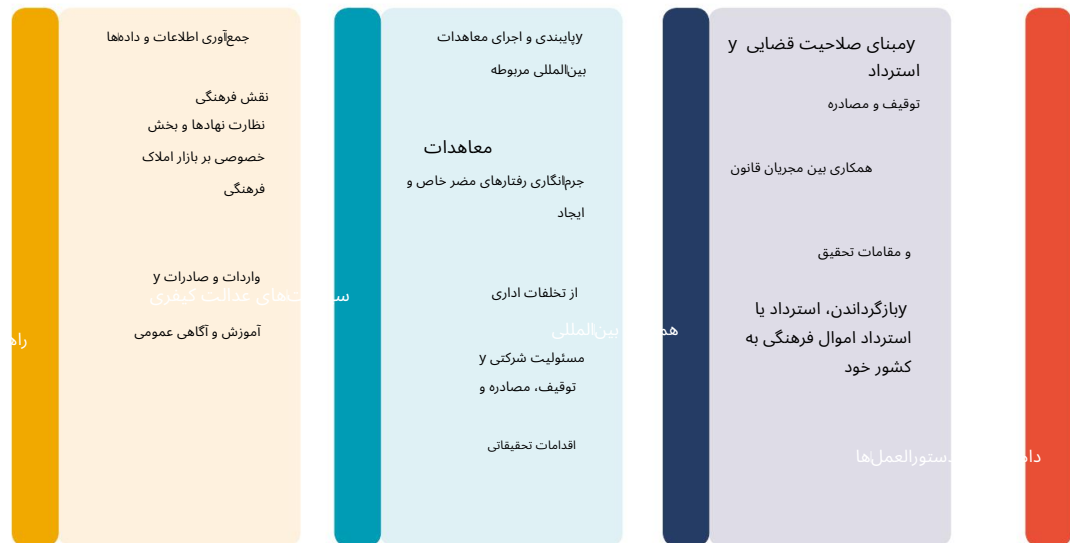
حجم فزاینده قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی، که به شرایط بحرانی در کشورهایی مانند سوریه، عراق، لیبی، یمن، افغانستان و مالی محدود نمی‌شود، بلکه به شدت تشدید می‌شود، نیازمند یک واکنش سریع کیفری است. به منظور تضمین اجرای هماهنگ اقدامات پیشگیرانه کیفری و پاسخ‌های قضایی، دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد (UNODC) موظف به ایجاد مجموعه‌ای از اصول راهنما شد. دستورالعمل‌های بین‌المللی که در سال ۲۰۱۴ توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد تصویب شد، نتیجه این تلاش‌ها است.

۸۸. س. ماناکوردا، ۱۵-۲۰ از واکنش‌های ملی تا بین‌المللی علیه قاچاق اموال فرهنگی، دوحه، سیزدهمین کنگره سازمان ملل متحد در زمینه پیشگیری از جرم و عدالت کیفری. موجود در: https://www.academia.edu/11874075/_From_National_to_international_guidelines_for_crime_prevention_html/Cultural_Property_practical_assistance_tool_to_assist_in_the_implementation_of_the_international_guidelines_for_crime_prevention_html/Cultural_Property_practical_assistance_tool.pdf و عدالت کیفری دوحه قطر-۵۱-۲۰۱۴ (دسترسی در ۷ ژوئن ۲۰۱۸)

۸۹. یونسکو، ۱۴-۱۲ ارزیابی کار استانداردسازی یونسکو در بخش فرهنگ، بخش دوم - کنوانسیون ۱۹۷۰ در مورد روش‌های ممنوعیت و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی، گزارش نهایی، صفحه ۳۰۰ موجود در: <http://unesdoc.unesco.org/images/0022/002269/226931e.pdf> (تاریخ دسترسی: ۷ ژوئن ۲۰۱۸)

۹۰. UNODC، ابزار کمکی عملی برای کمک به اجرای دستورالعمل‌های بین‌المللی پیشگیری از جرم و واکنش‌های عدالت کیفری در رابطه با قاچاق اموال فرهنگی و سایر جرائم مرتبط، صفحه ۴۸ موجود در: http://www.unodc.org/res/cld/bibliography/2016/practical_assistance_tool_to_assist_in_the_implementation_of_the_international_guidelines_for_crime_prevention_html/Cultural_Property_practical_assistance_tool.pdf (تاریخ دسترسی: ۷ ژوئن ۲۰۱۸)

این دستورالعمل‌ها از چهار فصل تشکیل شده‌اند:

دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد (UNODC) همچنین ابزاری عملی برای کمک به اجرای دستورالعمل‌های بین‌المللی، هم در سطح قانونی و هم در سطح عملی، توسعه داده است.¹⁹

۲.۸. کنوانسیون شورای اروپا در مورد جرائم مربوط به اموال فرهنگی

جدیدترین تحول در تلاش‌های بین‌المللی برای مقابله ویژه با جرم‌انگاری قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی و هماهنگ‌سازی قوانین کیفری ملی مختلف، کنوانسیون شورای اروپا در مورد جرائم مربوط به اموال فرهنگی است.²⁹ این کنوانسیون در 3 مه 2017 تصویب شد و برای امضای کشورهای عضو و کشورهای غیرعضو که در تدوین آن شرکت کرده‌اند و برای الحاق سایر کشورهای غیرعضو از 19 مه 2017 مفتوح است.

همانطور که با نگاهی به اصول اساسی کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو و دستورالعمل‌های عملیاتی آن، دستورالعمل‌های بین‌المللی پیشگیری از جرم و واکنش‌های عدالت کیفری در رابطه با قاچاق اموال فرهنگی (۲۰۱۴) و چندین توصیه مصوب جلسات کارشناسی سازمان‌هایی مانند یونسکو، UNIDROIT، UNODC، اینترپل و ICOM می‌توان مشاهده کرد، این کنوانسیون شورای اروپا شامل اقدامات پیشگیرانه مشابهی است. این اقدامات بر ضرورت فهرست‌برداری تأکید دارند؛ مشاوره

^{۹۱} موجود در: http://www.unodc.org/res/cld/bibliography/2016/practical_assistance_tool_to_assist_in_the_implementation_of_the_international_guidelines_for_crime_prevention.html/Cultural_Property_practical_assistance_tool.pdf (دسترسی در ۲۴ ژوئن ۲۰۱۸)

^{۹۲} شورای اروپا، ۲۰۱۷، کنوانسیون شورای اروپا در مورد جرائم مربوط به اموال فرهنگی، موجود در: <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=0900001680710435> (دسترسی در ۸ ژوئن ۲۰۱۸)

پایگاه‌های داده؛ معرفی رویه‌های کنترل واردات و صادرات؛ ایجاد یک سرویس ملی مختص میراث فرهنگی؛ و سازماندهی کمپین‌های آگاهی‌بخشی. این کنوانسیون همچنین از کشورها می‌خواهد که اطمینان حاصل کنند موزه‌هایی که سیاست خرید آنها تحت کنترل دولت است، هیچ گونه اموال فرهنگی مسروقه، حفاری غیرقانونی یا خارج شده غیرقانونی را خریداری نمی‌کنند و موزه‌ها و مجموعه‌های خصوصی را به رعایت قوانین اخلاقی تشویق کنند. الزام ایجاد سیاست‌هایی در سطح داخلی در مورد فروش آنلاین و ارائه دهندگان خدمات اینترنتی نیز قابل توجه است.

این کنوانسیون از کشورها می‌خواهد که حفاری‌های غیرقانونی، واردات، صادرات، عرضه در بازار و اکتساب اموال فرهنگی مسروقه، حفاری غیرقانونی یا خارج‌شده غیرقانونی، جعل اسناد، تخریب و آسیب و کمک و اقدام به هر یک از این اعمال مجرمانه را جرم‌انگاری کنند. این کنوانسیون از کشورها می‌خواهد که اطمینان حاصل کنند که جرم سرقت و سایر اشکال تصرف غیرقانونی، همانطور که در قانون جزای داخلی آنها آمده است، در مورد اموال فرهنگی منقول نیز اعمال می‌شود.

طراحی مقررات کیفری «کمک و معاونت» و «جعل اسناد»، برای جرایم مرتبط با اموال فرهنگی، عرضه و اکتساب اموال فرهنگی مسروقه، حفاری غیرقانونی یا صادرات غیرقانونی، می‌تواند به عنوان نوآورانه‌ترین نکات این کنوانسیون در نظر گرفته شود. علاوه بر این، این معاهده بین‌المللی از کشورها می‌خواهد که واردات اموال فرهنگی مسروقه، حفاری غیرقانونی یا صادرات غیرقانونی از کشور دیگر را جرم‌انگاری کنند. این کنوانسیون همچنین با درخواست از کشورها برای جرم‌انگاری صادرات اموال فرهنگی وارداتی غیرقانونی، به موضوع ترانزیت می‌پردازد. با این حال، اشاره به «... در صورت ارتکاب عمدی» در مواد ۴، ۵، ۶ و ۱۰ ممکن است منجر به مانع دیگری مبنی بر لزوم کسب شواهد سوءنیت برای اثبات قصد شود که با توجه به ماهیت انتزاعی این مفهوم، دشواری‌هایی را ایجاد می‌کند. در این راستا، بازرسان، در حالی که تحت قانون اجرایی این کنوانسیون عمل می‌کنند، ممکن است بخواهند این مشکل را در نظر داشته باشند و تحقیقات خود را با هدف آشکار کردن «نیت» مجرم ساختار بندی کنند.

شروع دادرسی «به گونه‌ای طراحی شده است که مقامات عمومی را قادر می‌سازد تا جرایم کیفری مندرج در این کنوانسیون را به اعتبار سمت و مقام خود، بدون نیاز به طرح شکایت از سوی قربانی، تحت پیگرد قانونی قرار دهند». 39 بنابراین، هنگامی که مقامات، عملی را که ناقض مفاد قانون اجرایی این کنوانسیون است، تشخیص می‌دهند، اقدامات پیگرد قانونی باید به صورت سیستماتیک انجام شود. این امر در مورد هر جرمی که طبق قانون داخلی باید جرم‌انگاری شود، صدق می‌کند. در این راستا، همانطور که در مورد کنوانسیون یونسکو 1970 و کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد جرایم ...

اصولی که باید بر همکاری بین‌المللی در مورد جرم مرتبط با میراث فرهنگی حاکم باشد نیز در این کنوانسیون آمده است. به عنوان مثال، کشورها موظفند تا حد امکان در رابطه با تحقیقات و/یا عواید حاصل از جرم، که شامل توقیف و مصادره نیز می‌شود، همکاری کنند. مبنای قانونی MLA که در این کنوانسیون به آن اشاره شده است، کنوانسیون اروپایی در مورد کمک متقابل در امور کیفری 94 (1959) کنوانسیون انتقال محکومین به حبس 95 (1983) کنوانسیون شورای اروپا در مورد پولشویی، جستجو، توقیف و مصادره عواید حاصل از جرم 96 (1990) و کنوانسیون شورای اروپا در مورد پولشویی، جستجو، توقیف و مصادره عواید حاصل از جرم است.

۹۳

COE، ۲۰۱۷ گزارش توضیحی به کنوانسیون شورای اروپا در مورد جرائم مربوط به اموال فرهنگی. موجود در: <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=0900001680710437> (دسترسی در ۷ ژوئن ۲۰۱۸)

۹۴

موجود در: <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/09000016800656ce> (دسترسی در ۷ ژوئن ۲۰۱۸)

۹۵

موجود در: <https://rm.coe.int/1680079529> (دسترسی در ۷ ژوئن ۲۰۱۸)

۹۶

موجود در: <https://rm.coe.int/168007bd23> (دسترسی در ۷ ژوئن ۲۰۱۸)

درآمد حاصل از جرم و تأمین مالی تروریسم 97، (2005) و همچنین کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد تروریسم 98 (UNTOC) گزارش توضیحی در مورد کنوانسیون، عبارت «تا حد امکان با یکدیگر همکاری کنند» را با اشاره به ماده 5 کنوانسیون اروپایی در مورد معاضدت حقوقی متقابل، بیشتر توضیح می‌دهد. کنوانسیون شورای اروپا، کشورها را تشویق می‌کند تا بررسی کنند که آیا الزام جرم‌انگاری دوگانه در زمانی که حکم جلب برای جستجو یا توقیف اموال، یکی از جرایم مشمول کنوانسیون را پوشش می‌دهد، برآورده می‌شود یا خیر، حتی اگر مجازات قابل اجرا برای آن جرم، مجازات اداری باشد.

کنوانسیون شورای اروپا همچنین از کشورها دعوت می‌کند تا این کنوانسیون را به عنوان مبنای قانونی برای همکاری قضایی، از جمله موارد استرداد در غیاب توافق‌نامه یا رابطه پیمانی دوجانبه، در نظر بگیرند.

۱

(اقداماتی را که باید طبق کنوانسیون شورای اروپا (CoE) جرم‌انگاری شوند، فهرست کنید.

(اقداماتی را که در قوانین داخلی کشور شما جرم انگاری شده است، فهرست کنید.

(۳) فهرست را با هم مقایسه کنید و اقداماتی را که در قانون داخلی شما جرم‌انگاری نشده‌اند اما در کنوانسیون شورای اروپا فهرست شده‌اند، مشخص کنید.

۲

لطفاً کنوانسیون را با دقت مطالعه کنید و تصور کنید که در قوانین داخلی شما به طور کامل اجرا می‌شود.

نیکلاس پستی را در فیسبک به اشتراک می‌گذارد که در آن برخی از آثار باستانی را به فروش گذاشته است که فروش یا حتی نگهداری آنها بدون اجازه قطعاً ممنوع است، زیرا اشیاء باستانی در کشور A اموال دولتی هستند و نگهداری آنها جرم محسوب می‌شود. پست نیکلاس توجه دلپا، ساکن کشور B، را جلب می‌کند و او پیامی برای نیکلاس می‌فرستد و قیمت را می‌پرسد. دلپا از قوانین مربوط به اموال فرهنگی اطلاعات کافی ندارد، اما در پیام خود در مورد وضعیت قانونی آثار باستانی نیز سوال می‌کند. نیکلاس به صورت کتبی به او پاسخ می‌دهد، قیمت را اعلام می‌کند و به دلپا اطمینان می‌دهد که هیچ مشکل قانونی وجود ندارد. دلپا آثار باستانی را می‌خرد. نیکلاس آنها را به او تحویل می‌دهد و در حین حمل و نقل، تحویل توسط یک مأمور گمرک متوقف می‌شود. تحقیقات آغاز می‌شود و از آنجایی که تجارت شامل فروشنده و خریدار می‌شود، دادستان کشور A ادعا می‌کند که هم نیکلاس و هم دلپا مشمول مجازات هستند. تحقیقات نشان می‌دهد که نیکلاس سابقه کیفری دارد که ثابت می‌کند او از قانون و وضعیت قانونی شیء آگاه بوده است، با وجود اینکه به دلپا گفته است که هیچ مشکل قانونی وجود ندارد.

در این زمینه، لطفاً جرایمی را که نیکلاس و دلپا مرتکب شده‌اند، با اشاره به ماده مربوطه از کنوانسیون (ماده‌ای که جرم‌انگاری جرمی را که شما در مثال مشخص کرده‌اید، الزامی می‌کند) فهرست کنید.

نکته: همچنین می‌توانید بند مربوط به معاونت و تشویق در جرم در کنوانسیون را به خاطر داشته باشید.

(ب) لطفاً عنصر معنوی و عنصر معنوی جرم (جرم‌های) مذکور در متن فوق را مشخص کنید.

۲.۹. قطعه‌نامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد

۲.۹.۱ قطعه‌نامه ۱۴۸۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۰۳)

در ۱۶ اگوست ۱۹۹۰ شورای امنیت قطعه‌نامه ۶۶۱ را ذیل فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد برای اجرای تحریم‌های بین‌المللی علیه عراق تصویب کرد. شورا تصمیم گرفت واردات تمام کالاهایی که از عراق یا کویت منشأ می‌گیرند، هرگونه فعالیت‌هایی که صادرات محصولات از عراق یا کویت را ترویج کند و دسترسی به بودجه یا هرگونه منابع اقتصادی دیگر، و همچنین تجارت تجهیزات یا سلاح‌های نظامی را مسدود کند.

تحریم‌های اعمال‌شده توسط شورای امنیت سازمان ملل متحد با قطعه‌نامه ۶۶۱ توسط قطعه‌نامه ۱۴۸۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۳ لغو شدند. به استثنای تحریم تسلیحاتی و ممنوعیت واردات اموال فرهنگی که منشأ آنها عراق بوده و پس از ۱۶ اوت ۱۹۹۰ به طور غیرقانونی از عراق صادر شده بودند. ۱۰۰

قطعه‌نامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد زمانی لازم‌الاجرا هستند که طبق ماده ۲۵ منشور، ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد تصویب شده باشند.

بند ۷ قطعه‌نامه (۲۰۰۳) ۱۴۸۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد، کشورهای عضو را ملزم به موارد زیر می‌کند:

تمام اقدامات لازم را برای تسهیل بازگشت امن اموال فرهنگی عراق و سایر اقلام دارای اهمیت باستانی، تاریخی، فرهنگی، علمی نادر و مذهبی که از زمان تصویب قطعه‌نامه (۱۹۹۰) ۶۶۱ اوت ۱۹۹۰ به طور غیرقانونی از کتابخانه ملی عراق و سایر مکان‌های عراق خارج شده‌اند، به مؤسسات عراقی انجام می‌دهد، از جمله با ایجاد ممنوعیت تجارت یا انتقال چنین اقلامی و اقلامی که در مورد آنها سوءظن معقول وجود دارد که به طور غیرقانونی خارج شده‌اند، و از سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد، اینترپل و سایر سازمان‌های بین‌المللی مربوطه می‌خواهد تا در اجرای این بند کمک کنند.

اتحادیه اروپا قطعه‌نامه ۱۴۸۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۰۳) را با آیین‌نامه شماره ۱۰۱/۲۰۰۳/۱۲۱۰ شورا اجرا کرد. لازم به ذکر است که از آنجایی که آیین‌نامه‌های اتحادیه اروپا الزام‌آور و خوداجرا هستند، هیچ یک از کشورهای عضو اتحادیه اروپا برای اجرای آن نیازی به قانون داخلی ندارند. ماده ۱۳ این آیین‌نامه به شرح زیر است:

۹۹ قطعه‌نامه ۶۶۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۱۹۹۰) موجود در: <http://unsct.com/en/resolutions/661> (تاریخ دسترسی: ۸ ژوئن ۲۰۱۸).

۱۰۰ قطعه‌نامه ۱۴۸۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۰۳) موجود در: <http://unsct.com/en/resolutions/1483> (تاریخ دسترسی: ۸ ژوئن ۲۰۱۸).

۱۰۱ آیین‌نامه شورای اتحادیه اروپا (EC) شماره ۱۲۱۰/۲۰۰۳ مورخ ۷ ژوئیه ۲۰۰۳ در مورد برخی محدودیت‌های خاص در روابط اقتصادی و مالی با عراق و لغو آیین‌نامه (EC) شماره ۲۴۵۹/۹۶ در آدرس زیر موجود است: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003R1210&from=EN>

ماده ۳

اموارد زیر ممنوع است: (الف) واردات یا ورود به قلمرو جامعه، (ب) صادرات یا خروج از قلمرو جامعه، و (ج) خرید و فروش اموال فرهنگی عراق و سایر اقلام دارای اهمیت باستان‌شناسی، تاریخی، فرهنگی، علمی و مذهبی نادر، از جمله اقلام ذکر شده در پیوست ۲، در صورتی که به طور غیرقانونی از مکان‌های عراق خارج شده باشند، به ویژه اگر: (۱) اقلام بخش جدایی‌ناپذیری از مجموعه‌های عمومی فهرست شده در فهرست موزه‌ها، بایگانی‌ها یا مجموعه‌های حفاظتی کتابخانه‌های عراق یا فهرست مؤسسات مذهبی عراق باشند، یا (۲) سوءظن معقولی وجود داشته باشد که کالاها بدون رضایت صاحب قانونی آنها از عراق خارج شده یا با نقض قوانین و مقررات عراق خارج شده‌اند.

۱۲. این ممنوعیت‌ها در صورتی که ثابت شود یکی از موارد زیر رخ داده است، اعمال نخواهند شد: (الف) اقلام فرهنگی قبل از ۱۹۹۰ از عراق صادر شده‌اند؛ یا (ب) اقلام فرهنگی مطابق با هدف بازگشت ایمن مندرج در بند ۷ قطعنامه (۲۰۰۳) ۱۴۸۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد، به مؤسسات عراقی بازگردانده می‌شوند.

برای اطمینان از اینکه شیء باستانی پس از ۱۶ آگوست ۱۹۹۰ صادر نشده است، بند دوم ماده ۳ آیین‌نامه ۱۲۱۰/۲۰۰۳ مستلزم ارائه مدرکی دال بر تاریخ صدور است؛ دارنده شیء باستانی نیز موظف به ارائه مدارک مربوطه است. در این راستا، نمی‌توان بار اثبات را صرفاً بر دوش مقامات اجرای قانون یا دادستان دانست، زیرا آنها مسئولیت اجرای آیین‌نامه را با «سوءظن معقول» (بند ۱، بند فرعی (ii)) بر عهده دارند. بنابراین، بار اثبات می‌تواند بیشتر بر عهده دارنده/دارنده باشد که باید نشان دهد شیء باستانی قبل از ۱۶ آگوست ۱۹۹۰ صادر شده است.

مورد E: آیین‌نامه ۱۲۱۰/۲۰۰۳ اتحادیه اروپا

در سال ۲۰۱۶ یک اداره پلیس جنایی در ایالت شلسویگ-هولشتاین در آلمان، یک لوح گلی خط میخی متعلق به عراق را که در یک حراج آنلاین و در نقض ممنوعیت تجارت اموال فرهنگی عراق در اتحادیه اروپا ارائه شده بود، توقیف کرد. فروشنده داوطلبانه از هرگونه ادعای مالکیت صرف نظر کرد و این اثر باستانی به مناسبت ارائه نسخه آلمانی فهرست قرمز ایکوم برای میراث فرهنگی عراق، به مقامات عراقی بازگردانده شد.

لطفاً به یاد داشته باشید:

قانون عراق حفاری‌های ۱۰۴ اراج‌م‌ری‌غو صادرات اموال ۱۰۵ ا‌ی‌گ‌ن‌ه‌ر‌ف‌را حداقل از سال ۱۹۳۶ ممنوع کرده است. تاریخ ۱۶ آگوست ۱۹۹۰ اشاره به قطعنامه ۶۶۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد دارد که تحریم‌هایی را علیه عراق وضع کرد.

- ۱-۲ <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2003:169:0006:0023:En:PDF> کمیسیون اروپا، ۲۰۰۳ آیین‌نامه شورای اروپا (EC) شماره ۱۲۱۰/۲۰۰۳ موجود در (دسترسی در 9 ژوئن 2018).
- ۱-۳ <http://www.unesco.org/new/en/culture/themes/illlicit-trafficking-of-cultural-property/other-cases-of-return-or-restitution-of-cultural-objects/germany-to-iraq> یونسکو، ۲۰۱۶ قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی: آلمان شیء توقیف‌شده را به عراق بازمی‌گرداند. موجود در: <http://www.unesco.org/new/en/culture/themes/illlicit-trafficking-of-cultural-property/other-cases-of-return-or-restitution-of-cultural-objects/germany-to-iraq> (دسترسی در 9 ژوئن ۲۰۱۸).
- ۱-۴ ماده ۴۰ قانون آثار باستانی و میراث عراق شماره ۵۵ مصوب ۲۰۰۲ موجود در: <https://en.unesco.org/cultnatlaws/list> (تاریخ دسترسی: ۹ نوامبر ۲۰۱۸).
- ۱-۵ همان، ماده ۴۱.

مثال‌ها: حفاظت اضطراری

ایالات متحده در سال ۲۰۰۴ قانون حفاظت اضطراری از آثار باستانی فرهنگی عراق را تصویب کرد که واردات اشیاء باستانی و قوم‌شناسی عراقی را که از زمان تصویب قطعنامه ۶۶۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد در سال ۱۹۹۰ به طور غیرقانونی از موزه ملی عراق، کتابخانه ملی عراق و سایر مکان‌های عراق خارج شده‌اند، ممنوع می‌کند.

پس از این قانون، محدودیت واردات اضطراری هرگونه آثار باستانی و قوم‌شناسی از عراق اعمال شد ۷۰۱ که محدودیت‌هایی را که از ۱۹۹۰ به طور مداوم در حال اجرا بوده‌اند، حفظ می‌کند. ۸۰۱

مورد E: هابی لابی ۱۰۹

طبق مقررات گمرکی ایالات متحده، کالاهایی که ارزش آنها ۲۵۰۰ دلار یا بیشتر است و به بنادر ایالات متحده می‌رسند، باید قبل از ورود به چرخه تجارت ایالات متحده، توسط گمرک «اجازه ورود» یا «ترخیص» دریافت کنند. این مجوز را می‌توان از طریق استفاده از یک کارگزار گمرکی دریافت کرد.

لاین فرم که توسط واردکننده به عنوان بخشی از فرآیند ورود رسمی ارائه می‌شود، مستلزم اظهار صادقاته موارد زیر است: کالا شامل کشور مبدأ، شرح و ارزش.

طبق قطعنامه ۶۶۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد، واردات کالا از عراق ممنوع است. پس از تصویب قطعنامه ۴۸۳ شورای امنیت سازمان ملل (۲۰۰۳) که ممنوعیت عمومی را لغو کرد، اما محدودیت‌های محدودتری از جمله ممنوعیت واردات اموال فرهنگی عراق را حفظ کرد، ایالات متحده قانون خاصی را تصویب کرد که واردات اموال فرهنگی عراق را که پس از سال ۱۹۹۰ از عراق صادر شده بودند، ممنوع می‌کرد.

بین ۱۱ تا ۲۰ ژانویه ۲۰۱۱، پنج محموله فیکس که از امارات متحده عربی به مقصد شهر اوکلاه‌ها ارسال شده بودند، هنگام ورود به ممفیس توسط مأموران مرکز ملی هدفگیری گمرک و حفاظت مرزی ایالات متحده توقیف شدند.

این محموله شامل ۲۳ لوح خط میخی و تقریباً ۳۰۰ مهر گلی بود. ۱۱ همه آنها به دروغ به عنوان «نمونه کاشی» از ترکیه برجسب گذاری شده بودند. ارزش محموله‌ها نیز به اشتباه اعلام شده بود، همانطور که محتوا و کشور مبدأ نیز اشتباه اعلام شده بود. بسته‌ها به شرکت هابی لابی استورز، یک تاجر صنایع دستی مشهور مستقر در اوکلاه‌ها، ایالات متحده، ارسال شدند.

تحقیقات نشان داد که، همانطور که در اسناد ارائه شده به دادگاه تصریح شده است، هابی لابی جمع‌آوری نسخ خطی، آثار باستانی و سایر انواع اموال فرهنگی را در سال ۲۰۰۸ آغاز کرد. این جمع‌آوری زمانی آغاز شد که رئیس شرکت و یکی از کارمندان برای بررسی چندین شیء باستانی از جمله تعداد زیادی لوح خط میخی به امارات متحده عربی سفر کردند. ۱۱۱

۱۰۶ کنگره ایالات متحده، HR 1047، ۲۰۰۴ قانون اصلاحات تجاری و فنی متفرقه - ۲۰۰۴ عنوان سوم: آثار باستانی فرهنگی عراق. موجود در: bureau/iq2004hr1047.pdf
https://eca.state.gov/files/ (تاریخ دسترسی: ۹ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۰۷ وزارت امنیت داخلی، اداره گمرک و حفاظت مرزی، وزارت خزانه‌داری، CFR 19 بخش [CBP 12 دسامبر 2015] RIN 1505-AB91: 08-17 محدودیت‌های وارداتی اعمال شده بر آثار باستانی و قوم‌شناسی عراق. موجود در: https://eca.state.gov/files/bureau/iq2008dfrn.pdf (تاریخ دسترسی: ۱۰ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۰۸ وزارت امور خارجه ایالات متحده، دفتر امور آموزشی و فرهنگی، توافق‌نامه‌های دوجانبه: عراق. موجود در: https://eca.state.gov/cultural-heritage-center/cultural-property-protection/bilateral-agreements/iraq (دسترسی در ۱۰ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۰۹ وزارت دادگستری، دفتر دادستانی ایالات متحده، ناحیه شرقی نیویورک، ۲۰۱۷ بیانیه مطبوعاتی، ۵ ژوئیه، موجود در: https://www.justice.gov/usao-edny/pr/united-states-files-civil-action-forfeit-thousands-ancient-iraqi-artifacts-imported (دسترسی در ۱۰ ژوئن ۲۰۱۸) و https://www.justice.gov/usao-edny/press-release/file/978096/download (دسترسی در ۱۰ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۱۰ بولا: آثار مهر و موم

۱۱۱ خط میخی یک سیستم باستانی برای نوشتن روی لوح‌های گلی است که برای اولین بار توسط سومریان باستان بین‌النهرین حدود ۳۵۰۰ سال پیش از میلاد مسیح توسعه داده شد. ۳۰۰۰ سال پیش از میلاد، بین‌النهرین: مناطقی از رودخانه‌های دجله و فرات، که می‌توان آن را به طور کلی شامل مناطقی که اکنون شرق سوریه، جنوب شرقی ترکیه و بیشتر عراق است، تعریف کرد.

لایین شرکت در اکتبر ۲۰۱۰ با یک متخصص حقوق مالکیت فرهنگی تماس گرفت و این متخصص به شرکت هشدار داد که گروه آثار باستانی که هابی لابی علاقه‌مند به خرید آنها بود، ریسک بالایی دارند، زیرا احتمالاً از سایت‌های باستانی عراق غارت شده‌اند. علاوه بر این، این متخصص به شرکت توصیه کرد که در زمان واردات به ایالات متحده، برای هرگونه آثار باستانی با منشأ عراق، تأیید کند که کشور مبدأ آثار باستانی به درستی اعلام شده است. این متخصص به هابی لابی اطلاع داد که اعلام نادرست مبدأ اموال فرهنگی ممکن است منجر به توقیف آثار باستانی شود.

علیرغم همه این هشدارها، هابی لابی اقدام به خرید بیش از ۵۵۰۰ اثر باستانی متشکل از لوح‌ها و آجرهای خط میخی، مهرهای گلی و مهرهای استوانه‌ای به مبلغ ۱.۶ میلیون دلار کرد. بر اساس نتایج تحقیقات، از جمله بررسی اسناد ارائه شده توسط خود هابی لابی، دفتر دادستانی ناحیه شرقی نیویورک ایالات متحده این خرید را به دلایل مختلفی مشکوک دانست، از جمله این واقعیت که هابی لابی اطلاعات متناقضی در مورد تاریخچه نگهداری آثار باستانی دریافت کرده است، نمایندگان هابی لابی با فروشنده‌ای که به عنوان مالک آثار باستانی معرفی شده بود، ملاقات یا تماسی نداشته‌اند، و اینکه آنها حتی به مالک فرضی پرداخت نکرده‌اند، بلکه به هفت حساب بانکی شخصی مختلف متعلق به پنج نفر دیگر پرداخت کرده‌اند.

با رضایت شرکت، بسته‌ها به سه آدرس مختلف در دفتر مرکزی هابی لابی در اوکلاهوا ارسال شدند. سه محموله اول همزمان و بدون هیچ گونه مدارک لازم و با برچسب‌های حمل و نقل جعلی به مقصد رسیدند. پس از رسیدن هفت بسته به این روش و دریافت آنها توسط هابی لابی و شرکت‌های وابسته به آن، اداره گمرک و حفاظت مرزی ایالات متحده (CBP) پنج محموله را توقیف کرد. تا سپتامبر ۲۰۱۱ هیچ محموله دیگری دریافت نشد، زمانی که ۱۰۰۰ مهر سفالی توسط یک فروشنده اسرائیلی ارسال و دوباره به دروغ اعلام شد که کشور مبدأ اسرائیل است.

در نتیجه، در ۵ ژوئیه ۲۰۱۷ ایالات متحده طبق قانون داخلی خود که قطعه‌نامه (۲۰۰۳) ۱۴۸۳ شورای امنیت سازمان ملل را اجرا می‌کند، شکایتی مدنی برای مصادره هزاران لوح خط میخی و مهرهای گلی ارائه داد. دولت همچنین شرط توافقی را ارائه کرد. این شرکت با مصادره آثار باستانی و جریمه ۳ میلیون دلاری اضافی موافقت کرد و بدین ترتیب، دعوی مدنی را حل و فصل نمود. علاوه بر این، هابی لابی موافقت کرد که سیاست‌ها و رویه‌های داخلی تنظیم‌کننده رویه‌های واردات و خرید اموال فرهنگی خود را اتخاذ کند. ۲۱۱

این شرکت همچنین موافقت کرد که پرسنل خود را آموزش دهد، مشاوران و کارگزاران گمرکی خارجی واجد شرایط استخدام کند، و همچنین هر سه ماه یکبار گزارش‌هایی را در مورد هرگونه تملک اموال فرهنگی به مدت هجده ماه به دولت ارائه دهد. ۳۱۱

۲.۹.۲ قطعه‌نامه ۲۱۹۹ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۱۵)

قطعه‌نامه ۲۱۹۹ شورای امنیت سازمان ملل متحد، (۲۰۱۵) که تحت فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد تصویب شده است، تخریب میراث فرهنگی در عراق و سوریه، به ویژه توسط داعش و جبهه النصره را محکوم می‌کند. ۴۱۱ علاوه بر این، اذعان می‌کند که داعش، جبهه النصره و سایر افراد، گروه‌ها، نهادها و اشخاص مرتبط با القاعده، از طریق مشارکت مستقیم یا غیرمستقیم در غارت و قاچاق اقلام میراث فرهنگی از اماکن باستانی، موزه‌ها، کتابخانه‌ها، بایگانی‌ها و سایر اماکن در عراق و سوریه، درآمد کسب می‌کنند که برای حمایت از تلاش‌های استخدامی آنها و تقویت توانایی عملیاتی آنها برای سازماندهی و انجام حملات تروریستی استفاده می‌شود. ۵۱۱

۱۱۲ طبق توافق، در ۱۷ ژانویه ۲۰۱۸ مصادره جدیدی برای ۲۴۵ مهر استوانه‌ای از میدا عراق انجام شد. برای اطلاعات دقیق در مورد این پرونده، لطفاً به موارد زیر مراجعه کنید: ال. آلبرتسون، ۲۰۱۸ هابی لابی آثار باستانی بیشتری را به دادستان‌های فدرال در نیویورک تحویل می‌دهد، وبسایت ARCA، ۲۰ ژانویه. موجود در: turns-over-more-artifacts. <http://art-crime.blogspot.com/2018/01/hobby-lobby-> (دسترسی در ۱۸ ژوئن ۲۰۱۸).

۱۱۳ این یادداشت موردی توسط جی پی لابات، مأمور امنیت داخلی ایالات متحده، بررسی و تکمیل شد.

۱۱۴ UN Doc S/RES/2199, para 15. UNSC Res 2199 (12 فوریه ۲۰۱۵)

۱۱۵ UN Doc S/RES/2199, para 16. UNSC Res 2199 (12 فوریه ۲۰۱۵)

این قطعه‌نامه در بند ۱۷ خود، تصمیم مندرج در بند ۷ قطعه‌نامه (۲۰۰۳) ۴۸۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد را مجدداً تأیید می‌کند و همه کشورهای عضو سازمان ملل متحد را موظف می‌سازد تا اقدامات مناسبی را برای جلوگیری از تجارت اموال فرهنگی عراق و سوریه و سایر اقلام دارای اهمیت باستان‌شناسی، تاریخی، فرهنگی، نادر، علمی و مذهبی که به طور غیرقانونی از ۶ اگوست ۱۹۹۰ از عراق و از ۱۵ مارس ۲۰۱۱ از سوریه خارج شده‌اند، انجام دهند، از جمله با ممنوعیت تجارت فرامرزی چنین اقلامی، و در نتیجه امکان بازگشت ایمن آنها به مردم عراق و سوریه را فراهم کنند. ۶۱۱

داشته باشید:

چرا ۶ اگوست ۱۹۹۰ و ۱۵ مارس ۲۰۱۱

شورای امنیت سازمان ملل متحد از طریق قطعه‌نامه‌های خود، تحریم‌های اقتصادی را علیه کشورها یا افراد اعمال می‌کند. در چارچوب هنجاری شورای امنیت سازمان ملل متحد، اموال فرهنگی از نظر فنی یک دارایی اقتصادی محسوب می‌شوند، زمانی که در چارچوب تأمین مالی تروریسم در نظر گرفته شوند. همانطور که در بالا ذکر شد، تحریم‌های اقتصادی علیه عراق با قطعه‌نامه ۶۶۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد که در ۶ اگوست ۱۹۹۰ تصویب شد، آغاز شد. این قطعه‌نامه پاراگراف خاصی در مورد اموال فرهنگی نداشت، اما عملاً اموال فرهنگی را پوشش می‌داد، زیرا به همه دارایی‌های اقتصادی اشاره دارد. این تاریخ اولین قطعه‌نامه، که تحریم اقتصادی توسط شورای امنیت سازمان ملل را آغاز و همچنین مشروعیت می‌بخشد، بنابراین تاریخ‌های قانونی برای تصمیم‌گیری یا اقدامات مربوط به هر دارایی اقتصادی را فراهم می‌کند.

تاریخ ۱۵ مارس ۲۰۱۱ که در مورد سوریه تعیین شده، بر اساس تاریخ شروع بحران در این کشور است که به طور گسترده پذیرفته شده است.

لطفاً توجه داشته باشید که صادرات اموال فرهنگی از هر دو کشور از مدت‌ها پیش طبق مقررات ملی ممنوع بوده است.

برای مثال، سوریه در سال ۱۹۴۷ و دوباره در سال ۱۹۴۹ مالکیت ملی را بر تمام اموال فرهنگی یافت شده در قلمرو خود اعلام کرد. صادرات آثار باستانی ملی فقط به دلایل مرمت و نمایشگاهی امکان‌پذیر است که باید از قبل توسط مقامات دولتی اجازه داده شود. بنابراین، طبق قانون سوریه، آثار باستانی خارج شده از سوریه، اموال مسروقه محسوب می‌شوند. ۷۱۱

همین امر در مورد عراق از سال ۱۹۳۶، همانطور که در قطعه‌نامه ۴۸۳ شورای امنیت سازمان ملل (۲۰۰۳) آمده است، صدق می‌کند.

در این راستا، لطفاً به یاد داشته باشید که حتی اگر یک اثر باستانی سوری یا عراقی در محدوده قطعه‌نامه قرار نگیرد، این لزوماً به معنای آن نیست که آن اثر باستانی به صورت قانونی صادر شده است.

در رابطه با حفاظت از میراث فرهنگی، بند ۱۷ قطعه‌نامه ۲۱۹۹ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۱۵) در سال ۲۰۱۵ مسئولیت مشترکی را برای همه کشورهای عضو تعیین می‌کند تا با تخریب و غارت اموال فرهنگی عراق و سوریه مبارزه کنند و بازگشت ایمن آثار باستانی فرهنگی غیرقانونی صادر شده از این کشورها را تضمین کنند. هم در بند ۷ قطعه‌نامه ۱۴۸۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۰۳) و هم در بند ۱۷ قطعه‌نامه ۲۱۹۹ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۱۵) استفاده از کلمه «تصمیم می‌گیرد» فراتر از بیان یک قصد یا گرایش است و در عوض اقدامات اجباری را بیان می‌کند که بر کشورهای عضو سازمان ملل متحد تحمیل می‌شود. ۸۱۱

۱۱۶ UN Doc S/RES/2199, para 17. فوریه ۲۰۱۵ UN Res 2199 (2015)

۱۱۷ ای. تامپسون، ۲۰۱۵ محدود کردن واردات آثار باستانی از سوریه برای کاهش غارت، نیویورک تایمز، ۲۱ ژانویه. موجود در: www.nytimes.com/roomfordebate/2014/10/08/protecting-syrias-heritage/restrict-imports-of-antiquities-from-syria-to-cut-down-on-looting <https://www.nytimes.com/roomfordebate/2014/10/08/protecting-syrias-heritage/restrict-imports-of-antiquities-from-syria-to-cut-down-on-looting> (تاریخ دسترسی: ۱۱ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۱۸ وی. نگری، ۲۰۱۵، مطالعه حقوقی حفاظت از میراث فرهنگی از طریق قطعه‌نامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد. پاریس، یونسکو، صفحه ۶. موجود در: http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/Study_Negri_RES2199_01.pdf (دسترسی در ۱۱ ژوئن ۲۰۱۸)

این ممنوعیت بین‌المللی تجارت فراملی اشیاء فرهنگی که از عراق و سوریه سرچشمه می‌گیرند، تعهدات جدیدی را بر همه کشورهای عضو سازمان ملل متحد تحمیل می‌کند. شورای امنیت با اعمال تعهدات مندرج در بند ۱۷ قطعنامه، از قدرت هنجاری خود استفاده کرد. وضعیت عراق و سوریه در محدوده کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ و کنوانسیون یونسکو ۱۹۷۰ قرار می‌گیرد. با این حال، اعمال کنوانسیون‌های بین‌المللی محدود به کشورهای عضو آنها است ۹۱۱ مگر اینکه مفاد آنها به عنوان یک تعهد طبق حقوق عرفی در نظر گرفته شود. بنابراین، تصویب قطعنامه ممنوعیت تجارت اموال فرهنگی عراق و سوریه، یک هنجار معتبر جدید برای کشورهای عضو ایجاد کرد. علاوه بر این، هنگامی که قطعنامه‌ای تحت فصل هفتم تصویب می‌شود، بلافاصله از نظر قانونی بین‌المللی لازم‌الاجرا می‌شود، در حالی که کنوانسیون‌های بین‌المللی برای لازم‌الاجرا شدن نیاز به رضایت و اقدام کشورها دارند ۵۲۱

از آنجایی که قطعنامه‌های (۲۰۱۵) ۲۱۹۹ و (۲۰۱۵) ۲۵۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد، کشورها را ملزم به پیگرد قانونی جرایمی می‌کند که به دلیل ماهیت عام‌المنفعه‌شان، در دادگاه‌های داخلی در حوزه صلاحیت آنها قرار می‌گیرند، این امر می‌تواند به عنوان تحولی در جرم‌انگاری تجارت غیرقانونی اموال فرهنگی تلقی شود. ۱۲۱

آیین‌نامه شماره ۱۲/۲۰۱۴ اتحادیه اروپا در مورد اقدامات محدودکننده با توجه به وضعیت سوریه در ۱۳ دسامبر ۲۰۱۳ با آیین‌نامه ۱۳۳۲/۲۰۱۳ اصلاح شد. ماده ۱۱(ج) در آیین‌نامه اخیر گنجانده شده است که مشابه ماده ۳ آیین‌نامه شماره ۳/۲۰۰۳/۱۲۱ اتحادیه اروپا در مورد عراق است. آیین‌نامه ۱۳۳۲/۲۰۱۳ اتحادیه اروپا واردات، صادرات و انتقال کالاهای فرهنگی سوریه را در مواردی که زمینه‌هایی برای سوءظن به خارج کردن آنها بدون رضایت صاحب قانونی یا نقض قوانین سوریه یا بین‌المللی وجود داشته باشد، ممنوع می‌کند. دسته بندی کالاهایی که این آیین‌نامه در مورد آنها اعمال می‌شود، در پیوست‌های آیین‌نامه ذکر شده است که هر دو با پیوست اول آیین‌نامه شماره ۱۱۶/۲۰۰۹ شورای اروپا در مورد صادرات کالاهای فرهنگی مطابقت دارند. ۲۲۱

ممنوعیت ذکر شده در بالا اعمال می‌شود، مگر اینکه «اثبات شود» که این شیء باستانی قبل از ۹ مه ۲۰۱۱ از سوریه صادر شده است، یا اینکه کالاهای به طور ایمن به صاحبان قانونی خود بازگردانده می‌شوند. همانطور که در مورد اقدامات اتحادیه اروپا در مورد عراق صدق می‌کند، مقامات اجرای قانون می‌توانند بدون نیاز به قانون اجرایی داخلی عمل کنند، زیرا این آیین‌نامه خود اجرایی است. استفاده از کلمه «اثبات» به صورت مجهول، به وضوح به دارنده/دارنده اشاره نمی‌کند.

دارنده یک اثر باستانی. با این حال، اگر دارنده/دارنده نتواند هیچ سندی ارائه دهد و مرجع تحقیق نتواند هیچ مدرکی دال بر صادرات قانونی از سوریه قبل از ۹ مه ۲۰۱۱ پیدا کند، این ممنوعیت اعمال می‌شود. بنابراین، به نوعی، این آیین‌نامه بار مسئولیت را بر دوش دارنده/دارنده یک اثر باستانی با منشأ سوریه نیز می‌گذارد اگر او ادعا کند که ماده ۱۱(ج) اعمال نمی‌شود.

برای اجرای قطعنامه ۲۱۹۹ شورای امنیت سازمان ملل (۲۰۱۵)، برخی کشورها مانند سوئیس و ایالات متحده یا قوانین ملی خود را اصلاح کردند یا قوانین جدیدی را برای ممنوعیت واردات، صادرات و انتقال کالاهای فرهنگی سوریه تصویب کردند.

۱۱۹ ای. اف. وردولجاک، ۲۰۱۶ جرم‌انگاری تجارت غیرقانونی اموال فرهنگی، Cultural Property Reader، صفحه ۱۰. موجود در: http://works.bepress.com/ana_filipa_vrdoljak/36 (دسترسی در ۱۲ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۲۰ نگر، همان منبع، ص. ۶

۱۲۱ نگر، همان منبع، ص. ۱۰

۱۲۲ اتحادیه اروپا. ۲۰۱۳ گزارش کمیسیون به پارلمان اروپا، شورا و کمیته اقتصادی و اجتماعی اروپا در مورد اجرای آیین‌نامه شورای (EC) شماره ۱۶/۲۰۰۹ مورخ ۱۸ دسامبر ۲۰۰۸ در مورد صادرات کالاهای فرهنگی، (ژانویه ۲۰۱۱، موجود در: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/ALL/?uri=CELEX:52015DC0144>) (دسترسی در ۱۲ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۲۳ فرهنگ. موجود در: ۲۰۱۶ حفاظت و حفظ قانون بین المللی اموال فرهنگی. <https://www.admin.ch/opc/fr/classified-compilation/20121374/index.html#a9a> (فقط به زبان های فرانسوی، آلمانی و ایتالیایی) و کنگره ایالات متحده. - ۲۰۱۶، HR1493، حفاظت و حفظ قانون بین المللی اموال فرهنگی. <https://www.congress.gov/bills/114th-congress/house-bill/1493> (دسترسی در ۱۲ ژوئن ۲۰۱۸)

۲.۹.۳ قطعه‌نامه ۲۲۵۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۱۵)

پس از تصویب قطعه‌نامه ۲۱۹۹ شورای امنیت سازمان ملل متحد در فوریه ۲۰۱۵، شورا تحت فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد، قطعه‌نامه ۲۲۵۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد را در دسامبر ۲۰۱۵ تصویب کرد تا رژیم تحریم‌های القاعده را تقویت کرده و بر داعش تمرکز کند.

بند ۲ قطعه‌نامه ۲۲۵۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۱۵) به تحریم‌هایی مانند مسدود کردن دارایی‌ها، ممنوعیت سفر و تحریم تسلیحاتی اشاره دارد و کشورهای عضو سازمان ملل متحد را موظف می‌کند که این اقدامات را در رابطه با داعش، القاعده و افراد، گروه‌ها، نهادها و مؤسسات مرتبط نیز اتخاذ کنند.

طبق بند ۱۲ قطعه‌نامه، کسانی که مسئول ارتکاب، سازماندهی یا حمایت از اقدامات تروریستی هستند باید پاسخگو باشند. این بند به کشورهای عضو یادآوری می‌کند که موظفند در رابطه با تحقیقات جنایی یا دادرسی‌های جنایی مربوط به تأمین مالی یا حمایت از اقدامات تروریستی، از جمله کمک در به دست آوردن شواهد لازم برای دادرسی، بیشترین کمک را به یکدیگر ارائه دهند. همین بند از کشورهای عضو می‌خواهد:

۱) هماهنگی کامل در تحقیقات یا اقدامات مربوط به داعش، القاعده و افراد، گروه‌ها، نهادها و مؤسسات مرتبط با آنها را فراهم کند؛ ۲) هر شخصی را که از تأمین مالی مستقیم یا غیرمستقیم فعالیت‌های انجام شده توسط داعش، القاعده و افراد، گروه‌ها، نهادها و مؤسسات مرتبط با آنها حمایت، تسهیل، مشارکت یا تلاش برای مشارکت در آن می‌کند، پیدا و به دست عدالت بسپارد، استرداد یا تحت پیگرد قانونی قرار دهد.

یکی از عناصر کلیدی قطعه‌نامه (۲۰۱۵) ۲۲۵۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد را می‌توان پاراگراف ۱۴ دانست. این پاراگراف کشورهای عضو را «تشویق» می‌کند تا درخواست‌های فهرست‌بندی افراد و نهادهای حامی داعش، القاعده و افراد، گروه‌ها، شرکت‌ها و نهادهای مرتبط با آنها را ارائه دهند و کمیته (کمیته نظارت بر تحریم‌ها مرتبط با شورای امنیت) را «مأموریت می‌دهد» تا فوراً فهرست‌بندی افراد و نهادهایی را که در تأمین مالی، حمایت، تسهیل اقدامات یا فعالیت‌ها، از جمله در فعالیت‌های مرتبط با تجارت نفت و آثار باستانی با داعش، القاعده و افراد، گروه‌ها، شرکت‌ها و نهادهای مرتبط با آنها مشارکت دارند، بررسی کند.

لطفاً به یاد داشته باشید:

در موارد مربوط به اموال فرهنگی عراق یا سوریه، مقامات مجری قانون باید به خاطر داشته باشند که فهرست تحریم‌های داعش و القاعده را بررسی کرده و نام‌ها را با هم مقایسه کنند تا از تعهدات مندرج در قطعه‌نامه پیروی کنند.

در بند ۱۵، شورا نگرانی خود را در مورد عدم اجرای قطعه‌نامه ۲۱۹۹ شورای امنیت سازمان ملل (۲۰۱۵) ابراز می‌کند و بنابراین از کشورهای عضو می‌خواهد تا در مورد توقیف نفت و آثار باستانی توسط کمیته و همچنین در مورد نتیجه اقدامات علیه افراد و نهادها گزارش دهند.

گروه ویژه اقدام مالی (FATF)

«گروه ویژه اقدام مالی (FATF) یک نهاد مستقل بین دولتی است که سیاست‌هایی را برای محافظت از سیستم مالی جهانی در برابر پولشویی، تأمین مالی تروریسم و تکثیر سلاح‌های گشتار جمعی تدوین و ترویج می‌کند. توصیه‌های FATF به عنوان استاندارد جهانی مبارزه با پولشویی (AML) و مبارزه با تأمین مالی تروریسم (CFT) شناخته می‌شوند.» FATF 421 در گزارش خود در مورد تأمین مالی داعش، بیان می‌کند که داعش از دو طریق از آثار باستانی درآمد کسب می‌کند، هم با فروش آثار باستانی غارت شده و هم با مالیات گرفتن از قاچاقچانی که اقلام را از طریق قلمرو تحت کنترل داعش جابجا می‌کنند. 521

در یادداشتی جداگانه، راهنمای FATF در مورد توصیه شماره ۵ در مورد جرم‌انگاری تأمین مالی تروریسم، تمام نکات کلیدی را برای کشورها فراهم می‌کند تا اطمینان حاصل کنند که تمام منابع تأمین مالی تروریسم در گسترده‌ترین حد ممکن در قوانین داخلی آنها جرم‌انگاری شده است. این مطلب را می‌توانید در آدرس زیر بیابید: <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/reports/Guidance-Criminalising-Terrorist-Financing.pdf>

۲.۹.۴ قطعه‌نامه ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۱۷)

قطعه‌نامه ۱۲۶ (۲۰۱۷) ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد، اولین قطعه‌نامه‌ای است که توسط شورای امنیت سازمان ملل متحد در مورد حفاظت از میراث فرهنگی در درگیری‌های مسلحانه تصویب شده است. علیرغم وجود ابزارهای حقوقی بین‌المللی متعدد، اهمیت تطبیق ابزارهای قبلی در این قطعه‌نامه در تأثیر جهانی آن نهفته است.

قطعه‌نامه ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل (۲۰۱۷) چهار بُعد دارد:

(۱) تطبیق تمام ابزارهای مرتبط با تأمین مالی تروریسم، درگیری مسلحانه و جرایم سازمان‌یافته با زمینه میراث فرهنگی، تمام تلاش‌های بین‌المللی سازمان‌های مختلف را در مسیر اصلی خود قرار دهید؛ (۲) جرائم مربوط به میراث فرهنگی ملموس را در طول درگیری‌های مسلحانه شناسایی کنید با هدف تشویق کشورهای عضو سازمان ملل متحد به جرم‌انگاری چنین اقداماتی؛

و کشورهای عضو سازمان ملل را تشویق کنید تا فهرست‌بندی داعش، القاعده و افراد، گروه‌ها، نهادها و مؤسسات مرتبط با آنها را که در تجارت غیرقانونی اموال فرهنگی دست دارند، مطابق با ... پیشنهاد دهند.

قطعه‌نامه‌های (۲۰۱۱) ۱۹۸۹، (۱۹۹۹) ۱۲۶۷ و (۲۰۱۵) ۲۲۵۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد؛

(۳) تشویق کشورهای عضو به اتخاذ اقدامات پیشگیرانه در زمان صلح برای تضمین بالاترین سطح حفاظت در صورت وقوع درگیری مسلحانه.

شایان ذکر است که این قطعه‌نامه در مقدمه خود، با تأکید بر پیوندهای احتمالی گروه‌های جرایم سازمان‌یافته با سازمان‌های تروریستی، دخالت آنها را تصدیق می‌کند. جرایمی مانند پولشویی، رشوه و فساد نیز ذکر شده‌اند، زیرا ممکن است با جرایم مرتبط با اموال فرهنگی مرتبط باشند. 721 نگرانی شورای امنیت در مورد پتانسیل فناوری‌های جدید اطلاعات و ارتباطات، و به ویژه اینترنت، برای تسهیل اقدامات تروریستی نیز در مقدمه بیان شده است. 821 تا توجه کشورها را به این واقعیت جلب کند که فروش آنلاین آثار باستانی فرهنگی که تحت صلاحیت آنها انجام می‌شود، ممکن است به تأمین مالی اقدامات تروریستی کمک کند.

دامنه قطعنامه ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل (۲۰۱۷) شامل تخریب غیرقانونی اموال فرهنگی از جمله اماکن مذهبی و آثار باستانی، و غارت و قاچاق اموال فرهنگی در چارچوب درگیری‌های مسلحانه، به ویژه توسط سازمان‌های تروریستی می‌شود. 921 این قطعنامه تأکید می‌کند که طبق حقوق بین‌الملل، هدایت حملات غیرقانونی تحت شرایط خاص ممکن است جنایت جنگی محسوب شود. 031

بند ۸ از کشورهای عضو می‌خواهد که اقدامات مناسبی را برای مقابله با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی که از کشورهای درگیر در شرایط درگیری مسلحانه سرچشمه می‌گیرند، انجام دهند. همچنین، ارتباط احتمالی بین گروه‌های تروریستی و تجارت فرامرزی اموال فرهنگی در صورت وقوع درگیری مسلحانه را برجسته می‌کند. این بند به دلیل فقدان کلمه «تصمیم می‌گیرد» و جایگزینی آن با «درخواست‌ها»، به اندازه بند ۷ قطعنامه (۲۰۰۳) ۱۴۸۳ شورای امنیت سازمان ملل یا بند ۱۷ قطعنامه (۲۰۱۵) ۲۱۹۹ شورای امنیت سازمان ملل اهمیت ندارد. در چارچوب قطعنامه‌های (۲۰۰۳) ۱۴۸۳ و (۲۰۱۵) ۲۱۹۹ جای تعجب نیست که شورا ترجیح داده از زبان قوی‌تری استفاده کند، زیرا این دو قطعنامه به موقعیت‌های بحرانی می‌پردازند که نیاز به اقدام فوری دارند. در حالی که قطعنامه (۲۰۱۷) ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل موضوع کلی شورای امنیت سازمان ملل را در چنین موقعیت‌هایی ارائه می‌دهد. در ارتباط با تأمین مالی تروریسم، بند ۸ به کشورها یادآوری می‌کند که هیچ گونه وجه، دارایی مالی یا منابع اقتصادی نباید به طور مستقیم یا غیرمستقیم توسط اتباع آنها در اختیار گروه‌ها، نهادها یا مؤسسات مرتبط با داعش یا القاعده مطابق با قطعنامه‌های مربوطه قرار گیرد.

لطفاً به یاد داشته باشید:

جدا از اهمیت جهانی و انتزاعی آن برای تمام بشریت، میراث فرهنگی همچنین می‌تواند به عنوان یک دارایی برای تأمین مالی تروریسم مورد استفاده قرار گیرد. بنابراین، اگرچه قوانین داخلی که هدف آنها سرکوب تأمین مالی تروریسم است، صریحاً به میراث فرهنگی اشاره نمی‌کنند، اما ممکن است در مورد موارد مربوط به تجارت غیرقانونی اموال فرهنگی نیز اعمال شوند. بنابراین، برای واحدهای اجرای قانون تخصصی یا پرسنل قضایی مهم است که خود را در مورد قوانین گسترده‌تر در کشور خود در رابطه با تأمین مالی تروریسم به‌روز نگه دارند.

بند ۹ قطعنامه ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل (۲۰۱۷) از کشورهای عضو می‌خواهد که اقدامات مؤثری را مطابق با تعهدات و وظایف خود ذیل حقوق بین‌الملل انجام دهند. این قطعنامه آنها را تشویق می‌کند تا فعالیت‌های مرتبط با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی را که ممکن است به نفع گروه‌های جرایم سازمان‌یافته، از جمله تروریست‌ها یا گروه‌های تروریستی باشد، مطابق با کنوانسیون جرایم سازمان ملل متحد (UNTOC) به عنوان جرایم جدی در نظر بگیرند.

این کاربرد کنوانسیون منع تجارت سازمان ملل (UNTOC) رویکرد جدیدی نیست، اما اولین باری است که یک قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل به قاچاق اموال فرهنگی به نفع گروه‌های جرایم سازمان‌یافته اشاره می‌کند. با توجه به این واقعیت که همه گروه‌های جرایم سازمان‌یافته که اموال فرهنگی را قاچاق می‌کنند ممکن است ارتباطی با سازمان‌های تروریستی نداشته باشند، این پاراگراف به مقامات ملی این اختیار را می‌دهد که علاوه بر سازمان‌های تروریستی، گروه‌های جرایم سازمان‌یافته را نیز شناسایی کنند.

اقدامات پیشگیرانه مندرج در بندهای ۱۶ تا ۲۰ از جمله اقداماتی که در این بخش از قطعنامه (۲۰۱۷) ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد به آنها پرداخته شده است، با هدف هماهنگ‌سازی مراحل پیشگیرانه‌ای که در متون حقوقی مختلف به آنها اشاره شده است، انجام می‌شوند. ایجاد فهرست‌ها و پایگاه‌های داده دیجیتالی و قابل دسترس برای کالاهای مسروقه؛ کمک به سایر پایگاه‌های داده موجود، مانند پایگاه‌های داده یونسکو و اینترپل؛ ایجاد استانداردهایی برای موزه‌ها و بازار هنر، مانند گواهی‌های اصالت و بررسی‌های لازم؛ به اشتراک‌گذاری فهرست‌های اماکن فرهنگی تحت کنترل تروریست‌ها؛ توسعه فعالیت‌های آموزشی و آگاهی‌بخشی؛ و ایجاد برنامه‌های آموزشی در مورد حفاظت از میراث فرهنگی از جمله اقدامات پیشگیرانه مندرج در قطعنامه (۲۰۱۷) ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد هستند.

۱۲۹ قطعنامه ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد، بند ۱.

۱۳۰ همان، بند ۴.

۲.۱۰. چارچوب قانونی اتحادیه اروپا در مورد واردات، صادرات و بازگرداندن اموال فرهنگی

معاهده عملکرد اتحادیه اروپا در ماده ۳۶ خود، اموال فرهنگی را با استفاده از عبارت «گنجینه‌های ملی» تعریف می‌کند و به اموالی اشاره دارد که دارای ارزش هنری، تاریخی یا باستان‌شناسی هستند. همین ماده همچنین حق کشورهای عضو را برای ممنوعیت یا محدود کردن واردات و صادرات گنجینه‌های ملی به رسمیت می‌شناسد. در این زمینه، کشورها می‌توانند تصمیم بگیرند که اشیاء مهمی را که بخشی از میراث آنها را تشکیل می‌دهند، نگه دارند.^{۱۳۱}

پس از ایجاد بازار واحد اروپا در اژانویه ۱۹۹۳ و لغو مرزهای داخلی، کشورهای عضو اتحادیه اروپا با مشکلاتی در جلوگیری از خروج «گنجینه‌های ملی» خود از اتحادیه اروپا از طریق یک کشور عضو دیگر مواجه شدند. برای اصلاح این وضعیت، اتحادیه اروپا دو قانون برای جلوگیری از تجارت غیرقانونی اموال فرهنگی تدوین کرد: ۳۲ آیین‌نامه شورای اروپا (EC) شماره ۱۱۶/۲۰۰۹^{۱۳۲} در مورد صادرات کالاهای فرهنگی و پارلمان اروپا و دستورالعمل شورا ۲۰۱۴/۶۰^{۱۳۳}

اتحادیه اروپا، که نسخه‌ای اصلاح‌شده‌ی دستورالعمل ۱۳۴/۷/EEC^{۱۳۴} در مورد بازگرداندن اشیاء فرهنگی است که به طور غیرقانونی از قلمرو یک کشور عضو خارج شده‌اند. به منظور تکمیل بسته‌ی کامل حمایتی، کمیسیون اروپا همچنین آیین‌نامه‌ای در مورد واردات کالاهای فرهنگی به اتحادیه اروپا پیشنهاد کرد که در حال حاضر در انتظار تصویب توسط پارلمان و کمیسیون اروپا است.

لطفاً به یاد داشته باشید:

آیین‌نامه اتحادیه اروپا یک قانون قانونی اتحادیه اروپا است که کاملاً الزام‌آور و مستقیماً قابل اجرا است. از آنجایی که نیازی به تبدیل به قانون ملی ندارد، بلافاصله قابل اجرا است. هدف از این نوع اقدام قانونی، اعمال یکسان در مورد موضوع مورد نظر است.^{۵۳۱}

در مقابل، یک دستورالعمل اتحادیه اروپا نمی‌تواند مستقیماً اجرا شود مگر اینکه به قوانین ملی تبدیل شود. با این وجود، کشورهای عضو اتحادیه اروپا موظفند قبل از مهلت مقرر، یک دستورالعمل را در قوانین ملی خود بگنجانند.

۱۳۱ ام. کورنو، ۲۰۱۸: مبارزه با قاچاق غیرقانونی اشیاء فرهنگی، جستجوی منشأ و انجام اقدامات لازم در اتحادیه اروپا، مطالعه برای کنفرانس ظرفیت‌سازی در مورد مشارکت بازار هنر اروپا در مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی، کمیسیون اروپا-یونسکو، صفحه ۳۰. موجود در: <http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/>

images/630X300/Study_Prof_Cornu_EN_01.pdf (دسترسی در ۳ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۳۲ کمیسیون اروپا، اتحادیه مالیات و گمرک، ۲۰۱۷: واردات کالاهای فرهنگی به اتحادیه اروپا. موجود در: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-controls/cultural-goods_en (دسترسی در ۴ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۳۳ موجود در: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32009R0116&from=EN>

۱۳۴ دستورالعمل شورای ۹۳/۷/EEC مورخ ۱۵ مارس ۱۹۹۳ در مورد بازگرداندن اشیاء فرهنگی که به طور غیرقانونی از قلمرو یک کشور عضو خارج شده‌اند. موجود در: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:31993L0007> (تاریخ دسترسی: ۴ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۳۵ آر. پیتزر، ۲۰۱۵: حفاظت از اموال فرهنگی در قانون اتحادیه اروپا: وضعیت موجود و چشم‌اندازهای آینده، در: اف. دسماپیس (ویراستار)، همان منبع، صفحات ۱۴۳-۱۴۱

۲.۱۰.۱ آیین‌نامه شورای اروپا (EC) شماره ۱۱۶/۲۰۰۹ در مورد صادرات اقلام فرهنگی کالاها

آیین‌نامه شورای اروپا (EC) شماره ۱۱۶/۲۰۰۹ صدور گواهی صادرات برای اموال فرهنگی ملی که قرار است به خارج از اتحادیه اروپا صادر شوند را الزامی می‌داند. سه نوع مجوز صادرات مختلف وجود دارد که می‌توان صادر کرد: استاندارد، مجوز ویژه و مجوز عمومی. 631

پانزده دسته از اموال فرهنگی ملی در پیوست آیین‌نامه فهرست شده‌اند. اگر شیئی که فرد می‌خواهد صادر کند در یکی از دسته‌های فهرست‌شده قرار گیرد، مجوز صادرات لازم است. شایان ذکر است که برای انواع اشیاء، سن و آستانه مالی تعیین شده است تا تحت پوشش این آیین‌نامه قرار گیرند.

طبق این آیین‌نامه، مجوز صادرات باید توسط مرجع کشور عضوی صادر شود که شیء فرهنگی مورد نظر در تاریخ ۱ ژانویه ۱۹۹۳ (تاریخ اجرای بازار واحد اروپا) به طور قانونی و قطعی در قلمرو آن قرار داشته است.

مورد ۱:

آقای گرین در کشور کاست و کشور کیک کشور عضو اتحادیه اروپا است. این اثر باستانی نه تنها در کشور S واقع شده است، بلکه از آنجا نیز آمده است. این یک اثر باستانی است. آقای گرین می‌خواهد آن را برای فروش به یک کشور ثالث صادر کند.

آقای گرین باید برای دریافت گواهی صادرات اقدام کند. او می‌تواند به راحتی فهرست مراجع ذیصلاح دارای مجوز صدور گواهی صادرات را به صورت آنلاین پیدا کند:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/>

TXT/?uri=celex:52009XC0716(02)

در گمرک هنگام خروج از کشور، او باید مجوز صادرات خود را به همراه اظهارنامه صادراتی ارائه دهد. با این حال، او باید مطمئن شود که اداره گمرکی که به آن درخواست می‌دهد، صلاحیت پذیرش آن اظهارنامه را دارد. او می‌تواند لیست ادارات گمرکی مجاز به انجام تشریفات مربوط به صادرات کالاهای فرهنگی را در آدرس زیر بررسی کند: [https://eur-lex.europa.eu/legal-](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/)

TXT/?uri=celex:52009XC0613(02)

مورد ۲:

آقای ویولت در کشور کاست و کشور عضو اتحادیه اروپا است. او می‌خواهد یک نقاشی به ارزش ۸۹۰۰۰ یورو را به کشور ثالثی (خارج از اتحادیه اروپا) صادر کند. او به مرجع ذیصلاح در کشور S درخواست داد.

خانم اورنج مسئول مجوزهای صادرات کالاهای فرهنگی در کشور کره جنوبی است.

مطابق با آیین‌نامه شورای (EC) شماره ۱۱۱۶/۲۰۰۹ از او سوالات زیر را می‌پرسد:

خانم اورنج: از کی این نقاشی رو داری؟
آقای ویولت: از سال ۱۹۹۷

خانم اورنج: از کجا خریدیش؟
آقای ویولت: من آن را از یک گالری هنری واقع در این شهر خریدم.

خانم اورنج: آیا مدرکی در مورد تاریخچه مالکیت دارید؟

آقای ویولت: بله، و اینجا نوشته شده که قبل از مالکیت من، متعلق به یک کلکسیونر ناشناس در کشور U (کشور اتحادیه اروپا) بوده است.

خانم اورنج: آقای رد، من اطلاعات تماس شما را از فهرست مراجع اتحادیه اروپا که مجاز به صدور مجوز صادرات برای کالاهای فرهنگی هستند، پیدا کردم. من درخواست گواهی صادرات دارم. اما اطلاعات ناکافی در مورد منشأ آن کمی مرا نگران کرد. طبق داده‌های ارائه شده به من، متقاضی آن را در سال ۱۹۹۷ خریداری کرده و قبل از آن در یک مجموعه خصوصی در کشور شما بوده است. آیا مایلید این موضوع را تأیید کنید؟ من قبلاً آن را از طریق سیستم اطلاعات بازار داخلی (IMI) برای شما ارسال کرده‌ام.

آقای رد: خانم اورنج، از هوشیاری شما متشکرم. چون در واقع بعد از مراجعه به پایگاه داده آثار باستانی مسروقه ما، متوجه شدم که این نقاشی اینجا ثبت شده است. این نقاشی در سال ۱۹۹۵ ادزیده شده است.

ب ورزش

لطفاً اقدامات و مراحل ذکر شده در پرونده او پرونده ۲ را با ماده مربوطه از آیین‌نامه شورای (EC) شماره ۱۱۶/۲۰۰۹ مطابقت دهید. ۱)

۲) فردی که یک نسخه خطی در اختیار دارد و مایل به سفر به کشور ثالث است، توسط مقامات گمرکی یک کشور عضو اتحادیه اروپا متوقف شده و درخواست مدارک می‌کند. فرد ادعا می‌کند که این نسخه خطی ارث خانوادگی است و هیچ مدرکی وجود ندارد زیرا هرگز معامله نشده است. شما احساس قوی دارید که ممکن است در مورد این نسخه خطی مورد شک و تردید باشد و فهرست قرمز ICOM که توسط WCO منتشر شده است را به خاطر دارید که شامل یک نسخه خطی مشابه است. با این حال، شما متخصص نیستید و آن فرد شما را تحت فشار قرار می‌دهد زیرا قطار را از دست خواهد داد. شما چه می‌کنید؟ جدا از مقررات شورای (EC) شماره ۱۱۶/۲۰۰۹، مبنای قانونی در سطح ملی برای مراحل بعدی شما چیست؟

۲.۱۰.۲ دستورالعمل پارلمان و شورای اروپا ۲۰۱۴/۶۰/EU

در مارس ۱۹۹۳ اتحادیه اروپا دستورالعمل ۱۳۷/EEC/۹۳ را در مورد بازگرداندن اشیاء فرهنگی که به طور غیرقانونی از قلمرو یک کشور عضو خارج شده‌اند، تصویب کرد. نیاز به یک ابزار قانونی در این زمینه، دوباره به ایجاد بازار واحد اروپا مربوط می‌شود. برای جلوگیری از اینکه لغو عوارض گمرکی به نفع قاچاقچیان تمام شود، اتحادیه اروپا دستورالعمل ۱۳۷/۹۳ را برای مقابله با حداقل کاهش صادرات غیرقانونی در بازار واحد وضع کرد. این دستورالعمل در اجرای خود دارای برخی کاستی‌ها بود، از جمله دامنه محدود آن با دسته‌ها یا انواع آثار باستانی ذکر شده در ضمیمه آن، و همچنین آستانه‌های مالی و سنی، که دامنه آن را بیشتر محدود می‌کرد. ۸۳۱.

به منظور رفع نواقص دستورالعمل ۱۳۷/۹۳، در ۱۵ مه ۲۰۱۴ پارلمان اروپا و شورا متنی اصلاح‌شده را تصویب کردند که به دستورالعمل ۱۴/۶۰/EU تبدیل شد. ویژگی‌های مهم دستورالعمل ۱۳۹/۶۰/EU عبارتند از:

این قانون شامل تمام اموال فرهنگی است که پس از سال ۱۹۹۳ به طور غیرقانونی خارج شده است. این قانون شامل هر شیئی می‌شود، مادامی که توسط یکی از کشورهای عضو به عنوان اموال فرهنگی ملی در نظر گرفته شود و هیچ آستانه پولی در متن آن لحاظ نشده باشد. کشورهای عضو باید در مواردی مانند ارائه اطلاعات در مورد شیء باستانی که درخواست بازگشت آن را دارند، اطلاع‌رسانی به یکدیگر در صورت یافتن شیء فرهنگی که ممکن است متعلق به یک کشور عضو دیگر باشد، جلوگیری از هرگونه اقدامی که باعث فرار از رویه بازگشت شود و تضمین حفظ فیزیکی شیء باستانی، با یکدیگر همکاری کنند. همچنین از آنها درخواست می‌شود که به عنوان واسطه بین دارند و/یا دارند و کشور عضو درخواست‌کننده در رابطه با بازگشت شیء عمل کنند. این هماهنگی بین کشورهای عضو از طریق سیستم اطلاعات بازار داخلی (IMI) برقرار می‌شود. ۵۴۱.

لکشور عضو درخواست‌کننده باید تمام اطلاعات ممکن را در اختیار کشور عضو درخواست‌شونده قرار دهد و کشور درخواست‌شونده باید فوراً کشور درخواست‌شونده را در جریان اقدامات انجام‌شده یا هرگونه تحول دیگر قرار دهد.

هر کشور عضو باید ظرف سه سال پس از آگاهی از محل شیء فرهنگی و هویت مالک یا دارنده آن، مراحل بازگرداندن آن را آغاز کند. در کل یک محدودیت زمانی 30 ساله وجود دارد که از لحظه خروج غیرقانونی شیء شروع می‌شود. با این حال، این محدودیت زمانی در مورد اشیاء فرهنگی که بخشی از مجموعه‌های عمومی و اشیاء متعلق به مؤسسات مذهبی هستند، اعمال نمی‌شود. برای چنین اشیاء، دوره محدودیت از کنوانسیون UNIDROIT 1995 الهام گرفته شده و 75 سال یا بیشتر است.

لاگر مشخص شود که شیء فرهنگی مورد نظر به طور غیرقانونی از قلمرو ملی یک کشور عضو خارج شده است، یک دادگاه صالح دستور بازگشت آن را صادر خواهد کرد. این دستورالعمل، اصل دقت لازم کنوانسیون UNIDROIT 1995 را تأیید می‌کند. این مهمترین اصلیه است و اتحاد بین اتحادیه اروپا و حقوق بین‌الملل را تقویت می‌کند. 141 دستورالعمل قبلی (93/7) شامل بندی در مورد اعطای غرامت به دارنده بود. بار اثبات ادعای حسن نیت از یک قانون ملی به قانون ملی دیگر متفاوت بود، که منجر به مشکل اختلاف در اجرای عملی دستورالعمل قبلی شد. 241 دستورالعمل / 2014/60

اتحادیه اروپا در صورت تصمیم دادگاه مبنی بر بازگرداندن اموال فرهنگی مورد بحث، بار اثبات را به دارنده آن منتقل می‌کند و ادعای غرامت می‌کند. همانطور که در ماده (4) و ماده (2) کنوانسیون UNIDROIT 1995 آمده است، شخص باید ثابت کند که برای واجد شرایط بودن برای دریافت غرامت، احتیاط لازم را به کار گرفته است.

کشورهای عضو اتحادیه اروپا باید هر پنج سال یکبار (از دسامبر ۲۰۱۵) گزارش‌های خود را در مورد اجرای این دستورالعمل ارائه دهند، که پس از آن کمیسیون گزارشی را برای نظارت بر اثربخشی این دستورالعمل به پارلمان اروپا ارائه می‌دهد.

۲.۱۰.۳ آیین‌نامه 2019/880 (EU) پارلمان اروپا و شورا مورخ ۷ آوریل ۲۰۱۹ در مورد معرفی و واردات کالاهای فرهنگی

مقررات واردات اتحادیه اروپا در پی محافظت از کالاهای فرهنگی است که منشأ آنها کشورهای خارج از اتحادیه اروپا است. هدف این است که ورود و فروش اشیاء غیرقانونی صادر شده از کشورهای مبدأ در اتحادیه اروپا را دشوارتر کند. این مقررات واردات از طریق محافظت از میراث فرهنگی، جلوگیری از پولشویی، تأمین مالی تروریسم، پولشویی و فرار مالیاتی را نیز هدف قرار می‌دهد.

مقررات واردات اتحادیه اروپا یک سیستم تدریجی از اقدامات را ارائه می‌دهد که شامل موارد زیر است:

ممنوعیت کامل ورود کالاهای فرهنگی که به طور غیرقانونی از کشورهای مبدأ خود خارج شده‌اند، صرف نظر از قدمت و ارزش آنها (ماده (1) 3 به همراه بخش الف ضمیمه ...
مقررات)؛

الزام به اخذ مجوز واردات برای کالاهای فرهنگی باستانی و اجزای بناهای تاریخی، صرف نظر از ارزش آنها، اما با قدمت بیش از ۲۵۰ سال (ماده ۴ به همراه بخش ب از ضمیمه آیین‌نامه)؛ و

۱۴۱ ام. کورنو. ۲۰۱۵. بازتعریف استاندارد: تعاملات بین اتحادیه اروپا و حقوق بین‌الملل. بررسی حقوق متحدالشکل، جلد ۲۰، شماره ۴، ص ۶۴۴.
۱۴۲ همانجا.

۱۴۳ لطفاً به اصلاحیه دستورالعمل 2014/60/EU پارلمان اروپا و شورا مورخ 15 مه 2014 در مورد بازگرداندن اشیاء فرهنگی که به طور غیرقانونی از قلمرو یک کشور عضو خارج شده‌اند و اصلاحیه آیین‌نامه (EU) شماره 1024/2012 مراجعه کنید. موجود در:
https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=OJ:L_2015_147_R_0010 (دسترسی در ۷ سپتامبر ۲۰۱۸)

۱۴۴ موجود به صورت آنلاین در: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex%3A32014L0060>

اظهارنامه واردکننده برای سایر دسته‌های کالاهای فرهنگی که به عنوان کمتر در معرض خطر، با قدمت بیش از ۲۰۰ سال و با ارزش بیش از ۱۸۰۰۰ یورو طبقه‌بندی شده‌اند. این اظهارنامه شامل ثبت شرح شیء و اعلامیه‌ای از سوی واردکننده مبنی بر اینکه اموال فرهنگی مورد نظر به طور قانونی به دست آمده است، می‌باشد (ماده ۵ به همراه بخش C ضمیمه آیین‌نامه).

ممنوعیت ورود از ۲۸ دسامبر ۲۰۲۰ لازم‌الاجرا شد. با این حال، برای رویه صدور مجوز واردات و اظهارنامه واردکننده، کمیسیون اروپا در حال توسعه یک سیستم الکترونیکی است که به فعالان اقتصادی، مقامات صدور مجوز و گمرک امکان می‌دهد رویه‌های جدید را کاملاً آنلاین تکمیل کنند، که تا ژوئن ۲۰۲۵ عملیاتی خواهد شد.

۲.۱.۴ طرح اقدام اتحادیه اروپا علیه قاچاق کالاهای فرهنگی

در دسامبر ۲۰۲۲، اتحادیه اروپا یک طرح اقدام علیه قاچاق کالاهای فرهنگی تصویب کرد که هدف آن افزایش آگاهی در مورد این موضوع، بهبود تبادل اطلاعات و همکاری (از جمله با کشورهای غیر اتحادیه اروپا) و تقویت ظرفیت‌سازی و تخصص در این زمینه است. از یونسکو به عنوان یکی از شرکای اصلی اتحادیه اروپا در اجرای این طرح اقدام یاد می‌شود.

این طرح عملیاتی برای دستیابی به یک پاسخ مؤثر و جامع، بر چهار هدف استراتژیک تمرکز دارد:

• بهبود پیشگیری و تشخیص جرایم توسط فعالان بازار و نهادهای میراث فرهنگی؛

• تقویت قابلیت‌های اجرای قانون و قضایی؛

• تقویت همکاری‌های بین‌المللی، از جمله با کشورهای مبدأ و ترانزیت کالاهای فرهنگی در

درگیری‌ها و بحران‌ها؛

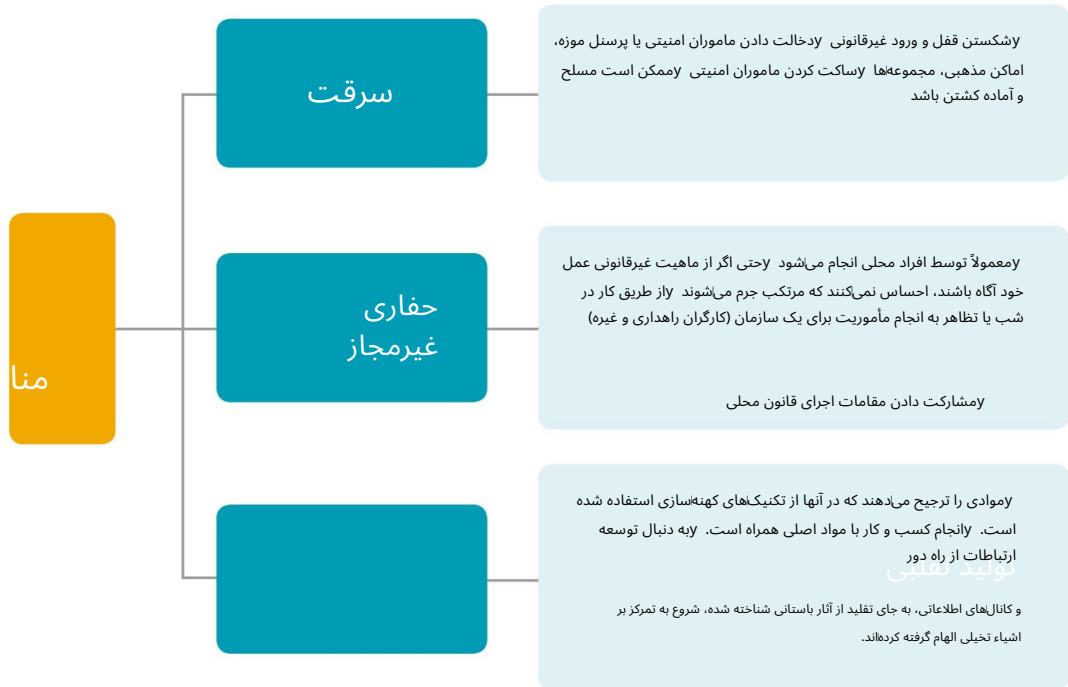
• جلب حمایت سایر ذینفعان کلیدی برای محافظت از کالاهای فرهنگی در برابر جرم و جنایت.

۳. قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی به عنوان یک جرم سازمان یافته

۳.۱ منابع

مورد

سرقت از موزه ورونا ۱۴۵

در ۱۹ نوامبر ۲۰۱۵ سه دزد نقابدار وارد موزه مدنی ورونا در کاستلچیو شدند.

آنها عمداً درست قبل از زمان بسته شدن موزه وارد آن شدند، زیرا معمولاً زنگ‌های هشدار پس از آن فعال می‌شوند.

آنها صندوقدار موزه را بستند و کلیدهای ماشین نگهبان را برداشتند تا فرار کنند.

یکی از سه دزد که مسلح بود، در کنار صندوقدار ماند و اسلحه‌اش را به سمت او نشانه گرفت.

دو دزد دیگر که یکی از آنها مسلح نیز بود، شروع به جمع آوری نقاشی‌هایی کردند که از ... دزدیده بودند.

دیوار.

آنها ۸۰ دقیقه در موزه ماندند و ۷ نقاشی با خود بردند.

ون متعلق به نگهبان موزه در برشا رها شده پیدا شد.

تحقیقات نشان داد که:

-نگهبان درگیر بود.

-برادر نگیان و دوست دختر مولداویایی‌اش نقطه اتصال بین جنایتکاران ایتالیایی و مولداویایی بودند.

به لطف کار فداکارانه پلیس ایتالیا و مقامات مولداوی و اوکراین، این آثار باستانی سرانجام در جنگلی در اوکراین پیدا شدند.

۳.۱.۱

حفاری‌های غیرقانونی: گروه‌های مختلف، انگیزه‌ها و رفتارهای متفاوت

دلالی که افراد درگیر حفاری‌های غیرقانونی می‌شوند از مناطقی به منطقه دیگر متفاوت است. در برخی کشورها و استان‌ها، مردم به دلیل فقر شدید، در محوطه‌های

باستان‌شناسی برای یافتن اشیاء فرهنگی قابل فروش، به حفاری‌های غیرقانونی دست می‌زنند.

به گفته مردم محلی که از آثار باستانی فرهنگی که به طور غیرقانونی از زمین بیرون می‌آورند، سود می‌برند، آنها ۱۴۶

این آثار را هدایایی از اجداد خود می‌دانند که به آنها امکان بقا می‌دهد. 741

یکی دیگر از انگیزه‌های حفاری‌های غیرقانونی، مجبور شدن به انجام این کار توسط گروه‌های تبهکار و مجازات شدن در صورت عدم موفقیت است. تحقیقات در کامبوج نشان

داد که خمرهای سرخ دستگاه‌های فلزیاب را بین مردم محلی در روستاها توزیع می‌کردند و از آنها انتظار داشتند که آثار باستانی را پیدا کنند تا این سازمان بتواند درآمد کسب

کند. 841

جویندگان گنج 941 دسته دیگری از کاوشگران غیرقانونی هستند و عموماً تحت تأثیر افسانه‌ها و داستان‌های محلی درباره گنج‌های باستانی پنهان قرار دارند. آن‌ها فیلم‌ها و

عکس‌های یافته‌های یکدیگر را به اشتراک می‌گذارند و اکثراً از این واقعیت که مرتکب جرم می‌شوند، آگاه نیستند، یا حداکثر عمل خود را یک «جرم کوچک و بی‌گناه» می‌دانند که

به راحتی می‌توانند از مجازات آن فرار کنند. پول می‌تواند انگیزه‌ای برای اکثر آن‌ها باشد، اما انگیزه اصلی آذرنالین و جذابیت ماجراجویی است. آن‌ها محتمل‌ترین گروه برای

کلاهبرداری هستند و با گذشت زمان ممکن است به مجرمان جدی تبدیل شوند.

علاوه بر گروه‌های ذکر شده در بالا، افرادی نیز وجود دارند که حفاری‌های غیرقانونی را راه امرار معاش خود می‌دانند. این گروه متشکل از اعضای است که آگاهانه مرتکب جرم

می‌شوند - حتی جرمی سازمان‌یافته. تحقیقات انجام شده روی این گروه نشان داد که:

آنها از کامیون، جراثیل، ملاقه و بولدوزر، هم برای حفاری و هم برای حمل اشیاء سنگین استفاده می‌کنند.

آنها پیدا می‌کنند. 151

۱۴۶ دی. پیتس و ان. برودی. ۲۰۱۲ فرهنگ فاجاق - حفاری برای امرار معاش. موجود در: <https://traffickingculture.org/encyclopedia/> اصلحات/حفاری معیشتی (دسترس در ۲۴ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۴۷ دی. مانتسودا، ۱۹۹۸-۱۹۹۹ اخلاق باستان‌شناسی، حفاری برای امرار معاش و غارت آثار باستانی در آمریکای لاتین: نقطه مقابل خاموش. مجله بین‌المللی اموال فرهنگی، جلد ۷، شماره ۱، صفحات ۸۷-۹۷.

۱۴۸ ک. میورا، ۲۰۱۶-تخریب و غارت میراث فرهنگی کامبوج و پیامدهای آن. در: ب. هاوزر-شابلین و ل. و. پروت (ویراستاران)، اموال فرهنگی و مالکیت مورد مناقشه: فاجاق آثار باستانی و تلاش برای استرداد، لندن، روتلج. برای اطلاعات بیشتر، همچنین رجوع کنید به: تی. دیویس و اس. مکزی، ۲۰۱۵-جرم و درگیری: غارت معابد در کامبوج، در: جی. دی. کیلا و ام. بالسلز (ویراستاران)، جرم اموال فرهنگی: مروری و تحلیلی از دیدگاه‌ها و روندهای معاصر، لیدن، بوستون، بریل، صفحات ۳۰۶-۳۹۳.

۱۴۹ در برخی کشورها، گنج‌یابی قانونی است، مشروط بر اینکه برخی مسئولیت‌های اداری مانند دریافت مجوز یا اطلاع‌رسانی به مقامات در مورد یافته و غیره انجام شود. گروهی که مطابق با قوانین ملی کشور مربوطه عمل می‌کند، گروه مورد اشاره در اینجا نیست. در محدوده این راهنما، اصطلاح «جستجوگران گنج» محدود به افراد یا گروه‌هایی است که به طور غیرقانونی عمل می‌کنند.

۱۵۰ 72. AS Tulay, 2007, Soygun-Hırsızlık Kaçakçılık Olayları ve Bir Müze Soygunu: Eski Eser Yağması. Arkeoloji ve Sanat Yayınları.

۱۵۱ سی. لوک و سی. روزولت، ۲۰۰۶-غارت لیدی: تخریب یک چشم‌انداز باستان‌شناسی در غرب ترکیه، در: ن. برودی، م. کرسل، سی. لوک و کی. واکر تاب (ویراستاران)، باستان‌شناسی، میراث فرهنگی و تجارت آثار باستانی، گینزویل، فلوریدا، انتشارات دانشگاه فلوریدا، صفحات ۱۷۳-۱۸۷.

آنها زمانی که نگهدارنده دور است یا موفق می‌شوند حواس او را پرت کنند، عمل می‌کنند. (آنها ممکن است قبل از اینکه گروه اصلی دزدکی وارد محوطه باستانی شود، به ۲-۳ گروه تقسیم شوند، در حالی که بقیه صدا تولید می‌کنند تا نگهدارنده را به سمت محل خود جذب کنند.)

آنها نگهدارنده را متقاعد می‌کنند که در اقدامات آنها شرکت کند یا به آنها کمک کند. لادر مناطق کمتر حفاظت‌شده و دورافتاده، آنها وانمود می‌کنند که مقامات سازمان‌های دولتی یا یک تیم حفاری علمی هستند.

ممکن است واسطه محلی عکس‌هایی از آثار باستانی یا کاتالوگ‌های حراج را در اختیار آنها قرار داده باشد. برای پیدا کردن اشیاء مشابه در ازای پول.

آنها عموماً اهل منطقه‌ای هستند که در آنجا حفاری غیرقانونی انجام می‌دهند. اگر اهل آنجا نباشند، در آن منطقه، وقتی از آنها خواسته می‌شود وانمود می‌کنند که در حال اردو زدن یا شکار هستند.

آنها ممکن است از فلزیاب یا سایر سیستم‌های نظارتی زیرزمینی استفاده کنند. 251

واستراتژی ارتباطی آنها هنگام تعامل با متقاعد کردن سایر افراد محلی یا اعضای خانواده مبتنی بر دست کم گرفتن ارزش میراث فرهنگی است: «بیخیال، این فقط یک تکه سنگ است» و غیره. آنها عموماً مسئول انبارداری یا بازاریابی نیستند و در عوض بیشتر برای یک نفر کار می‌کنند.

شخص خاصی که ممکن است کسب و کار کوچکی در شهر یا شهرستان مجاور داشته باشد.

تولید آثار تقلبی و غارت و چپاول آثار باستانی اصیل در دوران آشفتگی افزایش می‌یابد. یک قاچاقچی سوری اذعان می‌کند که به دلیل تقاضای بالا، «حدود ۵٪ از آنچه من دریافت می‌کنم تقلبی است». ۳۵۱ از آنجایی که اشیاء تقلبی «اموال فرهنگی» نیستند، ممکن است گنج‌کننده باشد که این به عنوان قاچاق غیرقانونی اشیاء فرهنگی در نظر گرفته می‌شود. با این حال، با توجه به یافته‌های چندین تحقیق، اشیاء تقلبی و اصیل عموماً در تجارت به هم مرتبط هستند و احتمالاً اشیاء فرهنگی اصیل همراه با اشیاء تقلبی یافت می‌شوند.

مورد E: تولید کالاهای تقلبی - رفتار

الی سخایی ۱۵۴

در ماه مه ۲۰۰۰ همان نقاشی گوگن، گلدان گل‌ها (لیلاس)، در کاتالوگ‌های بهاری هر دو حراجی کریستیز و ساتبیز در نیویورک به نمایش درآمد.

یک متخصص مشهور آثار گوگن، نقاشی‌ها را بررسی کرد و به این نتیجه رسید که نقاشی ارائه شده توسط کریستی، ... جعلی.

کریستیز این اطلاعات را به گالری هنری در توکیو که این نقاشی را برای حراج در ایالات متحده پیشنهاد داده بود، اطلاع داد.

در همین حال، الی سخایی، که صاحب نقاشی اصلی بود، آن را در ساتبی به قیمت ۳۱۰,۰۰۰ دلار به حراج گذاشت.

-تحقیقات اف‌بی‌آی که در مورد نقاشی جعلی آغاز شد، موارد زیر را آشکار کرد:

۱۵۲ «در سال ۲۰۱۰ کاربران غیرقانونی فلزیاب وارد یک سایت باستان‌شناسی ثبت‌شده در نیویورک فرانسه شدند و سکه‌ها، فیوول‌های عتیقه، تسمه‌های مسی و قطعات ترکش از جنگ جهانی اول را کاوش کردند. پس از این حادثه، وزارت فرهنگ و ارتباطات از شورای ملی تحقیقات باستان‌شناسی (CNRA) گزارشی در مورد تأثیر استفاده از فلزیاب در فرانسه درخواست کرد. CNRA مجموعه‌ای از پیشنهادها را برای تقویت چارچوب قانونی در مورد استفاده از فلزیاب‌ها، به ویژه آموزش کاربران فلزیاب، نظارت بر استفاده از چنین دستگاه‌هایی، افزایش آگاهی در میان «باستان‌شناسان آماتور»، با مشارکت مقامات منطقه‌ای، ثبت فلزیاب‌ها، جرم‌انگاری استفاده غیرمجاز و اجرای قانون ارائه کرده است.»

از: یونسکو، ۲۰۱۶ «شکارچیان گنج» و قاچاق فرهنگی - مقررات مربوط به فلزیاب‌ها و سیستم‌های نظارت زیرزمینی.
گزارش یونسکو به بیستمین اجلاس CPRCP دستور کار موقت بند ۶. پاریس، یونسکو. موجود در: <http://www.unesco.org/new/2018/05/08/the-art-of-civil-war> (دسترسی در ۱۷ ژوئن ۲۰۱۸)
fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/FINAL_2_Treasure_Hunting_ENG_01.pdf

۱۵۳ ف. ون تسس، ۲۰۱۲ هنر جنگ داخلی. سیاست خارجی. موجود در: <https://foreignpolicy.com/2013/05/08/the-art-of-civil-war> (دسترسی در ۱۸ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۵۴ کلایو نامیسون، ۲۰۰۴ چگونه یک اثر جعلی بازیم. مجله نیویورک. موجود در: <http://nymag.com/nymetro/arts/features/9179> (دسترسی در ۱۸ ژوئن ۲۰۱۸)

ساختن اولین بار در اواخر دهه ۸۰ میلادی در حراجی‌های معروف ظاهر شد.

-او از طریق لباس و جواهراتش، حس ثروت را القا می‌کرد.

-او به هنر هنرمندان مشهور امپرسیونیست و پست‌امپرسیونیست علاقه نشان می‌داد، اما نه به «شاهکارها» یا آثار با کیفیت بالا، در عوض آثار کمتر شناخته شده و ارزان‌تر را ترجیح می‌داد.

-او که یک نقاشی را از یک حراج عمومی خریده بود (و شهادتی هم بودند که می‌توانستند به این موضوع شهادت دهند)، یک نقاشی تقلبی از همان نقاشی سفارش می‌داد.

-با توجه به افزایش تقاضا از سوی شرکت‌هایی در توکیو، جایی که همسرش اهل آنجاست، او آثار تقلبی را به همراه گواهی اصلیتی که همراه با نقاشی اصلی دریافت کرده بود، برای مشتریانش در آنجا فرستاد. او می‌دانست که یک اثر اصلی بدون گواهی ارزش خود را از دست نمی‌دهد، زیرا کارشناسان می‌توانند به راحتی اصالت آن را تأیید کنند.

-خانه‌های حراجی که اغلب با او کار می‌کردند، تماس‌های تلفنی از آسیا دریافت می‌کردند که به آنها می‌گفتند قطعه‌ای که برای فروش ارائه شده متعلق به مجموعه آنهاست، اما از آنجایی که آثاری که او در نیویورک و لندن ارائه کرده بود، اصل بودند، متخصصان خانه‌های حراج نتوانستند مشکلی با آثاری که برای فروش گذاشته بودند، پیدا کنند.

کالاهای تقلبی و حفاری‌های غیرقانونی همچنین با کاهش منابع تأمین‌کننده همراه هستند.

مورد E: حفاری‌های غیرقانونی و آثار تقلبی

مجسمه‌های کوچک الهه ۱۵۵

شوکت چتینکایا ساکن روستایی به نام هاکیلار در استان بوردور ترکیه بود. در سال ۱۹۵۶ هنگام کار در مزرعه‌اش، موش کوری را دید که از سوراخی بیرون می‌آمد و چیزی به آن وصل بود -گردنبندی ساخته شده از صدف دریایی. شوکت شروع به بزرگ کردن سوراخ کرد و یک مجسمه کوچک به همراه چند قطعه سرامیکی پیدا کرد. او یافته‌های خود را نزد معلمی در روستا برد و معلم به او گفت که آنچه پیدا کرده ممکن است ارزشمند باشد و او را تشویق کرد تا با باستان‌شناسانی که در چند کیلومتری آنجا مشغول حفاری بودند، تماس بگیرد. باستان‌شناسانی که در حال انجام حفاری قانونی و علمی در این محل بودند، ستون لوید و جیمز ملارت از موسسه بریتانیا بودند. پس از دیدن مجسمه الهه‌ای که شوکت پیدا کرده بود، بسیار هیجان‌زده شدند، زیرا این اولین یافته‌هایی بودند که سکونت نوسنگی در آناتولی را اثبات می‌کردند. پس از اخذ مجوزهای مربوطه، جیمز ملارت شروع به حفاری کرد و شوکت نگهبان محل حفاری شد. در طول فصل حفاری، ملارت آثار باستانی را از زیر خاک بیرون آورد و همانطور که در نهایت مشخص شد، شوکت به این کار غیرقانونی خارج از فصل ادامه داد. شوکت شروع به تجارت غیرقانونی آثار باستانی جمع‌آوری‌شده از حفاری‌های غیرقانونی خود کرد. تقاضا بالا بود، زیرا خریدارانی از اروپا و آمریکا در رقابت برای خرید یک مجسمه تازه کشف‌شده برای مجموعه‌های خود بودند. یک روز، پس از اینکه شوکت فروش سودآور دیگری انجام داد، خریدار مجسمه‌هایی را که خریده بود در وان حمام گذاشت. ناگهان، اثر باستانی به گل تبدیل شد و خریدار متوجه شد که قربانی کلاهبرداری شده است. خریداران قبلی این خبر را شنیدند و از طریق تجزیه و تحلیل مجسمه‌های خود متوجه شدند که بیشتر آنها نیز جعلی هستند. حتی قانع‌کننده‌ترین آنها، از نظر هنری، اثری از گاز بنزین به عنوان یک جزء شیمیایی داشتند، زیرا شوکت و همسرش سرامیک‌ها را در یک اجاق گاز بنزینی خشک کرده بودند.

۳.۲ حمل و نقل و تجارت

پس از اینکه «منبع» اشیاء را به طور غیرقانونی پیدا یا تولید کرد، ممکن است آنها را به اولین واسطه‌هایی که مسئول منطقه هستند تحویل دهد. این واسطه اول ممکن است ساکن منطقه باشد و اغلب برای هدایت منابع خود به روستاها یا شهرها سفر می‌کند. این شخص ممکن است صاحب یک کسب و کار کوچک باشد که او را قادر می‌سازد تا در تماس مستقیم با خارجی‌ها، بازدیدکنندگان یا گردشگران باشد. 651 همچنین می‌تواند برعکس عمل کند، به این صورت که این افراد توسط «بازدیدکنندگان» از خارج از کشور برای عقد قرارداد و/یا ایجاد ارتباط استخدام می‌شوند. با گذشت زمان، این شخص ممکن است حتی بدون پیشینه تحصیلی، دانش قابل توجهی در مورد باستان‌شناسی یا هنر کسب کند. 751 در نتیجه، دو احتمال برای واسطه وجود دارد:

(i) آنها ممکن است خودشان اشیاء را به صورت مخفیانه به شخصی که برایشان ناشناس است بفروشند؛ ۱۵۸

یا

(ii) آنها ممکن است به کسی که در سلسله مراتب بالاتر از آنهاست - واسطه دوم - در مورد یافته‌های مربوط به انتقال مصنوع به او اطلاع دهند. 951

این احتمالات همچنین می‌تواند شامل این باشد که واسطه اول برخی از آثار باستانی نسبتاً کوچک را برای خود نگه دارد تا مستقیماً بفروشد و شیء بزرگتر یا اشیاء کمتر قاچاق را به واسطه دوم منتقل کند. واسطه اول ممکن است گروه خود را داشته باشد، که لزوماً منحصر از اعضای مشتاق تشکیل نشده است. آنها ممکن است به خشونت شهرت داشته باشند، که این امر مردم محلی را برای شرکت در حفاری غیرقانونی تحت فشار قرار می‌دهد. از سوی دیگر، آنها ممکن است رویکرد مخالف را در پیش بگیرند، ظاهری خوشایند داشته باشند و سعی کنند راه‌حلی برای نیازهای اقتصادی دزد/غارنگر/حفار بالقوه ارائه دهند. آنها همچنین ممکن است از بستگان قاچاقچیان شناخته شده یا مظنون قبلی باشند. 061

واسطه دوم که حمل و نقل بین‌المللی اشیاء را انجام می‌دهد، احتمالاً چهره خصمانه‌تری دارد تا واسطه اول را از تلاش برای تماس مستقیم با گیرنده منصرف کند.

مجرمانی که این سمت را اشغال می‌کنند، بسته به شرایط، ممکن است در انواع دیگر قاچاق، مانند مواد مخدر یا سلاح، نیز دست داشته باشند. از آنجایی که آنها ممکن است سعی در رشوه دادن به مقامات دولتی داشته باشند، این بخش از سازمان ممکن است شامل مقامات فاسد نیز باشد. 161

گیرنده کسی است که بیشترین سود را در معاملات به دست می‌آورد. او/او مرکز تمام جریان‌های غیرقانونی اشیاء فرهنگی و آثار تقلبی از کشورهای مختلف است. گیرنده ممکن است در یک کشور همسایه با کشور مبدا مستقر باشد، اگر از نظر لجستیک این امر حمل و نقل زمینی را تسهیل کند.

۱۵۶ این نظر افرادی را که در تجارت فوق الذکر فعالیت دارند متهم نمی‌کند، اما موقعیت آنها به قاچاقچیان این امکان را می‌دهد که از حوزه‌های تجاری آنها برای فعالیت‌های غیرقانونی خود استفاده کنند.

۱۵۷ تی. دیویس و اس. مکزی، ۲۰۱۵، جرم و درگیری: غارت معابد در کامبوج، در: جی. دی. کیلا و ام. بالسلز (ویراستاران)، جرم اموال فرهنگی: مروری و تحلیلی از دیدگاهها و روندهای معاصر، بریل، لیدن | بوستون، صفحات ۲۹۲-۳۰۶ موجود در: app/uploads/2015/06/2015-Crime-and-conflict-in-Kila-and-Balcells.unlocked.pdf
<https://traffickingculture.org/>

۱۵۸ الف. احمد، ۲۰۱۷، جهاد و شرکا: بازارهای سیاه و قدرت اسلام‌گرایان، آکسفورد، انتشارات دانشگاه آکسفورد، ص ۱۸۲.

۱۵۹ اس. مکزی و تی. دیویس، ۲۰۱۴، غارت معبد در کامبوج: کالبدشکافی یک شبکه قاچاق مجسمه، مجله بریتانیایی جرم‌شناسی، جلد ۵۴، صفحه ۷۲۹، موجود در: [print.pdf](https://traffickingculture.org/app/uploads/2014/12/2014-BJC-Temple-Looting-in-Cambodia.pdf)
[https://traffickingculture.org/app/uploads/2014/12/2014-BJC-Temple-Looting-in-Cambodia-](https://traffickingculture.org/app/uploads/2014/12/2014-BJC-Temple-Looting-in-Cambodia.pdf)

۱۶۰ همانجا

۱۶۱ دیویس و مکزی، 2015. op. cit., p. 297

حمل و نقل از موقعیتی به موقعیت دیگر متفاوت است، و گاهی اوقات هوا یا دریا به عنوان وسیله اصلی عمل می‌کنند. 261

مورد E: غارت معابد کامبوج 361 - حمل و نقل و تجارت

اولین واسطه که خود را «دلال» می‌نامد، صبح‌ها در منطقه می‌چرخد و افراد داوطلب را برای غارت آن روز جمع می‌کند. در برخی موارد، اگر داوطلبی وجود نداشته باشد، او به روستاییان دستور می‌دهد که شرکت کنند و به دلیل شهرت خشونت‌آمیزش، آنها تمایل به اطاعت دارند.

-اولین واسطه‌ای که غارت مجسمه‌ها را در طول جنگ داخلی کامبوج آغاز کرد، فردی بی‌اسواد است. که خود پیش از تشکیل گروه حفر خود، غارتگر بود.

واسطه اول، کالاهای دزدیده شده را به واسطه دوم منتقل می‌کند. این افراد برادر هستند و نقش آنها به عنوان یک شخص واحد عمل می‌کند. در حالی که یکی از آنها به عنوان «پولدار» عمل می‌کند، دیگری «تحویله‌دار» است.

آنها در شهری در کامبوج که نزدیک مرز تایلند است، با هم آشنا می‌شوند.

-منابع واسطه دوم محدود به کالاهای دزدیده شده توسط برادرش نیست. این شهر به عنوان مرکزی عمل می‌کند که همه واسطه‌های اول برای تحویل اشیاء خود به واسطه دوم به آنجا می‌آیند.

-واسطه دوم مصمم است از انحصار خود محافظت کند و در صورت لزوم او را خواهد کشت؛ او قبلاً عموی واسطه اول را که سعی کرده بود او را دور بزند و مستقیماً به «فروشنده» نزدیک شود، کشته است.

واسطه دوم، آثار باستانی را به گیرنده که در سمت تایلندی مرز است، منتقل می‌کند.

گیرنده خود را جاعل برتر در تایلند می‌داند. او از برخی از آنها کپی تهیه می‌کند. آثار باستانی را جمع‌آوری می‌کند و هم آثار تقلبی و هم آثار اصلی را به یک فروشنده در بانکوک تحویل می‌دهد.

-خود دلال از گیرنده می‌خواهد که اسکناس‌های تقلبی ارائه دهد.

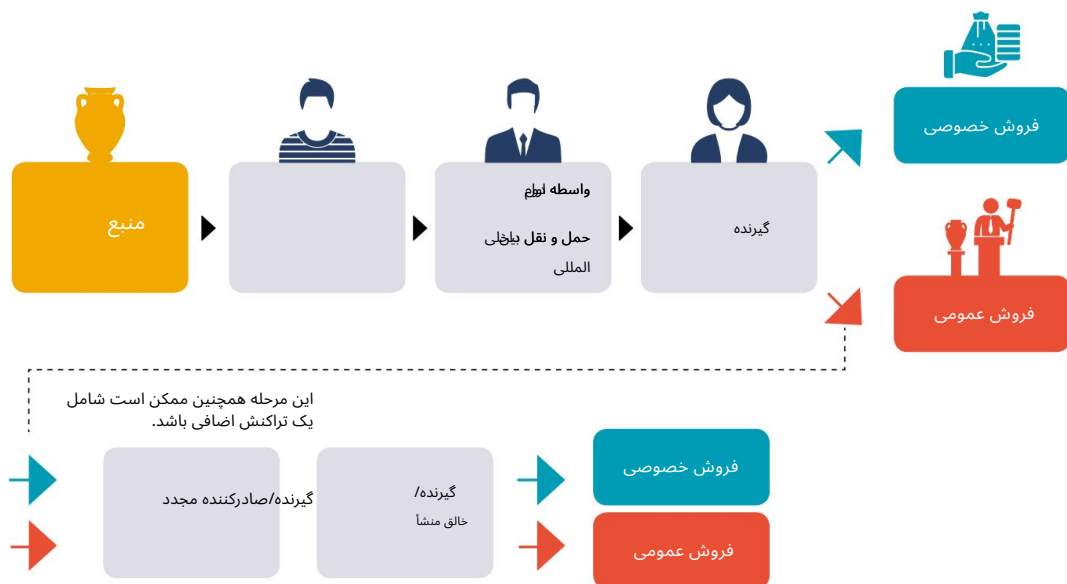
این دلال، آثار باستانی را در سراسر جهان به فروش می‌رساند. محققان این پرونده به او لقب «ژانوس» داده‌اند که اشاره به خدای رومی دارد، با یک چهره که به گذشته غیرقانونی اثر هنری نگاه می‌کند و چهره دیگر که به آینده عمومی آن، جایی که گذشته تاریک آن پنهان است، نگاه می‌کند.

ب ورزش

(اسازماندهی گروه‌های جنایتکاری که در قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی فعالیت می‌کنند را با سازماندهی و رفتار گروه‌های جنایتکاری که در سایر انواع قاچاق فعالیت دارند، مقایسه کنید.

(۲) پرونده شبکه کامبوج را با پرونده‌های قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی که در آنها درگیر تحقیقات یا روند قضایی بوده‌اید، مقایسه کنید.

سناریوی احتمالی برای جریان غیرقانونی اموال فرهنگی

۳.۲.۱ ترانزیت و مقصد

مسیرهای قاچاق غیرقانونی می‌توانند به دلایل تاریخی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی تغییر کنند. به عنوان مثال، لبنان، پاکستان و ترکیه کشورهای منبعی هستند که از غارت اماکن باستانی رنج می‌برند، اما همزمان کشورهای ترانزیت نیز هستند. 461 از آنجایی که کشورهای ترانزیت ممکن است کشورهای منبع نیز باشند، بسیار محتمل است که آثار باستانی که از کشورهای ترانزیت عبور می‌کنند با اموال فرهنگی که از آن کشورهای ترانزیت سرچشمه می‌گیرند، مخلوط شوند. به عنوان مثال، بلغارستان یک کشور منبع است و گزارش شده است که نمادهای دزدیده شده از کلیساهای آن در بازار یونان و همچنین در آمریکای شمالی و اروپای غربی ظاهر شده‌اند. 561

در نتیجه عملیات مشترک انجام شده توسط بلغارستان، ترکیه و فرانسه (عملیات 166 5600 PEKOM)، 11 شهر بلغارستان کشف و ضبط شد. گزارش شده است که این آثار باستانی عمدتاً از مکان‌های باستانی بلغارستان و ترکیه سرچشمه گرفته‌اند و قرار بود از طریق صربستان به مقاصد نهایی در فرانسه، آلمان و بریتانیا منتقل شوند. 167 در این مثال، بلغارستان هم منبع و هم کشور ترانزیت اشیاء ترکیه است؛ ترکیه یک کشور منبع است؛ صربستان یک کشور ترانزیت برای آثار باستانی بلغاری و ترکی است؛ در حالی که آلمان، فرانسه و بریتانیا کشورهای مقصد هستند. شایان ذکر است که نقش کشورها بسته به شرایط هر پرونده قاچاق قابل تعویض است.

۱۶۴ مطالعه تحقیقاتی انجام شده توسط دکتر ساموئل اندرو هاردی در سال ۲۰۱۶: قاچاق غیرقانونی، تحقیقات منشأ و بررسی‌های لازم: وضعیت فعلی، پاریس، یونسکو. موجود در: http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/Hardy_2016_UNESCO_antiquities_trafficking_review_materia.pdf (دسترسی در ۲۰ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۶۵ همان، ص ۷

۱۶۶ بلغارستان در عملیات مشترک مبارزه با قاچاق با ترکیه و فرانسه بیش از 5000 قطعه عتیقه را کشف و ضبط کرد. دلیلی صیاح، اروپا. موجود در: <https://www.dailysabah.com/europe/2017/05/26/bulgaria-recovers-over-5000-antiquities-in-joint-anti-smuggling-op-with-turkey-france> (دسترسی در ۲۰ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۶۷ برای اطلاعات بیشتر در مورد این عملیات، به این لینک مراجعه کنید: بلغارستان، ترکیه و فرانسه ۲۲ نفر را به جرم قاچاق اشیاء عتیقه به اروپای غربی دستگیر کردند، OCCRP موجود در: www.occrp.org/en/daily/6513-bulgaria-turkey-and-france-arrest-22-for-trafficking-ancient-antiques-into-western-europe (دسترسی در ۲۰ ژوئن ۲۰۱۸)

۳.۳ برخی مفاهیم مرتبط

۳.۳.۱ دقت و مراقبت لازم/دقت لازم ۱۶۸

در این زمینه، بررسی‌های لازم نشان‌دهنده تمام مراحل است که باید توسط خریدار انجام شود تا اطمینان حاصل شود که اموال فرهنگی که او مایل به خرید آن است، دارای اسناد قانونی لازم است. اگر بررسی‌های لازم توسط مراجع قانونی پیش‌نیاز اعطای صلاحیت «حسن نیت» در صورت ادعا در نظر گرفته شود، مردم بیشتر مراقب خواهند بود که از معامله با یک شیء فرهنگی با منشأ مشکوک خودداری کنند. این در واقع روح کنوانسیون UNIDROIT 1995 است که هدف آن تغییر رفتارهای همه بازیگران درگیر، به ویژه خریدار است. این مفهوم علاوه بر این در قانون بین‌المللی اموال فرهنگی توسط کنوانسیون UNIDROIT 1995 بیان شده است.

دو سوال در این زمینه مهم است:

(۱) بررسی صلاحیت‌ها چگونه انجام می‌شود؟

(۲) چگونه می‌توان تشخیص داد که آیا بررسی‌های لازم انجام شده است یا خیر؟

در واقع، سوال اول ارتباط نزدیکی با سوال دوم دارد، زیرا قاضی در سوالات خود از مدعی عنوان «حسن نیت» برای رسیدن به یک تصمیم عادلانه، از معیارهای اعمال دقت لازم استفاده می‌کند.

در ماده (4) کنوانسیون UNIDROIT 1995 (که در آن زمان در ماده 10 دستورالعمل 2014/60/EU گنجانده شده است)، تعدادی از عناصر فهرست شده‌اند تا خریدار بالقوه را از مراحل که باید قبل از خرید انجام دهد، آگاه سازند و به قاضی کمک کنند تا تشخیص دهد که آیا در زمان خرید، بررسی‌های لازم انجام شده است یا خیر. شخصیت طرفین، قیمت پرداختی، اینکه آیا دارنده به هرگونه فهرست معقول و قابل دسترس از اشیاء فرهنگی مسروقه مراجعه کرده است یا خیر، و هرگونه اطلاعات و اسناد مرتبط دیگری که می‌توانسته به طور معقول به دست آورد، و اینکه آیا آنها به آژانس‌های قابل دسترس مراجعه کرده‌اند یا اقدام دیگری را که یک فرد معقول در شرایط معین انجام می‌داد، انجام داده‌اند، به عنوان شاخص‌هایی در کنوانسیون UNIDROIT 1995 فهرست شده‌اند.

(ط) شرایط اکتساب: شرایط اکتساب، شاخص مهمی برای قاضی است تا تشخیص دهد که آیا دقت لازم به عمل آمده است یا خیر. اگر فروش به صورت پنهانی در مکانی غیرمعمول انجام شده باشد، یا معامله پول با تلاش برای از بین بردن قابلیت ردیابی انجام شده باشد، فقدان اسناد مربوط به اکتساب یا معامله پول، شرایط مشکوکی را ایجاد می‌کند که باید یک فرد معقول را در مورد ماهیت منشأ شیء آگاه کند.

(۲) وجود اسناد و مدارک: اسناد مربوط به منشأ، در صورت وجود، برای خریدار و فروشنده ارزش افزوده ایجاد می‌کنند، زیرا چنین اسنادی از ادعای اصالت پشتیبانی می‌کنند و همچنین در صورتی که شخص ثالثی در مورد قانونی بودن اثر باستانی تردید کند، به عنوان ضمانت قانونی برای هر دو طرف عمل می‌کنند. علاوه بر چنین اسناد و مدارکی، یک گواهی صادرات مناسب که توسط مقامات مربوطه صادر شده باشد، نیز باید ارائه شود.

به همین دلیل، ذکر کشور مبدا نیز مفید خواهد بود. بنابراین، فقدان چنین اسنادی، سوءظنهایی را در مورد قانونی بودن شیء ایجاد می‌کند. در این راستا، هر کسی که یک اثر باستانی را خریداری کند که اسنادی برای اثبات مبدا قانونی و صادرات آن ارائه ندهد، آگاهانه خطر خرید کالاهای غیرقانونی را پذیرفته است.

(iii) منشأ اثر باستانی: کاملاً مشخص است که اکثر کشورها، اگر نگوئیم همه آنها، ممنوعیت‌های صادراتی برای اشیاء خاصی دارند. برخی کشورها صادرات انواع خاصی از اموال فرهنگی را ممنوع کرده و آستانه‌های مالی یا سنی اعمال می‌کنند. برخی دیگر، مانند یونان، ترکیه، مصر، پرو، سوریه و عراق، ممنوعیت‌های صادراتی را به شیوه‌های محافظه‌کارانه‌تر اعمال می‌کنند و صادرات هرگونه اثر باستانی را ممنوع می‌کنند. در واقع، ادعان می‌شود که اموال فرهنگی در سطح ملی تابع قوانین خصوصی هستند. اگر به شخصی یک چراغ نفتی که بدون هیچ گونه سندی از یونان صادر شده است پیشنهاد شود، چنین پیشنهادی باید زنگ خطری برای خریدار احتمالی باشد و اگر خریدار همچنان تصمیم به خرید آن بگیرد، استدلال اینکه این شخص احتیاط لازم را رعایت کرده است، دشوار خواهد بود. علاوه بر این، وضعیت یک کشور (مثلاً درگیری مسلحانه یا بلایای طبیعی) به عنوان یک شاخص اضافی در نظر گرفته می‌شود. شخصی که یک اثر باستانی با منشأ سوری یا عراقی را بدون هیچ گونه سند معتبر و رسمی خریداری می‌کند - حتی بدون در نظر گرفتن تصمیمات شورای امنیت سازمان ملل - را نمی‌توان به عنوان فردی که احتیاط لازم را رعایت می‌کند، در نظر گرفت. در واقع، این امر حتی ممکن است سوءظن نسبت به حسن نیت او را افزایش دهد، زیرا غارت میراث فرهنگی در سوریه و عراق یک واقعیت شناخته شده بین‌المللی است.

(۴) سطح صلاحیت/ظرفیت دارند یک اثر هنری: اگر دارنده یک اثر هنری به عنوان یک متخصص آثار باستانی، محقق یا سایر حرفه‌های مرتبط در دنیای هنر فعالیت داشته باشد، با توجه به سابقه حرفه‌ای او، انتظار می‌رود که در مقایسه با خریدارانی که چنین پیشینه‌ای ندارند، از اقدامات احتیاطی لازم آگاه باشد.

(۵) تلاش برای کسب اطلاعات: از یک فرد انتظار می‌رود که برای کسب اطلاعات در مورد قانونی بودن کالایی که می‌خواهد بخرد، تلاش کند. چنین تلاشی ممکن است به روش‌های مختلفی انجام شود.

برای مثال، فرد ممکن است برای تأیید اینکه اثر هنری مورد نظر مسروقه نیست، به پایگاه‌های داده‌ای مانند پایگاه داده آثار هنری مسروقه اینترپل یا برای اطلاع از رویه‌ها یا ممنوعیت‌های صادرات در کشور مبدا، به پایگاه داده قانون ملی میراث فرهنگی یونسکو مراجعه کند. مشورت با کارشناسان حقوق میراث فرهنگی یا تماس با مقامات کشور مبدا از دیگر راه‌های جمع‌آوری اطلاعات است. فقدان هر یک از این تلاش‌ها، ادعای حسن نیت را برای فرد دشوار می‌کند.

در سال ۲۰۱۱، ایکوم، رصدخانه بین‌المللی ایکوم در مورد قاچاق غیرقانونی کالاهای فرهنگی را تأسیس کرد، ۹۶۱ تا اطلاعاتی در مورد موضوع قاچاق غیرقانونی اشیاء فرهنگی به دست آورد و ارائه دهد. در این پروژه، یک واژه‌نامه، شیوه‌های خوب و مطالعات موردی نیز تهیه و از طریق وبسایت رصدخانه به اشتراک گذاشته شد. یکی از کمک‌های قابل توجه این پلتفرم، فصل مربوط به بررسی‌های لازم/شیوه‌های خوب است. ۷۱. رصدخانه یک چک‌لیست غیرجامع برای ایجاد مبنایی برای یک تمرین بررسی‌های لازم ارائه می‌دهد که می‌تواند به مقامات کمک کند تا در تعیین اینکه آیا بررسی‌های لازم انجام شده است یا خیر، سوالات مربوطه را مطرح کنند.

۳.۳.۲ منشأ چیست؟

اطلاعات منشأ، اطلاعات مربوط به اثر باستانی، از جمله محل کشف یا قدیمی‌ترین تاریخ شناخته شده آن است. اطلاعات منشأ باید با اسناد و مدارک پشتیبانی شود و وسیله اصلی شناسایی آثار باستانی در گردش قانونی است.

۳.۳.۳ اسناد جعلی مبدأ

به منظور پنهان کردن تاریخچه غیرقانونی یا مشکوک اشیاء فرهنگی، تهیه اسناد جعلی یک روش رایج برای قاچاقچیان است. سه نوع اطلاعات منشأ جعلی وجود دارد:

پارانه اسناد فیزیکی، مانند گواهی‌های صادرات یا اسناد گمرکی جعلی؛ ایجاد سابقه مالکیتی که به زمان‌های قبل از کاوش‌های علمی یا قبل از جرم‌انگاری ممنوعیت صادرات توسط قانون ملی کشور مبدأ برمی‌گردد؛

پارانه اطلاعات نادرست به مقامات گمرکی در مورد مبدأ یا محتوای آثار باستانی هنگام ورود به یک کشور.

مورد : E رقص شیوا

در سال ۲۰۰۵، سوبه‌اش کاپور، دلال آثار هنری مستقر در نیویورک، به چنای در جنوب هند رفت و با سانجیوی آسوکان، رهبر یک باند سرقت محلی، ملاقات کرد. کاپور، آسوکان را مأمور سرقت بتهایی کرد که قدمت آنها به دوره سلسله چولا برمی‌گشت. در سال ۲۰۰۶، این باند مجسمه‌هایی را از استان آرنالور، از جمله مجسمه‌ای به نام «شیوای رقصنده» که متعاقباً به نیویورک تحویل داده شد، سرقت کرد. در سال ۲۰۰۸، گالری ملی استرالیا این مجسمه را به قیمت ۵.۶ میلیون دلار استرالیا از کاپور خریداری کرد. این سرقت توسط روستایان کشف و به پلیس تامیل نادو گزارش شد. پلیس هفت نفر از مردم محلی، از جمله آسوکان، را دستگیر کرد. در جریان تحقیقات مشخص شد که سارقان توسط کاپور دستور گرفته بودند. کاپور در سال ۲۰۱۱ پس از آنکه دفتر مرکزی تحقیقات هند از اینترپل درخواست صدور اخطار قرمز برای دستگیری او طرف پنج روز کرد، در آلمان دستگیر شد. پس از استرداد او به هند در سال ۲۰۱۲، او به جرم نقض قانون جزای هند و همچنین قانون حفاظت از اموال فرهنگی از طریق غارت و قاچاق آثار هنری هند محاکمه شد. افبی‌آی به انبار کاپور در نیویورک حمله کرد و چندین اثر باستانی به ارزش بیش از ۱۰۰ میلیون دلار را در مجموع توقیف کرد. ۲۷۱ شریک تجاری کاپور، آرون فریدمن، اعتراف کرد که این اثر باستانی از یک معبد هندی به سرقت رفته و او اسناد جعلی برای ایجاد سابقه مالکیت جعلی ایجاد کرده است تا فروش آن را تسهیل کند. ۳۷۱

۱۷۱

چولا یک سلسله تامیل بود که تا قرن سیزدهم عمدتاً در جنوب هند حکومت می‌کرد.

۱۷۲

م. فریت، ای. ولی اوغلو یلدیزی و م. ا. رنولد، ۱۵۰ مجسمه شیوا در حال رقص - هند و گالری ملی استرالیا. موجود در: https://plone.unige.ch/art-adr/cases-affaires/dancing-shiva-statue-2013-india-and-national-gallery-of-australia-at_download/file. ArThemis: https://plone.unige.ch/art-adr/cases-affaires/dancing-shiva-statue-2013-india-and-national-gallery-of-australia-at_download/file. مرکز هنر و حقوق، دانشگاه ژنو. (دسترسی در ۲۱ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۷۳

جی. فلاج، ۲۰۱۴، سابقه: گالری ملی استرالیا از کاپور به دلیل سرقت ۵ میلیون دلاری شیوا شکایت می‌کند. وب‌سایت Chasing Aphrodite. موجود در: <http://chasingaphrodite.com/2014/02/11/unprecedented-australias-national-gallery-sues-kapoor-over-5-million-stolen-shiva> (تاریخ دسترسی: ۲۱ ژوئن ۲۰۱۸)

۳.۳.۴ گواهی‌های صادراتی جعلی/اظهارنامه‌های گمرکی جعلی

در چندین کشور، ممنوعیت‌ها یا محدودیت‌های صادراتی در قوانین ملی پیش‌بینی شده است. رویه‌های صادرات کشورهای عضو اتحادیه اروپا توسط آیین‌نامه شورای (EC) شماره 116/2009 و 1081/2012 تنظیم می‌شود.

سازمان جهانی گمرک (WCO) نیز طرح‌های نمونه گواهی‌های صادراتی را برای استفاده کشورهای عضو خود پیشنهاد داد. ابتکار مشابهی نیز توسط یونسکو و سازمان جهانی گمرک (WCO) با هدف هماهنگ‌سازی اجزای یک سند صادراتی برای تسهیل کار گمرک انجام شد. این ابزار، گواهی نمونه صادرات یونسکو-WCO برای اشیاء فرهنگی نام دارد. با وجود این تلاش‌ها برای ساده‌سازی و یکسان‌سازی محتوای گواهی‌های صادراتی، هنوز انواع مختلفی از گواهی‌های صادراتی در گردش است.

اعلان البته از این تنوع برای فعالیت‌های غیرقانونی خود سود می‌برد. ایکوم و یونسکو یک هشدار کلاهبرداری در صفحه وب خود منتشر کردند 471 تا به عموم مردم در مورد برخی وبسایت‌های کلاهبرداری که از وبسایت نهادی ایکوم تقلید می‌کنند، هشدار دهند. این وبسایت‌های کلاهبرداری در ازای دریافت هزینه، گواهی اصالت و مجوز صادرات و واردات اقلام میراث فرهنگی را که ظاهراً توسط ایکوم و یونسکو صادر شده‌اند، ارائه می‌دهند.

لطفاً به یاد داشته باشید:

نه ایکوم، نه یونسکو و نه هیچ سازمان بین‌المللی یا بین دولتی دیگری حق، اختیار یا مجوز صدور مجوز صادرات یا صدور سند اصالت را ندارند. در نتیجه، تمام این پیشنهادها - که عموماً مربوط به کامرون است - جعلی هستند.

یکی دیگر از نگرانی‌های مهم مقامات گمرکی، اظهارنامه‌های گمرکی جعلی است.

مورد - E مجسمه مرمری از لیبی

در اواخر ۲۰۱۳ مقامات گمرک بریتانیا یک مجسمه مرمری را از محل یک شرکت حمل و نقل و انبارداری که یک سازمان خواهرخوانده متخصص در جابجایی آثار هنری و عتیقه‌جات داشت، توقیف کردند. 571 در اظهارنامه گمرکی مربوط به مجسمه، این اثر هنری به عنوان یک «قطعه سنگ مرمر برای دکوراسیون منزل» ساخت ترکیه توصیف شده بود و ارزش اعلام شده آن ۱۰۰۰۰۰ دلار بود. مقامات گمرکی این قطعه «ترژی» را برای نظر کارشناسی به موزه بریتانیا ارسال کردند. موزه بریتانیا به این نتیجه رسید که این قطعه یک مجسمه تشییع جنازه اصلی از یک الهه اهل سیرن، لیبی است و ارزش بازار مجسمه را ۲ میلیون پوند تخمین زد. اسناد جعلی منجر به صدور حکمی از سوی دادگاه وست‌مینستر شد مبنی بر اینکه مجسمه باید مصادره شود، بر اساس قانون مدیریت گمرک و مالیات غیر مستقیم ۱۹۷۹ که بیان می‌کند اگر اظهار نادرست آگاهانه یا بی‌ملاحظه انجام شود، می‌توان یک شیء را مصادره کرد. 671 با همین تصمیم، مجسمه به عنوان دارایی لیبی اعلام شد. 771

اسناد جعلی مربوط به منشأ در حال افزایش است. اخیراً گزارش شده است که تلاشی برای وارد کردن یک موزاییک با منشأ سوری به ایالات متحده با یک سند جعلی که ادعا می‌کند منشأ آن ترکیه است، انجام شده است. 871

۱۷۴ تصاویر گواهی‌های جعلی یونسکو و ایکوم در آدرس زیر موجود است: <http://www.unesco.org/new/en/culture/themes/illegal-trafficking/> (تاریخ دسترسی: ۱۰ اکتبر ۲۰۱۸)

۱۷۵ ن. برودی، ۲۰۱۷، نقش مرمرگران در تسهیل سرقت و قاچاق اشیاء فرهنگی: مورد یک مجسمه توقیف‌شده لیبیایی، مطالعات لیبی، جلد ۴۸، صفحات ۱۱۷-۲۳.

۱۷۶ جی. اولف، ۲۰۱۵، توقیف مجسمه غارت‌شده لیبی توسط گمرک بریتانیا، وبسایت موسسه هنر و حقوق. موجود در: <https://ial.uk.com/uk-customs-seizure-of-looted-libyan-statue> (دسترسی در ۲۳ ژوئن ۲۰۱۸).

۱۷۷ همان، رونوشت تصمیم در آدرس زیر موجود است: <https://www.ial.uk.com/wp-content/uploads/2015/10/2015.Politics.Return.Libyan.sculpture.pdf> (تاریخ دسترسی: ۲۳ ژوئن ۲۰۱۸).

۱۷۸ آر. سنت هیلر، ۲۰۱۸، واردکننده موزاییک باستانی را مرمت کرد. افسرهای آن را توقیف کرد. اکنون وکیل آمریکایی درخواست مصادره دارد. طاق سرخ: وبسایت تحقیقات حقوق و سیاست میراث فرهنگی. موجود در: <http://culturalheritagelawyer.blogspot.com/2018/06/importer-restored-ancient-mosaic-fbi.html> (دسترسی در ۲۳ ژوئن ۲۰۱۸).

برای اطمینان دادن به مقامات گمرکی، قاچاقچیان ممکن است نامه‌ای از «کارخانه» یا «سازنده» این مصنوعات نیز ارائه دهند که به دروغ اعلام می‌کند که آنها اخیراً تولید شده‌اند.

۳.۳.۵ فروش آنلاین

در سال ۲۰۰۶ یونسکو، اینترپل و ایکوم بیانیه مشترکی در مورد بازاریابی آنلاین اموال فرهنگی با عنوان «اقدامات اساسی در مورد اشیاء فرهنگی که برای فروش در اینترنت عرضه می‌شوند» صادر کردند ۱۷۹. این بیانیه به هفت اقدام اساسی محدود شده است، با هدف جلوگیری از فروش غیرقانونی آثار باستانی.

این بیانیه، پلتفرم‌های فروش اینترنتی را تشویق می‌کند تا سلب مسئولیتی را منتشر کنند که به خریداران بالقوه هشدار می‌دهد تا قانونی بودن منشأ هرگونه آثار باستانی مورد علاقه خود را تأیید کنند و از آنها دعوت می‌کند تا در مورد پیشنهادات مشکوک با مقامات ملی کشور مبدأ تحقیق کنند. این بیانیه بر اهمیت تبادل اطلاعات مداوم بین مقامات اجرای قانون و پلتفرم‌های اینترنتی؛ نظارت بر فروش توسط یک مرجع مرکزی؛ همکاری پلیس بین‌المللی؛ ثبت سوابق بررسی‌های انجام شده در مورد فروش اشیاء فرهنگی، از جمله اطلاعات مربوط به فروشندگان؛ و ایجاد اقدامات قانونی برای توقیف فوری شیء و بازگرداندن آن به صاحبان قانونی آن تأکید می‌کند.

طبق تعریف کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد (UNCTAD)، سه نوع مدل تجارت الکترونیک وجود دارد:

- تجارت بین کسب و کارها (B2B)
- کسب و کار به مصرف‌کننده (B2C)
- مصرف‌کننده به مصرف‌کننده (C2C)

در میان موارد فوق، دو نوع روش تجارت الکترونیک برای فروش آنلاین اشیاء فرهنگی قابل اجرا است:

B2C: شرکت‌هایی که مستقیماً به عموم مردم می‌فروشند (فروشنده‌گان اینترنتی) و شرکت‌هایی که موادی را برای ... ارائه می‌دهند
حراج‌های آنلاین (حراج‌های اینترنتی). ۱۸۱

C2C: مشتریان با یکدیگر تعامل دارند. فردی یک اثر هنری را می‌فروشد و فرد علاقه‌مند پیشنهادی برای خرید آن ارائه می‌دهد. ارائه‌دهندگان پلتفرم اینترنتی معمولاً هزینه ثابت یا کمیسونی برای فروش دریافت می‌کنند. چنین پلتفرم‌های آنلاینی واسطه محسوب می‌شوند. مسئولیت آنها در قبال محصولات ارائه شده به قوانین ملی و اینکه آیا آنها مالک، متصرف یا نگهدارنده اثر هنری ارائه شده برای فروش هستند، بستگی دارد. Craigslist و eBay نمونه‌هایی از این مدل هستند.

رشد سریع تجارت الکترونیک همچنین به افزایش فروش آنلاین اشیاء فرهنگی غیرقانونی صادر شده یا به سرقت رفته منجر شده است. ۲۸۱ این ادعا با این واقعیت تأیید می‌شود که بیشتر اشیاء ارائه شده برای فروش در

۱۷۹ اینترپل، یونسکو و ایکوم، و اقدامات اساسی در مورد اشیاء فرهنگی که برای فروش از طریق اینترنت ارائه می‌شوند. موجود در: http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/basic-actions-cultural-objects-for-sale_en.pdf (تاریخ دسترسی: ۲۲ ژوئن ۲۰۱۸)

۱۸۰ کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد (UNCTAD)، گزارش اقتصاد اطلاعات ۲۰۱۵-۲۰۱۶ سازمان ملل متحد، صفحه ۳۰ موجود در: https://unctad.org/en/PublicationsLibrary/jier2015_en.pdf (دسترسی در ۲۷ سپتامبر ۲۰۱۸)

۱۸۱ ن. برودی، ۲۰۱۵ بازار اینترنتی آثار باستانی، در: فرانس دسماریس (ویراستار)، همان، ص ۱۱.

۱۸۲ یونسکو - چهارمین جلسه کمیته فرعی اجلاس کشورهای عضو کنوانسیون روش‌های ممنوعیت و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی، ۲۶ تا ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۶ - در مورد فروش آنلاین اشیاء فرهنگی. موجود در: http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/45C_10_26.pdf

اینترنت اسناد معتبری ندارد. یک اثر باستانی که منشأ آن مشخص نیست، باید به عنوان یک هشدار برای مقامات مسئول نظارت بر فروش آنلاین باشد، زیرا چنین آثار باستانی ممکن است از حفاری‌های غیرقانونی به دست آمده و برخلاف قوانین ملی مربوطه برای فروش عرضه شده باشند. 381

برای مدل C2C، دو نوع تخلف وجود دارد:

الف فروش اثر باستانی: حتی اگر فروشنده معمولی را به خارج از کشوری که شیء از آنجا منشأ گرفته و در زمان فروش در آن قرار دارد، ارسال نکند، ممکن است طبق قانون آن کشور، تجارت اموال فرهنگی بدون مجوز خاص ممنوع باشد. ارسال اثر باستانی به خارج از کشور: طبق تحقیقات یونسکو، 91٪ از کشورهایی که در این نظرسنجی شرکت کرده‌اند، ممنوعیت یا محدودیت صادراتی 481 دارند. با این حال، ماهیت سریع تجارت الکترونیک ممکن است منجر به فروش شیء قبل از اینکه مقامات وقت بررسی فروش آن را داشته باشند، شود، علیرغم اینکه قوانین ملی کشور (جایی که شیء در زمان فروش در آن قرار دارد) از جمله محدودیت صادراتی، وجود دارد. وبسایت‌های C2C محدودیت‌های زمانی برای تکمیل فروش تعیین می‌کنند: به عنوان مثال، در eBay، فروشنده خواسته می‌شود که شیء را ظرف 7 روز پس از تسویه حساب ارسال کند.

چنین بازه زمانی به سختی برای اعطای مجوز صادرات کافی خواهد بود.

این نوع مدل، به عنوان تجارت الکترونیک B2C نیز باید برای هرگونه اشیاء دزدیده شده یا غیرقانونی صادر شده تحت نظارت قرار گیرد. در سال 2016، مقامات مصری تشخیص دادند که برخی از آثار باستانی موجود در کاتالوگ الکترونیکی یک خانه حراج فرانسوی، میلون، از سقاره سرچشمه گرفته‌اند. مقامات مصری چندین یادداشت در مورد بازگرداندن آثار باستانی به خانه حراج ارسال کردند. پس از بررسی کارشناسان، تأیید شد که این اشیاء جزو مواردی هستند که دزدیده شده اعلام شده‌اند و در نهایت آثار باستانی به مصر بازگردانده شدند. 581

اگرچه می‌توان نمونه‌های موفق‌تری از بازگرداندن اموال فرهنگی کشف‌شده در فروش آنلاین ارائه داد، اما شایان ذکر است که اینترنت فضایی است که به فروشندگان امکان می‌دهد به سرعت و به راحتی ناپدید شوند. علاوه بر سیاست‌های حراج‌های اینترنتی، فروشندگان یا ارائه‌دهندگان پلتفرم اینترنتی، باید مقرراتی در قوانین ملی وجود داشته باشد که فروش آنلاین و همچنین توافق‌نامه‌های ویژه بین نهادهای دولتی و شرکت‌های درگیر را پیش‌بینی کند.

در گزارش‌های دوره‌ای در مورد اجرای کنوانسیون ۱۹۷۰ برخی از کشورها نمونه‌هایی از رویه‌های خوب خود را در رابطه با اقداماتی که در رابطه با فروش آنلاین اموال فرهنگی انجام می‌دهند، ارائه می‌دهند.

۱۸۳. همانجا.

یونسکو، ۲۰۱۴ ارزیابی کار تدوین استاندارد یونسکو در بخش فرهنگ، بخش دوم - کنوانسیون ۱۹۷۰ در مورد روش‌های ممنوعیت و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی، پاریس، یونسکو، صفحه ۲۹. موجود در: <http://unesdoc.org/0022/002269/226931E.pdf> (تاریخ دسترسی: ۲۲ ژوئن ۲۰۱۸)

الف، ماسپریرا، ۲۰۱۶ سفارت مصر در پاریس اثر باستانی دزدیده شده را پس گرفت، وبسایت allAfrica، موجود در: <https://allafrica.com/stories/201606301179.html> (تاریخ دسترسی: ۲۳ ژوئن ۲۰۱۸)

مثال‌ها:

- استونی قراردادی بین هیئت میراث ملی و یک پلتفرم اینترنتی محبوب C2C به نام www.osta.ee، پلتفرم موظف است بنا به درخواست، تمام اطلاعات مربوط به کالاهای فروشی و همچنین جزئیات مربوط به خریداران و فروشندگان را به هیئت میراث ملی افشا کند.
- در فرانسه، نیروی پلیس تخصصی اموال فرهنگی از رابط کاربری ارائه شده توسط eBay استفاده می‌کند که امکان جستجوی کالاها و آثار باستانی مسروقه را فراهم می‌کند.^{۱۸۶}
- آلمان در سال ۲۰۰۸ با eBay به توافقی رسید که فروش اشیاء فرهنگی را در این پلتفرم آنلاین ممنوع می‌کند، مگر اینکه این اشیاء با اسناد معتبری که صادرات قانونی از کشور مبدأ را نشان دهد، همراه باشند.
- لهستان، به منظور شناسایی آثار باستانی کشف‌شده غیرقانونی که در فروش آنلاین ارائه می‌شوند، با یکی از بزرگترین سایتهای حراج اینترنتی در این کشور توافقی‌نامه‌ای منعقد کرد.
- سوئیس یکی از اولین کشورهایی است که با eBay تفاهم‌نامه‌ای امضا کرده است. این توافق‌نامه فروش اموال فرهنگی در eBay را به اشیایی محدود می‌کند که دارای مدرک قانونی بودن صادر شده توسط سوئیس یا مرجع ذیصلاح کشورهای مربوطه باشند.^{۶۸۱}

فقدان آمار و ارقام در مورد نقش اینترنت در تجارت غیرقانونی اموال فرهنگی، وزارت آموزش، فرهنگ و علوم هلند را بر آن داشت تا یک پروژه تحقیقاتی در مورد تجارت کالاهای فرهنگی در اینترنت انجام دهد. این تحقیق توسط جرم‌شناسان انجام شد و نتایج آن در گزارش سال ۲۰۱۱ با عنوان «هنر اینترنت: مطالعه‌ای بر تجارت آنلاین غیرقانونی کالاهای فرهنگی» منتشر شد که در آن محققان به این نتیجه رسیدند:

تجارت در اینترنت رو به افزایش است و این شامل تجارت آثار هنری و عتیقه‌جات نیز می‌شود. اگرچه قیمت‌ها همیشه در آگهی‌ها ذکر نمی‌شوند، اما بیشتر کالاهای این دسته در رده پایین‌تر قرار دارند. محدوده قیمت.

لازم آگاهی عموم مردم و همچنین ارائه دهندگان پلتفرم اینترنتی/سایت‌های تبلیغاتی از قوانین مربوطه، منجر به استفاده از اینترنت برای فروش غیرقانونی اشیاء فرهنگی می‌شود. فقدان تخصص و ظرفیت در سازمان‌های نظارتی، تحقیقاتی و اجرایی، مانع اصلی برای مبارزه مؤثر با شیوه‌های غیرقانونی در فروش اینترنتی کالاهای فرهنگی است.

لاخود صنعت به اندازه کافی توانایی خود را برای تمیز نگه داشتن خود توسعه ن داده است.^{۷۸۱}

همچنین لازم به ذکر است که وجود مقررات ملی در این زمینه بسیار مهم است و پس از چنین ابتکاراتی باید نظارت بر فروش آنلاین نیز صورت گیرد.

^{۱۸۶} سوئیس، درست مانند ایالات متحده آمریکا، کنوانسیون یونسکو ۱۹۷۰ را از طریق توافق‌نامه‌های دوجانبه اجرا می‌کند. این ممنوعیت فروش اشیاء فرهنگی بدون ارائه اسناد در eBay به ویژه در مورد اشیاء فرهنگی که از کشورهایی که سوئیس با آنها توافق‌نامه دارد، منشأ می‌گیرند، اعمال می‌شود. برای اطلاعات بیشتر در مورد توافق‌نامه‌های دوجانبه‌ای که سوئیس با سایر کشورها دارد، به: - Confédération suisse دفتر فدرال فرهنگ، ۲۰۱۸-توافق‌نامه‌های دوجانبه مراجعه کنید. موجود در: bak/en/home/ https://www.bak.admin.ch/

cultural-heritage/transfer-of-cultural-property/bilateral-agreements.html (دسترسی در ۲۴ مه ۲۰۱۸)

^{۱۸۷} تی. ون هام، ۲۰۱۱، هنر اینترنت: مطالعه‌ای بر تجارت غیرقانونی آنلاین کالاهای فرهنگی. لاهه، انتشارات بین‌المللی بازده.

مورد : E عملیات آتنا و پاندورا ۲

اولین عملیات جهانی پلیس گمرکی، عملیات آتنا، توسط سازمان جهانی گمرک (WCO) با همکاری نزدیک اینترنتی سازماندهی شد. به موازات آن، پلیس مدنی اسپانیا (Guardia Civil) و یوروبل (Europol) یک اقدام متمرکز بر اروپا را با نام رمز عملیات پاندورا ۲ هماهنگ کردند. هر دو عملیات بین اکتبر و اوایل دسامبر ۲۰۱۷ انجام شد و منجر به توقیف ۴۱۰۰ قطعه اموال فرهنگی و دستگیری ۵۳ نفر شد. علاوه بر تعداد قابل توجه توقیف‌ها توسط پلیس فدرال آرژانتین، گمرک برزیل، گمرک فرانسه و پلیس یونان، تحقیقات پلیس مدنی اسپانیا نقش اینترنت را به عنوان یک تسهیل‌کننده در قاچاق اموال فرهنگی برجسته کرد.

در یک تحقیق واحد در اسپانیا، پلیس مدنی گاردیا بیش از ۲۰۰۰ شیء فرهنگی متشکل از سکه، اشیاء باستانی سرامیکی، فلزی و سنگی، سلاح‌های تاریخی و عاج فیل را توقیف کرد. این تحقیقات با رصد صفحات اینترنتی مختلف اختصاص داده شده به خرید و فروش اشیاء با ارزش تاریخی آغاز شد.

استفاده از سایت‌های رسانه‌های اجتماعی برای تجارت غیرقانونی اشیاء فرهنگی نیز یک رویه شناخته شده است. برای کاهش این مشکل، نظارت دقیق به عنوان یک اقدام پیشگیرانه بسیار مهم است، زیرا شرکت‌های مسئول رسانه‌های اجتماعی می‌توانند به سرعت برای بستن چنین صفحاتی اقدام کنند. ۸۸۱ فردی که پست‌هایی را برای فروش اموال فرهنگی از حساب رسانه اجتماعی خود به اشتراک می‌گذارد، ممکن است به دلیل نقض ممنوعیت تجارت غیرقانونی کالاهای فرهنگی، مشمول مجازات شود. در سال ۲۰۱۵، یک روزنامه‌نگار پنج صفحه در فیس‌بوک را شناسایی کرد که برخی از اشیاء با منشأ سوری و عراقی را نشان می‌دادند. اطلاعات موجود در صفحه شامل اطلاعات تماس فروشنده بود. اصالت آثار باستانی یک سوال جداگانه است، اما برای اینکه هیچ فعالیت مشکوکی مجاز نباشد، فیس‌بوک به سرعت صفحات را حذف کرد. در برخی موارد، روند تحقیقات ممکن است مستلزم این باشد که فروشنده باور کند که همه چیز به خوبی پیش می‌رود تا مقامات اجرای قانون بتوانند به نتایج مورد نظر خود دست یابند. مقامات اجرای قانون ممکن است برای انجام یک عملیات نیاز به دسترسی به اطلاعات شخصی دارنده حساب داشته باشند. فیس‌بوک این نوع اطلاعات را برای درخواست‌های سطح بین‌المللی ارائه نمی‌دهد، مگر اینکه پیمان کمک حقوقی متقابل (MLAT) یا نامه‌ی نیابت قضایی ارائه شود. ۹۸۱ یا این حال، رویه‌های MLAT ممکن است برای بررسی فضای سریع اینترنت بسیار کند تلقی شوند. در چنین شرایط اضطراری، درخواست‌های آنلاین اجرای قانون ۰۹۱ می‌تواند ۱۹۱ دیگری باشد که برای این گزینه توسعه داده شده است. eBay سیستم مشابهی به نام سیستم درخواست الکترونیکی اجرای قانون دارد.

به متخصصان اجرای قانون که برای تحقیقات مربوط به فروش‌های خاص در eBay به سوابق نیاز دارند، این امکان را می‌دهد که در اسرع وقت به داده‌های لازم دسترسی پیدا کنند.

۱۸۸ ل. دفتی، ۲۰۱۵، فیس‌بوک صفحاتی را که غنایم بی‌قیمت داعش را برای فروش ارائه می‌دهند، پاکسازی می‌کند، فاکس نیوز، ۱۱ ژوئن. موجود در: <http://www.foxnews.com/world/2015/06/11/facebook-purges-pages-offering-priceless-isis-plunder-for-sale.html> ۲۰۱۸ ژوئن ۲۴ (دسترسی: ۲۰۱۸)

۱۸۹ اطلاعات برای مقامات اجرای قانون. فیس‌بوک. موجود در: <https://en-gb.facebook.com/safety/groups/law/guidelines> ۲۰۱۸ ژوئن ۲۴ (دسترسی در ۲۰۱۸)

۱۹۰ لطفاً به بخش «درخواست دسترسی امن به سیستم درخواست آنلاین نیروی انتظامی، فیس‌بوک» مراجعه کنید. این بخش در آدرس <https://en-gb.facebook.com/records/login> قابل دسترسی است. ۲۰۱۸ ژوئن ۲۴ (دسترسی: ۲۰۱۸)

۱۹۱ اطلاعات برای مقامات اجرای قانون. eBay. موجود در: https://pages.ebay.com/securitycenter/law_enforcement.html و leportal_communitieslogin.com/records/login (دسترسی در ۱۶ سپتامبر ۲۰۱۸)

۳.۳.۶ وب تاریک

تحقیقات و پژوهش‌های دانشگاهی اخیر، استفاده از دارک وب برای قاچاق غیرقانونی اشیاء فرهنگی، از جمله توسط گروه‌های تروریستی، را آشکار کرده است. ماهیت پیچیده جرایم سایبری، مقامات ملی را بر آن داشته است تا اقدامات قوی‌تری را برای کاهش چنین جرایمی اتخاذ کنند. در انجام چنین اقداماتی، جرایم مربوط به اموال فرهنگی نیز باید در کار نظارتی مقامات تحقیق گنجانده شود. نظارت و مداخله در تجارت غیرقانونی آثار باستانی در دیپ وب و دارک وب 291 به جلوگیری از انتقال این اقدامات غیرقانونی به چنین «مناطق غیرقابل ردیابی» کمک می‌کند. شایان ذکر است که اقدامات پیشگیرانه نیاز به چشم‌انداز بلندمدت دارد. در این راستا، انجام تمام اقداماتی که قبلاً در رابطه با حفاظت از اموال فرهنگی مورد بحث قرار گرفته است، تنها بخشی از این رویکرد است. علاوه بر این، بررسی سیستماتیک اموال فرهنگی نیز بسیار مهم است، هر زمان که نوع جدیدی از جرم یا زمینه جنایی پدیدار می‌شود که می‌تواند شامل تجارت غیرقانونی اموال فرهنگی باشد یا از آن سود ببرد. ارتباط بین پولشویی، کلاهبرداری مالیاتی و تجارت غیرقانونی اموال فرهنگی مدت‌هاست که مورد تأیید قرار گرفته است. برای این منظور، هرگونه اقدام مربوط به پولشویی، تأمین مالی تروریسم و کلاهبرداری مالیاتی که توسط مقامات تعیین می‌شود، باید ظرفیت درگیر کردن و پیش‌بینی قاچاق اموال فرهنگی را داشته باشد.

اموال فرهنگی ممکن است سلاحی برای کشتن یا بمباران اهداف نباشند، اما مطمئناً اگر به دست افراد نادرست بیفتند، پتانسیل لازم برای چنین اقداماتی را دارند. 391

طبق گفته Bright Planet، تفاوت بین وب عمیق و دارک وب به شرح زیر است: «وب عمیق هر چیزی است که یک موتور جستجو نمی‌تواند آن را پیدا کند. وب تاریک به عنوان بخش کوچکی از وب عمیق طبقه‌بندی می‌شود که عمداً پنهان شده و از طریق مرورگرهای وب استاندارد غیرقابل دسترسی است.» <https://brightplanet.com/2014/03/clearing-confusion-deep-web-vs-dark-web/> (دسترسی در ۱۶ سپتامبر ۲۰۱۸)

برای اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به: ک. پاول، ۲۰۱۸، آثار باستانی در مقابل آثار دیجیتال: ابزارهای جدید برای افزایش فروش آثار باستانی غیرقانونی در دارک وب، هنر، جلد ۷، شماره ۲، صفحه ۱۲، موجود در <http://www.mdpi.com/2076-0752/7/2/12/htm> (دسترسی در ۲۵ ژوئن ۲۰۱۸)

۴. اقدامات و ابزارهای عملی

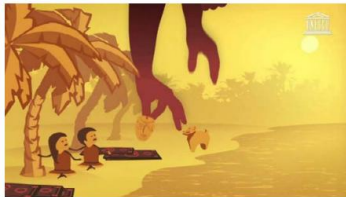
۴.۱ ابزارهای یونسکو

دبیرخانه یونسکو به عنوان بخشی از وظایف خود، ابزارهای عملی متعددی را برای حمایت از کشورها در مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی ارائه کرده است.^{۱۹۴} این ابتکارات شامل موارد زیر است:

۴.۱.۱ کمپین‌های آگاهی‌بخشی: فیلم‌ها، کلیپ‌های ویدیویی و نشریات

یونسکو فعالیت‌های آگاهی‌بخشی متعددی را انجام می‌دهد که شامل رویدادهای آموزشی، رسانه‌های تصویری و انتشارات می‌شود. فیلم‌ها، کلیپ‌های ویدیویی و انتشارات در صفحه وب یونسکو موجود است.^{۵۹۱} این مطالب توسط مقامات ملی برای افزایش آگاهی و همچنین برای اهداف آموزشی استفاده می‌شوند.

مثال: «میراث هویت است، آن را نذرید!»

© یونسکو

این کلیپ‌های ویدیویی آگاهی‌بخش در درجه اول گردشگران را هدف قرار می‌دهند. هدف از این کمپین، هشدار به گردشگران هنگام خرید یک شیء فرهنگی است تا از اصالت آن اطمینان حاصل کنند و اطمینان حاصل کنند که مجوز لازم برای صادرات آن شیء به خارج از کشور را دارند.

این کلیپ‌ها برای انتشار توسط مقامات دولتی، اینترنت، رسانه‌های اجتماعی، مراکز مسافرتی (فرودگاه‌ها، بنادر، ایستگاه‌های قطار و غیره)، هتل‌ها، دفاتر گردشگری و اماکن فرهنگی در دسترس هستند.^{۶۹۱}

۴.۱.۲ قواعد میانجیگری و سازش در اختلافات مربوط به فرهنگ

ملک

در چارچوب استراتژی‌های طراحی و اجرا شده برای تسهیل کار ICPRPC و تقویت روند استرداد اشیاء فرهنگی، به ویژه در زمینه حل اختلافات مربوط به بازگرداندن یا استرداد اموال فرهنگی، کنفرانس عمومی یونسکو در سی و سومین جلسه خود قطعنامه‌ای را تصویب کرد که به صراحت وظایف میانجیگری و مصالحه ICPRPC را بیان می‌کند.

طبق آیین‌نامه میانجیگری و سازش، میانجیگری به فرآیندی اطلاق می‌شود که در آن، با رضایت قبلی طرفین ذی‌نفع، یک طرف خارجی برای آشتی دادن آنها مداخله می‌کند.

و به آنها کمک کند تا به یک راه حل دوستانه برای اختلاف خود در رابطه با استرداد یا بازگرداندن اموال فرهنگی دست یابند.

^{۱۹۴} یونسکو، ۲۰۱۵، مجموعه اطلاعاتی در مورد کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو، پاریس، یونسکو، صفحه ۵۰. موجود در: <http://www.unesco.org/new/> <http://www.unesco.org/new/en/culture/themes/illegal-trafficking-of-cultural-property/videos/heritage-is-identity-dont-steal-it/> (دسترسی در ۲۵ ژوئن ۲۰۱۸). فقط ابزارهایی که بیشتر مربوط به کار اجرای قانون و قوه قضائیه هستند، بیشتر توضیح داده شده‌اند. برای اطلاعات بیشتر در مورد همه ابزارها، لطفاً به مجموعه اطلاعات مراجعه کنید.

^{۱۹۵} یونسکو، و، قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی، پاریس، یونسکو، موجود در: <http://www.unesco.org/new/en/culture/themes/illegal-trafficking-of-cultural-property/videos/heritage-is-identity-dont-steal-it/> (دسترسی در ۲۶ ژوئن ۲۰۱۸).

^{۱۹۶} <http://www.unesco.org/new/en/culture/themes/illegal-trafficking-of-cultural-property/videos/heritage-is-identity-dont-steal-it/> (۲۰۱۸).

مصالحه به معنای فرآیندی است که طی آن، با رضایت قبلی، طرفین ذی‌نفع اختلاف خود را در رابطه با استرداد یا بازگرداندن اموال فرهنگی به یک نهاد تشکیل‌شده برای تحقیق و تلاش برای حل و فصل دوستانه اختلاف خود ارجاع می‌دهند. میانجی‌ها و مصالحه‌کنندگان منتخب ترجیحاً باید کارشناسان مستقل باشند. 791

۴.۱.۳ دعاوی مربوط به اشیاء فرهنگی که برای فروش در طول تاریخ عرضه می‌شوند اینترنت

«اقدامات اساسی در مورد اشیاء فرهنگی که برای فروش در اینترنت عرضه می‌شوند» توسط یونسکو با همکاری نزدیک اینترنت و ایکوم تهیه شده است تا به کشورها در مورد چگونگی غلبه بر مشکلات پیش روی مقامات در مقابله با فروش غیرقانونی فزاینده اشیاء فرهنگی در اینترنت مشاوره دهد. 891

۴.۱.۴ آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای برای دلالان اموال فرهنگی

این ابزار، نقش کلیدی اعضای تجاری در اموال فرهنگی را تصدیق می‌کند و با تعیین تعدادی از قوانین برای مبارزه با تجارت غیرقانونی در این حوزه، چارچوبی را ارائه می‌دهد.

این کد به فروشندگان نیاز دارد:

عدم واردات، صادرات یا انتقال مالکیت اموال فرهنگی در مواردی که دلیل منطقی برای آن وجود دارد معتقد باشند که به طور غیرقانونی به دست آمده و مورد استفاده قرار گرفته است؛

تضمین مالکیت کالا برای خریدار؛ عدم کمک به هرگونه معامله بیشتر با یک شیء در حالی که خریدار دلیل منطقی برای باور به این موضوع دارد

اینکه یک شیء سابقه غیرقانونی دارد؛

انجام تمام اقدامات قانونی مجاز برای همکاری در بازگرداندن شیء تحت مالکیت خود به کشور مبدأ، اگر به طور غیرقانونی به دست آمده یا به طور غیرقانونی صادر شده باشد؛

عدم ترویج صادرات یا انتقال غیرقانونی اموال فرهنگی؛ عدم تقسیم اموال فرهنگی به قطعات کوچک به منظور فروش جداگانه هر

قسمت؛ نگهداری اشیاء فرهنگی که در ابتدا تولید شده/قرار بوده در کنار هم نگهداری شوند. 991

۱۹۷ برای اطلاعات بیشتر، لطفاً به موارد زیر مراجعه کنید: یونسکو، ۲۰۱۰ آیین‌نامه‌ی میانجیگری و سازش مطابق با ماده‌ی ۴۰، اساسنامه‌ی کمیته‌ی بین دولتی برای ترویج بازگرداندن اموال فرهنگی به کشورهای مبدأ یا استرداد آن در صورت تصاحب غیرقانونی، پاریس، یونسکو، موجود در: <http://unesdoc.unesco.org/>

۲۰۱۸)images/0019/001925/192534E.pdf

۱۹۸ برای اطلاعات بیشتر، لطفاً به فصل «فروش آنلاین» و همچنین به آدرس زیر مراجعه کنید: http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/basic-actions-cultural-objects-for-sale_en.pdf

۱۹۹ یونسکو، ۱۹۹۰ آیین‌نامه بین‌المللی اخلاق برای دلالان اموال فرهنگی، پاریس، یونسکو، موجود در: <http://unesdoc.unesco.org/> ۲۰۱۸)images/0012/001213/121320M.pdf

۴.۱.۵ گواهی صادرات مدل

گواهی نمونه صادرات اشیاء فرهنگی 002 به طور مشترک توسط یونسکو و سازمان جهانی گمرک تهیه شده است. هدف آن تسهیل کار مأموران گمرک با ارائه یک رویکرد استاندارد است و الزامات شناسایی و ردیابی اشیاء فرهنگی را بدون اینکه بیش از حد سنگین باشد، برآورده می‌کند. 102

۴.۱.۶ پایگاه داده قوانین ملی میراث فرهنگی

یک نقاشی می‌تواند در تعاریف مربوط به حفاظت از اموال فرهنگی کشور X گنجانده شود و تحت پوشش قانون قرار گیرد، اما این ممکن است در کشور Y که هنر تصویری هرگز عنصر اصلی فرهنگ آن نبوده است، صدق نکند. نمونه دیگری از تفاوت‌ها در قوانین داخلی ممکن است با محدودیت‌های صادراتی ایجاد شود: در حالی که کشور Y محدودیت‌های محافظه‌کارانه‌تری را اعمال می‌کند، کشور X ممکن است قوانین آزادتری داشته باشد. در این راستا، اشتباه نیست که استدلال کنیم این انواع مختلف قوانین، توانایی مقامات سایر کشورها را برای رسیدن به یک نظر قطعی بدون استفاده از کانال‌های همکاری بین‌المللی محدود می‌کند. اگر یک مرجع اجرای قانون یا تحقیق در چنین شرایطی قرار گیرد، به ویژه هنگامی که نیاز به اطلاعات فوری باشد، پایگاه داده قوانین میراث فرهنگی ملی یونسکو 202 مرتبط‌ترین و مفیدترین منبع خواهد بود.

بند ۳۸ دستورالعمل‌های عملیاتی کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو بیان می‌کند:

پایگاه داده یونسکو باید اولین مرجع برای خدمات گمرکی ناظر بر واردات باشد، زیرا این پایگاه داده، قوانین مربوط به تعریف صادرات کنترل‌شده، صادرات غیرقانونی و مواردی که باید با مقامات کشور صادرکننده در میان گذاشته شود را در اختیار آنها قرار می‌دهد. بنابراین، مهم است که این قوانین به زبانی قابل فهم نیز باشند. خدمات میراث ملی باید تشویق شوند تا اموال فرهنگی حفاظت‌شده خود را در سطح ملی و همچنین برای سایر کشورهای عضو منتشر کنند تا همکاری تسهیل شود.

یونسکو، ۲۰۰۵ گواهی نمونه صادرات اشیاء فرهنگی، پاریس، یونسکو. موجود در: <http://unesdoc.unesco.org/> images/0013/001396/139620E.pdf (تاریخ دسترسی: ۲۶ ژوئن ۲۰۱۸)

لطفأً به فصل «گواهی‌های صادراتی جعلی/اظهارنامه‌های گمرکی جعلی» مراجعه کنید. همچنین رجوع کنید به: یونسکو، ۲۰۰۵ همان منبع. موجود در: <http://www.unesco.org/new/en/culture/themes/illegal-trafficking-of-cultural-property/legal-and-practical-instruments/unesco-wco-model-export-certificate> (دسترسی در ۲۶ ژوئن ۲۰۱۸) <https://en.unesco.org/cultnatlaws/list>

نحوه جستجو در پایگاه داده.

اوارد صفحه وب <https://en.unesco.org/cultnatlaws/list> شوید.

۲. دسته‌بندی مورد نظر برای جستجو را انتخاب کنید. می‌توانید با استفاده از معیارهای زیر جستجو کنید:

حوزه/زیرشاخه: اگر زیرشاخه «درگیری مسلحانه» را انتخاب کرده و روی «اعمال» کلیک کنید، به تمام قوانین مربوط به درگیری مسلحانه ثبت شده در پایگاه داده دسترسی خواهید داشت. می‌توانید چندین دسته را به طور همزمان انتخاب کنید.

کلمه کلیدی: اگر نیاز به فهرست کردن تمام قوانین مربوط به «فسیل‌ها» دارید، می‌توانید از گزینه جستجوی کلمه کلیدی استفاده کنید.

نوع سند: اگر، برای مثال، به جای یک قانون، نیاز به مشاهده یک توافق‌نامه دارید، می‌توانید گزینه «توافق‌نامه» را در زیر عنوان اسناد هنجاری انتخاب کنید.

مضامین: اگر نیاز به کسب اطلاعات در مورد هر یک از مضامین اختصاص داده شده به پایگاه داده مانند غرامت، واردات، صادرات، مجوز و غیره دارید، می‌توانید از پارامتر مضامین برای دسترسی به تمام اسناد حقوقی مرتبط با مضمون انتخابی خود استفاده کنید.

منبع: www.unesco.org

مناطق: اگر نیاز به بررسی اجمالی منطقه‌ای دارید، می‌توانید منطقه مورد نظر خود را انتخاب کنید تا تمام قوانین ارسالی کشورهای واقع در آن منطقه فهرست شوند.

کشور: اگر به اطلاعات مربوط به قانون یک کشور خاص نیاز دارید، می‌توانید از گزینه «کشور» استفاده کنید.

سال: این پارامتر می‌تواند برای محدود کردن جستجو مفید باشد.

همه گزینه‌ها امکان انتخاب همزمان چندین مورد را فراهم می‌کنند. می‌توانید فایل‌های pdf را برای سوابق خود دانلود کنید.

۴.۱.۷ مقررات نمونه در مورد مالکیت دولتی میراث فرهنگی کشف نشده اشیاء

ادعای مالکیت باید توجیه قانونی داشته باشد. در زمینه بازگرداندن و استرداد اشیاء فرهنگی کشف نشده مانند آثار باستانی کشف شده، وجود مقررات روشن در قوانین ملی مربوطه در مورد مالکیت دولتی از اهمیت بالایی برخوردار است.

در این راستا، مطابق با تصمیم ICPRCP، یک کمیته کارشناسی توسط یونسکو و UNIDROIT در سال ۲۰۱۱ تشکیل شد و پیش‌نویس مقررات نمونه در مورد مالکیت دولتی اشیاء فرهنگی کشف نشده را تهیه کرد. این مقررات می‌توانند مکمل یا جایگزین مقررات موجود مربوطه برای تقویت اجرا یا پر کردن شکاف باشند. متن تا حد امکان ساده تهیه شده است تا از هرگونه ابهام یا تفسیرهای مختلف جلوگیری شود.

هدف از تدوین مقررات روشن، کاهش زمان و تلاش لازم برای تدوین تفاسیر جامع از قانون کشوری است که اقامه دعوی برای بازگرداندن شیئی را که در محدوده این مقررات قرار می‌گیرد، بر عهده دارد. 302

۴.۲ پروژه دانشگاهی کنوانسیون UNIDROIT (UCAP)

UCAP برای ایجاد «محیط حقوقی مساعد برای استرداد و بازگرداندن اشیاء فرهنگی مسروقه یا غیرقانونی صادر شده» تأسیس شد.

UCAP اهداف زیر را دنبال می‌کند:

اطلاعات مربوط به کنوانسیون UNIDROIT سال ۱۹۹۵ و مدل یونسکو-UNIDROIT سال ۲۰۱۱ را منتشر کنید
مفاد مربوط به مالکیت دولتی اشیاء فرهنگی کشف نشده؛ کمک به محققان، دانشجویان، وکلا، قضات، سایر مقامات دولتی، مجموعه‌داران هنری، فروشندگان، متخصصان حراج و موزه با ارائه اطلاعات در مورد کنوانسیون؛ UNIDROIT 1995

لاترویج و پیوند دادن تحقیقات (بین‌المللی) مرتبط انجام شده توسط نهادها و دانشگاه‌های برگزارکننده دوره‌ها
در حوزه حقوق میراث فرهنگی، به ویژه در کنوانسیون سازمان ملل متحد در امور میراث فرهنگی (UNIDROIT) مصوب ۱۹۹۵؛
ارزیابی اهمیت، ویژگی‌های متمایز و جنبه‌های عملیاتی کنوانسیون ۱۹۹۵ و تعامل آن با سایر اسناد منطقه‌ای و بین‌المللی، با هدف ارزیابی تأثیر حقوقی آنها؛ شناسایی بهترین شیوه‌ها در بازار هنر.

این پروژه همچنین دارای ویژگی‌های تعاملی است که در آدرس <https://1995unidroitcap.org/> قابل دسترسی است.

منبع: یونیدرویت

۴.۳ ابزارهای اینترنتی

۴.۳.۱ پایگاه داده آثار هنری مسروقه

قاجاق غیرقانونی اموال فرهنگی یک جرم فراملی است. بنابراین، مبارزه با این جرم نیازمند همکاری بین‌المللی است که می‌تواند با داده‌های به راحتی در دسترس تسهیل شود. اینترنتی دارای یک پایگاه داده است که هدف آن ارائه تبادل کارآمد اطلاعات با متمرکز کردن داده‌های موجود است. این پایگاه داده برای سازمان‌های اجرای قانون و سایر کاربران مجاز قابل دسترسی است. 402

در صورت سرقت، عکس(ها) و اطلاعات توصیفی مربوط به اشیاء مسروقه باید در اسرع وقت با دفتر مرکزی ملی اینترنتی (NCB) به اشتراک گذاشته شود. در عوض، نیروهای پلیس باید اطلاعات خود را پس از یک فرآیند بازنگری دو مرحله‌ای، برای بارگذاری در پایگاه داده به ستاد اینترنتی ارسال کنند. 502

پایگاه داده اینترنتی می‌تواند در شرایط زیر برای مقامات دولتی مفید باشد:

لایک مرجع، یک اثر باستانی از کشور خود را در کشور دیگری پیدا می‌کند. آنها می‌توانند پایگاه داده را با دسته مناسب برای شیء مورد بررسی خود بررسی کنند. ضمن اینکه کشور خود را نیز در پارامتر «کشور محل وقوع» انتخاب می‌کنند. اگر شیء مورد نظر در پایگاه داده ثبت شده باشد، باید به NCB اینترنتی اطلاع داده شود تا بتوانند با هم‌تایان خود در کشوری که شیء باستانی در آن قرار دارد تماس بگیرند. NCB کشوری که درخواست کمک می‌کند باید تمام اطلاعات موجود را در اختیار NCB کشور درخواست‌کننده قرار دهد. لامرجعی که گردش اشیاء فرهنگی را در کشور خود نظارت می‌کند، یک مورد مشکوک پیدا می‌کند. در چنین حالتی، آنها می‌توانند در پایگاه داده جستجو کنند تا ببینند آیا شیء ثبت شده است یا خیر. در صورت تأیید سوءظن آنها، NCB کشوری که شیء در آن قرار دارد، می‌تواند با NCB کشور مبدأ شیء تماس بگیرد. دومی می‌تواند تمام اطلاعات لازم را از اولی برای انجام اقدامات بیشتر درخواست کند.

در طول تحقیقات انجام شده توسط سازمان‌های اجرای قانون، یک مرجع اجرای قانون ممکن است در طول فرآیندهای تحقیق از پایگاه داده استفاده کند. با این حال، عدم نتیجه از پایگاه داده به این معنی نیست که شیء به سرقت نرفته است. به همین منظور، اینترنتی هشدار زیر را در مورد تفسیر نتایج پایگاه داده ارائه می‌دهد: 602

۲۰۴ <https://www.interpol.int/Crime-areas/Works-of-art/Works-of-art> در سال ۲۰۱۳ اینترنتی و فرماندهی کارابینیری ایتالیا پروژه‌ای به نام Psyche (سیستم حفاظت از میراث فرهنگی) را برای نوآوری در پایگاه داده با حمایت مالی کمیسیون اروپا آغاز کردند. نسخه جدید این پایگاه داده که از ۱۱ ژوئن ۲۰۱۸ به صورت آنلاین در دسترس است، امکان انتشار سریع‌تر اطلاعات مربوط به آثار هنری مسروقه در سراسر جهان را فراهم می‌کند و به همه کشورهای عضو این امکان را می‌دهد که مستقیماً داده‌ها را در پایگاه داده اینترنتی وارد، اصلاح و حذف کنند. <https://www.interpol.int/Crime-areas/Works-of-art/Database>

Database

PLEASE NOTE

The database contains only those objects that have been officially reported as stolen by member countries.

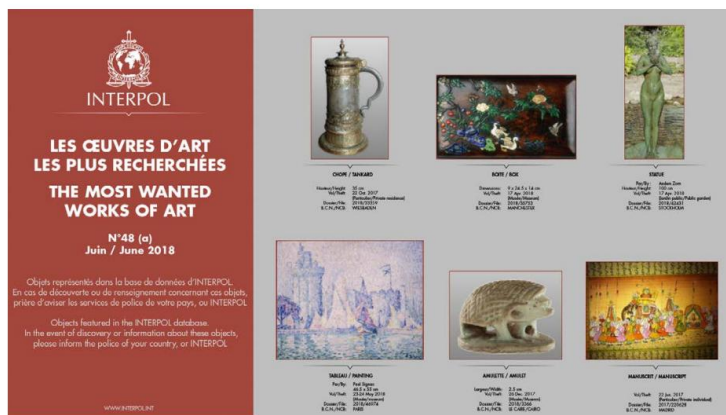
An object may have been stolen, but is not included in the database for one of the following reasons:

- *It has not yet been reported as stolen to the police;*
- *The theft report has not yet been received at INTERPOL through official channels;*
- *The object has not yet been entered into the database;*
- *Searches for the object are being carried out at national level only;*
- *The object has been looted from an archaeological site and is not known to the police.*

We therefore encourage users to interpret database results with caution as an object may have been stolen, even if it does not appear in the INTERPOL database.

منبع: اینترپل

۴.۳.۲ پوسترها

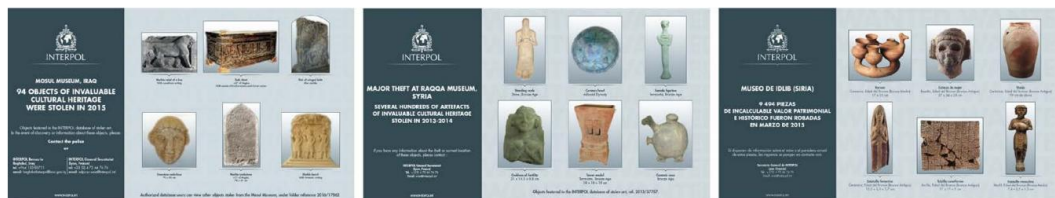

© واحد آثار هنری، اینترپل

اینترپل هر ساله در ماههای ژوئن و دسامبر پوسترهای منتشر میکند که در آن آثار هنری تحت تعقیب برجسته شده‌اند. 702 این پوسترها از طریق تمام دفاتر ملی اینترپل به تمام مراجع قانونی توزیع می‌شوند.

آژانس‌های اجرای احکام سراسر جهان، و همچنین به سایر سازمان‌های همکاری بین‌المللی (یونسکو، سازمان جهانی گمرک، ایکوم، سازمان ملل متحد در امور مواد مخدر و جرم، ایکروم، دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد و سازمان امنیت و همکاری اروپا).

اینترپل همچنین پوسترهای ویژه‌ای منتشر می‌کند. نمونه زیر آثار باستانی سرقت شده از عراق (موزه موصل) و سوریه (موزه رقه و پالمیرا) را نشان می‌دهد تا آگاهی از این سرقت‌ها را افزایش داده و بازیابی اشیاء را تسهیل کند.

© واحد آثار هنری، اینترپل

یک گام اساسی برای مقامات ملی، توزیع هرچه گسترده‌تر پوسترها به تمام سازمان‌های مجری قانون (از جمله مقامات گمرکی)، و همچنین مؤسسات میراث فرهنگی و متخصصان خصوصی در بازار هنر است. این پوسترها به صورت آنلاین در دسترس هستند و می‌توان آنها را به صورت الکترونیکی به اشتراک گذاشت.

۴.۳.۳ اعلان بنفش

اطلاعاتی‌های اینترپل، درخواست‌های بین‌المللی برای همکاری یا هشدارهایی هستند که به پلیس کشورهای عضو اجازه می‌دهند اطلاعات حیاتی مرتبط با جرایم را به اشتراک بگذارند. این اطلاعاتی‌ها توسط دبیرخانه کل اینترپل به درخواست دفاتر مرکزی ملی (NCB) و نهادهای مجاز منتشر می‌شوند و می‌توانند به هر یک از زبان‌های رسمی سازمان: عربی، انگلیسی، فرانسوی و اسپانیایی منتشر شوند. مهم‌ترین اطلاعاتی‌ها برای مقابله با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی، «اطلاعاتی بنفش» است که برای جستجو یا ارائه اطلاعات در مورد نحوه عمل، اشیاء، دستگاه‌ها و روش‌های پنهان‌سازی مورد استفاده مجرمان صادر می‌شود. پردازش این اطلاعات نیاز به مجوز در سطح ملی از مقامات قضایی دارد.

۴.۴ - سازمان جهانی گمرک

سازمان جهانی گمرک (WCO) یک ابزار ارتباطی بلندرتبه به نام ARCHEO برای تبادل اطلاعات و تقویت همکاری بین ادارات گمرک، سایر سازمان‌های اجرایی، مقامات ملی مربوطه و کارشناسان دانشگاهی مدیریت می‌کند. ARCHEO یک برنامه شبکه اجرای گمرک (CEN) مبتنی بر اینترنت است که فقط برای یک گروه کاربری بسته قابل دسترسی است. اطلاعات ارسال شده از طریق ARCHEO رمزگذاری و ایمن شده است. هدف این پلتفرم، فراهم کردن امکان تبادل تجربه، ارائه مطالب آموزشی، کتابچه‌های راهنما، راهنماهای شناسایی، سایر اطلاعات پیش‌زمینه مربوط به اجرای گمرک و به اشتراک‌گذاری و تحقیق در مورد اطلاعات مربوط به توقیف است. 802

ARCHEO متخصصان و کارشناسان حوزه حفاظت از میراث فرهنگی را گرد هم می‌آورد تا از طریق تسهیل شناسایی اقلام مشکوک، به کار گمرک کمک کند و اجرای قانون در این زمینه را تقویت نماید. 902

۲۰۸ اطلاعات بیشتر در مورد ARCHEO، یک پلتفرم تبادل اطلاعات الکترونیکی که توسط سازمان جهانی گمرک مدیریت می‌شود، در آدرس زیر موجود است: [http://www.wcoomd.org/~media/wco/public/global/pdf/topics/enforcement-and-compliance/activities-and-programs/cultural-heritage/2018-2019.pdf](http://www.wcoomd.org/~media/wco/public/global/pdf/topics/enforcement-and-compliance/activities-and-programs/cultural-heritage/enforcement-and-compliance/activities-and-programs/cultural-heritage/2018-2019.pdf) (تاریخ دسترسی: ۲۷ ژوئن ۲۰۱۸).

۲۰۹ سازمان جهانی گمرک، و، قاچاق اموال فرهنگی، موجود در: <http://www.wcoomd.org/en/topics/enforcement-and-compliance/activities-and-programs/trafficking-of-cultural-objects.aspx> (دسترسی در ۲۷ ژوئن ۲۰۱۸).

مورد E: عملیات پاندورا ۲۱۰

عملیات پاندورا در اکتبر و نوامبر ۲۰۱۶ انجام شد و یک هفته اقدام مشترک از ۱۷ تا ۳۳ نوامبر ۲۰۱۶ داشت که طی آن چندین افسر پلیس برای کمک به مقامات ملی در بازرسی‌ها و جستجوها در محل مستقر شدند.

کشورهای عضو اتحادیه اروپا که در عملیات پاندورا شرکت داشتند عبارتند از: اتریش، بلژیک، بلغارستان، کرواسی، قبرس، آلمان، یونان، ایتالیا، مالت، هلند، لهستان، پرتغال، رومانی، اسپانیا و بریتانیا. کشورهای غیر عضو اتحادیه اروپا که در این عملیات شرکت داشتند عبارتند از: بوسنی و هرزگوین، صربستان و سوئیس.

یورپول کل عملیات را که توسط اینترپل، سازمان جهانی گمرک و یونسکو پشتیبانی می‌شد، هماهنگ و هدایت کرد. علاوه بر این، این آژانس از مرکز هماهنگی عملیاتی ۲۴ ساعته خود در لاهه با ارائه پشتیبانی عملیاتی و تحلیلی و تسهیل تبادل اطلاعات، از این اقدام هماهنگ پشتیبانی کرد.

در مجموع ۴۸،۵۸۸ نفر، ۲۹۳۴۰ وسیله نقلیه و ۵۰ کشتی بازرسی شدند و این بازرسی‌ها منجر به دستگیری ۷۵ نفر و آغاز ۹۲ پرونده تحقیقاتی جدید شد. در مجموع، ۱۳۵۶ اثر هنری و فرهنگی توقیف شد که تقریباً نیمی از آنها مصنوعات بودند و چندین مورد از آنها از اهمیت فرهنگی بالایی در دنیای باستان‌شناسی برخوردار بودند. پلیس اسپانیا بیش از ۵۰۰ شیء باستانی را در مورسیا توقیف کرد: ۱۹ شیء در سال ۲۰۱۴ از موزه باستان‌شناسی مورسیا به سرقت رفته بود.

سازمان جهانی گمرک (WCO) با تسهیل ارتباط، همکاری و کمک بین مقامات مجری قانون و ادارات گمرک مربوطه از طریق پلتفرم ارتباطی IARCHEO از این اقدام مشترک حمایت کرد.

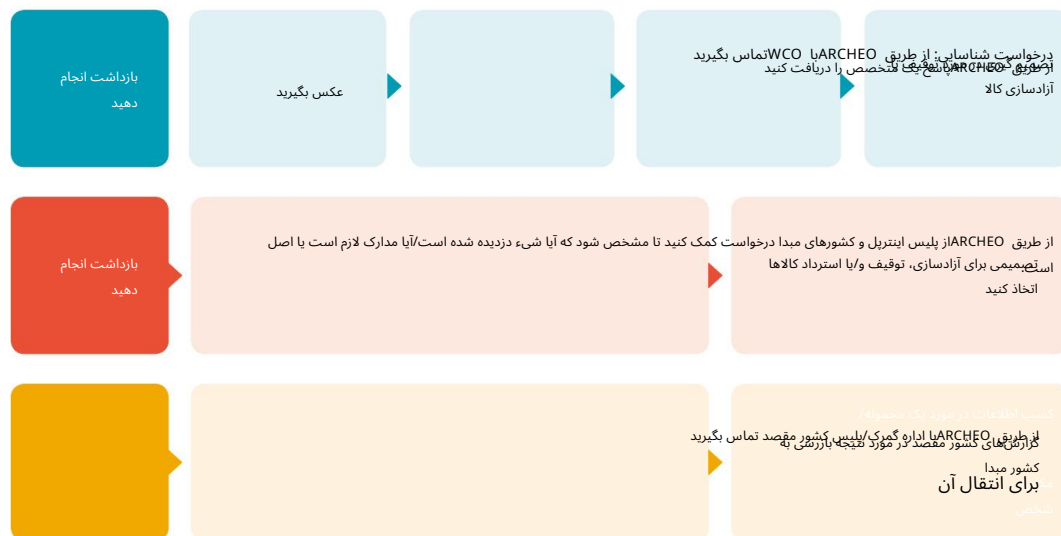
مأموران گمرک عموماً از جمله افرادی هستند که باید هوشیارترین و سریع‌ترین افراد باشند، زیرا در خط مقدم امنیت مرزی قرار دارند. در این راستا، توانایی تشخیص سریع اینکه آیا کالای مورد نظر تحت حمایت قانون است یا خیر، یا کسب اطلاعات در مورد رژیم صادراتی کشور مبدأ یا اطلاعات مرتبط می‌تواند تأثیر مثبتی بر اثربخشی اجرای قانون داشته باشد.

تمام ابزارها را می‌توان در بخش «کتابخانه» ARCHEO در رابطه با قاچاق اموال فرهنگی، از جمله متون کنوانسیون‌های بین‌المللی، پوسترهای INTERPOL و فهرست‌های قرمز ICOM، یافت. این یکی دیگر از ویژگی‌های ARCHEO است که روند جمع‌آوری اطلاعات را تسريع می‌کند، زیرا تمام ابزارها را در یک مکان دیجیتال در دسترس قرار می‌دهد.

۲۱۰ یورپول، ۳۵۶۱، ۱۷-۱۲ باستانی در عملیات پاندورا توقیف شد، وب‌سایت یورپول. موجود در: <https://www.europol.europa.eu/newsroom/> (دسترس در ۲۷ ژوئن ۲۰۱۸)

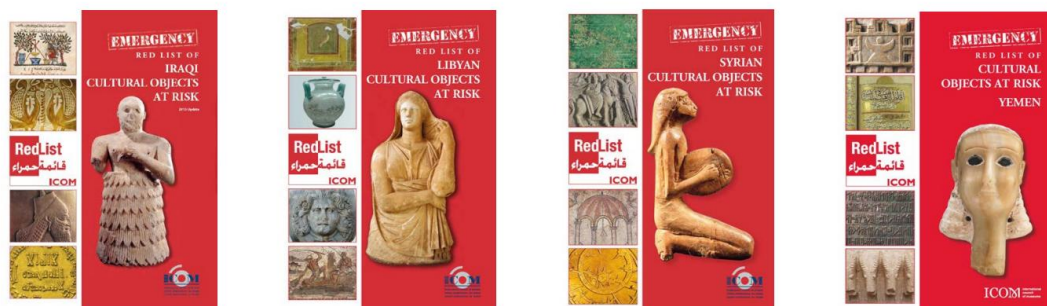
۲۱۱ سازمان جهانی گمرک، ۱۷-۲۰ عملیات پاندورا: ۳۵۶۱ شیء باستانی توقیف و ۷۵ نفر دستگیر شدند، وب‌سایت سازمان جهانی گمرک. موجود در: <http://www.wcoomd.org/en/media/newsroom/2017/january/operation-pandora.aspx> (دسترس در ۲۷ ژوئن ۲۰۱۸)

لطفاً در زیر به برخی از سناریوهای عملیاتی مربوط به استفاده از ARCHEO:212 توجه کنید.

منبع: سازمان جهانی گمرک

۴.۵. فهرستهای قرمز - شورای بین‌المللی موزهها (ایکوم)

© شورای بین‌المللی موزهها (ایکوم)

فهرستهای قرمز ایکوم (ICOM) با هدف شناسایی دسته‌هایی از اشیاء باستانی در معرض خطر یا سایر انواع اموال فرهنگی که در معرض خطر غارت، چپاول، سرقت یا حفاری مخفیانه هستند، تهیه شده‌اند. فهرستهای قرمز ایکوم «پوسترهای تحت تعقیب» نیستند، بلکه از تصاویری از اشیاء موجود در موزه یا یک موسسه فرهنگی تشکیل شده‌اند. هدف از این فهرست‌ها، توانمندسازی نیروهای انتظامی و فرهنگی است.

متخصصان میراث/موزهها و مجموعه‌داران باید در صورت مواجهه با آثار باستانی مشابه آثار ارائه شده در فهرست، هوشیار باشند. به عبارت دیگر، فهرستهای قرمز نمونه‌های اولیه‌ای را برای تسهیل کار همه فعالان در زمینه شناسایی اشیاء، شناسایی منشأ آثار باستانی و حتی مهم‌تر از آن، وضعیت حقوقی آنها (که توسط قوانین ملی آنها محافظت می‌شود) ارائه می‌دهند.

ایکوم ۱۷ فهرست قرمز منتشر کرده است که می‌توان آن‌ها را به‌صورت جداگانه از فهرستهای قرمز-ICOM213 دانلود کرد. صفحه وب ICOM همچنین یک پایگاه داده عمومی برای فهرستهای قرمز 412 ارائه می‌دهد که امکان جستجو بر اساس کلمات کلیدی، ماده، نوع، منطقه یا کشور و دوره را فراهم می‌کند.

مورد : E فرانسه-عراق -استفاده از فهرستهای قرمز ایکوم

در اکتبر ۲۰۱۲، بازرسان دفتر مرکزی مبارزه با قاچاق غیرقانونی کالاهای فرهنگی فرانسه (OCBC) دو مخروط و چند لوح خط میخی را شناسایی کردند. طبق بیانیه‌ای از OCBC، مأموران پلیس این اشیاء را با کمک فهرست قرمز ICOM عراق شناسایی کردند. این شناسایی اولیه منجر به توقیف شد و تصاویر این آثار باستانی توسط یک محقق از بخش آثار باستانی سومری در مرکز ملی تحقیقات علمی فرانسه (CNRS) به نمایش گذاشته شد. بررسی توسط این متخصص همچنین تأیید کرد که این آثار باستانی اصیل و دارای منشأ عراقی هستند. مقامات فرانسوی اشیاء توقیف شده را در پایان سال ۲۰۱۲ به عراق بازگرداندند. ۵۱۲

استفاده از فهرست قرمز ایکوم در این حادثه، بار دیگر بر اهمیت داشتن ظرفیت برای اقدام فوری تأکید می‌کند. این مورد همچنین از نظر هم‌افزایی در سطح بین‌المللی قابل توجه است: این آثار باستانی می‌توانند به موجب ممنوعیتی که توسط قطعنامه ۱۴۸۳ (۲۰۰۳) شورای امنیت سازمان ملل متحد وضع و توسط اتحادیه اروپا (Reg 1210/2003) تأیید شده است، بازگردانده شوند و عملاً توسط مقامات فرانسوی با بهره‌گیری از ابزاری که توسط ایکوم توسعه داده شده است، اجرا شوند.

۴.۶. شرلوک-دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد

پورتال مدیریت دانش SHERLOC (به اشتراک گذاری منابع الکترونیکی و قوانین مربوط به جرم) (www.sherloc.unodc.org) برای تسهیل انتشار اطلاعات مربوط به اجرای کنوانسیون منع مواد مخدر سازمان ملل متحد (UNTOC) و سه پروتکل آن توسعه داده شده است.

SHERLOC شامل پنج پایگاه داده است: رویه قضایی، قانونگذاری، کتابشناسی، راهبردها و معاهدات. تمام منابع میزبانی شده در SHERLOC طیف گسترده‌ای از موضوعات را در ۱۵ نوع جرم مختلف زیر پوشش می‌دهند: مشارکت در یک گروه جنایی سازمان‌یافته، فساد، جعل، قاچاق مواد مخدر، پولشویی، ممانعت از اجرای عدالت، جرایم سایبری، دزدی دریایی و جرایم دریایی، قاچاق مهاجران، قاچاق انسان، قاچاق اموال فرهنگی، جرایم حیات وحش (از جمله جنگل‌ها و شیلات)، محصولات پزشکی جعلی، قاچاق سلاح گرم و تروریسم. این دامنه وسیع به کاربران اجازه می‌دهد تا پیوندهای موجود بین اشکال مختلف جرایم سازمان‌یافته، از جمله قاچاق اموال فرهنگی را تشخیص دهند.

موجود در: <https://icom.museum/en/activities/heritage-protection/red-lists/> (تاریخ دسترسی: ۳ سپتامبر ۲۰۱۸) ۲۱۳

موجود در: <https://icom.museum/en/resources/red-lists/> (تاریخ دسترسی: ۳ سپتامبر ۲۰۱۸) ۲۱۴

ایکوم. ۲۰۰۸. فهرست قرمز آثار باستانی افغانستان در معرض خطر. ایکوم. موجود در: <http://icom.museum/programmes/fighting-illicit-traffic/red-list> (دسترسی در ۲۸ ژوئن ۲۰۱۸). ۲۱۵
چندین مطالعه موردی دیگر نیز وجود دارد که منعکس کننده استفاده از فهرستهای قرمز ایکوم هستند. برای یک مورد دقیق، لطفاً به: سنت جی. سیمپسون، ۲۰۱۵. بازگشت به کابل: مطالعات موردی همکاری موفق بین موزه ملی افغانستان، موزه بریتانیا، نیروی مرزی بریتانیا و دیگران در بازگرداندن آثار باستانی مسروقه به افغانستان، در: فرانس دسماره (ویراستار)، همان، صفحات ۱۹۶-۱۸۱.مراجعة کنید.

این پایگاه‌های داده بر اساس کشور/منطقه، مقالات مرتبط با UNTOC و ارتباط با انواع خاص جرم قابل جستجو هستند. علاوه بر این، منابع را می‌توان با کلمات کلیدی اضافی و موضوعات مشترک نیز فیلتر کرد.

مسائل مشترک شامل رویه‌ها و اقدامات ویژه‌ای است که همکاری بین‌المللی را در پیگرد قانونی و قضاوت مؤثر جرایم سازمان‌یافته فراملی تسهیل می‌کند، مانند استرداد مجرمین، MLA، تحقیقات مشترک یا تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی، و همچنین مسائل گسترده‌تری مانند پیشگیری از جرم و حمایت از قربانیان و شهود.

این پورتال کاربران را قادر می‌سازد تا از رویه‌های سایر ایالت‌ها و مناطق، سیستم‌های حقوقی و سیاسی مختلف و چارچوب‌های قضایی و قانونگذاری بیاموزند. 612

۴.۷. سیستم اطلاعات بازار داخلی - (IMI) اتحادیه اروپا

سیستم اطلاعات بازار داخلی (IMI) یک ابزار آنلاین چندزبانه و امن است که برای تسهیل همکاری اداری بین کشورهای عضو اتحادیه اروپا از طریق تبادل سریع و آسان اطلاعات توسعه یافته است.

IMI تحت نظارت آیین‌نامه شماره 1024/2012 (اتحادیه اروپا) در مورد همکاری اداری از طریق سیستم اطلاعات بازار داخلی و لغو تصمیم کمیسیون 2008/49/EC ("آیین‌نامه IMI") است. 712

این سیستم به صورت آنلاین در دسترس است و نیازی به نصب نرم‌افزار ندارد. ویژگی‌های چندزبانه، رمزگذاری‌شده و امن سیستم، امکان تبادل مداوم و مؤثر اطلاعات را فراهم می‌کند. مرجع درخواست‌کننده می‌تواند وضعیت درخواست خود را پیگیری کند. بررسی‌ها نشان داده است که بیش از نیمی از درخواست‌های IMI ظرف دو هفته به نتیجه می‌رسند. این مجموعه ابزار برای مقامات دولتی که ملزم به همکاری هستند، با هدف ساده‌سازی گردش کار و تسريع سرعت رویه‌های اداری تهیه شده است.

IMI به تمام زبان‌های اتحادیه اروپا موجود است. کاربری که نیاز به عضویت در IMI دارد، باید به هماهنگ‌کننده ملی IMI درخواست دهد. 812 پس از تأیید درخواست، کاربر می‌تواند درخواست خود را با انتخاب از میان سوالات از پیش ترجمه شده ارسال کند. پس از بررسی سوال، گیرنده (گان) می‌تواند از میان سوالات و پاسخ‌های ترجمه شده قبلی، فیلدهای داده یا پیشنهادات مربوط به اقدامات انجام شده، پاسخی را انتخاب کند. 912

-
- ۲۱۶ اطلاعات مربوط به SHERLOC یا کمال میل توسط UNODC به اشتراک گذاشته شده است.
- ۲۱۷ ۲۰۰۸، EUR-Lex، آیین‌نامه (EU) شماره ۲۰۱۲/۲۴۲۰۱۲ پارلمان اروپا و شورا مورخ ۲۵ اکتبر ۲۰۱۲ در مورد همکاری اداری از طریق سیستم اطلاعات بازار داخلی و لغو تصمیم کمیسیون EC ۲۰۰۸/۴۹/IMI ("آیین‌نامه IMI")
وبسایت EUR-Lex موجود در: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32012R1024> (تاریخ دسترسی: ۲۸ ژوئن ۲۰۱۸)
- ۲۱۸ فهرست تماس هماهنگ‌کنندگان IMI در آدرس زیر موجود است: http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/contact/index_en.htm (تاریخ دسترسی: ۲۸ ژوئن ۲۰۱۸)
- ۲۱۹ ا. یاکوبوفسکی، ۲۰۱۶ سیستم اطلاعات بازار داخلی (IMI) در مورد بازگرداندن اشیاء فرهنگی - اصول، کاربرد و ارزیابی اثربخشی آن برای حفاظت از میراث فرهنگی، بررسی حقوق هنر و فرهنگ سانتاندر، جلد ۲۰، شماره ۱۲، موجود در: http://heuright.eu/wp-content/uploads/2016/01/olgierd_jakubowski_imi-study2016_heuright.pdf (دسترسی در ۲۸ ژوئن ۲۰۱۸)
برای آشنایی با اصول اولیه سیستم، ویدیوی انیمیشنی IMI را ببینید: http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/index_en.htm (دسترسی در ۲۸ ژوئن ۲۰۱۸)

IMI برای هفت حوزه قانونی استفاده می‌شود که عبارتند از: خدمات، مدارک حرفه‌ای، اعزام کارگران، SOLVIT حمل و نقل یورو-نقدی، مراقبت‌های بهداشتی فرامرزی و تجارت الکترونیک.

۴.۷.۱ استفاده از سیستم IMI مطابق با دستورالعمل EU/۲۰۱۴/۶۰

دستورالعمل 2014/60/EU به استفاده از IMI در قرائت متن و همچنین در مواد 5 و 7 اشاره دارد.

مقدمه، ایده استفاده از سیستم برای اجرای این دستورالعمل را معرفی می‌کند.

نکات کلیدی مقدمه این دستورالعمل شامل تطبیق مفاد مربوط به حفاظت از داده‌های شخصی در آیین‌نامه IMI با موارد مشمول این دستورالعمل، ایجاد یک مازول IMI سفارشی و تشکیل یک گروه متخصص برای کار بر روی این مازول است.

هدف ماده ۵ و ماده ۷ این دستورالعمل، تقویت همکاری و ارتقای مشورت بین مقامات ذیصلاح کشورهای عضو است. اقداماتی که می‌توان از طریق استفاده از IMI مطابق با مواد ۵ و ۷ انجام داد عبارتند از:

جستجوی یک شیء فرهنگی مشخص که به طور غیرقانونی برداشته شده است، و همچنین هویت آن

دارنده

یا اطلاع رسانی در مورد کشف یک شیء فرهنگی. یا امکان تأیید یک شیء فرهنگی. یا عمل به عنوان واسطه در رابطه با بازگرداندن شیء. 122

تبادل اطلاعات بین کشورهای عضو درخواست‌شونده و درخواست‌کننده در مورد رویه‌هایی که با هدف تضمین بازگرداندن شیء مورد نظر آغاز شده‌اند.

قابلیت‌های IMI برای کاربران حوزه قانونی «بازگشت اشیاء فرهنگی» شامل مازول‌های ارتباطی «یک به یک» و «یک به چند» و همچنین «مخازن» خواهد بود که در آنها یک مرجع می‌تواند اطلاعاتی را ذخیره کند که برای گروه مشخصی از کاربران قابل دسترسی باشد. به عنوان مثال، یک کشور عضو اتحادیه اروپا باید اعلانی مبنی بر حذف غیرقانونی یک شیء فرهنگی ایجاد کند. مازول مناسب «ارتباط یک به چند» خواهد بود، در حالی که «ارتباط یک به یک» هنگام درخواست جستجوی یک شیء فرهنگی حذف شده غیرقانونی و هویت دارنده/دارنده آن مفید خواهد بود.

۵. معاضدت حقوقی متقابل و تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی

۵.۱ معاذت حقوقی متقابل (MLA)

جرايم سازمان‌یافته خطري جدی برای همه کشورها محسوب می‌شود. مجرمان اغلب برای جلوگیری از شناسایی در یک کشور، عملیات خود را به قلمرو کشورهای دیگر گسترش می‌دهند. کمک‌های بین‌المللی عنصر کلیدی در مبارزه با هر نوع جرمی است و به دو دسته تقسیم می‌شود: کمک‌های اداری و کمک‌های حقوقی متقابل.

۵.۱.۱ کمک‌های اداری/غیررسمی

«در هر صورت، حتی در مواردی که قصد صدور نامه رسمی درخواست شواهد و مدارک باشد، رویکردی اداری یا غیررسمی باید اولین گام در هرگونه درخواست شواهد و مدارک پیچیده باشد.»^{۲۲۲} با شروع بر اساس درخواست پلیس به پلیس یا دادستان به دادستان، کشور درخواست‌کننده این فرصت را خواهد داشت که قبل از نهایی شدن نامه، در مورد شکل و الزامات نامه با کشور درخواست‌شونده بحث کند. این امر تضمین می‌کند که نامه به تمام مواردی که کشور درخواست‌شونده به آن نیاز دارد، رسیدگی می‌کند و مسیرهای تحقیق تا حد امکان قبل از درخواست رسمی محدود می‌شوند. همچنین به مقامات هر دو کشور کمک می‌کند تا شبکه‌ها و ارتباطات خود را ایجاد کنند.^{۲۲۲}

کنوانسیون بین‌المللی کمک متقابل اداری برای پیشگیری، تحقیق و سرکوب تخلفات گمرکی (کنوانسیون نایروبی) یکی از ابزارهای سازمان جهانی گمرک است. طرف‌های متعاقد این کنوانسیون موظفند در راستای پیشگیری، تحقیق و سرکوب تخلفات گمرکی به یکدیگر کمک متقابل ارائه دهند. اداره گمرک یک طرف متعاقد می‌تواند در جریان هرگونه تحقیق یا در ارتباط با هرگونه اقدام قضایی یا اداری که توسط طرف متعاقد درخواست‌کننده انجام می‌شود، درخواست کمک متقابل کند.

پیوست یازدهم کنوانسیون نایروبی ۴۲۲ معیارهای مناسب برای کمک متقابل اداری برای اقدام علیه قاچاق آثار هنری، عتیقه‌جات و سایر اموال فرهنگی را مشخص می‌کند. روش‌های کمک اداری ذکر شده در پیوست یازدهم کنوانسیون عبارتند از:

لاتبادل اطلاعات توسط ادارات گمرک به ابتکار خودشان؛ کمک در رابطه با نظارت، بنا به درخواست؛^۱ استعلام، بنا به درخواست، از طرف طرف متعاقد دیگر؛ اقدام توسط مأموران گمرک یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر.

قبل از ارسال نامه درخواست برای عضویت رسمی در MLA، بهتر است اطمینان حاصل شود که کانال‌های «اداری/غیررسمی» مانند همکاری پلیس-پلیس یا دادستان-دادستان مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

مأموران رابط می‌توانند کانال مفیدی برای انتقال چنین درخواست‌های اداری باشند. سازماندهی آموزش‌ها یا سمینارهای دوجانبه یا منطقه‌ای که در آن هم‌تایان بتوانند برای برقراری ارتباط جهت همکاری‌های آینده با یکدیگر ملاقات کنند، نیز می‌تواند سرمایه‌گذاری خوبی برای کمک‌های اداری باشد. علاوه بر این، سازمان‌های بین‌المللی یا منطقه‌ای مانند اینترپل، سازمان جهانی گمرک، دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد، یوروپل و یوروکاست می‌توانند به کشورها در شناسایی ... کمک کنند.

^{۲۲۲} لطفاً توجه داشته باشید که استفاده از کلمه «غیررسمی» خود شواهد یا اطلاعات را توصیف نمی‌کند؛ در عوض به نحوی ارائه درخواست اشاره دارد تا از تأخیرهایی که اغلب در موارد رویه‌های رسمی MLA با آن مواجه می‌شویم، جلوگیری شود.

^{۲۲۳} شورای اروپا، ۲۰۱۳ راهنمای معاذت حقوقی متقابل، موجود در: <https://rm.coe.int/mutual-legal-assistance-manual-eng/1680782927>

^{۲۲۴} لطفاً به فصل (2.5) نیز مراجعه کنید

مخاطبین در کشور دیگر مربوطه. استفاده از پلتفرمهای ارتباطی مانند ARCEO225 نیز می‌تواند در چنین مواردی بسیار مفید باشد.

۵.۱.۲ نامه درخواست (نامه نیابت قضایی)

از نیابت قضایی برای درخواستهای کمک متقابل برای توقیف یا مصادره؛ جمع‌آوری شواهد؛ اجرای احکام حبس، جریمه، مصادره یا ضبط اموال صادره از دادگاههای خارجی؛ کشف و مشاهده درآمدها، اموال، ابزارها یا موارد دیگر با هدف جمع‌آوری اطلاعات و شواهد؛ استماع اظهارات قربانی، شاکی، شرکت‌کنندگان و شهود؛ و بازجویی یا بازجویی از مظنون یا مجرم استفاده می‌شود. 622

یک نیابت قضایی می‌تواند شامل اطلاعات زیر باشد: نام/عنوان مرجع درخواست‌کننده؛ خلاصه‌ای از پرونده که باید شامل اطلاعاتی در مورد طرفین و ماهیت ادعا (هرگونه اطلاعاتی که به دادگاه خارجی کمک می‌کند تا تمام مسائل مربوطه را بهتر درک کند)؛ نوع پرونده و اینکه آیا کیفری است یا حقوقی؛ شناسایی کمک مورد نیاز؛ اطلاعات دقیق افراد در صورتی که درخواست مربوط به شواهد قانع‌کننده، بررسی، بازجویی و غیره باشد؛ فهرست سوالاتی که باید در صورت نیاز به بازجویی کتبی پرسیده شود؛ فهرست شواهد مورد نیاز برای ارائه؛ و محل شیئی که توقیف یا مصادره آن درخواست شده است.

چندین کنوانسیون بین‌المللی یا منطقه‌ای در مورد MLA وجود دارد که می‌توانند در مورد جرایم مرتبط با اموال فرهنگی اعمال شوند:

y کنوانسیون جرایم سازمان‌یافته فراملی سازمان ملل متحد (y: UNTOC) ۲۰۰۰ کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه فساد (y: UNCAC) ۲۰۰۳ کنوانسیون شورای اروپا در مورد پولشویی، تفتیش، توقیف و مصادره عواید

از جرم ۱۹۹۰؛

کنوانسیون شورای اروپا در مورد پولشویی، تفتیش، توقیف و مصادره عواید
از گزارش جرایم و تأمین مالی تروریسم ۲۰۰۵

کنوانسیون حقوق جزای شورای اروپا در مورد فساد ۱۹۹۹ کنوانسیون اروپایی در مورد کمک متقابل در امور کیفری ۱۹۵۹

اتحادیه اروپا همچنین دارای کنوانسیون (2000) MLA است که جرایم کیفری و همچنین تخلفات اداری را پوشش می‌دهد.

برای جلوگیری از تأخیرهای احتمالی، این کنوانسیون امکان برقراری ارتباط مستقیم با مقامات قضایی را فراهم می‌کند، به جای اینکه ابتدا از طریق نهادهای مرکزی انجام شود. این کنوانسیون به کشورهای عضو اتحادیه اروپا اجازه می‌دهد تا درخواستهای کمک متقابل را برای تحویل اشیاء مسروقه به مقامات ذیصلاح کشور درخواست‌کننده ارسال کنند تا بازگشت آنها به صاحبان اصلی‌شان تضمین شود. 722 مقررات مربوط به درخواست چندین تکنیک ویژه تحقیق و همچنین ایجاد تیم‌های تحقیق مشترک نیز در این کنوانسیون آمده است.

لطفاً به یاد داشته باشید:

شورای اروپا در راهنمای خود برای معاضدت حقوقی متقابل⁸²² و دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد (UNODC) در راهنمای خود در مورد معاضدت حقوقی متقابل و استرداد⁹²²، چک لیست‌هایی را برای طرف درخواست کننده ارائه می‌دهند تا از کامل بودن نامه درخواست (اجباری) اطمینان حاصل شود.

کنوانسیون اتحادیه اروپا در مورد کمک و همکاری متقابل بین ادارات گمرک (1998) نیز همکاری‌های فرامرزی را برای موارد مربوط به قاچاق غیرقانونی کالاهای فرهنگی مجاز می‌داند. طبق این کنوانسیون، ادارات گمرک کشورهای عضو اتحادیه اروپا باید از نظر پشتیبانی کارکنان و سازمانی، کمک‌های لازم را به یکدیگر ارائه دهند. در حین مبارزه با جرایم خاص ذکر شده در این کنوانسیون، با تأیید مرجع درخواست‌کننده، مأموران مرجع متقاضی می‌توانند در قلمرو کشور درخواست‌شده فعالیت کنند.

چندین شبکه قضایی و انتظامی با مأموریت تقویت همکاری‌های بین‌المللی یا منطقه‌ای وجود دارند که مقامات می‌توانند در صورت نیاز به کمک با آنها مشورت کنند. این شبکه‌ها شامل اینترپل، سازمان جهانی گمرک، فهرست‌های آنلاین مقامات ملی دی‌صلاخ (توسط UNDOC یوروچاست، یوروپل و شبکه قضایی اروپا می‌شوند).

مثال:

مأموران پلیس در کشور D برای بازپس‌گیری یک شیء از فروش توسط یک خانه حراج واقع در کشور E با مأموران کشور E تماس می‌گیرند، زیرا کارشناسان کشور D آن را مسروقه تشخیص داده‌اند. مقامات کشور D تمام اطلاعات لازم را در اختیار هم‌تایان خود در کشور E قرار می‌دهند. کشور E با خانه حراج تماس می‌گیرد و خانه حراج موافقت می‌کند که شیء را موقتاً از فروش خارج کند، تا زمانی که اطلاعات بیشتری در مورد منشأ آن ارائه شود. در چنین مواردی، که خانه حراج موافقت می‌کند که بدون نیاز به دستور قانونی، شیء باستانی را موقتاً از فروش خارج کند، زمان اعطا شده به مرجع درخواست‌کننده به چند روز محدود می‌شود. اگر دولتی در چنین شرایطی درخواست کمک اداری کند، باید در اسرع وقت شواهد را ارائه دهد. اگر کشور E واردات کالاهای فرهنگی غیرقانونی صادر شده را ممنوع کند و قانون به مقامات اجرای قانون اجازه دهد کالاهایی را که با نقض قوانین ملی وارد شده‌اند، توقیف کنند، مقامات اجرای قانون کشور E می‌توانند توقیف را مطابق با مقررات داخلی خود انجام دهند. حتی اگر انجام این کار بدون درخواست رسمی MLA توسط کشور D امکان‌پذیر باشد، درخواست بازگرداندن شیء ممکن است نیاز به نامه‌ی نیابت قضایی داشته باشد، مگر اینکه شرایط اجازه‌ی استفاده از مجاری دیپلماتیک را بدهد.

با این حال، در سناریوی متفاوتی که واردات یک شیء فرهنگی به طور قانونی در کشور E مجاز است و خانه حراج علی‌رغم اثربخشی کانال‌های کمک اداری، ملزم به همکاری نیست، احتمالاً یک نامه درخواست (نامه نیابت قضایی) برای مقامات اجرای قانون کشور E جهت اقدام و همکاری با کشور D بسیار مهم خواهد بود.

اگر هر دو کشور عضو اتحادیه اروپا باشند، علاوه بر کانال‌های اینترپل و یوروپل، ارتباطات و اقدامات بعدی ممکن است از طریق سیستم IMI مطابق با موارد اجرایی/

مطابق با ماده ۷ دستورالعمل EU/۲۰۱۴/۶ در داخل کشور.

موجود در <https://rm.coe.int/mutual-legal-assistance-manual-eng/1680782927> (تاریخ دسترسی: ۱۸ ژوئیه ۲۰۱۸) ۲۲۸

موجود در https://www.unodc.org/documents/organized-crime/Publications/Mutual_Legal_Assistance_Ebook_E.pdf (دسترسی در ۱۸ ژوئیه ۲۰۱۸) ۲۲۹

۵.۲ تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی

تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی را می‌توان به عنوان تکنیک‌هایی برای جمع‌آوری سیستماتیک اطلاعات بدون اطلاع فرد هدف تعریف کرد که توسط مأموران اجرای قانون به منظور کشف و تحقیق در مورد جرایم و مظنونین به کار گرفته می‌شود.

این تکنیک‌ها ابزارهای مهمی در سرکوب جرایم فراملی هستند و مهم است که اذعان کنیم که آنها نیاز به ضمانت‌های قانونی و مقررات شفاف دارند.³²

ماده 20 کنوانسیون سازمان ملل متحد در امور فرهنگی (UNTOC) و ماده 50 کنوانسیون سازمان ملل متحد در امور فساد (UNCAC) دو ابزار بین‌المللی هستند که کشورها را به اعمال تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی، در صورت لزوم، تشویق می‌کنند. بر این اساس قانونی، دستورالعمل‌های بین‌المللی پیشگیری از جرم و واکنش‌های عدالت کیفری در رابطه با قاچاق اموال فرهنگی و سایر جرائم مرتبط، کشورها را تشویق می‌کند تا استفاده از تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی را به شرح زیر در نظر بگیرند:

د) دستورالعمل‌های بین‌المللی برای پیشگیری از جرم و واکنش‌های عدالت کیفری در رابطه با قاچاق اموال فرهنگی و سایر جرایم مرتبط (۲۰۱۴)

دستورالعمل ۳۱ کشورها می‌توانند در تحقیقات مربوط به جرائم فوق‌الذکر، به‌ویژه اگر مربوط به جرایم سازمان‌یافته باشد، اجازه استفاده مناسب مقامات دی‌صلاح خود از تحویل کنترل‌شده و سایر تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی، مانند نظارت الکترونیکی یا سایر اشکال عملیات مخفی، در قلمرو خود را در نظر بگیرند و امکان پذیرش شواهد به‌دست‌آمده از آن را در دادگاه فراهم کنند.

این تکنیک‌ها می‌توانند برای مقامات مجری قانون که در حال بررسی پرونده‌های جرایم سازمان‌یافته قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی هستند، بسیار مفید باشند و تکنیک‌هایی که نتایج موفقیت‌آمیزی در سایر انواع جرایم ارائه داده‌اند، می‌توانند در مورد جرایم مرتبط با اموال فرهنگی نیز به کار روند.

مشکل اصلی در مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی، سطح پایین علاقه به تعیین و شناسایی عوامل دخیل در آن است. اغلب اوقات تمرکز اصلی بر خود اثر باستانی و بازگرداندن آن به کشور مبدا است. موارد متعددی از اموال فرهنگی بازگردانده شده وجود دارد که هیچ‌گونه مراحل قانونی را طی نکرده‌اند. کشور X با کشور Y تماس می‌گیرد و به آن اطلاع می‌دهد که یک اثر باستانی را که احتمالاً منشأ آن در کشورش بوده، توقیف کرده و درخواست تأیید می‌کند. کشور Y منشأ را تأیید می‌کند و گزیده‌هایی از قوانین خود را ارائه می‌دهد که مالکیت دولتی اموال فرهنگی و همچنین ممنوعیت صادرات را اثبات می‌کند. کشور X با رضایت شخصی که اثر باستانی را در اختیار دارد، اثر باستانی را به کشور Y باز می‌گرداند. هر موردی به اندازه کافی جدی نیست که نیاز به تعمیق تحقیقات داشته باشد، اما همه موارد شایسته تحقیق هستند. خلاقیت قاچاقچیان در چندین مورد آشکار شده است.

برای مثال، قاچاقچیان از روش صادرات یک تابوت سنگی عظیم استفاده کرده‌اند، آن را به عنوان «قالب» برای تولید اسباب‌بازی معرفی کرده‌اند، یا مصنوعات اصلی را با گچ پوشانده‌اند تا آنها را به عنوان سوغاتی پنهان کنند. آنها به شیوه‌ای بسیار برنامه‌ریزی‌شده، یک فضای اجتماعی در کشورهای میزبان خود ایجاد می‌کنند و به عنوان کلکسیونرهای محترم عمل می‌کنند، در حالی که از ارتباطات خود در شهر خود برای سفارش سرقت به منظور مبادله آثار اصلی با جعلی در مجموعه‌های خود استفاده می‌کنند. چندین روش دیگر وجود دارد که نمی‌توان آنها را در یک سند متناوب شرح داد.

۳۲. دی. هالوارسون، ۲۰۱۵، مظنون و معاضدت حقوقی متقابل: تحلیل حقوقی حقوق فرد در سرکوب جرایم سازمان‌یافته فراملی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد منتشر نشده، اوبسالا، سوئد، دانشگاه اوبسالا، صفحه ۳۲. موجود در: http://heuright.eu/wp-content/uploads/2016/01/olgiard_jakubowski_imi-study2016_heuright.pdf (دسترسی در ۳۰ ژوئن ۲۰۱۸).

بنابراین، انجام تحقیقات برای تضمین اجرای مؤثر قانون جهت افشای سازمان جنایی پنهان در پشت این شیء ضروری است. در این راستا، عملیات تحویل مخفیانه و کنترل‌شده نتایج موفقیت‌آمیزی به همراه داشته و به اثربخشی تحقیقات کمک کرده است. استفاده از تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی هنگام برخورد با قاچاق اموال فرهنگی نیز برای کشف، ردیابی و بازیابی اشیاء فرهنگی و همچنین شناسایی و پیگرد قانونی مجرمان مهم است.

نظارت فنی: این یک ابزار مفید برای مرجع تحقیق است، اما ماهیت بسیار مداخله‌جویانه آن مستلزم محافظت دقیق در برابر سوءاستفاده است. رهگیری ارتباطات از راه دور، استفاده از دستگاه‌های شنود و استقرار دستگاه‌های ردیابی، همگی در تعریف نظارت الکترونیکی قرار می‌گیرند.

نظارت و مشاهده فیزیکی: این تکنیک به اندازه روش‌های نظارت فنی، مداخله‌جویانه تلقی نمی‌شود. این روش شامل یافتن هدف، مشاهده، تعقیب و حتی ضبط آنهاست. بسته به مورد، ممکن است به استفاده از انواع خاصی از فعالیت‌های کامپیوتری و همچنین نظارت بر حساب‌های بانکی نیز گسترش یابد.

عملیات مخفی: چنین عملیاتی زمانی مفید است که «دسترسی به افراد درگیر در جرایم سازمان‌یافته از طریق روش‌های مرسوم دشوار باشد». 132 شواهد به‌دست‌آمده از یک «شخص داخلی» بسیار مستقیم و ملموس است که نمی‌توان آن را انکار کرد، بنابراین این تکنیک در سطح دادستانی نیز اهمیت دارد.

تحويل کنترل‌شده: این تکنیک با اجازه دادن به تحويل‌های شناسایی‌شده برای ارسال و رسیدن به گیرندگانشان تحت کنترل و نظارت مقامات اجرای قانون عمل می‌کند. این تکنیک در شناسایی و پیگرد قانونی مدیران، سازمان‌دهندگان و تأمین‌کنندگان مالی کارآمد بوده است.

تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی برای سرکوب قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی ممکن است در چارچوب همکاری در سطح بین‌المللی مورد استفاده قرار گیرد. با این حال، بدیهی است که استفاده از تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی کاملاً با مسائل حقوق بشر مرتبط است و سوءاستفاده از این تکنیک‌ها ممکن است منجر به نقض جدی حقوق افراد شود. ماهیت ظریف و حساس اقداماتی مانند نظارت، شنود تلفن، ردیابی ارتباطات رایانه‌ای یا تعقیب فوری و غیره ممکن است نیاز به هوشیاری سطح بالا از سوی کشورهای همکار داشته باشد.

لطفاً به یاد داشته باشید:

لایحه‌ای از تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی که در کشور درخواست‌کننده اجرا می‌شوند، ممکن است در کشور درخواست‌شده قانونی نباشند. این امر منجر به رد درخواست MLA برای استفاده از تکنیک تحقیقاتی درخواستی می‌شود. برای جلوگیری از این امر، لطفاً به یاد داشته باشید که با مقامات مربوطه تماس بگیرید، چه از طریق اطلاعات تماس ارائه شده در فهرست‌های راهنمای قابل دسترس و چه از طریق درخواست کمک از سازمان‌های مسئول همکاری بین‌المللی در امور کیفری.

گزارش یوروJUST در سال ۲۰۱۸ با عنوان «وضعیت فعلی همکاری قضایی در زمینه مواد روانگردان جدید و (پیش از) پرونده‌های مقدماتی، چالش‌های ناشی از مقررات قانونی مختلفی را که از یک ایالت به ایالت دیگر تغییر می‌کنند، می‌پذیرد. منابع مختلف مقررات ممکن است بر کاربرد احتمالی اقدامات قهری تأثیر بگذارند.

چالش اصلی، سطح پایین مجازات است، زیرا استفاده از تکنیک‌های ویژه تحقیقاتی را غیرممکن می‌سازد. 232

۵.۲.۱ کنوانسیون اتحادیه اروپا در مورد معاضدت قضایی متقابل (۲۰۰۰)

این کنوانسیون ماده خاصی در مورد قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی ندارد، اما در مقدمه آن آمده است: «طرف‌های معظم متعاهد این کنوانسیون، کشورهای عضو اتحادیه اروپا (...) با اذعان به اینکه مفاد آن کنوانسیون‌ها برای همه مواردی که تحت پوشش این کنوانسیون نیستند، همچنان قابل اجرا هستند، (...) در مورد مفاد زیر توافق کرده‌اند:». علاوه بر چندین روش MLA که در کنوانسیون ذکر شده است، از جمله انتقال موقت افراد بازداشت شده به منظور تحقیقات، استماع از طریق ویدئو کنفرانس، استماع شهود و کارشناسان از طریق کنفرانس تلفنی، بازگرداندن اشیاء مسروقه به صاحبان اصلی آنها، این کنوانسیون همچنین به طرف‌های خود این امکان را می‌دهد که در اعمال تکنیک‌ها از طریق چارچوب MLA، تحویل‌های کنترل‌شده (برای جرایم قابل استرداد)، تیم‌های تحقیقاتی مشترک، تحقیقات مخفی و رهگیری ارتباطات از راه دور همکاری کنند.

۵.۲.۲ کنوانسیون اتحادیه اروپا در مورد کمک و همکاری متقابل بین ادارات گمرک (نابل ۲)

این کنوانسیون استفاده از تکنیک‌های ویژه تحقیقات مانند موارد زیر را امکان‌پذیر می‌سازد: تعقیب فوری؛ نظارت فرامرزی (حتی در صورت عدم مجوز قبلی به دلیل وضعیت اضطراری)؛ درخواست‌های تحقیق، نظارت یا اطلاعات؛ تحویل کنترل‌شده (برای جرایم قابل استرداد)؛ تحقیقات پنهانی و تشکیل تیم‌های تحقیقاتی ویژه مشترک. همه تکنیک‌های فوق در مورد اموال فرهنگی اعمال می‌شود، زیرا «کالاهای فرهنگی» در ماده 19 جرایم مرتبط با کنوانسیون ذکر شده‌اند. 332 اگر قاچاق اموال فرهنگی در کشورهای مربوطه جرمی قابل استرداد نباشد، گزینه تحویل کنترل‌شده می‌تواند استثنایی بر این تعمیم باشد.

۵.۲.۳ دستور تحقیقات اروپایی

«دستور تحقیقات اروپایی (EIO) یک تصمیم قضایی است که توسط یک مقام قضایی یک کشور عضو «کشور صادرکننده» صادر یا تأیید شده است تا یک یا چند اقدام تحقیقاتی خاص در یک کشور عضو دیگر «کشور اجراکننده» برای به دست آوردن شواهد مطابق با این دستورالعمل انجام شود. EIO همچنین ممکن است برای به دست آوردن شواهدی که از قبل در اختیار مقامات ذیصلاح کشور اجراکننده است، صادر شود. 432»

دستورالعمل 2014/41/EU در مورد دستور تحقیقات اروپایی (EIO) در امور کیفری، کشورهای عضو را قادر می‌سازد تا از طریق صدور EIO، اجرای چندین تکنیک ویژه، مانند رهگیری ارتباطات، اطلاعات مربوط به حساب بانکی و سایر حساب‌ها یا عملیات مالی، و نتایج کنترل‌شده و تحقیقات پنهانی را به عنوان جایگزینی برای کانال‌های سنتی MLA درخواست کنند. پیوست دستورالعمل 2014/41/EU جرایمی را که ممکن است برای آنها EIO صادر شود، فهرست می‌کند. 532 ایجاد این فهرست، که شامل 32 جرم است، یک پیشرفت جدید برای تقویت ...

این کنوانسیون را می‌توانید در آدرس زیر بیابید: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:41998A0123\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:41998A0123(01)&from=EN) ۲۳۳
دستور تحقیقات اروپایی، ماده ۱ ۲۳۴
اینفوگرافیک مربوط به EIO در آدرس زیر موجود است: <http://www.eurojust.europa.eu/doclibrary/corporate/Infographics/European%20Investigation%20Order/2018-European-Investigation-Order.pdf> ۲۳۵
(دستورالعمل ۲۰۱۸)

اصل شناسایی متقابل. یکی از این جرائم شناسایی شده برای اعمال دستور تحقیق، «قاچاق غیرقانونی کالاهای فرهنگی، از جمله عتیقه‌جات و آثار هنری» است.

۵.۲.۴ حکم جلب اروپایی

بر اساس اصل به رسمیت شناختن متقابل تصمیمات قضایی، یک کشور عضو اتحادیه اروپا می‌تواند از کشور دیگر عضو اتحادیه اروپا درخواست کند که شخصی را دستگیر و برای پیگرد قانونی یا اجرای حکم حبس یا قرار بازداشت صادر شده در کشور اول، تحویل دهد. این مکانیسم مبتنی بر تماس مستقیم بین مقامات قضایی است. این جایگزین برای استرداد سنتی، که برای ۳۲ دسته از جرائم ذکر شده در تصمیم چارچوب اتخاذ شده اعمال می‌شود، این مزیت را دارد که نیازی به تأیید جرم بودن این عمل در هر دو کشور ندارد. تنها شرط لازم این است که در کشور صادرکننده حکم، حداکثر ۳ سال حبس مجازات شود. قاچاق غیرقانونی کالاهای فرهنگی، از جمله عتیقه‌جات و آثار هنری، در فهرست جرائم گنجانده شده است. بنابراین، این سند ابزاری قوی برای قوه قضائیه فراهم می‌کند تا اطمینان حاصل کند که مجرمان این جرم، حتی اگر در کشور دیگری از اتحادیه اروپا باشند، می‌توانند به دست عدالت سپرده شوند.

مورد E: عملیات دمتر

در سال ۲۰۱۴، مرکز فرماندهی پلیس ایتالیا برای حفاظت از میراث فرهنگی، تحقیقاتی را با نام رمز عملیات دمتر آغاز کرد. این تحقیقات نشان داد که در منطقه کالتانیستا در سیسیل، که سرشار از مکان‌های باستانی یونان و روم است، اعضای محلی یک گروه تبهکار سازمان‌یافته، چندین اثر فرهنگی را از طریق حفاری‌های غیرقانونی به دست آورده‌اند. سپس این آثار با اسناد جعلی منشأ از ایتالیا خارج شدند. تسهیل‌کنندگان اصلی که نقش هماهنگی زنجیره تأمین و ارائه پشتیبانی فنی را ایفا می‌کردند، در بارسلونا و لندن شناسایی شدند. قبل از روز اقدام، پلیس ایتالیا ۳۰۰۰ اثر باستانی، ۱۲۰۰ اشیاء جعلی و ۱۵۰۰ ابزار مانند فلزیاب را که برای حفاری‌های غیرقانونی استفاده می‌شدند، توقیف کرد. دادستان جمهوری کالتانیستا دستور بازرسی اضطراری (EIO) را برای انجام جستجو در خارج از کشور صادر کرد، جایی که اشیاء باستانی متعدد و اسناد مهم برای تحقیقات بیشتر پیدا شد. گزارش شده است که تحقیقات در آلمان علیه دو خانه حراج مستقر در مونیخ هنوز ادامه دارد. همچنین احکام بازداشت اروپایی صادر شد و بر اساس این احکام، ۲۳ مظنون بازداشت شده‌اند. در نتیجه این عملیات، ۲۵۰۰۰ قطعه باستانی به ارزش مجموع ۴۰ میلیون یورو توقیف شد. ۶۳۲ یوروپل و یورجاست نقش اساسی در این عملیات ایفا کردند، زیرا آنها اجرای دستگیری‌ها و جستجوها را در چهار کشور عضو در روز اقدام عملیات هماهنگ کردند. قابلیت اجرای حکم تحقیقات اروپایی و احکام بازداشت در پرونده‌های مربوط به کالاهای فرهنگی، بدون شک به مقامات ایتالیایی در دستیابی به این نتیجه کمک زیادی کرد. ۷۳۲

اگر مجرم خارج از اتحادیه اروپا باشد، توافق‌نامه‌های دوجانبه بین کشورها، کنوانسیون اروپایی استرداد مجرمین (۱۹۵۷)، کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد جرائم سازمان‌یافته (UNTOC) یا کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد جرائم سازمان‌یافته (UNCAC) می‌توانند مبنای قانونی برای درخواست استرداد را فراهم کنند.

۲۳۶ یوروپل، ۲۰۱۸، ضربه محکم علیه قاچاق غیرقانونی کالاهای فرهنگی. وبسایت یوروپل. موجود در: <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/hard-blow-against-illegal-trafficking-of-cultural-commodations> (دسترسی در ۸ اگوست ۲۰۱۸)

۲۳۷ برای شرح حال دقیق دستگیری‌ها، لطفاً به موارد زیر مراجعه کنید: ال. آلبرتسون، ۲۰۱۸، جزئیات بیشتر در مورد عملیات دمتر. وبسایت ARCA، ۶ ژوئیه. موجود در: <http://art-crime.blogspot.com/2018/07/more-details-on-operation-demetra.html> (دسترسی در ۸ اگوست ۲۰۱۸)

۲۳۸ لطفاً به یاد داشته باشید که کشورهای غیر عضو شورای اروپا می‌توانند کنوانسیون‌های شورای اروپا را تصویب کنند. اسرائیل، جمهوری کره و آفریقای جنوبی کشورهای غیر عضو شورای اروپا هستند که این کنوانسیون را تصویب کرده‌اند.

د) دستورالعمل‌های بین‌المللی برای پیشگیری از جرم و واکنش‌های عدالت کیفری در رابطه با قاچاق اموال فرهنگی و سایر جرایم مرتبط (۲۰۱۴)

دستورالعمل ۳۶ کشورها باید جرایم علیه اموال فرهنگی مندرج در دستورالعمل ۱۶ را به عنوان جرایم قابل استرداد در نظر بگیرند. در چارچوب رویه‌های استرداد، کشورها همچنین باید در صورت امکان، اتخاذ و اعمال اقدامات موقت برای حفظ اموال فرهنگی مرتبط با جرم ادعایی را به منظور استرداد، در نظر بگیرند.

۵.۲.۵ تیم‌های تحقیقاتی مشترک (JITs)

تیم‌های تحقیقاتی مشترک یک ابزار همکاری بین‌المللی هستند که حداقل شامل دو کشور می‌شوند و مستلزم توافق بین مقامات ذیصلاح کشورهای مربوطه می‌باشند. این مقامات شامل متخصصان قضایی و انتظامی می‌شوند. باید هدف یا نیاز خاصی برای انجام تحقیقات جنایی وجود داشته باشد و توافق باید برای مدت زمان محدودی برقرار شود.

به عنوان جایگزینی برای کانال‌های سنتی، TJMLA ها امکان جمع‌آوری و تبادل مستقیم اطلاعات را فراهم می‌کنند. ارزش افزوده دیگر، آزادی اعضای منتخب JIT ها برای حضور و مشارکت در اقدامات تحقیقاتی انجام شده در خارج از حوزه قضایی ایالت خود است. به همین دلایل، JIT ها یک ابزار همکاری بسیار کارآمد و مؤثر هستند که هماهنگی تحقیقات و پیگردهای قانونی انجام شده به صورت موازی در چندین ایالت را تسهیل می‌کنند.

لطفاً در زیر به تکنیک‌های ویژه تحقیقات مشخص شده توسط شورای اتحادیه اروپا مراجعه کنید: 932

۱. شنود، ضبط و رونویسی ارتباطات از راه دور

۲. رهگیری و ضبط سایر اشکال ارتباطات

۳. رهگیری، ضبط و ردیابی ارتباطات در حوزه جرایم رایانه‌ای

۴. ردیابی ارتباطات از راه دور

۵. مشاهده

۶- نظارت و کنترل با دوربین مداربسته

۷. نفوذ

۸. نفوذ توسط یک مأمور مخفی دولت درخواست‌شونده

۹. نفوذ مأمور مخفی دولت درخواست‌کننده در قلمرو دولت درخواست‌شونده

۱۰. نفوذ توسط یک مخبر از کشور مورد درخواست

۱۱. نحوه برخورد با خبرچین‌ها

۱۲. رصد فرامرزی

۱۳. تعقیب و گریز سریع فرامرزی

۱۴. ردیابی فرامرزی

۱۵. اتحویل کنترل‌شده

۱۶. خریدهای کاذب

تصور کنید که درگیر تحقیق در مورد یک پرونده حفاری غیرقانونی در کشور خود هستید. 042 شما سه نفر را که به صورت فیزیکی در حال حفاری هستند، شناسایی کرده‌اید. در قوانین داخلی شما، حفاری غیرقانونی جرمی است که مجازات آن تا چهار سال حبس است. با این حال، شما می‌دانید که حفاران غیرقانونی این آثار باستانی را برای سود مالی به دست می‌آورند. از آنجایی که آنها از طریق حفاری‌های غیرقانونی به داده‌های علمی آسیب می‌رسانند و حتی آنها را از بین می‌برند، باید فوراً برای متوقف کردن آنها اقدام کنید. از سوی دیگر، باید گروه واسطه و جنایتکاری را که این حفاران غیرقانونی برای آنها کار می‌کنند، کشف کنید.

با هدف از بین بردن شبکه و همچنین ایمن‌سازی اموال فرهنگی، چه کاری انجام می‌دهید؟ کدام یک از تکنیک‌های فوق در مورد شما، در سطح داخلی، قابل اجرا است؟

مراحل شما با موفقیت انجام شده است و پس از شناسایی واسطه‌ها در قلمرو خود، موفق شده‌اید نام صاحب گالری در کشور دیگری را به دست آورید. کشور شما و کشوری که مظنون در آن اقامت دارد عبارتند از:

(i) نمای کنسولون مع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (UNTOC)

(ii) کشورهای عضو اتحادیه اروپا

لطفاً اقداماتی را که با توجه به عضویت در UNTOC و عضویت در اتحادیه اروپا انجام خواهید داد، به طور جداگانه فهرست کنید. آیا به کمک نیاز دارید؟ در این صورت، از همتای خود در کشور دیگر چه درخواستی خواهید داشت؟ از چه کانال‌هایی برای برقراری ارتباط با مخاطب خود استفاده خواهید کرد؟ آیا با درخواست کمک اداری شروع می‌کنید یا مستقیماً با نامه درخواست MLA (نامه نیابتی)؟ اگر مجبور به تهیه درخواست MLA هستید، از چه منابعی می‌توانید برای اطمینان از اثربخشی نامه خود، چه بلافاصله و چه در مرحله بعدی، استفاده کنید؟

۲۴۰. لطفاً خود را به نقش فعلی‌تان محدود نکنید. اگر تمرین از شما می‌خواهد که در جایگاه یک مأمور اجرای قانون پاسخ دهید، لطفاً این کار را انجام دهید. اگر سؤال نیاز به پاسخ از سوی دادستان یا قاضی دارد، حتی اگر شما هیچ‌کدام از آنها نیستید، لطفاً طوری رفتار کنید که گویی از قوه قضائیه هستید. حتماً قبل از تمرین، ابزارهای قانونی مطرح‌شده در هر فصل را مطالعه کنید. این به شما امکان می‌دهد تا از زاویه دیگری با این ابزارها آشنا شوید.

پرونده : E موزه ورونا - 241 عملیات جمینی 242

در ۹ نوامبر ۲۰۱۵ سه سارق نقابدار و مسلح وارد موزه مدنی ورونا در کاستلوچیو شدند و با ۷ نقاشی آنجا را ترک کردند. مرکز فرماندهی کارابینیری ایتالیا برای حفاظت از میراث فرهنگی، سرویس عملیات مرکزی پلیس ایالتی و جوخه سیار پلیس ایالتی ورونا، با هماهنگی دفتر دادستانی ورونا، تکنیک‌های تحقیقاتی زیر را انجام دادند: بازجویی از شاهد، تجزیه و تحلیل فیلم دوربین‌های مدار بسته و شنود مکالمات، شنود مکالمات ابزار اصلی مورد استفاده برای شناسایی مظنونین بود.

تمام فیلم‌های دوربین از موزه ورونا تا شهر برشا، تقریباً 75 کیلومتر دورتر، جایی که ماشین رها شده بود، ضبط شد. تمام تماس‌های گرفته شده در زمان سرقت بین این دو نقطه به صورت جداگانه فهرست و بررسی شدند و هزاران شماره تلفن بررسی شد زیرا سارقان هر هفته کارت‌های تلفن خود را تغییر می‌دادند. 342

تحقیقات نشان داد که نگهبان، برادرش و دوست دختر برادر در این ماجرا دست داشته‌اند. در همین حال، اینترپل بلافاصله نقاشی‌ها را در فهرست آثار هنری مسروقه ثبت کرد، از طریق شبکه ARCHEO (از WCO) و همچنین یک هشدار ویژه به تمام کشورهای عضو اینترپل ارسال کرد و پوستر ویژه‌ای از نقاشی‌های مسروقه منتشر کرد.

پس از چند هفته، این باند دستگیر شد و پنج مظنون در مولداوی و هفت نفر در ایتالیا دستگیر شدند. با این حال، نقاشی‌ها در اختیار دو جنایتکار آخر که موفق به فرار به اوکراین شده بودند، باقی ماند. تمام اطلاعاتی که توسط مقامات ایتالیایی و مولداوی جمع‌آوری شده بود، با مقامات اوکراینی به اشتراک گذاشته شد.

اینترپل ارتباط مداومی بین مقامات پلیس اوکراین و ایتالیا برقرار و حفظ کرد و افسر پلیس رابط ایتالیا در اوکراین نیز به تحقیقات کمک می‌کرد. پلیس اوکراین سرانجام نقاشی‌های دفن شده در یک جنگل را پیدا کرد.

نامه‌ای از سوی نماینده مجلس برای بازگرداندن آنها به اوکراین ارسال شد. به منظور تسریع روند و جلوگیری از هرگونه تأخیر بیشتر، پس از درخواست پشتیبانی، عضو ملی ۲۴۴ ایالاتی ایوروچاست پرونده‌ای را آغاز کرد. از آنجایی که اوکراین عضو اتحادیه اروپا نیست، از نقطه تماس یوروچاست در اوکراین درخواست شد تا اجرای درخواست نماینده مجلس که توسط مقامات ایتالیایی ارسال شده بود، تسریع شود.

این نقاشی‌ها توسط مقامات اوکراینی بر اساس نامه درخواست MLA به ایتالیا بازگردانده شدند. 542 در دسامبر 2016 دادگاه ورونا مجرمان را به حبس از یک سال و هشت ماه تا ده سال و هشت ماه محکوم کرد. 642

- ۲۳۱ برای پیشینه پرونده، لطفاً به فصل ۳ «قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی به عنوان یک جرم سازمان‌یافته» مراجعه کنید.
- ۲۳۲ لطفاً ویدیوی کوتاه مربوط به این عملیات را در آدرس زیر ببینید: <https://www.youtube.com/watch?v=iwLqXQTJTwk> (تاریخ دسترسی: ۲۰ اگوست ۲۰۱۸)
- ۲۳۳ D. Elia, 2016, «ورونا-کیف، یک طرفه» - Osservatorio Balcani e Caucaso وب سایت Transeuropa موجود در: <https://web.archive.org/web/20161115231221/http://www.balcanicaucaso.org/eng/Areas/Ukraine/Verona-Kiev-one-way-175540> (دسترسی در ۳ اگوست ۲۰۱۸)
- ۲۳۴ یوروچاست از ۲۸ عضو ملی تشکیل شده است که هر عضو از هر کشور عضو اتحادیه اروپا یک عضو دارد. اعضای ملی توسط ایالت‌ها منصوب می‌شوند و قاضی، دادستان یا افسر پلیس با صلاحیت معادل هستند. این اعضای ملی کالج یوروچاست را تشکیل می‌دهند. یوروچاست دارای شبکه‌ای از ارتباطات در سراسر جهان است و هدف آن تقویت هماهنگی تحقیقات بین‌المللی و همچنین پیگردهای قانونی در کشورهای عضو اتحادیه اروپا است. این کار را به ویژه از طریق تلاش‌های خود برای بهبود همکاری بین مقامات ذیصلاح از طریق تسهیل انجام معاضدت حقوقی متقابل بین‌المللی و اجرای درخواست‌های استرداد انجام می‌دهد.
- ۲۳۵ یوروچاست، ۲۰۱۶ هفده شاهکار هنری مسروقه با حمایت یوروچاست بازبانی شدند. وبسایت یوروچاست، پبانیه مطبوعاتی. موجود در: <http://www.eurojust.europa.eu/press/PressReleases/Pages/2016/2016-05-13.aspx> (دسترسی در ۳ اگوست ۲۰۱۸)
- ۲۳۶ برای اطلاعات بیشتر در مورد حکم دادگاه ورونا، لطفاً به موارد زیر مراجعه کنید: ARCA, ۲۰۱۶, «سرقت موزه در موزه Civico di Castelvecchio و وبسایت ARCA, ۷ دسامبر. موجود در: <http://art-crime.blogspot.com/2016/12/november-19-2015-museum-theft-museo.html> (دسترسی در ۲۰ اگوست ۲۰۱۸)

۶. همکاری بین سازمانی

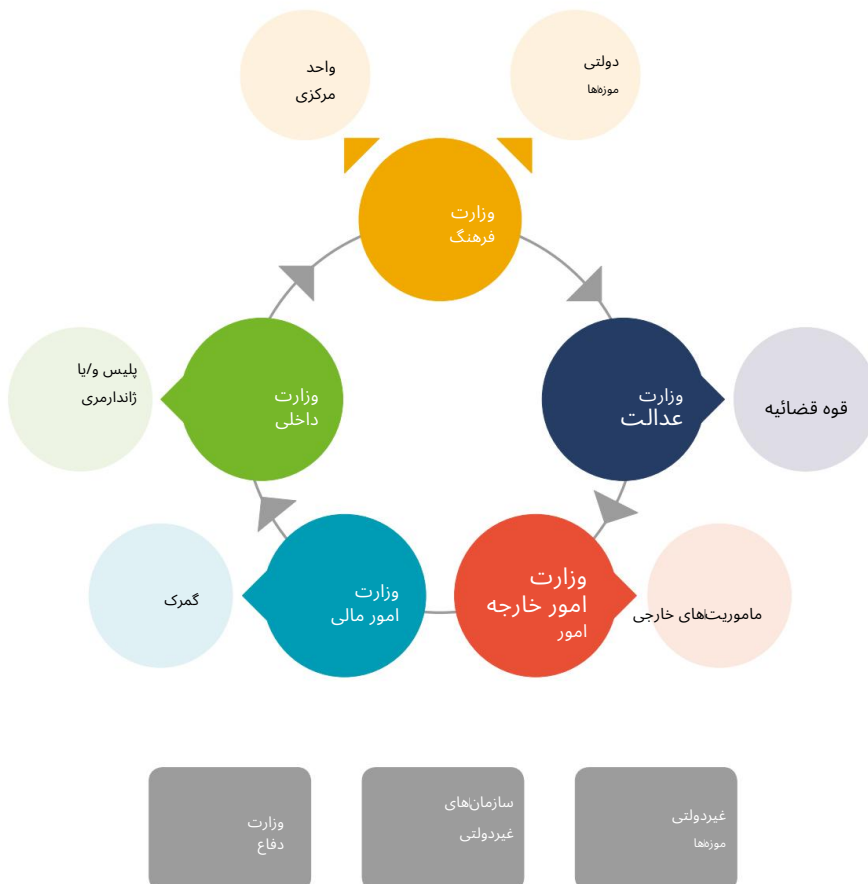

۶.۱ ذینفعان اصلی

«همکاری»، «هم‌افزایی»، «افزایش ظرفیت‌ها» و «افزایش آگاهی» اصطلاحات مرجع مربوط به مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی هستند. اهمیت این اصطلاحات بدیهی است و اشاره به این اقدامات مرتبط است، اما مهم‌تر از همه تبدیل این توصیه‌ها به اقدامات ملموس است.

این مطالعه در موارد متعددی به ماهیت سازمان‌یافته‌ی جرم قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی پرداخته است. در واقع، کلید مبارزه‌ی مؤثر با این جرم، از قبل در تعریف «سازماندهی» نهفته است.

از آنجایی که همه کشورها ساختار حکومتی یکسانی ندارند، نمی‌توان یک مدل واحد برای همکاری بین سازمانی پیشنهاد داد. با این حال، گزارش‌های ملی کشورهای عضو کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو و کنوانسیون ۱۹۵۴ ا.ا.ه، ایده خوبی از بازیگران اصلی درگیر در مبارزه با قاچاق غیرقانونی ارائه می‌دهند. این بازیگران عبارتند از: نهادهای دولت مرکزی مسئول فرهنگ، اجرای قانون، مدیریت دادگستری، امور خارجه، امور مالی و دفاع.

۶.۲ حوزه‌ها و انواع همکاری

۶.۲.۱ فعالیت‌های آموزشی

بسیار مهم است که همکاری برای آموزش‌های حرفه‌ای، رویکردی بین سازمانی داشته باشد. همه ذینفعان درگیر در مبارزه با قاچاق غیرقانونی، ناگزیر وظایف و مسئولیت‌های خاص خود را دارند. متخصصانی که برای وزارتخانه‌های مربوطه کار می‌کنند، اگر بتوانند نیازهای یکدیگر را پیش‌بینی کنند، برای یکدیگر مفیدتر خواهند بود. بعید است که این نیازها یا الزامات به صورت فهرست گردآوری شوند، زیرا ممکن است به راحتی قابل شناسایی نباشند. در عوض، درک رویکرد یکدیگر، توانایی متقابل را برای پیش‌بینی نیازها به صورت موردی توسعه می‌دهد.

یک راه برای دستیابی به این هدف می‌تواند گنجاندن مؤلفه‌ای مرتبط با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی در برنامه‌های آموزشی اجباری گمرک، پلیس، ژاندارمری، قضات، دادستان‌ها، متخصصان میراث فرهنگی، دیپلمات‌ها و پرسنل نظامی باشد. از آنجایی که مازول‌های آموزشی اجباری وزارتخانه‌ها معمولاً دامنه وسیعی دارند، این روش می‌تواند به ارائه فقط اطلاعات ضروری محدود شود. این روش خوبی برای ارائه اصول اولیه و جلب توجه شرکت‌کنندگان خواهد بود. این بخش از آموزش می‌تواند شامل اطلاعات عمومی، مانند قوانین بین‌المللی و ملی، نمونه‌هایی از مطالعات موردی در سراسر جهان برای ارائه یک دیدگاه جهانی و موقعیت‌های اساسی که در آنها باید سوءظن‌ها مطرح شود، باشد.

بسته به نیازهای خاص موسسه، می‌توان آموزش‌های خاص‌تری ارائه داد. به عنوان مثال، شناسایی اموال فرهنگی می‌تواند یک مازول پشتیبانی برای روش ذکر شده در بالا باشد. با توجه به تنوع حوزه میراث فرهنگی، انتظار اینکه متخصصان اجرای قانون در شناسایی کالاهای فرهنگی متخصص شوند، واقع‌بینانه نیست. با این حال، می‌توان برخی اطلاعات اساسی را ارائه داد تا این متخصصان بتوانند برخی از نشانه‌های خطر را تشخیص دهند.

با استفاده از مطالعاتی در مورد شیوه‌ی کار قاچاقچیان در کشورشان، می‌توان برخی از شاخص‌های ساده را فهرست کرد تا به متخصصان اجرای قانون کمک کند بداند که مراقب چه چیزی باشند. 742

علاوه بر ایجاد سوءظن، برای سازمان‌های مجری قانون نیز مهم است که دانش اولیه در مورد نحوه برخورد با یک شیء فرهنگی واقعی داشته باشند. شرایطی که شیء مورد نظر باید حتی به طور موقت در آن نگهداری شود، اندازه‌گیری یک اثر باستانی و گرفتن عکس از زوایای مناسب، از جمله مهارت‌هایی است که مأموران اجرای قانون باید در مورد آنها آموزش ببینند. به عنوان مثال، رطوبت، نور و چربی بدن می‌تواند منجر به آسیب‌های جبران‌ناپذیری به اشیاء خاصی مانند نسخه‌های خطی شود، یا یک نقاشی ممکن است در مناطق خشک و بیش از حد گرم آسیب ببیند. آموزش مأموران اجرای قانون در مورد نحوه برخورد با این اشیاء، به محافظت از آنها و تضمین شرایط بهینه برای زمانی که با یک متخصص مشورت می‌شود، کمک می‌کند.

علاوه بر مطالعه چارچوب حقوقی ملی و بین‌المللی، آموزش قضات و دادستان‌ها می‌تواند شامل مطالعات موردی مختلف باشد. آگاهی از پرونده‌های گذشته، دادستان‌ها را قادر می‌سازد تا دیدگاه وسیع‌تری در مورد آنچه باید به دنبال آن باشند، ایجاد کنند. به عنوان مثال، اگر یک مرجع تحقیق از جرایم مشترک مربوط به قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی، مانند پولشویی، به خوبی آگاه باشد، در این صورت تلاش‌هایی برای جمع‌آوری شواهد مربوط به این جرم دیگر نیز انجام خواهد شد.

متخصصان میراث فرهنگی که مسئول مبارزه با قاچاق غیرقانونی در وزارتخانه‌های فرهنگ هستند نیز باید توسط مقامات انتظامی و قضایی آموزش ببینند. علاوه بر نیازهای شناسایی شده در سطح ملی، یک برنامه اقدام مشترک نیز برای این متخصصان از اهمیت بالایی برخوردار است. اطلاعات به اشتراک گذاشته شده باید شامل مواردی باشد که تحت آن باید هنگام آوردن اشیاء توسط افراد به موزه‌های دولتی، استان‌هایی که بیشترین تعداد حفاری‌های غیرقانونی را دارند، به آنها هشدار داده شود و در صورتی که اجرای قانون از جمله مسئولیت‌های وزارت فرهنگ باشد، خلاهای قانونی در کجا قرار دارد.

آموزش دیپلمات‌ها نیز به دو دلیل بسیار مهم است. اولاً، تحقیقات نشان داده است که از کیسه دیپلماتیک برای انتقال اموال فرهنگی که صادرات آنها ممنوع است، استفاده می‌شود. بنابراین، افزایش آگاهی در بین دیپلمات‌ها برای جلوگیری از این سوءاستفاده از کیسه دیپلماتیک مهم است. ثانیاً، دیپلمات‌ها می‌توانند فوراً اقدام به درخواست بازگشت یک اثر باستانی که منشأ آن کشور خودشان است اما در کشوری که در آن مستقر هستند، شناسایی شده است، کنند.

سازماندهی آموزش‌های دوره‌ای ممکن است به منابع انسانی پایدار و همچنین بودجه اختصاصی نیاز داشته باشد. فراهم کردن فرصت آشنایی اعضای سازمان‌های مختلف با یکدیگر، قطعاً تأثیر مثبتی بر اثربخشی و کارایی کار آنها خواهد داشت. بهره‌گیری از فناوری همچنین وسیله‌ای برای تضمین یک منبع اطلاعاتی نسبتاً دائمی برای تازه‌واردان در واحدهای مربوطه سازمان‌های درگیر است. در این راستا، مدل دیگری برای همکاری بین سازمانی در زمینه آموزش می‌تواند ایجاد یک پلتفرم آنلاین پایه با ویدیوهای آموزشی با رویکردی بین رشته‌ای باشد.

این مدل توسط وزارت دادگستری ایالات متحده در آموزش آنلاین خود برای پیگرد قانونی پرونده‌های اموال فرهنگی مورد استفاده قرار گرفته است.⁸⁴²

مطابق با کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ همکاری نظامی-غیرنظامی برای حفاظت از اموال فرهنگی، از جمله جلوگیری از غارت، باید تضمین شود. کشورهایی مانند آلبانی، اتریش، بلژیک، بوسنی و هرزگوین، کانادا، استونی، فنلاند، فرانسه، یونان، لتونی، لهستان، اسلونی و سوئیس ماده (۲) را به طور کامل یا جزئی اجرا کرده‌اند و آموزش‌هایی را ارائه می‌دهند که توسط مقامات مدنی نیز پشتیبانی می‌شوند.^{۹۴۲} چنین آموزش‌هایی ممکن است نحوه تهیه فهرست‌های کافی، نحوه ترتیب حفاظت از اموال فرهنگی در محل، نحوه شناسایی اموال فرهنگی و غیره را پوشش دهد.

^{۲۴۸} اینترپل، ۲۰۱۷، ایجاد یک واحد ملی میراث فرهنگی، لیون، فرانسه، اینترپل، صفحه ۱۸، موجود در: https://www.interpol.int/content/download/34601/453595/version/6/file/007-41_WOA%20Brochure-web_LR.pdf (دسترسی در ۴ اگوست ۲۰۱۸) برای اطلاعات بیشتر در مورد برنامه آنلاین در مورد پیگرد قانونی جرایم مربوط به اموال فرهنگی، لطفاً به: بولتن وکلای ایالات متحده مارس ۲۰۱۶، موجود در: www.justice.gov/usao/file/834826/download (دسترسی در ۴ اگوست ۲۰۱۸) مراجعه کنید.

^{۲۴۹} یونسکو، ۲۰۱۷، بررسی گزارش‌های ملی در مورد اجرای پروتکل دوم ۱۹۹۹، UNESCO C54/17/12. COM/5-INF، موجود در: <http://unesdoc.unesco.org/images/0026/002603/260324E.pdf> (دسترسی در ۱۵ اگوست ۲۰۱۸)، پاریس، یونسکو، صفحه ۲۰، موجود در: <http://unesdoc.unesco.org/images/0026/002603/260324E.pdf> (دسترسی در ۱۵ اگوست ۲۰۱۸).

مثالها:

در بلژیک، فرماندهان نظامی قبل و در حین درگیریهای مسلحانه توسط کارشناسان حقوقی در مورد حفاظت از میراث فرهنگی مشاوره دریافت میکنند. همکاری نظامی-غیرنظامی برای حفاظت از میراث فرهنگی توسط مشاوران و افسران CIMIC (همکاری نظامی-غیرنظامی) سازماندهی میشود.

اداره فدرال بناهای تاریخی اتریش فهرستی از اموال فرهنگی را برای ارائه به ستاد عملیاتی به وزارت دفاع و ورزش ارائه میدهد. ستاد عملیاتی مربوطه ممکن است جزئیات بیشتری را، به ویژه در مورد همکاری در ثبت اموال فرهنگی، درخواست کند. 052

۶.۲.۲ شناسایی اشیاء فرهنگی

تعیین نقاط تماس در واحدهای اجرای قانون که آموزشهای پیشرفتهتری دریافت میکنند تا بتوانند اموال فرهنگی را شناسایی و تشخیص دهند، میتواند همکاری بین سازمانی را نیز تشویق کند. در هلند، برنامههای آموزشی ویژه و یک سیستم آموزش دائمی برای گمرک با همکاری نزدیک با سازمان میراث فرهنگی و همچنین یک سیستم تجزیه و تحلیل ریسک با بازیگران تعیین شده برای کنترل و اقدامات آزمایشی خاص در طول نمایشگاهها و حراجها ایجاد شده است. 152

مثال: شاخصها

شاخص اصلی برای مقامات گمرکی، رژیم صادراتی کشوری است که مصنوعات از آن سرچشمه میگیرد. ARCHEO و IMI میتوانند سریعترین تبادل چنین اطلاعاتی را فراهم کنند و میتوان از پایگاه داده قانون میراث ملی یونسکو نیز استفاده کرد. علاوه بر این پایگاههای داده، ائتلاف آثار باستانی، یک سازمان غیرانتفاعی که رهبری یک کمیته جهانی علیه غارت و قاچاق اموال فرهنگی را بر عهده دارد، فهرستی از شاخصها را برای خریداران بالقوه گردآوری کرده است. با این حال، برخی از عناصر موجود در این فهرست میتوانند برای کارشناسان اجرای قانون نیز مفید باشد تا اشیاء بالقوه غیرقانونی را شناسایی کنند. 252

آیا روی شیء مورد نظر کنثیفی وجود دارد؟ کنثیفیهایی مانند ذرات خاک روی یک شیء باید یک علامت خطر بزرگ باشد، زیرا این احتمالاً نشاندهندهی جابجایی مستقیم از زمین است که نشاندهندهی غارت است.

آیا در اصل یک ملک غیرمنقول بوده است؟ هر چیزی که نشان دهد شیء از محل اتصال خود جدا شده است، مانند مجسمه‌ای با پا یا ساق شکسته، یا نقاشی دیواری که به وضوح جدا شده است، باید یکی دیگر از علائم هشدار دهنده مهم باشد.

آیا اعداد کوچکی در پایین یا لبهی اثر باستانی حک شده‌اند؟ وقتی باستان‌شناسان یک شیء را پیدا میکنند، یک شمارهی موجودی اولیه به آن میدهند و محل کشف و تمام اطلاعات مربوطه را در یک دفتر ثبت میکنند. همین اتفاق در موزهها نیز می‌افتد، جایی که یک «شمارهی موجودی» داده میشود و روی خود شیء علامتگذاری میشود. این عمل نه تنها برای اشیاء باستان‌شناسی، بلکه برای تمام اشیاء موزه انجام میشود.

گاهی اوقات، وقتی امکان علامتگذاری مستقیم شیء وجود ندارد، ممکن است از برچسبها یا برچسبهایی استفاده شود. وجود این برچسبها نشان میدهد که شیء مورد بررسی شما به احتمال زیاد دزدیده شده است.

یونسکو، ۲۰۰۹ دستورالعمل حفاظت نظامی از اموال فرهنگی و حفاظت نظامی از میراث فرهنگی، پاریس، یونسکو، صفحه ۱۶، موجود در: Austria-en_20111220.pdf
http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/Directives- (دسترسی در ۱۵ اگوست ۲۰۱۸)

یونسکو، ۲۰۱۵ گزارش هلند در مورد اجرای کنوانسیون ۱۹۷۰ در مورد روشهای ممنوعیت و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی، پاریس، یونسکو، صفحه ۳۰، موجود در: http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/REPORT_Netherlands.pdf (دسترسی در ۴ اگوست ۲۰۱۸)

۲۵۲ لطفاً اینفوگرافیک اصلی را که در آدرس زیر موجود است، مشاهده کنید: theantiquitiescoalition.org/wp-content/uploads/2015/09/Checklist-infographic.png
https://تاریخ دسترسی: ۴ اگوست (۲۰۱۸) نکات از فهرست ذکر شده در بالا اقتباس شده‌اند، اما به دلیل متفاوت بودن نیکوکاران مورد هدف، تغییراتی در آنها اعمال شده است.

آیا کشوری که مسافر از آن می‌آید یا کشوری که اثر باستانی از آنجا آمده است، در وضعیت آسیب‌پذیری قرار دارد؟ لطفاً به یاد داشته باشید که آسیب‌پذیری‌ها محدود به شرایط درگیری مسلحانه نیستند و می‌توانند به دلیل بحران‌های اقتصادی نیز رخ دهند. هر بحرانی، چه اقتصادی/سیاسی و چه طبیعی، می‌تواند منجر به افزایش صادرات غیرقانونی اشیاء فرهنگی شود.

آیا شیء فرهنگی دارای گواهی صادرات است؟ اشیاء فرهنگی که به صورت قانونی صادر می‌شوند باید دارای گواهی صادرات یا سندی باشند که توسط مقامات دولتی صادر شده و همان هدف را دنبال می‌کند. رسید یا سند مشابهی که تجارت را اثبات کند، به این معنی نیست که شیء به صورت قانونی صادر شده است.

آیا شیء مشابهی را در فهرست قرمزهای ایکوم دیده‌اید؟ این فهرست‌ها نمونه اولیه اشیایی را ارائه می‌دهند که در معرض خطر بالای سرقت یا غارت هستند. هر اثر باستانی که شبیه یکی از آثار موجود در فهرست قرمزها باشد، احتمالاً یک شیء دزدیده شده است.

نکات بالا بسته به تجربه هر کشور می‌توانند گسترش یافته یا اصلاح شوند.

مؤسسات فرهنگی همچنین می‌توانند در صورت درخواست کمک از سوی سازمان‌های اجرای قانون یا قوه قضائیه، شناسایی اموال فرهنگی را انجام دهند. علاوه بر کارشناسانی که توسط سازمان‌های فرهنگی دولتی برای شناسایی و گزارش‌دهی اعزام می‌شوند، در برخی موارد تخصص موزه‌ها/مجموعه‌های غیردولتی نیز می‌تواند برای مقامات مفید باشد.

۶.۲.۳ روش‌ها

ترکیب کمیته‌های ملی حقوق بین‌الملل بشردوستانه نمونه دیگری از همکاری بین سازمانی است. این کمیته‌ها برای تضمین اجرای مؤثرتر حقوق بین‌الملل بشردوستانه ایجاد شده‌اند. حفاظت از اموال فرهنگی در صورت وقوع درگیری مسلحانه یکی از موارد دستور کار این کمیته‌ها است. هیئت‌های این کمیته‌ها شامل نمایندگان از سازمان‌های دولتی مسئول حفاظت از میراث فرهنگی و همچنین نمایندگان از وزارت دفاع، امور خارجه، دادگستری، آموزش، بهداشت و بسیاری دیگر هستند.³⁵²

در زمینه جلوگیری از قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی در زمان صلح، چندین کشور مانند بلغارستان، دانمارک، استونی، هلند و رومانی توافق‌نامه‌های ویژه‌ای برای تضمین همکاری بین سازمانی دارند.

مثال‌ها:

در هلند، بین وزارت دارایی و وزارت آموزش، فرهنگ و علوم، پیمانی وجود دارد. این ابزار به تبادل اطلاعات، فعالیت‌های برنامه‌ریزی، منابع مالی و رویه‌های کنترل می‌پردازد. به عنوان مثال، مأموران کالاهای فرهنگی که در گمرک هلند کار می‌کنند، بین گمرک و بازرسی میراث فرهنگی ارتباط برقرار می‌کنند. اگر یک مأمور گمرک مورد مشکوکی را در یک محموله کشف کند، ممکن است با مأمور کالاهای فرهنگی مشورت کند. در صورت تأیید سوءظن‌ها، عکس‌ها و توضیحات شیء(های) مورد نظر به همراه اطلاعات مربوط به شرایط محموله به بازرسی میراث فرهنگی ارائه می‌شود. سپس بازرسی می‌تواند اطلاعات را ارزیابی کند و در برخی موارد، ممکن است برای خدمات موزه‌ها یا دانشگاه‌ها درخواست دهد. این همکاری به کنترل‌های گمرکی، توسعه سیستم تحلیل ریسک و صدور مجوزهای صادرات نیز گسترش می‌یابد.⁴⁵²

^{۲۵۳} جدولی شامل نام، آدرس، مبنای قانونی، عضویت و مأموریت هر کمیته ملی و سایر نهادهای ملی در زمینه حقوق جزای بین‌المللی در آدرس زیر موجود است: international-humanitarian-law (تاریخ دسترسی: ۶ اگوست ۲۰۱۸)، van Hesse, 2018, op. cit., p. 63.

در رومانی، وزارت فرهنگ، اداره کل گمرک، پلیس و پلیس مرزی پروتکل‌های همکاری را برای مبارزه هماهنگ با قاچاق غیرقانونی کالاها و فرهنگی امضا کرده‌اند. پروتکل‌های همکاری دیگری نیز بین نهادهای مربوطه در سطح استانی منعقد شده است. چنین مدل همکاری محلی می‌تواند شامل فرقه‌های مذهبی و موزه‌ها باشد. مطابق با پروتکل همکاری، کالاهای فرهنگی توقیف شده توسط مأموران گمرک برای ترتیبات بیشتر، مانند اطمینان از بررسی اشیاء توسط کارشناسان، به پلیس مرزی یا پلیس شهرستان مربوطه تحویل داده می‌شوند. 552

همکاری بین سازمانی در چک با استفاده از «سیستم یکپارچه حفاظت از میراث فرهنگی منقول» انجام می‌شود. این سیستم ابزارهای اداری، استراتژیک، قانونی و مالی را گرد هم می‌آورد. این سیستم توسط وزارت فرهنگ اجرا می‌شود و امکان مشارکت مستقیم موزه‌ها و گالری‌ها را برای ارائه کمک فوری به واحدهای تخصصی پلیس و مقامات گمرکی فراهم می‌کند. همکاری با سایر نهادهای مربوطه توسط هیئت مشاوره برنامه ISO هماهنگ می‌شود. نمایندگان همه ذینفعان، از جمله نمایندگان کلیسای کاتولیک رومی، در جلسات هیئت مشاوره شرکت می‌کنند و عموماً به صورت موردی و مداوم در کار مشارکت دارند. وزارت فرهنگ با هیئت بازرسی تجارت، پلیس و مؤسسه ملی مدیریت میراث برای نظارت بر انطباق فروش حراجی با قوانین تجارت و صادرات همکاری می‌کند. 652

از آنجایی که وظایف ذینفعان دولتی به وضوح توسط قوانین و مقررات تعریف شده است، و از آنجایی که هر آژانس نقش خود را درک کرده و به آن عمل می‌کند، ایجاد پروتکلی برای همکاری بیشتر می‌تواند مفید باشد. چنین ابتکارانی ممکن است در سنجش بهبود و رفع نقاط ضعف در نتیجه یک مورد خاص کمک کند. از همه مهمتر، همکاری معمولاً تحت تأثیر غیبت یا بازنشستگی کارکنان قرار می‌گیرد. پایداری همکاری و کارایی کار آژانس‌ها گاهی اوقات به شدت به افراد وابسته است. داشتن درک متقابل یا چندجانبه (بسته به تعداد ذینفعان درگیر) از نقش‌ها و کانال‌های موجود برای انجام کار، می‌تواند همکاری را تقویت کرده و بهبود آن را تضمین کند.

ب ورزش

الف) تصور کنید که مقامات ملی شما را موظف کرده‌اند تا پروتکلی شامل مسئولیت‌ها و وظایف همه سازمان‌های دولتی در رابطه با جلوگیری از قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی تهیه کنید. لطفاً فهرستی از مفاد چنین پروتکلی تهیه کنید. چه کسانی باید در این امر مشارکت داشته باشند؟ این پروتکل باید شامل چه مواردی باشد؟ به چه موضوعاتی باید پرداخته شود؟

۱.....

۲.....

۳.....

۴.....

۵.....

من یک () مأمور گمرک () مأمور پلیس () دادستان () قاضی هستم و به نظر من، مفید خواهد بود اگر مربیان سایر سازمان‌ها بتوانند مطالبی در موضوعات زیر ارائه دهند تا به کار مؤسسه من بهتر کمک کنند:

یونسکو، ۲۰۱۵ گزارش رومانی در مورد اجرای کنوانسیون ۱۹۷۰ در مورد روش‌های ممنوعیت و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی، پاریس، یونسکو، صفحه ۴۰ موجود در: http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/ROMANIA_REPORT.pdf (دسترسی در ۶ اگوست ۲۰۱۸)

یونسکو، ۲۰۱۵ گزارش جمهوری چک در مورد اجرای کنوانسیون ۱۹۷۰ در مورد روش‌های ممنوعیت و جلوگیری از واردات، صادرات و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی، پاریس، یونسکو، صفحات ۳۰-۲۰ موجود در: http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/REPORT_CZECH_REP.pdf (دسترسی در ۶ اگوست ۲۰۱۸)

- ۱) (موضوع) / (سازمان)
- ۲) (موضوع) / (سازمان)
- ۳) (موضوع) / (سازمان)
- ۴) (موضوع) / (سازمان)
- ۵) (موضوع) / (سازمان)

۶.۲.۴ همکاری با سازمان‌های مردم‌نهاد

مؤسسات دولتی باید با روش‌های کاری یکدیگر آشنا شوند و سطح همکاری را تا حد امکان افزایش دهند. چنین مدل همکاری زمانی به بهترین شکل عمل خواهد کرد که از سازمان‌های مردم‌نهاد (NGO) پشتیبانی دریافت کند. به عنوان مثال، یک مؤسسه دولتی ممکن است برای سازماندهی یک برنامه آموزشی یا یک رویداد آگاهی‌بخشی بیش از حد درگیر باشد - در چنین حالتی، یک سازمان مردم‌نهاد می‌تواند به عنوان هماهنگ‌کننده به پروژه دعوت شود. علاوه بر مشارکت مشترک آنها در سازماندهی و تأمین مالی چنین رویدادی، اعضای کارکنان نیز می‌توانند تجربیات خود را به اشتراک بگذارند.

در این راستا، تهیه فهرستی از سازمان‌های مردم‌نهاد و مشارکت دادن آنها در صورت امکان در رویدادهایی مانند فعالیت‌های آموزشی و آگاهی‌بخشی یا حتی انجام پروژه‌های مشترک، می‌تواند به نهادهای دولتی کمک کند تا در انجام وظایف خود مؤثرتر باشند.

درباره نویسنده

زندگی‌نامه

زینب بوز به عنوان کارشناس در واحد مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی وزارت فرهنگ و گردشگری ترکیه مشغول به کار است. او پس از فارغ‌التحصیلی از رشته ماقبل تاریخ دانشگاه آنکارا، فعالیت حرفه‌ای خود را در سال ۲۰۰۷ به عنوان کارشناس وابسته در این وزارتخانه آغاز کرد. او عنوان کارشناس خود را پس از دفاع از پایان‌نامه تخصصی خود در مورد کنوانسیون UNIDROIT 1995 و توافق‌نامه‌های دوجانبه در سال ۲۰۱۰ دریافت کرد. در سال ۲۰۱۴ او دعوت شد تا به دبیرخانه کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو بپیوندد. در سال ۲۰۱۵ او به عنوان نماینده یونسکو در شورای امنیت سازمان ملل متحد برای اجرای بندهای ۱۵ تا ۱۷ قطعنامه ۱۹۹۲ شورای امنیت سازمان ملل متحد منصوب شد. او در اوایل سال ۲۰۱۷ به وزارت فرهنگ و گردشگری ترکیه بازگشت.

مسئولیت‌های او شامل اجرای کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو، سازماندهی برنامه‌های آموزشی و آگاهی‌بخشی، مشارکت در برنامه‌ریزی سیاست‌های ترکیه در زمینه جلوگیری از قاچاق غیرقانونی در سطح بین‌المللی و همچنین رسیدگی به پرونده‌های استرداد است. او دارای سه جایزه وزارتی و چندین گواهی موفقیت در رابطه با مبارزه با قاچاق غیرقانونی و همچنین دیپلم هنر، حقوق و اخلاق (موسسه هنر و حقوق، لندن، انگلستان) است.

تقدیرنامه‌ها

نویسنده مایل است تشکر ویژه خود را از: کیارا بلانی (کمیسر اتحادیه اروپا)، لونت بوز (وزارت فرهنگ و گردشگری ترکیه)، امیرگوخان بوزکورتلار (وزارت فرهنگ و گردشگری ترکیه)، نیل برودی (دانشگاه آکسفورد)، کورادو کاتسی (اینترپل)، الساندرو چچی (دانشگاه ژنو)، سوفی دلپیر (ICOM)، فرانس دسمارایس (ALIPH)، مارچا ون هیس (وزارت آموزش، فرهنگ و علوم هلند)، جی. پاول لیات (امنیت داخلی ایالات متحده)، ماریا خوزه میانا (یونسکو)، کاترین موگانگا (UNODC)، تورال مصطفی اف (یونسکو)، ادوارد پلانش (یونسکو)، ماریا پولتر (WCO)، آسیا پروهیک-دوریک (یونسکو)، فلورا ون رگتن آلتنا (وزارت آموزش، فرهنگ و علوم هلند)، مارینا اشناید (UNIDROIT)، تولیو اسکواتزی (دانشگاه میلانو-بیکوکا) و خانواده عزیزش به خاطر حمایت‌های ارزشمندشان.

مبارزه با حرام‌خواری قاچاق اموال فرهنگی

ابزاری برای قوه قضائیه اروپا
و اجرای قانون

یونسکو و اتحادیه اروپا در تهیه این نشریه که به مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی اختصاص دارد، همکاری کرده‌اند. قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی پدیده‌ای بومی است که شامل فعالیت‌های مجرمانه سازمان‌یافته می‌شود و به تأمین مالی تروریسم کمک می‌کند.

در این زمینه، بیش از هر زمان دیگری به یک واکنش بین‌المللی و افزایش همکاری بین متخصصان، از جمله مقامات قضایی و انتظامی اروپا، نیاز است.

این مجموعه ابزار با هدف توانمندسازی آنها برای کسب و تقویت دانش خود در مورد چارچوب قانونی تهیه شده و مجموعه‌ای از ابزارهای عملی برای مبارزه با قاچاق غیرقانونی ارائه می‌دهد. این مجموعه به عنوان یک ابزار آموزشی «خودیاری» طراحی شده است - تمرین‌های عملی در طول پنج فصل، یک تجربه تعاملی را برای افراد یا گروه‌ها تضمین می‌کند.

این کتاب راهنما با ارائه مطالعات موردی متعدد برای درک ملموس اصول بین‌المللی، قصد دارد طیف وسیعی از پاسخ‌ها را برای حمایت از فعالانی که با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی مبارزه می‌کنند، ارائه دهد.

میراث ما:
گذشته کجا
با آینده روبرو می‌شود

